
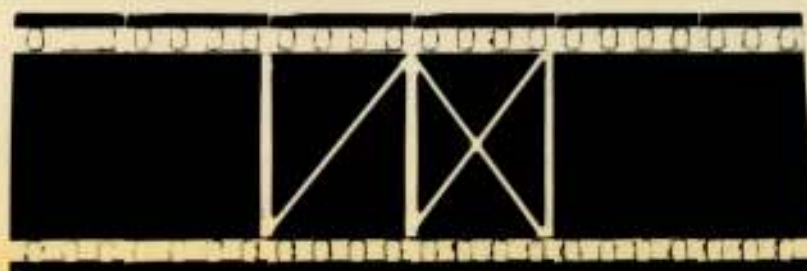

Col.lecció de programes. Curs 1984-85

 FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Dades generals

RESUM DEL CURS 1984-85

Sessions: 1.217
 Total dies sessió: 374
 Total espectadors: 202.914
 Esp./Dia: 542
 Esp./Sessió: 166

DESGLOSSAMENT ESPECTADORS PER SESSIONS

	Mitja sessió
12.00 h.: 11.699	292
16.00 h.: 11.195	136
18.00 h.: 65.189	176
20.00 h.: 62.717	175
22.00 h.: 52.114	141

ASSISTENCIA PER MESOS

Mes	Espectadors	Mitja diària
Setembre (del 17 al 30)	9.836	702
Octubre	16.818	542
Novembre	15.969	532
Desembre	17.828	575
Gener	19.205	640
Febrer	19.148	709
Març	12.234	394
Abril	10.791	372
Maig	17.625	587
Juny	17.241	574
Juliol	15.366	495
Agost	17.154	553
Setembre (de l'1 al 29)	13.447	463

ELS CICLES I LLUR INCIDENCIA

	Sessions	Espectadors	Mitja sessió
Joseph Losey	19	3.853	202
Carl Foreman	4	533	133
Alfred Hitchcock	14	3.693	263
L'adaptació cinematogràfica dins l'àmbit català	6	1.205	200
Retrospectiva Nouvelle Vague	63	9.892	157
James Mason	24	5.612	233
Mostra de Cinema Mediterrani de València	8	796	99
10 Anys de Cinema Portuguès	13	813	62
Cinema Suec	7	433	61
Una nova sensibilitat - Cinema Experimental Francès (1951-84)	4	200	50
Marta Mészáros	7	747	106
François Truffaut	6	2.158	359
Jean Cocteau	8	1.046	130
Cinema Hongarès dels Anys 80	16	1.182	73
Richard Burton	28	5.738	204
Klaus Wildenhahn	7	380	54
John Huston	39	8.079	207
Making and Remaking	24	3.756	156
Nicaragua	4	295	73
Drets Humans	4	369	92
El Cinema de Dones a la Rep. Federal d'Alemanya	12	1.388	115
New York, New York is a wonderful town	42	8.313	197
Cinema Argentí	10	2.591	259
Road Movies	15	2.842	189
José Luís Guerín	1	354	354
Arielle Dombasle	8	2.436	304
20 Anys de Nou Cinema Alemany	185	28.853	155
Carles Balagué	1	100	100
Juventut	37	6.657	179
Sam Peckinpah	13	3.627	279
Eric Rohmer	14	3.945	281
Any Europeu de la Música	6	1.198	199
Produccions del British Film Institute	9	546	60
Cinema Mexicà	14	833	59
Marcel Hanoun	10	290	29
Marguerite Duras	15	1.196	79
Stephen Dwoskin	2	123	61
Delphine Seyrig	4	763	190
Republic Pictures	22	1.829	83
Allan Dwan	21	1.226	58
El moviment obrer	7	959	137
Cinema i Drogues	33	7.508	227
Arquitectures de Pel·lícula	12	2.736	228
Teatre i Cinema	47	5.896	125
Armand Gatti	2	28	14
Raül Ruiz	2	55	27
Homenatge a Hanna Schygulla	9	2.588	287
Federico Fellini	17	5.438	319
Francesc Rovira Beleta	14	754	53
Polar	22	1.587	72
Cinema d'Aventures	87	13.447	154

EDICIO DE DOSSIERS

10 Anys de Cinema Portuguès
Cinema Hongarès dels Anys 80
Produccions del British Film Institute
20 Anys de Nou Cinema Alemany

PRESENCIES A LA FILMOTECA

Alberto Seixas Santos
Lauro António
Dominique Noguez
Zsolt Kézdi-Kovács
Gyula Gazdag
Egon Netenjakob
Gilberto Molina
Jutta Brückner
José Luís Guerín
Arielle Dombasle
Vlado Kristl
Enric Poch
Dolors Calvet
Vicenç Creus
Cesàreo Rodríguez-Aguilera de Prat
Laura Mulvey
Jill Pack
Rudolf Thome
Marcel Hanoun
Delphine Seyrig
Percy Adlon
Alex Gorina
Pablo López
Julián Alvarez
Manuel Muntaner
Walter Schobert
Hanna Schygulla

COL·LABORACIO D'INSTITUCIONS CIUTADANES

II Saló Internacional del Llibre
INCINE
Amnesty International
Institut de Drets Humans de Catalunya
Lliga de Drets dels Pobles
Drac Màgic
Grup IGIA
Universitat Politècnica de Barcelona
Escola Tècnica Superior d'Arquitectura
IX Fira del Llibre
Setmana Internacional de Cinema de Barcelona

AGRAIMENTS

Ambaixada de Suècia
Institut Francès de Barcelona
Institut Alemany de Barcelona
British Council a Barcelona
British Film Institute
Instituto Português de Cinema
Institut Italià de Barcelona
Mostra de Cinema Mediterrani de València
Hungarofilm
Filmoteca Española
Consolat Argentí
Consolat General de Mèxic

Losey dirigeix Mia Farrow, a *SECRET CEREMONY*

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 1

17-24 Setembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08008 Barcelona
Teléfono: 201 29 00

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81.
Principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Primers passos d'un curs

En l'inici d'aquest nou curs, la fotografia ens presenta una de les novetats a anunciar: la renovació del pati de butaques amb unitats o elements procedents del Poliorama. L'altra novetat és l'actualització dels preus, mantinguts inusualment constants durant tres cursos seguits: no cal dir que segueixen essent uns preus irrisoris si els comparem amb els d'altres cinemateques europees, no sols en valor absolut sinó en llur correlació amb les corresponents entrades comercials. Quant a la programació, els primers passos seran ciclics parcials: consagrats als fa poc traspassats Joseph Losey, James Mason i Richard Burton. Les novetats que, a partir del mes d'octubre, travessaran les duanes són, entre altres, les següents: Retrospectiva Nouvelle Vague, 10 anys de Cinema Portuguès, Una altra sensibilitat, Cinema Hongarès dels anys 80, Realitzadores alemanyes contemporànies, El cinema explica la història d'Algèria, Produccions del British Film Institute, Cinema Suec actual, i sobretot una molt àmplia retrospectiva dedicada als 20 anys de Nou Cinema Alemany, així com mostres personals de realitzadors (Josep M.ª Forn, René Allio, Klaus Wildenhahn, Marcel Hanoun, Armand Gatti...), actrius (Delphine Seyrig, Arielle Dombasle), productors (Samuel Goldwyn), etc.

El pati de butaques després de la reforma de principis d'estiu.

Fotografia: Antoni Giménez

Joseph Losey

THE CRIMINAL (1960). La societat Hammer Films i Michael Carreras, que volien treballar de nou amb Stanley Baker, li trameteren un guió, del qual ell va dir que l'interpretaria si jo el posava en escena. Aquest guió, escrit per Jimmy Sangster, era, al meu parer, molt dolent. Era una història de presó que no tenia res a veure amb les prisons angleses, amb el sistema penitenciari anglès o el "medi" anglès. Li vaig dir, doncs, a Stanley: "Jo no puc pas fer aquest film, perquè no és pas seriós". I Stanley em va respondre: "Molt bé, si ells em volen, caldrà que feu el film segons la vostra idea". —"Bé, el faré amb la condició de re-escriure'l completament".

(...)
THE SERVANT (1963). Quan treballava en EVA, a Roma, Dirk Bogarde em va telefonar dient que hi havia un guió fet a partir de *SERVANT* per Harold Pinter. De fet, jo havia proposat la novel·la *The Servant* a Dirk exactament deu anys abans. Vaig establir contacte amb Harold, a qui ja coneixia. Era un guió força desigual, però absolutament brillant.

Vaig redactar moltes notes sobre aquest projecte, i després tinguérem una reunió amb Dirk, el seu home de negocis, Harold, el seu agent i jo a l'Hotel Colnaght. Harold Pinter em digué: "Jo no tinc pas el costum d'escriure a partir dels mots que hom em pugui donar, i això no em plau pas." Tenia por que jo intentés d'atenuar el seu tema. Quant a l'home de negocis de Dirk, tenia por que jo fes, com ell deia, "un film completament homosexual", capaç de desacreditar Dirk, que era encara un gran ídol del cinema anglès. Fou una dura trobada durant la qual tothom es va emborratxar abundantment, menys jo, que per sort estava en un dels meus períodes sense beure. Si jo no hagués estat perfectament sobri aquell vespre, no hi hauria hagut mai *SERVANT*, perquè li vaig dir a Harold Pinter, cap a dos quarts de quatre de la matinada: "Donem les meves notes que tens a la mà", i les vaig esquinçar i vaig dir: "Torneu demà al matí a dos quarts d'una, perdrem una copa, i tornarem a partir de zero". I després d'aquesta primera sessió de discussions vam treballar plegats durant més de catorze anys sense cap conflicte seriós.

(...)
KING AND COUNTRY (1964). Aquest material m'arribà sota la forma d'una peça radiofònica no gaire bona. Vaig cercar la història veritable d'aquest cas. Dirk Bogarde ha co-signat aquest guió perquè hi va escriure algunes escenes. Com que ell havia estat oficial a l'exèrcit britànic i com que la seva família havia estat molt involucrada a la guerra del 14-18, em va poder informar sobre el context, i em va ésser una gran ajuda. (...) Jo tenia els mitjans força limitats, i em concentrava per tant en la interpretació i el diàleg, i m'esforçava per crear un sentiment de claustrofòbia, una impressió veritable de la guerra sense ni un sol tret, llevat dels de l'escamot d'execució cap al final i algunes ràfegues llunyanes. M'agradava molt, però, el moviment de la càmbra sobre les fotos de la Primera Guerra Mundial, damunt les quals surten els genèrics, i la fi. Trobo que és un bon film.

(...)

MODESTY BLAISE (1966).

Si vaig fer *MODESTY BLAISE* és bastant a causa de Monica Vitti, a qui havia conegut en temps d'EVA. (...) Monica era molt divertida en societat, i, al començament, Dirk Bogarde i ella s'entien molt bé i s'agradaven força. Tot això va contribuir a produir una mena de material que Evan Jones i jo vam poder utilitzar per tal de realitzar i de fer funcionar les nostres idees. Però ella va tenir por d'allò que jo intentava, o no ho va entendre.

(...)
El plató va acabar essent el lloc de terribles tensions. Monica no deia mai que no estava d'acord amb un vestit o amb alguna altra cosa, i s'accontentava de fer coses a fi que no me'n pogués servir, per exemple, danyant el vestit. És una criatura estranya, a la qual reconec molta vitalitat i talent, però representa un dels elements que m'impediren de realitzar aquest film com jo hauria volgut.

(...)
SECRET CEREMONY (1968). És un film morbide, és un film macabre, i, és veritat, la mort és la seva principal preocupació. Però suposo que això es podria dir de nombrosos films meus. Potser de la major part d'aquests. Fins i tot el mateix *THE GO BETWEEN* no és pas un film feliç.

Crec que el personatge d'Elizabeth Taylor cerca una mena d'escapatòria de la mort, i com que és una dona de carrer, per dir-ho així, no és pas tant depenent del passat com una altra dona.

No n'estic pas segur, que tot vagi dirigit cap a la mort. Crec que la mateixa noia (Mia Farrow) sent una atracció per la vida, però no té cap mitjà per realitzar-la, i d'aquí ve la simulació de l'embaràs, i la dona que ve d'un medi diferent sent una horrible necessitat sàdica de destruir aquest artífici.

(...)
THE GO BETWEEN (1970). Estic preocupat, com sabeu, pel temps, i pel cinema com a revelador, sovint, de la significació de tota una vida, des dels dotze anys fins als setanta, i per l'efecte que algunes setmanes viudes a l'edat de dotze anys tindran sobre un home fet. Hi havia, a més, el fet que jo penso que molts dels vestigis de la societat d'aquesta època subsisteixen a la societat actual. Malgrat que la majoria de la gent no se n'adonen, res no és gaire diferent. Segur que les comeditats, la manera de viure i l'avorriments són diferents, però no ho són pas la posició de la dona, dels criats, la de la classe que treballa.

(...)
A DOLL'S HOUSE (1973).
Tot estudiant la peça, vaig constatar primerament que Ibsen feia exposicions terriblement xerraines i, en segon lloc, que les seves intrigues són dictades per la facilitat. Tot funciona a cops de coincidències que

convenen al qui les vol, però que no passen a la vida. Això pot passar algunes vegades, però no pas amb la persistència que hom troba a les seves peces. I, en tercer lloc, quan ell pren una posició —i realment ha pres posicions noves i importants, i aquesta és la raó per la qual jo volia fer aquest film— no l'esmenta pas una vegada, sinó dues vegades, cinc vegades. Vaig fer, doncs, nombrosos talls draconians, i mirava de donar tots els elements d'exposició pura en una mena de preludi, a la pista de patinatge.

(...)
THE ROMANTIC ENGLISH WOMAN (1975). Tinc ben poca cosa a dir-ne. Fou una història estranya. Em trobava en un període sense feina. El projecte no em va pas apassionar, però és veritat que hi vaig agafar al-

gun interès. Treballava amb el novel·lista Tom Wiseman, que va escriure un guió, Michael Caine i Glenda Jackson hi estiguereu d'acord, amb gran sorpresa meua, perquè el guió era dolent. Quant a mi, no estava pas disposat a rodar-lo tal qual. Vam implicar-hi aleshores Tom Stoppard, i ell va escriure un guió que vaig poder portar a la pantalla, i vaig tenir un cert plaer de fer-lo. [...]

MR. KLEIN (1975). És difícil de dir que hi ha molt d'Alain Delon al personatge del film, puix que no és gaire agradable. És un personatge força complaix, i Alain també és, al meu parer, un personatge bastant autodestructiu i que cerca la seva pròpia identitat. Vingué d'un medi petit-burgès, avui és molt ric i molt cultivat. Va a la recerca d'un pare, i mira també de dominar. Totes aquestes contradiccions, són molt aprofitables en aquest paper. Alain pot prestar el més gran interès a qualsevol cosa. En diverses ocasions he pogut constatar que la seva generositat pot ésser extraordinària. Va saber un dia que jo tenia problemes i m'envià una persona amb els diners que jo necessitava. No me'ls va reclamar mai. Però els hi vaig tornar. Va ésser, de tota manera, una acció estranya. És molt re-

servat sobre la seva vida privada.

(...)

DON GIOVANNI (1975). D'antuvi vaig abordar aquest film amb precaució, perquè calia que els cantants no fossin ridículs als ulls del públic de cinema. Cantar demanava un esforç físic: tot el cos esdevé un instrument que ho posa tot en joc per obtenir la producció del so perfecte. Fora, doncs, ridícul d'utilitzar un play-back de manera que semblés que ningú no feia cap esforç, car aleshores hom té la impressió que no es canta veritablement. [...]

Tots els cants es van gravar en so directe, perquè volia escapar-me una mica de la tècnica de play-back, i era aquella la meua única ocasió de treballar directament amb els actors. Volia també que no anessin de pressa per a interpretar i que comprenguessin llur text, perquè els cantants d'òpera s'enorgulleixen sovint d'ésser capaços de cantar més depressa que ningú, d'articular totes les notes i totes les síl·labes perfectament sense que ningú pugui comprendre-hi ni un mot.

(Extractes d'entrevista amb Joseph Losey "Le livre de Losey" - Michel Clement -).

Carl Foreman

A l'edat de 69 anys morí a Beverly Hills aquest guionista, productor i eventual director (d'un sol film), que havia estat nominat 5 vegades als Oscar de Hollywood pels seus guions de **EL IDOLO DE BARRO**, **HOMBRES, SOLO ANTE EL PELIGRO**, **LOS CAÑONES DE NAVARONE** i **EL JOVEN WINSTON**. Home "fet a sí mateix" en la millor tradició americana, va començar com lector de guions a la MGM, i aviat va destacar ell mateix com escriptor. L'any 1957 el seu guió **EL PUENTE SOBRE EL RIO KWAI** va guanyar l'Oscar, però li fou arrabassat (en favor de Pierre Boule, autor de la novel·la) per la seva condició de "black-listed" al Comitè MacCarthy. Emigrà a Anglaterra, on, entre molts d'altres, fou l'autor del guió de **EL TIGRE DORMIDO** de Joseph Losey. Després d'una fructífera etapa anglesa, tornà als USA el 1975. De Carl Foreman oferim **SOLO ANTE EL PELIGRO**, possiblement el seu títol més conegut, i **LOS VENCEDORES**, l'únic film que va dirigir el 1964.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

17

Record de Joseph Losey:
THE CRIMINAL/EL CRIMINAL, Joseph Losey, 1960. Int.: Stanley Baker, Sam Wanamaker, Patrick Magee. Anglaterra V.E. (B/N)

Record de Joseph Losey:
THE SERVANT/EL SIRVIENTE, Joseph Losey, 1963. Int.: Dirk Bogarde, James Fox, Sarah Miles. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Record de Joseph Losey:
KING AND COUNTRY/REY Y PATRIA, Joseph Losey, 1964. Int.: Dirk Bogarde, Tom Courtenay, Leo Mc Kern. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Dimarts

18

Record de Joseph Losey:
MODESTY BLAISE/MODESTY BLAISE, Joseph Losey, 1966. Int.: Monica Vitti, Terence Stamp, Dirk Bogarde. Anglaterra V.E. (C)

Record de Joseph Losey:
SECRET CEREMONY/CEREMONIA SECRETA, Joseph Losey, 1969. Int.: Elizabeth Taylor, Mia Farrow, Robert Mitchum. Anglaterra V.E. (C)

Record de Joseph Losey:
THE CRIMINAL/EL CRIMINAL, Joseph Losey, 1960. Int.: Stanley Baker, Sam Wanamaker, Patrick Magee. Anglaterra V.E. (B/N)

Dimércoles

19

Record de Joseph Losey:
THE SERVANT/EL SIRVIENTE, Joseph Losey, 1963. Int.: Dirk Bogarde, James Fox, Sarah Miles. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Record de Joseph Losey:
KING AND COUNTRY/REY Y PATRIA, Joseph Losey, 1964. Int.: Dirk Bogarde, Tom Courtenay, Leo Mc Kern. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Record de Joseph Losey:
MODESTY BLAISE/MODESTY BLAISE, Joseph Losey, 1966. Int.: Monica Vitti, Terence Stamp, Dirk Bogarde. Anglaterra V.E. (C)

Dijous

20

Record de Joseph Losey:
SECRET CEREMONY/CEREMONIA SECRETA, Joseph Losey, 1969. Int.: Elizabeth Taylor, Mia Farrow, Robert Mitchum. Anglaterra V.E. (C)

Record de Joseph Losey:
THE GO BETWEEN/EL MENSAJERO, Joseph Losey, 1970. Int.: Julie Christie, Alan Bates, Michael Redgrave. Anglaterra V.O.S.E. (C)

Record de Joseph Losey:
A DOLL'S HOUSE/CHANTAJE CONTRA UNA ESPOSA, Joseph Losey, 1973. Int.: Jane Fonda, David Warner, Trevor Howard. Anglaterra V.E. (C)

Divendres

21

Record de Joseph Losey:
THE ROMANTIC ENGLISHWOMAN/LA INGLESA ROMANTICA, Joseph Losey, 1975. Int.: Glenda Jackson, Michael Caine, Helmut Berger. Anglaterra V.E. (C)

Record de Joseph Losey:
DON GIOVANNI/DON GIOVANNI, Joseph Losey, 1979. Int.: Ruggero Raimondi, Edda Moser, John Macurdy, Teresa Berganza. França-Itàlia-Alemanya. V.O.S.E.(C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Dissabte

22

Record de Joseph Losey:
THE GO BETWEEN/EL MENSAJERO, Joseph Losey, 1970. Int.: Julie Christie, Alan Bates, Michael Redgrave. Anglaterra V.O.S.E.(C)

Record de Joseph Losey:
A DOLL'S HOUSE/CHANTAJE CONTRA UNA ESPOSA, Joseph Losey, 1973. Int.: Jane Fonda, David Warner, Trevor Howard. Anglaterra V.E. (C)

Record de Carl Foreman:
HIGH NOON/SOLO ANTE EL PELIGRO, Fred Zinnemann, 1952. Int.: Gary Cooper, Grace Kelly, Katy Jurado. USA V.E. (B/N)

Record de Joseph Losey:
MR. KLEIN/EL OTRO SEÑOR KLEIN, Joseph Losey, 1976. Int.: Alain Delon, Jeanne Moreau, Suzanne Flon. França V.E. (C)

Diumenge

23

Record de Joseph Losey:
MR. KLEIN/EL OTRO SEÑOR KLEIN, Joseph Losey, 1976. Int.: Alain Delon, Jeanne Moreau, Suzanne Flon. França V.E. (C)

Record de Joseph Losey:
DON GIOVANNI/DON GIOVANNI, Joseph Losey, 1979. Int.: Ruggero Raimondi, Edda Moser, John Macurdy, Teresa Berganza. França-Itàlia-Alemanya. V.O.S.E.(C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Record de Carl Foreman:
THE VICTORS/LOS VENCEDORES, Carl Foreman, 1964. Int.: A. Finney, G. Hamilton, R. Schneider, J. Moreau, G. Peppard, M. Mercuri, M. Ronet. Anglaterra V.E. (B/N)

Matinal 12.00 h.: Cinema infantil:

ARABIAN ADVENTURES/ALFOMBRAS MAGICAS, Kevin Connor, 1978. Int.: Christopher Lee, Milo O'Shea, Mickey Rooney. Anglaterra V.E. (C)

Dilluns

24

Record de Carl Foreman:
THE VICTORS/LOS VENCEDORES, Carl Foreman, 1964. Int.: A. Finney, G. Hamilton, R. Schneider, J. Moreau, G. Peppard, M. Mercuri, M. Ronet. Anglaterra V.E. (B/N)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Record de Carl Foreman:
HIGH NOON/SOLO ANTE EL PELIGRO, Fred Zinnemann, 1952. Int.: Gary Cooper, Grace Kelly, Katy Jurado. USA V.E. (B/N)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Altgraf, Dep. Legal B-38546-81

Curs 1984-85. Programa número 2

FILMOTECA

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

SABOTAJE, Alfred Hitchcock

25 - 30 Setembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 00

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Plaça Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Alfred Hitchcock

Recollim aquí els testimonis personals d'un dels actors que més col·laborà amb el realitzador i el d'un altre realitzador que el tractà assiduament.

Jo diria que, de tots els realitzadors amb què he treballat, Hitchcock era el que preparava més bé, al meu parer, si més no. Treballava mesos sobre el guió. Quan podieu veure el seu guió, que ell consultava cada cinc minuts, podieu veure l'escena dibuixada sobre la pàgina. La taula del menjador, o els arbres del bosc, hi eren esbossats. Tot hi era visualment suggerit. Hitch no s'ocupava pas dels mots; volia oblidar-los. Era un gran artista i transcrivía el guió en el llenguatge de les imatges. Hitch no mirava mai pel visor. Hom deia que estava massa gras per arribar fins a la cambra, però, ben segur, això no era pas veritat. Si no mirava mai per la cambra és perquè tenia bons operadors, que coneixien llur ofici. Cridava, posem per cas Bob Burks, que era darrera Hitch, i li quadrava la presa tot aixecant les mans enlaire. Si volia un pla en moviment, Hitch deia "vull això", i desplaçava les mans aixecades per tal de mostrar el moviment. Després s'anava a seure a la seva cadira de director i mirava el rodatge de l'escena quan l'operador ja era a punt.

(...)
No penso pas que Hitch prestés una gran atenció a una imatge de star. No el vaig veure discutir mai una escena amb un actor. Quan ell deia "acció", esperava que els actors fessin allò que ell els havia induït a fer. No era pas gaire partidari de llargues discussions entre un actor i un realitzador. Pensava que no en podrien sortir grans coses. Recordo que Kim Novak a **VERTIGO** va anar a veure Hitchcock. Era el segon o tercer dia de rodatge, i ella li va dir: "No trobo bé aquesta escena amb James Stewart. Aquesta no és pas l'emoció bona". Hitch li va respondre: "Kim, això només és un film". I ella ja no va dir mai ni una paraula. I va fer un treball superb.

(James Stewart, *Cahiers du Cinéma*, núm. 358, abril de 1984).

Hitchcock era un home molt púdic. No va fer mai confessions personals. Només parlava dels temes que l'interessaven relacionats amb la seva feina. Hi havia en ell una sèrie de característiques essencialment europees, angleses en particular; aquesta noció de les classes socials i de la degradació que segueix en violar llurs barreres... Hitchcock no era pas un home fort. Tota la seva vida se la va passar construint-se uns murs de protecció... No era fort ni estava segur de si mateix com ho devien estar Howard Hawks o John Ford i tots

aquells californians sòlids, alguns dels quals degueren veure amb més ulls tota aquella immigració vinguda d'Europa... Però a diferència de molts altres, les raons de la immigració de Hitchcock no foren pas polítiques, no fou "l'amenaza roja". Fou, en efecte, una conseqüència de l'èxit de **LA DAMA DEL EX-PRESO** i de **39 ESCALONES**. El productor David Selznick va cridar Hitchcock i el tingué sota contracte, com feia amb els seus actors... Cert, Selznick se n'aprofità, d'ell, com ho va fer amb Ingrid Bergman, però alhora fou una cosa positiva. Selznick comprengué que Hitchcock tenia el desig d'ésser reconegut per si mateix. Fomentà, per tant, aquesta publicitat personal a la qual era tan afecionat: era el director, i eslogans com "Hitchcock, el mestre del suspense", i d'altres d'aquesta mena, nasqueren en aquella època... Quan Hitchcock deixà enrera l'etapa Selznick era ja un nom amb bastant prestigi.

Personalment, el que més m'agrada del cinema de Hitchcock són els seus moments emotius. És difícil d'explicar, però, tornes a sentir-ho a cada visió de les seves pel·lícules. La gran lliçó del cinema de Hitchcock és tanmateix més aviat formal. Rau en la manera de tractar certes escenes... El que més m'interessa d'ell potser és allò que ell mateix va copiar de Lubitsch. No se'n parla gaire, d'això, però crec que Lubitsch va influir molt Hitchcock. Per exemple, en la manera de portar l'espectador, de captar la seva atenció en la forma de contar una història, en l'ordre en què li va donant informació, en quin moment precis cal fer-ho. De la mateixa manera que Chaplin influí Lubitsch, aquest va influir el seu torn Hitchcock.

(François Truffaut, *Fotogramas*, núm. 1698, juny de 1984)

Quan l'any 1980, els *Cahiers du Cinéma* preparaven l'edició d'un número "fora de sèrie" sobre Hitchcock, demanaren a Truffaut un text, petició a la qual el cineasta francès digué que en aquell moment no volia parlar de Hitchcock, però que a canvi els proposava de reproduir un text de Henry James que segons ell constituïx "el millor retrat possible del nou resident de l'Hotel dels Morts".

"Des de sempre, s'havia considerat el menys egoïsta dels homes, duent concentrat en ell mateix el feix de la seva inquietud perpètua sempre amb calma, amb discreció, evitant de parlar-ne, de deixar-ne endevinar el mínim indici ni l'efecte sobre la seva vida, de demanar als altres cap concessió al seu caràcter i, en canvi, fent totes aquelles que se li demanaven. No havia pas cercat d'imposar a la gent la curiositat de conèixer aquest fenomen: un home obsedit, per més forta que en fos la tentació, quan sentia dir a alguns que es sentien veritablement "descentrats". Si vertaderament estaven tan descentrats com ell —que mai havia conegut una hora d'equilibri al llarg de la seva vida—, aleshores sabrien què vol dir això. Tanmateix, no li pertocava a ell el assenyalar-els-hi el camí, i s'accontentava amb escoltar molt civilment. Per això era tan impecable —encara que lleugerament bia— en les seves maneres; per això, abans que res, podia veure's en aquest món estúpid com un home del tot desinteressat, i de fet també una mica sublim".

(Henry James, *La bèstia en la jungla*, capítol II, 4art paràgraf).

Alfred Hitchcock i Cary Grant al rodatge de **SOSPECHA**

REBECA, Alfred Hitchcock

MARIA ROSA, Armand Moreno

ASESINATO EN EL COMITE CENTRAL, V. Aranda

L'adaptació cinematogràfica dins l'àmbit català

Del 25 al 30 de setembre es celebra a Barcelona el Segon Saló Internacional del Llibre, LIBER '84.

manifestació plantejada amb una especificitat diferent de les habituals Fines del Llibre, pensades com un aparador per a la venda al públic, mentre que LIBER '84 té una concepció més professional, encarada als editors i llibreters, però també amb una obertura al públic en general. El Saló tindrà lloc al Palau de la Metalúrgia situat dins el recinte de la Fira de Barcelona, a Montjuïc, i presenta una superfície de 8.000 m² d'exposició, amb 300 stands representant més de 500 empreses exposidores. Hi trobareu tota la producció editorial espanyola, així com la dels països iberoamericans. Amb participació col·lectiva dels següents països: Argentina, Colòmbia, Ecuador, França, Cuba, Mèxic, Portugal, U.S.A., U.R.S.S. i República Popular de Xina, més la representació d'importantes firmes

editorials d'Alemanya, Gran Bretanya, Suïssa i altres països.

Els horaris per al públic seran: dia 28, de 13 a 21 h., dies 29 i 30, de 9 a 21 h.

Coincidint amb aquesta manifestació, hem programat un cicle de films d'origen literari, amb una definició diferent a la del cicle anual "Cinema i literatura". Cercant les afinitats amb aquest LIBER barceloní, hem pensat que calia centrar-se en la producció barcelonina, tant editorial com cinematogràfica, i hem triat una sèrie de títols, d'origen teatral o narratiu, d'autors de parla catalana i castellana però generalment barcelonins, entenent per tal cosa tant els nascuts a Barcelona com els que hi són afincats i hi han produït la seva obra.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dimarts

25

REBECCA/REBECA, Alfred Hitchcock, 1940. Int.: Laurence Olivier, Joan Fontaine, Judith Anderson. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **MARIA ROSA** (Angel Guimerà), Armand Moreno, 1964. Int.: Núria Espert, Francisco Rabal, Maria Asunción Balaguer. Catalunya V.C. (B/N)

THE PARADINE CASE/EL PROCESO PARADINE, Alfred Hitchcock, 1947. Int.: Gregory Peck, Charles Laughton, Ann Todd, Alida Valli. USA V.E. (B/N)

Dimecres

26

THE PARADINE CASE/EL PROCESO PARADINE, Alfred Hitchcock, 1947. Int.: Gregory Peck, Charles Laughton, Ann Todd, Alida Valli. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **LA PLACA DEL DIAMANT** (Mercè Rodoreda), Francesc Batlló, 1981. Int.: Silvia Munt, Lluís Homar, Joaquim Cardona. Catalunya V.C. (C)

FOREIGN CORRESPONDENT/ENVIADO ESPECIAL, Alfred Hitchcock, 1940. Int.: Joe McCrea, Laraine Day, Herbert Marshall. USA V.E. (B/N)

Dijous

27

SUSPICION/SOSPECHA, Alfred Hitchcock, 1941. Int.: Cary Grant, Joan Fontaine, Nigel Bruce. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **LAIA** (Salvador Espriu), Vicenç Lluç, 1971. Int.: Núria Espert, Francisco Rabal, Daniel Martín. Catalunya V.C. (C)

REBECCA/REBECA, Alfred Hitchcock, 1940. Int.: Laurence Olivier, Joan Fontaine, Judith Anderson. USA V.E. (B/N)

Divendres

28

FOREIGN CORRESPONDENT/ENVIADO ESPECIAL, Alfred Hitchcock, 1940. Int.: Joe McCrea, Laraine Day, Herbert Marshall. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **LA MUCHACHA DE LAS BRAGAS DE ORO** (Joan Marsé), Vicente Aranda, 1979. Int.: Victoria Abril, Lautaro Murúa, Pep Munné. Catalunya V.E. (C)

SABOTEUR/SABOTAJE, Alfred Hitchcock, 1942. Int.: Robert Cummings, Priscilla Lane, Otto Kruger. USA V.E. (B/N)

Dissabte

29

NOTORIOUS/ENCADENADOS, Alfred Hitchcock, 1946. Int.: Cary Grant, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.E. (B/N)

SPELLBOUND/RECUERDA, Alfred Hitchcock, 1945. Int.: Ingrid Bergman, Gregory Peck, Leo G. Carroll. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **LA CRIPTA** (Eduardo Mendoza), Cayetano del Real, 1981. Int.: José Sacristán, Rafaela Aparicio, Marta Molins. Catalunya V.E. (C)

SUSPICION/SOSPECHA, Alfred Hitchcock, 1941. Int.: Cary Grant, Joan Fontaine, Nigel Bruce. USA V.E. (B/N)

Diumenge

30

SABOTEUR/SABOTAJE, Alfred Hitchcock, 1942. Int.: Robert Cummings, Priscilla Lane, Otto Kruger. USA V.E. (B/N)

NOTORIOUS/ENCADENADOS, Alfred Hitchcock, 1946. Int.: Cary Grant, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.E. (B/N)

L'adaptació cinematogràfica: **ASESINATO EN EL COMITE CENTRAL** (M. Vázquez Montalbán), Vicente Aranda, 1982. Int.: Patxi Andión, Victoria Abril, Conrado San Martín. Catalunya V.E. (C)

SPELLBOUND/RECUERDA, Alfred Hitchcock, 1945. Int.: Ingrid Bergman, Gregory Peck, Leo G. Carroll. USA V.E. (B/N)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

HEIDI SONG/EL MUNDO MARAVILLOSO DE HEIDI, Robert Taylor, 1982. Llargmetratge de dibuixos, producció Hanna-Barbera. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

EL PRISIONERO DE ZENDA, Richard Thorpe

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 3

1-7 Octubre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Retrospectiva Nouvelle Vague

Tal com ja vam enunciar el curs passat, el temps escolar i l'actualitat d'un aniversari incitaven a revisar, ara amb una perspectiva històrica nova, aquell fenomen francès de l'era Malraux. Així ho fem ara, proposant en aquest cicle, realitzat en col·laboració amb la Mostra de Cinema Mediterrani de València, una visió ampla de la nova onada, amb una quarantena de sessions, que comprenen títols que van dels precursors fins als epígons, passant pel gruix de la seva aportació bàsica.

El maig de 1959 es presentà a concurs, en el festival de Cannes, el primer llargmetratge de François Truffaut, **LES QUATRE CENTS COUPS**, que guanyà el premi a la millor direcció. Aquest guardó va ésser decidit en l'evolució d'una generació de cineastes que des de feia uns quants anys maldava per incorporar-se al món de l'autoria cinematogràfica. Per això, encara que no va ésser la manifestació primera, ni potser la més important, el reconeixement atorgat a aquest títol marcà l'any 1959 com la data d'eclosió de la nova onada del cinema francès, que hauria de tenir una influència clara arreu del món i que, vint-i-

cinc anys després, manté una vigència artística que han vingut a corroborar els premis rebuts darrerament pels ja veterans Godard, Demy o Rohmer, i la bona acceptació pel gran públic de la producció d'un Truffaut, per exemple.

El brou en què es va coure aquell moviment era la crisi: la del cinema francès, que era econòmic i creatiu, i la més general de la societat francesa, que era política. Així, mentre la IV República caminava vers la seva fi, un grup de cinèfils que publicava a les pàgines dels **Cahiers du Cinéma** —Jacques Rivette, Eric Rohmer, Jean-Luc Godard, Claude Chabrol, François Truffaut, Jacques Doniol-Valcroze, Pierre Kast— havia començat a moure's, primer en el terreny del curtmetratge i després en el del llarg. A més d'aquest petit grup, fet de personalitats ben heterogènies, com llur posterior filmografia ha deixat ben palès, hi havia al mateix temps altres realitzadors, com Alexandre Astruc, Louis Malle, Roger Vadim, Alain Resnais, Jacques Rozier, Marcel Hanoun, Jacques Demy o Agnès Varda, empenyats en similars provatures. De més edat, però reconeguts alhora com a mestres i companys de viatge, s'alçaven les figures de Jean Rouch, Georges Franju, Roger Leenhardt i Jean-Pierre Melville, precursors. Els mestres indiscutits del primer grup serien el triumvirat Renoir-Cocteau-Ophüls, entre els francesos, i els cineastes americans que ells, com a crítics, havien ajudat a valoritzar.

La història posterior és prou coneguda. El triomf comercial permeté que alguns dels cineastes esmentats tinguessin des de bon començament una carrera regular, mentre d'altres arrencaren amb la feixuga herència d'un primer fracàs econòmic. Amb tot, els primers anys de la V República registraren l'aparició d'una nova fornada de realitzadors, que els medis de comunicació van integrar sota la denominació de **nouvelle vague**. Els mateixos **Cahiers**, en fer balanç a la fi de 1962, comptabilitzaren 162 nous cineastes francesos. La perspectiva d'un quart de segle permet destriar fàcilment el blat de la palla. Només els capdavanters han romàs. Alguns dels prestigis de primera hora no van anar gaire lluny i, més novadosos que innovadors, aviat passaren al gruix del cinema més vell. D'altres tingueren accidents en curs de ruta, però es referen i han tornat amb nova vitalitat. Encara d'altres han arribat a un equilibri que cinematogràficament podrien designar com a centrísta.

Dues revelacions de la Nouvelle Vague: Bernadette Lafont i Jean-Claude Briaud (**LE BEAU SERGE**, de Chabrol)

Jean Cocteau i J.P. Melville: **LES ENFANTS TERRIBLES**

James Mason

Recordant el gran actor amb alguns dels seus treballs, hem volgut deixar constància de que, contràriament als partidaris del doblatge, la meitat del geni interpretatiu és en la veu, en el treball de la veu. Malauradament, no pensem així tothom, i no hem trobat cap film disponible en versió original. En deixa constància, però, la felicitat memòria del novel·lista i cinèfil Guillermo Cabrera Infante. Mentrestant, fem les gestions necessàries (i tant de bo suficients) per a poder oferir una de les més grans creacions de James Mason.

James Mason fou el gran actor romàntic anglès més per autonomia que no per naturalesa. Amb una figura ombrel·lova que recordava a vegades a Laurence Olivier, amb una dicció que hom sentia rodar pels còdols de

CON LA MUERTE EN LOS TALONES, A. Hitchcock

les dents com quelcom tan natural com un rierol. James Mason era una de les grans veus angleses del cinema. Amb una suavitat de veïl que podia amagar una serp, el Mason rof o heroi musitava sempre. La seva sonoritat, però, no era suficient per al teatre i si no hagués existit el cinema sonor hauria hagut de derivar cap a la ràdio. Era tal la seva sedosa veu, que el seu suau seductor va poder trobar papers perfectes quan se'n va adonar que no seria una gran estrella del cinema com el seu precedent Ronald Colman o el seu seguidor Richard Burton. Encara fa goig de sentir-lo més que no veure'l actuar en una pel·lícula com **CON LA MUERTE EN LOS TALONES**, en el vibràtic rof Vandamm, amant d'Eva Marie Saint i rival de Cary Grant. En una escena de memorable confrontació en què ha vençut aviat a Cary Grant, ajudat pels seus sibils, li sequestra, deixa al confós Cary ben torbat, mentre abandona la biblioteca on Grant està preparat per morir tot fortificant-lo en mortificar-lo amb una ampolla sencera d'aquell bourbon que tant s'assembla a Cary Grant: "Seagrams, V.O.". Que vol dir versió original; en aquesta vostra veu com James Mason deixa enrera Grant, ja sortint, i, amb dolgut acomiadament, diu: "Que tingui vostè molt bona tarda". La frase és en si un adéu lleu i va perdent intensitat a mesura que Vandamm s'allunya. La seva premonició virulència ve donada per la grolleria suavitat sepejant amb què la pronuncia, nítida, James Mason. És, a més a més, el combat de dos estils d'actuació (la de per llure de Cary Grant, l'escola i escena de Mason), dues veus, dues pronúncies i un sol idioma veritable, l'anglès d'Anglaterra. El privilegi d'escoltar James Mason més que no pas veure'l, els que poden captar la seva distinta dicció, els que han vist no pas **CON LA MUERTE EN LOS TALONES**, sinó **NORTH BY NORTHWEST**, V.O., sabran el que dic, gaudiran el que escolto. Cal repetir ací allò que va dir el doctor Johnson de Gerrick: "Si hi ha un plaer contra natura cal trobar-lo en la veu d'un bon actor".

Hi ha un altre moment òptim de l'actuació de James Mason al cinema (sembla que no l'ha vist ningú al teatre) i passa en tot **LOLITA**. Allà, malgrat la bellesa blana de Sue Lyon (que hauria d'haver estat merveja carrerera i més impúbil), del patetisme gresol i groller de Shelley Winters i la història immortal, amorosa de l'home madur que podria una púber americana amb els seus encantaments europeus, podem gaudir d'aquell Humbert Humbert del cinema que per dues vegades se sotmet visiblement a la tirania del sexe de Sue; la seva Sue, la nostra Lolita. Un d'aquests és visible rera els cròdols (o nome propis d'actors i actrius i tècnics) i

LORD JIM, de Richard Brooks

mostra James Mason en una tasca d'amor esclau. L'humil Humbert Humbert pinta una a una cada unglia dels peus de Lolita Lyons. Aquesta escena és d'un erotisme tan germànic que ens sorpreni de trobar-la en una pel·lícula tan americana com un gratacel, per bé que hagi estat rodada a Anglaterra. Després ens adonem que fou utilitzada primer a **SCARLET STREET**, gairebé vint anys abans, per un director alemany. Aquesta forma de servitud humana no pertany pas ni al rus Nabokov, ni al jueu americà Stanley Kubrick (la vegada anomenat per la seva audàcia Stanley Kubrick), sinó a l'esperit teutó i burleta de Fritz Lang i a l'art pictòric d'Edward G. Robinson. Malgrat aquest robatori amb atenuants, **LOLITA** és un triomf de Kubrick, però sobretot és un triomf de James Mason.

Com a **LOLITA**, com a **LORD JIM**, com a **LOS JUICIOS DE OSCAR WILDE**, James Mason, imitant Ricardo III, ja que no podia ésser el bell galant es dedicà a ésser, amb mesura, el rof esidu encara en la televisió, com a la llarga **LA VERDADERA HISTORIA DE FRANKENSTEIN**. O al cinema actual, com en el sedós, servil i neonazi de **LOS CHICOS DE BRASIL**. Però m'estimo més de recordar-lo sempre com el suau i sinistre Vandamm, tan a prop de la paraula *dammned*, per condemnat, i tan lliure en el seu joc històric. Caldria dir-li a James Mason ara allò que ell digué a Cary Grant abans d'enviar-lo a l'altre món: "Que tingui vostè molt bona tarda". Fou Hitch-

cock, però, qui va tancar com sempre la darrera paraula, que era el seu axioma per al bon cinema: "A més bon rof, més bona pel·lícula". Parlava — i no és pas casualitat — de James Mason.

(Guillermo Cabrera Infante, *La Vanguardia*, 14 d'agost 1984).

ELS DIÀLEGS DE "CON LA MUERTE EN LOS TALONES"

A la primera estrena d'aquest film, i per imposició de la censura, foren suprimides dues brues escenes de diàleg entre Cary Grant i Eva Marie Saint, de les que, per tant, mai es va arribar a fer el doblatge. A l'actual reposició, ha estat utilitzat el mateix so castellà de l'època, amb la manca dels fragments esmentats. Davant l'alternativa de doblar-los de bell nou (amb altres veus, potser), o eliminar-los igual que abans, el distribuïdor ha optat pel carrer del mig: Respectar-los, amb la seva música original, però sense que soni res a la banda de veus. Aquesta curiosa fórmula ens ha fet semblar aconsellable facilitar al públic la llista dels diàlegs desapareguts, perquè pugui anar-los llegint mentre els protagonistes, sobre un tendre fons de violins, mouen els llavis sense dir res.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

1

Record de James Mason:
ROMMEL, THE DESERT FOX/ROMMEL, EL ZORRO DEL DESIERTO, Henry Hathaway, 1951. Int.: James Mason, Cedric Hardwicke, Jessica Tandy. USA V.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE CROSS OF IRON/LA CRUZ DE HIERRO, Sam Peckinpah, 1977. Int.: James Coburn, James Mason, Maximilian Schell, Anglaterra V.E.(C)

Record de James Mason:
20.000 LEAGUES UNDER THE SEA/20.000 LEGUAS DE VIAJE SUBMARINO, Richard Fleischer, 1954. Int.: Kirk Douglas, James Mason, Peter Lorre. USA V.E. (C)

Dimarts

2

Record de James Mason:
NORTH BY NORTHWEST/CON LA MUERTE EN LOS TALONES, Alfred Hitchcock, 1959. Int.: Cary Grant, Eva Marie Saint, James Mason. USA V.E. (C)

Record de James Mason:
ROMMEL, THE DESERT FOX/ROMMEL, EL ZORRO DEL DESIERTO, Henry Hathaway, 1951. Int.: James Mason, Cedric Hardwicke, Jessica Tandy. USA V.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE TRIALS OF OSCAR WILDE/LOS JUICIOS DE OSCAR WILDE, Ken Hughes, 1960. Int.: Peter Finch, John Fraser, James Mason, Anglaterra V.E. (C)

Dimecres

3

Record de James Mason:
LOLITA/LOLITA, Stanley Kubrick, 1961. Int.: James Mason, Shelley Winters, Sue Lyon, Peter Sellers. USA V.E. (B/N)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Record de James Mason:
THE CROSS OF IRON/LA CRUZ DE HIERRO, Sam Peckinpah, 1977. Int.: James Coburn, James Mason, Maximilian Schell, Anglaterra V.E.(C)

Dijous

4

Record de James Mason:
LORD JIM/LORD JIM, Richard Brooks, 1965. Int.: Peter O'Toole, James Mason, Curd Jurgens. USA V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

La Nouvelle Vague:
LES ENFANTS TERRIBLES/LOS NIÑOS TERRIBLES, Jean Pierre Melville, 1949. Int.: Nicole Stéphane, Edouard Dhermitte, Jacques Bernard. França V.O.S.E. (B/N)

Divendres

5

La Nouvelle Vague:
LES ENFANTS TERRIBLES/LOS NIÑOS TERRIBLES, Jean Pierre Melville, 1949. Int.: Nicole Stéphane, Edouard Dhermitte, Jacques Bernard. França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
NORTH BY NORTHWEST/CON LA MUERTE EN LOS TALONES, Alfred Hitchcock, 1959. Int.: Cary Grant, Eva Marie Saint, James Mason. USA V.E. (C)

La Nouvelle Vague:
ET DIEU CREA LA FEMME/Y DIOS CREA LA MUJER, Roger Vadim, 1956. Int.: Brigitte Bardot, Christian Marquand, Curd Jurgens. França V.O.S.E. (C)

Dissabte

6

La Nouvelle Vague:
LES COUSINS/LOS PRIMOS, Claude Chabrol, 1958. Int.: Gérard Blain, Jean-Claude Brialy, Juliette Mayniel. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
LE BEAU SERGE/EL BELLO SERGIO, Claude Chabrol, 1958. Int.: Gérard Blain, Jean-Claude Brialy, Bernadette Lafont, França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE MACKINTOSH MAN/EL HOMBRE DE MACKINTOSH, John Huston, 1973. Int.: Paul Newman, Dominique Sanda, James Mason. USA V.E. (C)

Record de James Mason:
LOLITA/LOLITA, Stanley Kubrick, 1961. Int.: James Mason, Shelley Winters, Sue Lyon, Peter Sellers. USA V.E. (B/N)

Diumenge

7

La Nouvelle Vague:
LE BEAU SERGE/EL BELLO SERGIO, Claude Chabrol, 1958. Int.: Gérard Blain, Jean-Claude Brialy, Bernadette Lafont, França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE MACKINTOSH MAN/EL HOMBRE DE MACKINTOSH, John Huston, 1973. Int.: Paul Newman, Dominique Sanda, James Mason. USA V.E. (C)

La Nouvelle Vague:
ET DIEU CREA LA FEMME/Y DIOS CREA LA MUJER, Roger Vadim, 1956. Int.: Brigitte Bardot, Christian Marquand, Curd Jurgens. França V.O.S.E. (C)

Record de James Mason:
LORD JIM/LORD JIM, Richard Brooks, 1965. Int.: Peter O'Toole, James Mason, Curd Jurgens. USA V.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

20.000 LEAGUES UNDER THE SEA/20.000 LEGUAS DE VIAJE SUBMARINO, Richard Fleischer, 1954. Int.: Kirk Douglas, James Mason, Peter Lorre. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

El curtmetratge, escola de realitzadors també a la Nouvelle Vague. (Foto: O SAISONS, O CHATEAUX d'Agnès Varda)

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 4

8-14 Octubre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Retrospectiva Nouvelle Vague

CRONOLOGIA (1)

1947

Jean-Pierre Melville realitza **LE SILENCE DE LA MER** amb mètodes autènticament renovadors per a l'època: modest pressupost (9 milions d'antics francs francesos, quan el cost mitjà d'un film francès en aquests anys és de 60 milions), equip reduït, actors desconeguts, escenaris naturals i rodatge sense permís del Centre Nacional de Cinematografia. És l'inici d'un cinema independent. El film obté èxit de públic i de crítica. És el domini precís de nous mètodes de producció i de rodatge allò que converteix Melville en un franc tirador i precedent de la "Nouvelle Vague".

Amb els mateixos mètodes, Jean-Pierre Melville també realitza **LES ENFANTS TERRIBLES** (1949).

1948

Es crea una nova llei d'ajut de l'Estat per a la realització de nous films. Hom ofereix als productors ajudes econòmiques per a nous projectes, per bé que sempre en funció d'èxits comercials passats. D'aquesta manera la producció es limita a garantir èxits sense arriscar res. És el marc apropiat perquè únicament treballin els realitzadors de sempre: Yves Allégret, Gilles Grangier, Jean Delannoy, Christian-Jacque, Jean-Paul Le Chanois, Denys de la Patellière, Henri Verneuil, Marcel Carné, René Clair, Claude Autant-Lara, etc...

Alexandre Astruc llança un manifest intitulat: "El naixement d'una nova avantguarda: la camera-estilo", a la revista "L'Écran Français", núm. 144, 30 de març 1948, on ataca els mètodes de producció de pel·lícules en cadena que la indústria francesa ha heretat dels USA. "La nostra sensibilitat — escriu — ha corregut el perill d'adormir-se a causa de totes aquestes pel·lícules vulgars i rutinàries que, any rera any, ofereixen llurs imatges gastades i convencionals al món". Reivindica el caràcter autònom del llenguatge cinematogràfic davant el llenguatge escrit.

LE SIGNE DU LION, un Rohmer incipient

1948/1951

Tres films mostren certa tendència a captar la realitat "en directe", amb un estil que desenvolupa la "Nouvelle Vague". Són **PREMIERES ARMES** (1951), de René Wheeler, **LES DENTS LONGUES** (1951), de l'actor i realitzador Daniel Gelin, i **LA GRANDE VIE** (1951), d'Henry Schneider. Desenvolupament d'una "nova onada" d'espectadors que es forma als cine-clubs (en destaca el cine-club "Objectif 49", que agrupa molts dels futurs cineastes de la "Nouvelle Vague") i en la Cinemateca Francesa, dirigida per Henri Langlois.

1951

Després de la mort de Jean-Georges Auriol, director de "La revue du Cinéma", André Bazin i Jacques Doniol-Valcroze funden "Les Cahiers du Cinéma", tot inspirant-se en l'esperit de la difunta "Revue". Un equip de crítics es forma al voltant seu, força influenciat per les idees d'Alexandre Astruc sobre la "Camera-Style". Els uneix una admiració per realitzadors com Hawks, Hitchcock, Cocteau, Breisson, Renoir, Rossellini, Welles, Ford, Fuller, Walsh, Dönen, Minnelli. Enfront del cinema de guionista i del cinema de productor reivindiquen el "cinema d'autor" i la noció de "posada en escena". Contra la càrrega literària de la majoria del cinema francès, aquests crítics reivindiquen el valor de la imatge per si mateixa. Amb la noció de "cinema d'autor" reivindiquen també cineastes considerats fins al moment com a simples artesans. Tal és el cas de Don Siegel, Robert Aldrich i Jacques Tourneur, Eric Rohmer, Jean-Luc Godard, François Truffaut, Jacques Rivette i Claude Chabrol engruixent les files de "Cahiers", sempre sota la mirada atenta d'André Bazin, que serà, fins a la seva mort el 1958, el catalitzador del pensament crític, el fundador — juntament amb noms ja força oblidats, com Louis Delluc o Vuilleumoz — de la crítica cinematogràfica a França, mentre que Georges Sadoul es dedica més a les tasques d'historiador.

1953

Dos nous decrets estableixen la prima a la quantitat per als curts-metratges i ajudes econòmiques per a nous rodatges, amb el propòsit d'"ajudar films que serveixin la causa del cinema francès per obrir noves perspectives a l'art cinematogràfic". La prima a la qualitat en els curts-metratges serà important perquè els nous realitzadors facin llur debut. Productors dinàmics com Pierre Braunberger i Anatole Dauman encarreguen curts-metratges encoratjats per les ajudes de l'Estat.

1954

François Truffaut publica a "Cahiers du Cinéma" (núm. 31, gener 1954) un article intitulat "Una certa tendència del cinema francès". Sota l'epígraf de "Jo acuso", arremeta contra el cinema de "qualitat" francès i contra el seu pretès "realisme psicològic", així com la seva excessiva càrrega literària. Es tracta d'un virulent article que encara el 1959 li reporta problemes al Festival de Cannes, on la seva presència fa nosa a determinats sectors cinematogràfics.

1954

Georges Franju i Alain Resnais, des del 1948-49, i Rouquier, ja des del 1942, han realitzat una sèrie de films en una línia renovadora. Franju i Resnais arriben al 1954 amb uns curts-metratges de gran valor, i Resnais — juntament amb Chris Marker — obté el premi Jean Vigo per **LES STATUES MEURENT AUSSI**,

i Franju el premi Louis Lumière. Es tracta d'un cinema exigent i rigorós. Amb ells el curt-metratge surt de la mediocritat regnant, tot assentant les bases per als nous realitzadors que debutaran ben aviat en aquest camp, abans de realitzar llargs-metratges. Mentrestant, Jean Rouch, etnòleg, caçador d'imatges inèdites, segueix introduint tècniques noves, com la filmació amb la camera a mà, la utilització de pel·lícules molt sensibles, el so directe, amb elements d'allò que anys després s'encunyarà amb el nom de "cinéma vérité". El seu estil és molt elogiat per "Cahiers". Les seves influències sobre la "Nouvelle Vague" són evidents.

(Extracte de la Cronologia publicada a la *Cartelera Turià*, n.º 1.078, octubre 1984).

(Continuarà en el proper programa)

James Mason

El riure de "Cicero" al final de **OPERACION CICE- RON**, el suïcidi de Brutus a **JULIO CESAR**, la desaparició de Norman Maine a la platja nocturna de **HA NACIDO UNA ESTRELLA**, i alguns moments sublimes, encara, en films com **LOLITA**, **BIGGER THAN LIFE**, *els dos Ophüls*, **CON LA MUERTE EN LOS TALONES**. James Mason ha deixat, a la història del cinema — del cinema que nosaltres estimem — alguns trets inoblidables.

ELS COMENÇAMENTS. "Sempre m'havia agradat molt el cinema, i volia ésser actor de cinema, però no feia res per a trobar-hi un lloc. Això va venir per atzar, i els meus començaments van ésser un fracàs. (...) El meu primer èxit internacional fou **THE SEVENTH VEIL**, de Compton Bennett, i el cim de la meua carrera anglesa fou **THE ODD MAN OUT** de Carol Reed, el 1947. Vaig guanyar un premi en un festival, a Brussel·les...

Interpretava papers de joves, malauradament per a mi, els meus grans èxits han coincidit sempre amb papers força violents, en els quals acabava per mostrar-me bastant desagradable, com a **EL HOMBRE GRIS**. A la darrera escena, pegava a la pobre Margaret Lockwood amb un esclafidor... Això em suposà el meu primer gran èxit. Hom ha remarcat el meu cantó una mica inquietant, ambigu, i inevitablement — quan me'n vaig anar a Hollywood — van decidir que era absolutament necessari que continués amb aquesta mena de personatges...

JUDY GARLAND. "He tingut una gran admiració per Judy Garland, i per això m'entristeix que a partir d'una certa època hom no li donés veritables bons papers. Els papers que li donaven eren sempre uns personatges molt sentimentals, i jo els detestava. Alhora, els estudis volien presentar-la sempre com una noia que plorava sense parar, mentre que ella tenia un gran talent de comedianta, una mica com Chaplin. Tenia una manera de fer molt viva, era molt divertida, i, tanmateix, hom la posava sempre en situacions tràgiques. Però no era pas una tràgica. Fins i tot a **HA NACIDO UNA ESTRELLA**. Ella estava molt bé en totes les escenes de comèdia. Però

també havia de fer plorar a l'espectador... Era formidable".

JOSEPH L. MANKIEWICZ. És un home ben intel·ligent. **OPERACION CICERON** és un dels seus films més bons, un dels millors films d'espionatge que s'han rodats mai. Estic una mica decebut perquè no ha fet grans films després del seu contracte amb la Fox. Ell tenia moltes ganes de deixar els grans estudis i d'evadir-se de la presó de la Fox, el cap de la qual, Darryl Zanuck, tenia el poder de tallar, si volia, els films. Així, Zanuck havia decidit de tallar una quinzena de minuts de la primera part de **MURMULLOS EN LA CIUDAD** (1951), i és això el que va fer que Mankiewicz decidís abandonar la Fox; no la podia suportar més".

ELS DIRECTORS AMERICANS. "Ford, Huston, Stevens, Kazan, Wyler, Zinnemann no m'han sol·licitat mai. A l'època, ells eren els més grans. Només Mankiewicz em va fer rodar. Ford només feia westerns. Els americans em trobaven angès. Per ells no era pas just que un anglès interpretés un paper en un western. Tanmateix, els pioners del Far-West eren alemanys, anglesos, irlandesos..."

LOLITA. "Sue Lyon s'havia après de memòria totes les seves intervencions al diàleg i quan les repetia feia l'efecte d'ésser un lloro, una màquina. Aleshores Kubrick va pensar que fóra millor que ella improvisés. Per tant, amb ella i amb Shelley Winters vam impro-

visar. Nosaltres també ens sabíem les nostres intervencions i les havíem treballades. I tanmateix havíem començat a improvisar; i Sue Lyon havia entrat molt més en el personatge".

ELS DIRECTORS EUROPEUS. "M'agrada molt Fellini, i també els altres cineastes italians. Però els agrada de rodar amb aficionats, amb hostalers, amb vagabunds... És evident que Antonioni detesta els actors professionals. I Visconti els demana coses força particulars. A França, m'agrada molt Truffaut, Godard i Resnais".

A STAR IS BORN. "El paper de Norman Maine és un dels meus papers preferits, juntament amb el de **THE ODD MAN OUT**, que és el meu film preferit. Però el paper de Norman Maine és potser el meu més bon paper.

...! Era fàcil per a mi de treballar amb Judy Garland. Però això no era del tot satisfactori per al senyor Warner. Judy tenia l'hàbitud de prendre somnífers i al matí no es despertava mai; havia de prendre excitants i, alguns dies, era incapaç de començar abans de les onze del matí. Era, tanmateix, un fals problema: els germans Warner havien contractat una gran artista. Haurien pogut contractar una altra actriu que estigués cada matí a punt a les vuit. Però el film no hauria estat pas el mateix".

(Fragments d'entrevista amb Dominique Rabourdin, *Cinéma*, núm. 309, setembre 1984)

UN JUDICI AMB TRES VEREDICTES

Cloent el cicle de projeccions en record de l'actor James Mason, oferim la oportunitat de conèixer el timbre de la seva veu i la seva dicció (virtuts fonamentals en el gran actor desaparegut), projectant per primera vegada a Barcelona la versió original de **THE VERDICT**, el film de Sidney Lumet pel qual fou nominat a l'Oscar, que constitueix una de les seves més memorables aparicions a la pantalla. Per als que no entenguin l'anglès, i per als amants de les comparacions, projectem, també, tant la versió castellana com la versió catalana, que foren estrenades simultàniament entre nosaltres.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

8

La Nouvelle Vague:
LES COUSINS/LOS PRIMOS, Claude Chabrol, 1958. Int.: Gérard Blain, Jean-Claude Brialy, Juliette Mayniel. França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
LORD JIM/LORD JIM, Richard Brooks, 1965. Int.: Peter O'Toole, James Mason, Curd Jurgens. USA V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Dimarts

9

Record de James Mason:
THE BLUE MAX/LAS AGUILAS AZULES, John Guillermin, 1966. Int.: George Peppard, James Mason, Ursula Andress. USA V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

La Nouvelle Vague:
O saisons, o Châteaux (CM), A. Varda, 1957. **LA POINTE COURTE**, Agnès Varda, 1954. Int.: Silvia Monfort, Philippe Noiret. França V.O. (B/N)

Dimecres

10

Record de James Mason:
FRANKENSTEIN, THE TRUE STORY/LA VERDADERA HISTORIA DE FRANKENSTEIN, Jack Smight, 1974. Int.: James Mason, Leonard Whiting, Jane Seymour. Anglaterra V.E. (C)

La Nouvelle Vague:
LES AMANTS, Louis Malle, 1958. Int.: Jeanne Moreau, Alain Cuny, Jean-Marc Bory. França V.O. (B/N)

La Nouvelle Vague:
Curtis d'Alain Resnais: **Van Gogh**, 1948. VE: **Gauguin**, 1950 VO: **Gernika**, 1950 V.O.S.E.; **Nuit et brouillard**, 1955 V.O.S.E.; **Toute la mémoire du monde**, 1956 VO. França

Dijous

11

La Nouvelle Vague:
HIROSHIMA MON AMOUR, Alain Resnais, 1959. Int.: Emmanuelle Béart, Eiji Okada. França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE MARSEILLE CONTRACT/EL CONTRATO DE MARSELLA, Robert Parrish, 1974. Int.: Anthony Quinn, James Mason, Michael Caine. USA V.E. (C)

La Nouvelle Vague:
L'architecte maudit (CM), P. Kast, 1954 V.O. **LE BEL AGE**, Pierre Kast, 1958-59. Int.: Jacques Doniol-Valcroze, Gianni Eposito, Françoise Prévost. França V.O. (B/N)

Divendres

12

La Nouvelle Vague:
LES AMANTS, Louis Malle, 1958. Int.: Jeanne Moreau, Alain Cuny, Jean-Marc Bory. França V.O. (B/N)

La Nouvelle Vague:
HIROSHIMA MON AMOUR, Alain Resnais, 1959. Int.: Emmanuelle Béart, Eiji Okada. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
ON N'ENTERRE PAS LE DIMANCHE, Michel Drach, 1958. Int.: Philippe Mory, Christina Pendar, Helle Petri. França V.O. (B/N)

Dissabte

13

Record de James Mason:
FRANKENSTEIN, THE TRUE STORY/LA VERDADERA HISTORIA DE FRANKENSTEIN, Jack Smight, 1974. Int.: James Mason, Leonard Whiting, Jane Seymour. Anglaterra V.E. (C)

Record de James Mason:
THE BOYS FROM BRAZIL/LOS NIÑOS DEL BRASIL, Franklin J. Schaffner, 1978. Int.: Gregory Peck, James Mason, Laurence Olivier. USA V.E. (C)

Record de James Mason:
THE VERDICT/VEREDICTE FINAL, Sidney Lumet, 1982. Int.: Paul Newman, James Mason, Charlotte Rampling. USA V.C. (C)

La Nouvelle Vague:
LE SIGNE DU LION, Eric Rohmer, 1959. Int.: Jess Hahn, Van Doude, Michèle Girardon. França V.O.S.E. (B/N)

Diumenge

14

La Nouvelle Vague:
LE SIGNE DU LION, Eric Rohmer, 1959. Int.: Jess Hahn, Van Doude, Michèle Girardon. França V.O.S.E. (B/N)

Record de James Mason:
THE VERDICT/VEREDICTE FINAL, Sidney Lumet, 1982. Int.: Paul Newman, James Mason, Charlotte Rampling. USA V.E. (C)

Record de James Mason:
THE BOYS FROM BRAZIL/LOS NIÑOS DEL BRASIL, Franklin J. Schaffner, 1978. Int.: Gregory Peck, James Mason, Laurence Olivier. USA V.E. (C)

Record de James Mason:
THE VERDICT/VEREDICTE FINAL, Sidney Lumet, 1982. Int.: Paul Newman, James Mason, Charlotte Rampling. USA V.O. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

HARDLY WORKING/DALE FUERTE, JERRY, Jerry Lewis, 1979. Int.: Jerry Lewis, Susan Oliver, Roger Carmel. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Altgraf. Dep. Legal B-38546-81

Nous mètodes de rodatge per a un llenguatge nou: Godard empeny al "paralític" Coutard cap a Belmonte i Seberg (A BOUT DE SOUFFLE)

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 5

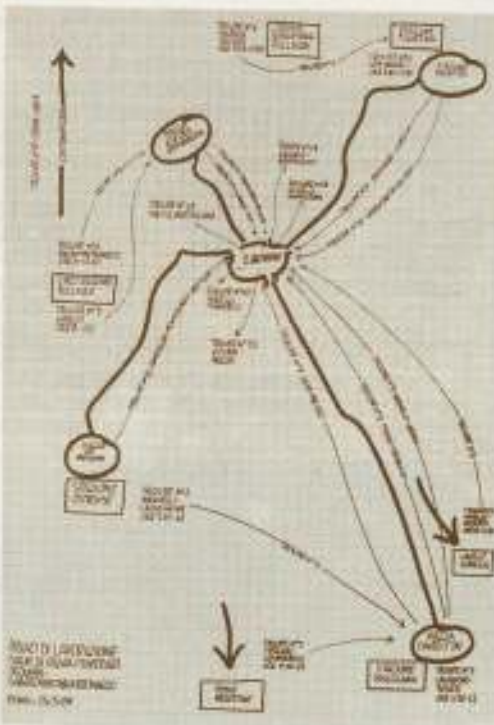
**15-21
Octubre 1984**

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08008 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona, Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona, T. 215 82 35

La Mostra de València, una presència mediterrània

**Sabato
24 marzo**

L'addio a Berlinguer

Cent-dau cineastes italians —directors, operadors, tècnics de so, muntadors, organitzadors de rodatge, als quals encara hi hauríem d'afegir el personal de La Microstampa— es van unir el dissabte 24 de març per a documentar allò que ha estat definit com la més gran manifestació de lluita de la postguerra. El resultat del treball d'aquests professionals —gairebé la plana major del cinema italià—, agrupats en quinze equips que rodaren segons la distribució estratègica que reproduïm més amunt, és un treball bastant exemplar en els seus plantejaments i conclusions. La seva especificitat és encara més palesa al costat d'aquest altre treball en torn de la desaparició d'Enrico Berlinguer, realitzat per un col·lectiu molt similar i que també presentem. En el primer és la classe treballadora, la base, qui parla i actua, desplegant al costat d'una acció política ben madurada el tarannà nacional i regional per a la improvisació artística,

en particular la imaginació lírica i la fantasia plàstica —una jornada de lluita que també fou una festa—. En el segon és tot el poble italià, des de les masses treballadores fins a les personalitats artístiques i polítiques, qui està de dol: no és una biografia il·lustrada sinó el testimoni personal de la participació de cadascun en un projecte col·lectiu del qual Berlinguer fou un intèrpret privilegiat; però en aquest testimoni hi ha una voluntat de nivellament —cap rètol explica l'identitat dels presents— i de reflexe de la implicació entre teixit social i democràcia política.

Alexandrie, pourquoi?

En aquest film, Youssef Chahin ofereix a Alexandria (la que ell va conèixer) que, avui desapareguda, no existeix sinó en el seu record l'espectacle de les passions que la ciutat ha desencadenat: la passió del teatre i del cinema en un noi pobre que és l'heroi del film; la passió amorosa entre un militant àrab i una noia jueva; entre un oficial egipci i un soldat anglès; la passió política entre els nacionalistes; la passió religiosa, que segons Chahin és el motor de l'Egipte actual; la passió de justícia del pare... Per tal d'aportar la prova del seu amor a aquesta filla privilegiada de la civilització mediterrània, aquest espectacle és també una demanda d'amor.

Hom ha pretès sovint que les narracions de Chahin eren metàfores d'Egipte, de Palestina, de la Nació Àrab... Aquestes metàfores, però, són filmades com a éssers carnis i no pas com a entitats abstractes. Chahin considera els espais de ficció en els quals situa els seus personatges (espais sempre metafòrics: l'Estació Central d'El Caire, La Terra del Nil, l'Egipte de Moineau, Alexandria el 1942) com a coscos, segons el mateix desplegament eròtic que havia vist als films americans de la seva adolescència (evocats a ALEXANDRIA POURQUOI? : Fred Astaire, Esther Williams). De la mateixa manera, fa circular, sobre la superfície dels llacs, sensualitat i desig. És en aquest quadre voluptuós d'un espai i d'una època on es formula la interrogació inscrita al títol. El relat no és ni final (acumulació cronològica d'ingredients narratius), ni dialèctic (joc de camp i de fora de camp): sorgeix a l'interior de les seqüències, com si fes una irrupció en la memòria dels records, irradiant tot el cos sense abans de desaparèixer. El film es bastia així amb una sèrie de pulsacions intenses. Al relat hi ha una força interna, una pressió que ve de dins seu. Hi ha, encara, plans que venen de fora i que s'integren a la ficció tot condensant didàcticament aquest mecanisme narratiu: les imatges de canons disparant, els tancs que treuen fum, els soldats (que Chahin extreu dels documents trobats al Nacional Museum de Londres, sobre la batalla d'El Alamein), són també pulsacions en viu. Com si tot el film fos autoproduït a l'interior d'aquest cos mitològic (records reals i cinefílics) que és Alexandria per a Youssef Chahin, com si la ficció s'autoalimentés de la seva pròpia matèria, com una cançó àrab que sorgís de les modulacions mateixes de la veu

del cantant. Hi ha al film un cinema de la força interna del teixit escènic, del retallament, que troba la seva energia en el ritme, més que no pas en el misteri del fora-quadre.

Fent això, ALEXANDRIA POURQUOI? revela també una concepció de la Història, menys descrita com un engranatge meticulós de forces que com un agençament màgic i explosiu d'elements generals i singulars. En la investigació històrico-biogràfica que segueix, Chahin cerca les primícies de la malaltia endèmica que corrou l'Egipte actual (que ha conegut, des del 1942, la fi del colonialisme i de la realitat, la "Revolució Nasserista" i la nacionalització del canal de Suez, quatre guerres i un inici de pau amb la raia). Però segons la distinció que es fa en medicina li recordada per Deleuze al començament del text sobre Sacher Masoch, ell cerca menys els símptomes (signes específics d'una malaltia) que no les síndromes (unitats de trobada o de creixement que reenvien a línies causals molt diferenciades) d'aquesta situació contemporània.

(Cahiers du Cinéma, núm. 310, abril de 1980)

Quartet

Quan els films de James Ivory són adaptacions d'obres literàries preexistents, hom pot adonar-se de la diversitat dels autor, dels gèneres, dels estils i dels temes.

Aquest és el cas amb THE HOUSEHOLDER, THE WILD PARTY, THE EUROPEANS, que havia escrit el 1928 sota el títol "Quatuor". És encara un món totalment diferent i, d'antuvi, hom es pot preguntar que és el que ha temptat i seduït al realitzador en l'obra novel·listica anglesa, QUARTET és en efecte una novel·la fortament autobiogràfica, en la qual Jean Rhys conta la seva vida de dona, en el curs dels anys vint i en els medis del Montparnasse de la "Belle Époque". Per a Marya, així com per a totes les heroïnes de l'autor, la seva vida és la solitud, la submissió al destí, l'acusació de l'home i del seu egoisme.

L'esquema estructural de QUARTET és doncs idèntic al dels altres films de James Ivory, però ell veu com s'enfronten, per primera vegada d'una manera tan neta, dues classes socials l'estatut de les quals, llur comportament, van lligats a llur possessió de la fortuna, o a llur misèria. Car és a causa de la seva pobresa, necessàriament, que Marya necessita seguretat: després de força dubtes i després d'haver buscat feina, accepta d'anar a viure a casa dels Heidler. Allà, ella no és més que un objecte sotmès, una pobre criatura asservida. Ella conserva, tanmateix, en aquest medi corromput pels diners, una actitud digna, una fidelitat als començaments —que són els de la tradició— als quals resten lligats els humils, perquè aquestes són les regles de la vida "honesta" que hom els ha inclucat, ensenyat.

Tant si parteix d'un guió original, o d'una novel·la, d'Henry James o de Jean Rhys, James Ivory prossegueix una obra d'una perfecta coherència temàtica en un estil curiós, precisió, poètic, a contraccorrent de les modes, amb el refinament d'un artista autèntic.

(La Revue du Cinéma, núm. 362, juny de 1981)

Retrospectiva Nouvelle Vague

CRONOLOGIA (2)

1955

Agnès Varda dirigeix **LE POINTE COURTE** (1954-55), primer film d'una dona realitzadora. Es tracta d'una pel·lícula de baix pressupost (7 milions de francs antics), finançada en cooperativa, amb uns actors i un equip tècnic al marge dels circuits industrials habituals, rodada en exteriors naturals i interiors reals, sense autorització del Centre Nacional de Cinematografia. Es tracta, a més a més, d'un film completament escrit i realitzat per Agnès Varda. Tot alternant ficció/documental, els diàlegs són agressivament literaris a fi d'impedir qualsevol identificació de l'espectador amb els personatges, tot traduït en una desdramatització i distanciament. El film passa desapercebut en aquesta època, i Varda ha de tornar al camp del curt-metratge per tal de seguir rodant. Muntat per Alain Resnais, és un film precedent de la "Nouvelle Vague" i, més concretament, del film **HIROSHIMA, MON AMOUR**.

1956

Roger Vadim realitza **ET DIEU CREA LA FEMME**. Amb un cost de 100 milions de francs (el cost mitjà d'un film comercial oscil·la al voltant de 111 milions), rodada a l'interior del sistema industrial (el productor és Raoul J. Lévy), el film llança una nova actriu, Brigitte Bardot. El seu erotisme, el seu viu sentit de la imatge, la joventut del realitzador, la seva nova moral, són aspectes recollits i elaborats per la jove crítica. D'altra banda, el film és un exemple de com reconciliar allò que és irreconciliable: amb una gran llibertat creadora aconseguir un èxit comercial.

1956-1958

Onze nous realitzadors debuten en el camp del curt-metratge (Jacques Demy, Jean-Daniel Poillet, Jacques Rozier, François Truffaut, etc...) i el llarg-metratge (Louis Malle i Claude Chabrol). Rivette debuta amb **LE COUP DU BERGER** (1956), curt-metratge de 20 minuts rodada a l'apartament de Claude Chabrol, produït per ell i interpretat per Jacques Doniol-Valcroze, redactor de *Cahiers*. Truffaut roda **LES MISTONS** (1957) i **CHARLOTTE ET SON JULES** (1958). Truffaut també roda **HISTOIRE D'EAU** (1958), muntat per Godard.

Pierre Braunberger produeix aquests darrers curt-metratges i acaba de finançar **LE COUP DU BERGER**. És amic del "grup" i un fidel suport econòmic.

Eric Rohmer —que ha escrit el guió de **TOUS LES GARÇONS S'APPELLENT PATRICK** i que havia convertit Godard en l'interpret de **LA SONATE A KREUTZER** (1956), curt en 16 mm. — realitza el seu primer curt en 35 mm.: **VERONIQUE ET SON CANCRE**, produït per Chabrol.

La muller de Chabrol — també crítica a *Cahiers* — hereda 30 milions de francs d'un oncle seu, dinar amb què arrancar per tal que Chabrol pugui dirigir el seu primer llarg-metratge, **LE BEAU SERGE**. Mentrestant, Louis Malle dirigeix **LES AMANTS**, que fou el seu debut en el llarg-metratge.

Mentrestant, Jacques Rivette comença el rodatge de **PARIS NOUS APPARTIENT**, amb un pressupost de 80 milions de francs antics. Sense productor, obté diners de la "caixa" de *Cahiers*, la cambra i el laboratori en concepte de crèdit i l'equip tècnic i actors treballen de franc, amb la perspectiva de participar posteriorment, segons les recaudacions del film. Chabrol li regala la pel·lícula no utilitzada del rodatge de **LES COUSINS**.

Truffaut prepara el rodatge de **LES QUATRE-CENTS COUPS**, i confia la fotografia a Henri Decaë, operador llançat per Melville, que Chabrol ha utilitzat a **LE BEAU SERGE** i a **LES COUSINS**, i Malle a **ASCENSEUR POUR L'ÉCHAFOUD** i **LES AMANTS**. Per això els primers cinc llarg-metratges de la "Nouvelle Vague" tenen un estil comú i identificable pel que fa a la fotografia. (Continuarà)

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

15

La Nouvelle Vague:
LA BRIDE SUR LE COU/A RIENDA SUELTA, Roger Vadim, 1961. Int.: Brigitte Bardot, Michel Subor, Jacques Riberoles. França V.O.S.E. (B/N)

SABATO 24 MARZO, Documental col·lectiu, 1984. Directors: Bertolucci, Taviani, Pontecorvo, F. Maselli, Gregoratti, etc. Itàlia V.O. (C)

L'ADDIO A BERLINGUER, Documental col·lectiu, 1984. Directors: Bertolucci, Pontecorvo, Sciala, Maselli, C. di Palma, U. Gregoratti, G. Amico, G. Amelio, etc. Itàlia V.O. (C)

Dimarts

16

La Nouvelle Vague:
OPHELIA/OFELIA, Claude Chabrol, 1961. Int.: Alida Valli, Juliette Mayniel, Claude Cerval. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
LA BRIDE SUR LE COU/A RIENDA SUELTA, Roger Vadim, 1961. Int.: Brigitte Bardot, Michel Subor, Jacques Riberoles. França V.O.S.E. (B/N)

QUARTET/QUARTET, James Ivory, 1981. Int.: Alan Bates, Maggie Smith, Isabelle Adjani, Anthony Higgins. França-Anglaterra V.O. (C)

Dimecres

17

La Nouvelle Vague:
LES PARAPLUIES DE CHERBOURG/LOS PARAGUAS DE CHERBURGO, Jacques Demy, 1964. Int.: Catherine Deneuve, Nino Castelnuovo, Anne Vernon. França V.O.S.E. (C)

La Nouvelle Vague:
OPHELIA/OFELIA, Claude Chabrol, 1961. Int.: Alida Valli, Juliette Mayniel, Claude Cerval. França V.O.S.E. (B/N)

ESKENDEREYA LEIH? /ALEXANDRIA, PER QUÈ?, Youssef Chahin, 1978. Int.: Nagla Fathi, Farid Chawky, Ezzat el-Alayli. Egipte. V.O.S. francès (C)

Dijous

18

La Nouvelle Vague:
Charlotte et son Jules (CM), Jean-Luc Godard, 1958. **A BOUT DE SOUFFLE/AL FINAL DE LA ESCAPADA**, Jean-Luc Godard, 1959. Int.: Jean Seberg, Jean Paul Belmondo. França V.O.S.E.

La Nouvelle Vague:
LES PARAPLUIES DE CHERBOURG/LOS PARAGUAS DE CHERBURGO, Jacques Demy, 1964. Int.: Catherine Deneuve, Nino Castelnuovo, Anne Vernon. França V.O.S.E. (C)

La Nouvelle Vague:
LA MORTE SAISON DES AMOURS, Pierre Kast, 1961. Int.: François Arnoul, Daniel Gelin, Françoise Prevost. França V.O. (B/N)

Divendres

19

La Nouvelle Vague:
LE FARCEUR/EL BROMISTA, Philippe de Broca, 1961. Int.: Jean Pierre Cassel, Geneviève Clunhy. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
Les Mistons (CM), F. Truffaut, 1957. **TIREZ SUR LE PIANISTE**, François Truffaut, 1960. Int.: Charles Aznavour, Marie Dubois, Nicole Berger. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
UNE AUSSI LONGUE ABSENCE/UNA LARGA AUSENCIA, Henri Colpi, 1961. Int.: Alida Valli, Georges Wilson, Jacques Marden. França V.O. (B/N)

Dissabte

20

La Nouvelle Vague:
LE FARCEUR/EL BROMISTA, Philippe de Broca, 1961. Int.: Jean Pierre Cassel, Geneviève Clunhy. França V.O.S.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
ET DIEU CREA LA FEMME/Y DIOS CREA LA MUJER, Roger Vadim, 1956. Int.: Brigitte Bardot, Curd Jurgens, Jean Louis Trintignant. França V.O.S.E. (C)

La Nouvelle Vague:
L'ANNEE DERNIERE A MARIENBAD/EL AÑO PASADO EN MARIENBAD, Alain Resnais, 1961. Int.: Delphine Seyrig, Giorgio Albertazzi, Sacha Pitoeff. França V.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
Charlotte et son Jules (CM), Jean-Luc Godard, 1958. **A BOUT DE SOUFFLE/AL FINAL DE LA ESCAPADA**, Jean-Luc Godard, 1959. Int.: Jean Seberg, Jean Paul Belmondo. França V.O.S.E. (B/N)

Dimenge

21

La Nouvelle Vague:
ET DIEU CREA LA FEMME/Y DIOS CREA LA MUJER, Roger Vadim, 1956. Int.: Brigitte Bardot, Curd Jurgens, Jean Louis Trintignant. França V.O.S.E. (C)

La Nouvelle Vague:
L'ANNEE DERNIERE A MARIENBAD/EL AÑO PASADO EN MARIENBAD, Alain Resnais, 1961. Int.: Delphine Seyrig, Giorgio Albertazzi, Sacha Pitoeff. França V.E. (B/N)

La Nouvelle Vague:
ET DIEU CREA LA FEMME/Y DIOS CREA LA MUJER, Roger Vadim, 1956. Int.: Brigitte Bardot, Curd Jurgens, Jean Louis Trintignant. França V.O.S.E. (C)

La Nouvelle Vague:
LOLA/LOLA, Jacques Demy, 1961. Int.: Anouk Aimée, Marc Michel, Jacques Harden. França V.O. (B/N)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:
LA VUELTA AL MUNDO EN 80 DIAS DEL GATO CON BOTAS, Hiroshi Shitara, 1977. Producció Toei. Llargmetratge de dibuixos animats. Japó V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

MANHA SUBMERSA, Lauro António

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 6

22-28 Octubre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptas.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptas. Entrada especial matinals, jubilats i penats: 100 ptas.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60

Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

10 ANYS DE CÍNEMA PORTUGUÈS

La conquesta de la democràcia en aquells països europeus sotmesos durant anys a dictadures ha tingut una incidència directa en llur producció cinematogràfica. Potser encara més que en els casos d'Espanya i Grècia, el de Portugal ha estat emblemàtic. La Filmoteca, que ja en els primers moments s'interessà per la seva renovada producció (cicle de novembre de 1976, al qual s'hauria d'afegir la retrospectiva Oliveira de gener de 1981), ha volgut proposar ara, amb la col·laboració de l'Institut Portuguès de Cinema, la visió en perspectiva d'una dècada: projecció de films, edició d'un dossier, debats amb els realitzadors Lauro António i Alberto Seixas Santos.

BRANDOS COSTUMES, Alberto Seixas Santos

Cerro maior, Luís Filipe Rocha

BRANDOS COSTUMES (Costums tous)

Escenes de la vida domèstica d'una família de la mitjana burgesia que alternen amb notícies sobre l'ascensió, la glòria i la caiguda del Nou Estat, tot fent un paral·lelisme entre la figura del pare tradicional i la del dictador Salazar. Els conflictes i les frustracions de les filles (de dues generacions) són presentades de manera didàctica, en les seves relacions amb els pares, l'àvia i la minyona. Aquests aconseqüiments de la vida privada són confrontats als de la història col·lectiva del país.

Alberto Seixas Santos va néixer el 2 de març del 1936. Va freqüentar el Curs de Ciències Històric-Filosòfiques. Crític de cinema a diaris i revistes. Dirigent cineclubista. Freqüenta L'Institut de Filmologia de la Sorbonne (París). Becat per la Fundação Calouste Gulbenkian a la London School of Film Technique. Films publicitaris i documentals industrials. Cofundador del Centro Português do Cinema. Professor de l'Escola Piloto para a Formação de Profissionais de Cinema. El 1977-78, president de l'Institut Português de Cinema.

Llarg-metratges:

1972-74: **BRANDOS COSTUMES**

1976: **A LEI DA TERRA** (Col·lectiu)

1982: **GESTOS E FRAGMENTOS (OS MILITARES E O PODER)**

MANHÃ SUBMERSA (Boira matinal)

L'experiència desencantada d'un jove seminarista, d'origen modest i que ha arribat del poble, sota la protecció d'una dona austerà que es proposa així d'arrencar-lo d'un medi de misèria i d'ignorància. Sense vocació, António cedeix davant de la prepotència subtil de Madame Estefania i se sacrifica per la promoció social de la seva família, i especialment per les aspiracions de la seva mare, a la qual estima. Això no obstant, la intolerància de l'autoritat secular, que es manifesta a través dels mecanismes repressius dels seus mentors, el despertar dels sentits i el conflicte dels desitjos precipitaran en el futur transcendent d'António una protesta ofegada de renunciament i de rebel·lió. Una atmosfera visual de clar-obscur, de reflexos i de transparències, de tensió i de joc d'influències, que explotaran en un fotograma crispat, tela inhibidora de colors perversos que es disgreguen.

Lauro António nasqué el 18 d'agost de 1942 a Lisboa. Es llicencià en Història. Dirigí cineclubs i fou crític cinematogràfic en nombroses publicacions. Dirigí diverses revistes cinematogràfiques i col·laborà en programes televisius de cultura fílmica (l'Filmoteca), "Clàssics de la Filmoteca", "Clàssics del Cinema". Ha publicat nombrosos llibres ("El cinema a casa nostra", "Introducció al cinema hongarès", "Elements per a la història del cinema cubà", "Cinema i censura a Portugal", etc.).

Llarg-metratges:

GRANDE, GRANDE ERA A CIDADE (1972),

co-realitzat amb Rogério Ceitil.

MANHÃ SUBMERSA (1979)

PAISAGEM SEM BARCOS (TV) (1983)

A BELA E A ROSA (TV) (1983)

MAE GENOVEVA (TV) (1983)

CASINO OCEANO (TV) (1983)

O VESTIDO COR DE FOGO (1984)

AS RUINAS NO INTERIOR

1943. Setmana Santa. Quatre infants van a passar una part de les seves vacances a una casa de família situada prop d'un petit poble de pescadors. Un matí de boira espessa, dues siluetes apareixen a la platja. Un dels homes, se l'estalvi, sosté l'altre, que està ferit i perd sang. Són el pilot i el navegant d'un avió anglès que ha caigut al mar. Els infants amaguen els dos homes en un hangar que serveix per guardar una flanka de salvament. El pilot, que veu que pot confiar en ells, els explica que cal recuperar i destruir una cosa que han perdut al mar, és molt important. Abans de lluitar-se, hauran de fer una darrera temptativa per retrobar el document.

NOS POR CA TODOS BEM

Els acostaments a una família de Várzea són múltiples, per llur natura o per llur to, des de l'entrevista fins al fantasma del passat, des de la paròdia del film publicitari a la ficció elaborada. La seriositat, la ironia i l'humor fan que la realitat deixi un espai a l'imaginari.

D'aquest enllaçament de peces, en resulta:

- Una mena de "tall" antropològic d'un poble en tant que tal, i en tant que part de Portugal (cal tenir en compte la reflexió sobre el lloc de la política, la imatge de la revolució tal com és sentida pels habitants del poble), així com en el seu moviment (la dispersió, l'emigració).
- La recerca d'identitat del realitzador, mentre de la família de la qual ell fa el retrat tot reflexionant sobre els seus orígens.

- Una reflexió sobre el cinema, car la reflexió del realitzador sobre el poble implica la reflexió sobre la família, i també sobre si mateix, i el porta a interrogar-se en tant que cineasta d'aquest poble, etc.

(Positiu, núm. 195-196, Juliol-Agost 1977)

OXALA

Desertor de l'exèrcit colonial portuguès, José, de 35 anys, viu exiliat a París des de fa 8 anys quan li arriba la notícia del cop d'estat del 25 d'abril de 1974.

El film descriu les anades i vingudes de José entre Portugal i París durant els anys de la revolució, dividit entre els filigams que té amb el seu país d'origen i els del seu país d'adopció. A Portugal, on segueix sense prendre partit els esdeveniments polítics, serà l'espectador privilegiat de la desintegració d'una família de l'alta burgesia, víctima de les contradiccions que sorgeixen paral·lelament a l'evolució de la re-

volució.

A París, on era el secretari i l'amant de la vídua d'un escriptor cèlebre, d'origen sud-americà, acabarà per trencar aquestes relacions que li fan nosa i, decebut per la nova situació del seu país, decidirà instal·lar-se definitivament a París i provar de fer-hi carrera com a escriptor, el seu somni de sempre.

CERROMAIOR

Després d'una temptativa d'evasió frustrada, un adolescent és retornat al si de la seva família, en un poble de l'Alentejo on l'exploitació tradicional dels treballadors del camp és, en aquesta any trenta (en què hi arriben alguns ecosos de llibertat de la guerra civil espanyola, a través de la ràdio), representada per un cosí arrogant i prepotent, el símbol i el suport del poder feixista que s'està consolidant. L'itinerari del noi s'anirà afermant entre les ombres i els fantasmes, el conformisme i els prejudicis, la demència i el suïcidi, la ràbia i l'enfrontament, remarcant els seus contactes amb els qui se sacrifiquen, s'agrupen o refusen de sotmetre's, fins a retrobar-se amb ell mateix i amb l'esperança de nous horitzons.

CONVERSA ACABADA

A primers de segle, en plena crisi política i moral de la societat portuguesa (una 1a República confusa, amb restes de monarquia podrida), una trobada i un moment de catàstrofe: Fernando Pessoa i Mário de Sá-Carneiro reinventen el llenguatge, una manera de dir, tot pagant els riscos de la seva aventura.

El film és la història d'aquesta trobada poètica: textos, amistat i mort. Entre la marxa de Mário de Sá-Carneiro cap al seu exili voluntari a París (el 12 d'octubre del 1912) i la seva mort volguda, el 26 d'abril de 1916 (suïcidi a l'hotel de Niça). Basada en el torrent de cartes que Sá-Carneiro envia a Pessoa, en què es revela l'existència blanca d'aquest darrer (encara que conté un violent conflicte interior) i es confronta amb la vertiginosa marxa de Mário de Sá-Carneiro cap al suïcidi. Entre el documental didàctic i el melodrama un film poètic.

FRANCISCA

L'oportunitat de realitzar **FRANCISCA** va sorgir d'una forma inesperada. Jo havia preparat i estava a punt per començar-lo un

altre film, una comèdia, quan una desavinença d'última hora amb l'autor de la història em va empenyer a renunciar al projecte. L'oportunitat de realitzar **FRANCISCA** (Fanny Owen) aparegué llavors. Jo estava ja interessat per aquesta història verídica (relacionada amb la família de la meua dona) que coneixia des de feia molt temps. N'havia sentit parlar molt i havia llegit algunes cartes de Fanny que el meu cunyat Abel conserva encara avui dia. Camilo Castelo Branco, el novel·lista portuguès que més tard va escriure la cèlebre novel·la "Amor de Perdição", va ser amic de José Augusto i Fanny. Va viure amb ells aquell trist esdeveniment que ocorregué el 1850. Camilo evoca els amors desgraciats de Fanny i José Augusto en el seu llibre "Bom Jesus do Monte". Potser el va fer en certa manera, per alliberar-se de la seva complicitat en el fracàs d'aquells amors tan romàntics. Recentment, la gran escriptora Agustina Bessa-Luís va reprendre aquesta història en el seu llibre "Fanny Owen", basat en fets autèntics i en els escrits de Camilo. Fou aquest treball d'Agustina Bessa-Luís el que em va entusiasmar definitivament per a la realització del meu film.

(Manoel de Oliveira)

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

22

La Nouvelle Vague:
La Jetée (CM) Chris Marker
1963. **LE DERNIER HOMME**, Charles Bitach, 1969.
Sofia Torkelli, Corinne Brill, Jean-Claude Bouillon,
França V.O. (C)

La Nouvelle Vague:
L'amour existe (CM) M. Pialat, 1960 **L'ENFANCE NUE**, Maurice Pialat, 1968
Michael Tarrazon, René Thierry, Marie Marc, França V.O.S.E. (C)

Cinema Português:
BRANDOS COSTUMES, Alberto Seixas Santos, 1974. Int: Luís Santos, Dália Rocha, Isabel de Castro, Portugal V.O.S. Francès (C)
Amb la presència de l'autor

Dimarts

23

La Nouvelle Vague:
Pour un maillot jaune (CM) C. Lelouch, 1965 **UNE FILLE ET DE FUSILS**, Claude Lelouch, 1964. Janine Magnan, Jean Kéféan, René Barouh, França V.O. B/N.

Cinema Português:
AS RUINAS DO INTERIOR, José de Sá-Cetano, 1975. Francoise Ariel, Keith James, Brian Ralph, Portugal V.O.S. Francès, B/N.

Cinema Português:
NOS POR CA TODOS BEM, Fernando Lopes, 1977. Zita Duarte, Lia Gama, Wanda Franca, Portugal V.O.S. Anglès (C)

Dimercres

24

La Nouvelle Vague:
VIVRE SA VIE, Jean Luc Godard, 1962. Anna Karina, Sady Rebat, André S. Labarthe, França V.O. B/N.

La Nouvelle Vague:
CHRONIQUE D'UN ETE, Edgar Morin & Jean Rouch, 1960. Actors no professionals, França V.O. B/N.

Cinema Português:
MANHA SUBMERSA, Lauro António, 1980. Int: Eunice Muñoz, Vergílio Ferreira, Canto e Castro, Portugal V.O.S. Francès (C)

Amb la presència de l'autor.

Dijous

25

La Nouvelle Vague:
Le Soboteur du Val de Loires (CM) J. Demy, **LA BAIE DES ANGES/ LA BAHIA DE LOS ANGELES**, Jacques Demy, 1963 Jeanne Moreau, Claude Mann, Paul Guers, França V.O. B/N.

La Nouvelle Vague:
LA PYRAMIDE HUMAINE, Jean Rouch, 1959. Actors no professionals, França V.O.

Cinema Português:
OXALA, António-Pedro de Vasconcelos, 1980. Manuel Baeta Neves, Marta Reynolds, Laura Soveral, Portugal V.O.S. Anglès (C)

Divendres

26

La Nouvelle Vague:
Du Côté de la côte (CM) A. Varda, 1958 **CLEO DE 5 A 7**, Agnès Varda, Corinne Marchand, Antoine Bourseiller, Dorothee Blank, França V.O. B/N.

La Nouvelle Vague:
LEON MORIN, PRETRE, Jean Pierre Melville, 1961. Jean-Paul Belmondo, Emmanuelle Béart, Irène Tunc, França V.O. B/N.

Cinema Português:
CERROMAIOR, Luis Filipe Rocha, 1980 Carlos Paulo, Titus Faria, Ruy Furtado, Portugal V.O.S. Francès (C)

Dissabte

27

La Nouvelle Vague:
ADORABLE MENTEUSE/ ADORABLE MENTIROSA, Michel Deville, 1962 Marina Vlady, Ma-Meril, Michel Vitold, França V.O.S.E. B/N.

La Nouvelle Vague:
CE SOIR OU JAMAIS/ ESTA NOCHE O NUNCA, Michel Deville, 1961 Anna Karina, Claude Rich, Georges Describères, França V.O.S.E. B/N.

La Nouvelle Vague:
Une Histoire d'eau (CM) Truffaut-Godard, 1968 **LA PEAU DOUCE/ LA PIEL SUAVE**, François Truffaut, 1964 Francoise Dorlé, Jean Desailly, Nelly Benedetti, França V.E. B/N.

Cinema Português:
CONVERSA ACABADA, Joao Botelho, 1981 Fernando Cabral Martins, André Gomes, Juliet Berto, Portugal V.O.S.E. (C)

Diumenge

28

La Nouvelle Vague:
CE SOIR OU JAMAIS/ ESTA NOCHE O NUNCA, Michel Deville, 1961 Anna Karina, Claude Rich, Georges Describères, França V.O.S.E. B/N.

La Nouvelle Vague:
ADORABLE MENTEUSE/ ADORABLE MENTIROSA, Michel Deville, 1962 Marina Vlady, Ma-Meril, Michel Vitold, França V.O.S.E. B/N.

Cinema Português:
CONVERSA ACABADA, Joao Botelho, 1981 Fernando Cabral Martins, André Gomes, Juliet Berto, Portugal V.O.S.E. (C)

Cinema Português:
FRANCISCA, Manoel de Oliveira, 1981 Teresa Meneses, Diogo Dória, Mario Barroso, Portugal V.O.S. Francès (C)

Matinal 12.00 h. Cinema Infantil.

LA PEQUEÑA SIRENITA, Tomoharu Katsumata & Riko Okuyama. Llargmetratge de dibuixos basat en Hans Christian Andersen. JAPÓ V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Altagraf. Dep. Legal B-38546-B

A ILHA DOS AMORES, Paulo Rocha

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 7

29 Octubre 4 Novembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50

Arxiu: Pau Claris 182. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

10 ANYS DE CÍNEMA PORTUGUÈS

A ILHA DOS AMORES

L'època, l'obra, els amors, la vida i la mort de Wenceslau de Moraes, gran escriptor portuguès obsessionat per l'Extrem Orient, nat a Lisboa el 1854 i mort a Tokushima el 1929. Expatriat, visita Portugal per tornar a veure la seva germana Francisca, la seva antiga amant, Isabel, i el marit d'aquesta, un pintor de temes històrics. Els seus amics segueixen de lluny la seva vida a través dels escrits, mentre que a Portugal la monarquia agonitza i és proclamada la República. Després d'una estada a Macau, deixa el sud de la Xina, la seva dona xinesa, Atchan, i els seus dos fills, per anar a viure al Japó, sense retornar mai més, malgrat fer-hi cada cop més famós, al seu país d'origen. Transformat en una petita ciutat de províncies. Molt adaptat al Japó, s'impregna profundament dels costums del país i es proposa de consagrar-se completament als seus escrits. Una neboda molt jove d'Oyoné, Ko-Haru, li inspira una passió tràgica.

ANA

—António Reis: No hi ha psicologia en el film. No hi ha simbolisme. Tot el que hi ha en el quadre forma una textura. Si considerem una narració com un teixit, llavors el nostre film és narratiu. Si considerem que hi ha narració quan hi ha una història entre dues persones, llavors el nostre film no és narratiu. Encara que tinguem seqüències narratives. Evidentment per a la construcció de la seqüència final, hem retingut un registre dramàtic perquè un arbre com Ana no pot pas caure així. Efectivament, el film no explica més que coses succeïdes. En aquest sentit, els colors, els arbres, la llum, el temps del film, la durada són elements narratius com els que originen la gent i les seves actituds.

—Margarida Cordeiro: El cinema és sempre un mitjà d'investigació, de comprensió per a nosaltres. Per què les coses són així? Per què les coses ens han passat a la infantesa com ens han passat? Hi ha moltes preguntes que tots ens hem fet en la nostra infantesa i que encara no n'hem trobat la resposta. El cinema és un mitjà de comprensió per a nosaltres dos. El film, és un resultat que d'altres persones poden veure, poden apreciar o no apreciar. És secundari per a mi.

—El cinema és, per tant, un mètode per a desxifrar el món i un mateix?

—M.C.: Penso que si nosaltres fem molts més films, continuarem en aquesta via.

—A.R.: A vegades he pensat que tenim una espècie de trauma de la bellesa.

—M.C.: No de la bellesa, de les coses intenses que ens han tocat.

—A.R.: De tota manera és un trauma. El pla aparentment més senzill, és a vegades el més anginant en el moment de rodar, perquè ell tot sol no es justifica i donar-li justificació nosaltres és una responsabilitat terrible.

És terrible ser allà amb la càmera en aquell moment, perquè no hi ha les justificacions habituals que es donen enfront dels espectadors. I això no obstant, volem que quan l'espectador vegi aquest pla, el trobi molt important...

SEM SOMBRA DE PECADO

Durant el seu servei militar, Henri, fill d'una família de l'alta burgesia, rep misterioses trucades telefòniques d'una dona que l'atreu a trobades inconsequents, gràcies a les quals ell arriba a descobrir les coses que tenen en comú l'amor i la guerra: les estratègies, les tàctiques, els enemics i els aliats.

El joc d'ambdós es presenta com una batalla, a causa d'una dona de doble identitat: Maria de Luz/Lucília, que el mena a una trampa a la qual ell no aconseguirà resistir: la venjança d'una "dona fràgil", sense ombra de pecat, contra una societat datada, estàtica, opressiva, on l'institució familiar que es descompon és dominada per l'imatge del "Pare Dictador", al qual cal matar a qualsevol preu.

Com a teló de fons d'aquesta comèdia negra i irònica, Lisboa, ciutat "neutral", "oasi de pau", l'any 1943, exactament quan una barbàrie feixista travessa Europa.

Cinema Suec

La història de la producció cinematogràfica sueca és suficientment coneguda més enllà de les seves fronteres nacionals, degut, sobre tot, a les grans figures clàssiques: Victor Sjöström, Mauritz Stiller, Ingmar Bergman i Alf Sjöberg, autors d'importància cabdal en la història del cinema mundial. Més endavant, durant els anys seixanta, aparegué una nova generació que va aconseguir notorietat a través, fonamentalment, de la seva participació en festivals, en els quals obtingueren premis importants. Era una generació que pretenia deslluir-se de tot el pes que suposaven els antecessors com els esmentats, i que van dedicar molta atenció a temes i problemes més propers i quotidians, situats quasi sempre en un medi urbà. És la generació de Jan Troell, Bo Widerberg, Vilgot Sjöman, Jörn Donner, Mai Zetterling, Kjell Grede i Jan Halldoff. L'obra de bastants d'aquests autors ha pogut ser coneguda a Espanya, tant en difusió comercial com a través de la Filmoteca. La selecció d'aquesta mostra que ara presentem ofereix obres d'alguns dels autors esmentats. Hi ha films de Bergman, Troell i Sjöman. I, al costat d'ells, obres d'autors que s'integren en la més recent generació de realitzadors suecs. **L'ILLA DELS NENS** (Kay Pollak) explora el món dels adults a través d'un nen que cerca la seva pròpia identitat. **DOCUMENT DE FARÖ 1979** (Ingmar Bergman) és una nova aproximació a l'illa de Farö, microcosmos social i escenari privilegiat dels films de Bergman.

KRISTOFFERS HUS/LA CASA DE KRISTOFFER
Lars Lennart Forsberg, 1979.

JO SOC MARIA (Kerstin Wedell) planteja la relació d'amistat entre dues persones d'alguna manera marginades: un pintor excèntric i una nena d'onze anys. **LINUS** (V. Sjöman) és una paràbola política basada en la fascinació que un edifici de rajoles vermelles exerceix sobre un adolescent. **LA CASA DE KRISTOFFER** (L. Forsberg) tracta dels canvis que es produeixen a la vida d'un fotògraf després d'haver realitzat un reportatge sobre el cos d'un suïcida. **EL TURÓ A LA CARA FOSCA DE LA LLUNA** (L. Hjulström) presenta una visió dels turbulents anys 80 del segle passat, a Suècia, a través de la primera professora universitària de matemàtiques del món. **EL VOL DE L'ÀLIGA** explica la peripècia física i anímica d'uns expedicionaris al Pol Nord a finals del segle passat.

Aquest cicle ha estat possible gràcies a l'Ambaixada de Suècia.

Retrospectiva Nouvelle Vague

CRONOLOGIA (3)

Es crea un grup d'actors que repetiran en curts-metratges i llargs-metratges: Bernardette Lafont, Nicole Berger, Jean-Claude Brialy, Gérard Blain, etc. El "grup" de *Cahiers du Cinéma* se sent tan solidari de tot aquest moviment cinematogràfic que Rivette proposa que es formi una cooperativa de realitzadors —"Les Cinéastes Associés"— formada per Resnais, Truffaut, Astruc, Rivette, etc..., projecte que no tirarà endavant.

Entre els amics o admiradors de *Cahiers*, Pierre Kast, antic assistent de direcció de Jean Gremillon i col·laborador de *Cahiers*, realitzà el seu primer llarg-metratge, **UN AMOUR DE POCHÉ**, mentre ja preparava **LE BEL AGE**, amb Jacques Doniol-Valcroze en el paper principal.

Alain Resnais se'n va al Japó per tal de rodar una coproducció franco-japonesa, **HIROSHIMA MON AMOUR**, amb producció d'Anatole Dauman. Jean-Daniel Pollet roda **LA LIGNE DE MIRE**.

Fora del grup de *Cahiers* es produeixen uns altres importants esdeveniments. Edouard Molinaro i Louis Malle realitzen dos policíacs amb Jeanne Moreau de protagonista — **LE DOS AU MUR** i **ASCENSEUR POUR L'ÉCHAFAUD** —, films que tenen continuïtat amb **DES FEMMES DISPARAISSENT** i **LES AMANTS**, les escenes "agorades" del qual converteixen el film en un èxit comercial, a més a més d'obtenir un premi al Festival de Venècia.

D'altres realitzadors i films significatius són: **GOHA**, de Jacques Baratier; **PATROUILLE DE CHOC**, de Claude Berthod-Aubert; **LE PASSE DU DIABLE**, de Jacques Dupont; **L'EAU VIVE**, de François Villiers; **LES TRIPES AU SOLEIL**, de Berthod-Aubert; **MOI, UN NOIR**, de Jean Rouch; **LETTRE DE SIBÉRIE**, de Chris Marker.

Tots aquests films han d'ésser esmentats, puix que es tracta, en línies generals, de produccions independents, de baix cost, sense estrelles, i que corquen for-

mes noves d'expressar-se.

El desembre del 1958, el general De Gaulle arriba a president de la República. El director del Centre Nacional de Cinematografia, Jacques Flaud, li dona un impuls definitiu a tot el moviment que es va gestant. Anima principalment els nous candidats que debuten en la realització. Apareix el projecte Muraux (ja el 1959), que estableix un sistema d'ajuts econòmics abans dels rodatges i, sobretot, en presentar-se els guions; i es dona suport als projectes difícils, originals, que no havien estat beneficiats mai per la prima a la qualitat de les legislacions anteriors. Entre el 1958 i el 1961 debutaran més de 100 realitzadors. Els mitjans d'informació comencen a fer-se eco de totes aquestes novetats, i a l'últim del 1958, François Giroud dedica una sèrie d'articles a *L'Express* a la nova generació de cineastes, tot reunint noms desiguals i films antitètics sota el nom de "Nouvelle Vague". El terme, inadequat encara que còmode, comença d'estendre's, i s'utilitza fins i tot com a reclam publicitari i sinònim de qualitat. Durant algun temps, realitzadors i crítica seriosa lluitaran contra aquest encotillament. A l'últim, però, aquest nom és consagrat en un número especial de *Cahiers du Cinéma* de desembre del 1962, i passa així a la Història del Cinema. Aquest any, precisament, el crític cinematogràfic Robert Benayoun llança la seva famosa "boutade": "Avez-vous voyagé récemment? Il y a deux choses que nous jaloussent les pays étran-

gers: De Gaulle et la Nouvelle Vague..." (*Positif*, núm. 48, juny de 1962).

1959

Aquest és, sens dubte, l'any triomfal de la "Nouvelle Vague" i del seu reconeixement oficial. Durant febrer i març, **LE BEAU SERGE** i **LES COUSINS**, de Chabrol, obtenen èxit en dos cinemes, situats davant per davant als Camps Elíseus. **LES COUSINS**, rep un premi a Berlín i **LE BEAU SERGE** el Premi Jean Vigo.

Al Festival de Cannes **ORFÈRE NEGRO** de Marcel Camus obté la Palma d'Or. És un film que momentàniament és situat amb la "Nouvelle Vague", tot i que no hi té gaire relació. François Truffaut obté el Premi a la millor direcció per **LES QUATRE-CENTS COUPS**. **HIROSHIMA, MON AMOUR**, d'Alain Resnais, aconsegueix el Premi de la Setmana de la Crítica (fora de competició).

I per a l'estiu hom anuncia el començament de diversos rodatges: **A BOUT DE SOUFFLE** (Godard), **LE SIGNE DU LION** (Rohmer), **PANTALASKAS** (Paul Pavlot), **L'EAU À LA BOUCHE** (Jacques Doniol-Valcroze), **LES YEUX DE L'AMOUR** (Philippe de Broca), **LE HUITIÈME JOUR** (Marcel Hanoun) i d'altres. Vint-i-quatre realitzadors en total debutaran aquest any en el camp del llarg-metratge. La "Nouvelle Vague" s'ha imposat.

(Vicente Vergara, *Cartelera Turia*)

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 29		La Nouvelle Vague: LES CONTREBANDIÈRES , Luc Moullet, 1968, Int.: Françoise Vatel, Monique Thiriet, Johnny Montelliet, França V.O. (C)	Cinema suec: Homo Ludens (CM), Åke Karlung, 1965-66, BARNENS O/L'ILLA DELS NENS , Kay Pollak, 1981, Int.: Tomas Fryk, Anita Ekström, Ingvar Hirdwall, Suècia V.O.S. angles (C)	Cinema portuguès: A ILHA DOS AMORES , Paulo Rocha, 1982, Int.: Luis Miguel Cintra, Clara Joana, Zita Duarte, Portugal V.O.S. francès (C)
Dimarts 30		Cinema portuguès: SEM SOMBRA DE PECADO , José Fonseca e Costa, 1982, Int.: Victoria Abril, Mário Viegas, Lisa Gama, Portugal V.O.S. francès (C)	Cinema suec: Conquist el món, junt amb Karl i els Germans Marx (CM), Göran Lilliebor, FARODOKUMENT 1979/DOCUMENT DE FARO 1979 , I. Bergman, 1979/80, Int.: Habitants de Faro, P. Langenskiöld, R. Herlitz, Suècia V.O.S. francès (C)	Cinema portuguès: ANA , Antonio Reis i Margarida Cordeiro, 1982, Int.: Ana Maria Martins Guerra, Octavio Lixa Filgueiras, Portugal V.O.S. francès (C)
Dimecres 31		La Nouvelle Vague: La Nouvelle Vague ou tu n'as rien vu a Hiroshima , 1977, Le desordre, et après , 1977, Mig-metratges d'Armand Panigel amb la int. de Truffaut, Godard, Varda, Rohmer, Chabrol, Malle, França V.O. (B/N)	Cinema suec: Metrop (CM), Olle Hedman, 1977, JO SOC MARIA , Karlsten Wedel, 1979, Int.: Lise Lotte Hjeltn, Peter Lindgren, Helena Brodin, Suècia V.O.S. angles (C)	Cinema portuguès: SEM SOMBRA DE PECADO , José Fonseca e Costa, 1982, Int.: Victoria Abril, Mário Viegas, Lisa Gama, Portugal V.O.S. anglès (C)
Dijous 1		La Nouvelle Vague: PIERROT LE FOU/PIERROT EL LOCO , Jean Luc Godard, 1965, Int.: Jean Paul Belmondo, Anna Karina, Dirk Sanders, França V.O.S.E. (C)	Cinema suec: Diagonal Symphony (CM), Viking Eggeling, 1925, LINUS ELLER TEGELHUSSETS HEMLIGHET/LINUS , Vilgot Sjöman, 1979, Int.: Harald Hamrell, Viveca Lindfors, Suècia V.O.S. francès (C)	La Nouvelle Vague: LA GUERRE EST FINIE/LA GUERRA HA TERMINADO , Alain Resnais, 1965, Int.: Yves Montand, Ingrid Thulin, Geneviève Bujold, França V.O.S.E. (B/N)
Divendres 2		La Nouvelle Vague: Elsa la Rose (CM) A. Varda, LES CREATURES/LAS CRIATURAS , Agnès Varda, 1965, Int.: Catherine Deneuve, Michel Piccoli, França V.O.S.E. (B/N)	Cinema suec: Epitafi (CM), Claes Söderquist, 1979-81, KRISTOFFERS HUS/LA CASA DE KRISTOFFER , Lars Lennart, 1979, Int.: Thommy Berggren, Mimi Pollak, Suècia V.O.S. francès (C)	La Nouvelle Vague: Une histoire d'eau (CM), Truffaut-Godard, 1958, LA PEAU DOUCE/LA PIEL SUAVE , François Truffaut, 1984, Int.: Françoise Dorléac, Jean Desailly, Nelly Benedetti, França V.E. (B/N) <i>Començarà a les 10'15 h.</i>
Dissabte 3	La Nouvelle Vague: Le coup du berger (CM) J. Rivette, LA RELIGIEUSE/LA RELIGIOSA , Jacques Rivette, 1968, Int.: Anna Karina, Lise-Lotte Pulver, Francisco Rabal, França V.O.S.E. (C)	La Nouvelle Vague: LA GUERRE EST FINIE/LA GUERRA HA TERMINADO , Alain Resnais, 1965, Int.: Yves Montand, Ingrid Thulin, Geneviève Bujold, França V.O.S.E. (B/N)	Cinema suec: L'home del traje blanc (CM), Tor Svae, 1980, BERGET PA MÅNENS BAKSIDA/UN TURO A LA CARA FOSCA DE LA LLUNA , Lennart Hjulström, 1983, Int.: G. Nyroos, Suècia V.O.S.E. (C)	La Nouvelle Vague: Elsa la Rose (CM) A. Varda, LES CREATURES/LAS CRIATURAS , Agnès Varda, 1965, Int.: Catherine Deneuve, Michel Piccoli, França V.O.S.E. (B/N)
Diumenge 4	La Nouvelle Vague: PIERROT LE FOU/PIERROT EL LOCO , Jean Luc Godard, 1965, Int.: Jean Paul Belmondo, Anna Karina, Dirk Sanders, França V.O.S.E. (C)	La Nouvelle Vague: Le coup du berger (CM), J. Rivette, LA RELIGIEUSE/LA RELIGIOSA , Jacques Rivette, 1968, Int.: Anna Karina, Lise-Lotte Pulver, Francisco Rabal, França V.O.S.E. (C)	Cinema suec: El bandit que només tenia un braç (CM), Peter Krus, INGENJÖR ANDRÉES LUFTFÄRD/EL VOL DE L'ALIGA , Jan Troell, 1981, Int.: Max von Sydow, G. Stangertz, Suècia V.O.S.E. (C)	La Nouvelle Vague: LE DESORDRE A 20 ANS , Jacques Baratier, 1966. Documental sobre l'evolució de Saint Germain des Prés, des de 1946 a 1966, França V.O.S.E. (B/N) <i>Començarà a les 10'30 h.</i>

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

TONI TE HAS VUELTO LOCO, Frantisek Bejlin, Int.: Ludvik Kroner, Adam Matajka, Vera Tiscánková, Txecoslovàquia, V.E. (B/N)

V.O.: Versió original — V.C.: Versió catalana — V.E.: Versió castellana — V.O.S.C.: Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E.: Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S.: Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N: Blanc i negre — C: Color

LE SANG D'UN POÈTE, Jean Cocteau

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 8

5-11 Novembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 08

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

CINEMA EXPERIMENTAL FRANCÈS (1951-1984)

Una nova sensibilitat

Gràcies a l'Institut Francès de Barcelona oferim aquesta selecció, que ha estat triada i serà presentada personalment per Dominique Noguez, especialista en el tema.

La mostra s'inclou en el context dels "Sis dies d'art actual" que se celebraran la setmana vinent.

Emprar el concepte de "cinema experimental" presenta tres menes d'inconvenients. D'antuï hom entén això d'"experimental" al peu de la lletra, la qual cosa, segons el valor positiu o negatiu que hom dona a la idea d'experimentació, el fa odiós o confús. Odiós per a aquells qui hi veuen la sospita de l'inacabament i de la imperfecció: confús per a aquells qui l'apliquen a tot allò que innova i a tot allò que els agrada ("Lang, Renoir, Hitchcock, etc., són experimentals..."). Ara bé, proporcionalment hi ha tantes obres reeixides al "cinema experimental" com a les altres formes de cinema. I, inversament, el "cinema experimental" no innova pas sempre, i no és pas l'únic que innova: els trucs i les figures que utilitza han estat sovint inventats pels cineastes preocupats sobretot pel relat (el muntatge hiper-ràpid pel Gance de **NAPOLEON**; la coagulació de la imatge pel René Clair de **PARIS QUI DORT**; i no parlem de la sobreenfocament, coneguda des de Méliès).

Sinònim de "a l'avantguarda", introdueix una divisió guerrera poc propícia a la calma que demanava l'exàmen estètic. I en resulta un altre inconvenient: el maniqueïsme. Entre el concepte de "cinema experimental" i el que hom li oposa (cinema "dominant", o "industrial", o "narratiu", o totes tres coses alhora) hi ha un veritable mur de Berlín. D'això ve l'embaràs teòric dels que volen parlar de les obres ambibles o intermèdies, que participen d'ambdós conceptes i que a vegades són la sal del cinema (exemples: Cocteau, Duras, Hanoun). Em sembla, doncs, molt més fructuós, tècnicament, de parlar d'un "pol experimental" del cinema, sense valoració ni peyoració del terme.

A la majoria de les societats actuals el cinema experimental és un cinema exclòs. La realitat i els signes d'aquesta exclusió són innombrables: venen de la dificultat d'ésser finançat o difós. I d'això ve aquesta marginalitat que alguns, amb hipocresia, li retiren amb el nom d'"elitisme". El cinema experimental és "elitista", però no pas en aquest sentit. És elitista en el sentit que admet de no ésser acollit sinó per un petit nombre de gent; no vol forçar ningú.

La segona cosa que hom pot dir sobre aquesta exclusió no pas volguda pel cinema experimental, és que té algunes conseqüències pràctico-econòmiques sobretot. Qui vulgui fer un film experimental haurà de trobar el mateix el finançament. En el més hipotètic dels casos, un mecenes o un servei públic, i en el cas més general, ell mateix, l'autor.

Una cosa, però, és la creació, i una altra cosa és la difusió. És aquí on l'exclusió de què parlava és més forta. Durant molt de temps hom ha condemnat el

cinema experimental a la invisibilitat més o menys total. Tanmateix, una via ha estat a poc a poc oberta: la de la difusió paral·lela.

L'acusació habitual de "formalisme" és invertida i esdevé elogi: és perquè la forma hi és essencial, perquè la reflexió i el treball sobre la forma s'hi exerceixen més que en altres llocs, és a dir, perquè és sobretot forma ("forma esdevinguda contingut"), l'obra experimental és revolucionària i actua sobre l'esdevenidor. La mateixa cosa es pot dir pel que fa a la subjectivitat (aquesta "tara" que hom retreu a obres tan diferents com **UN CHIEN ANDALOU**, **LE SANG D'UN POÈTE**, **MESSES OF THE AFTERNOON** de Maya Deren, els films de Brakhage o el **DIETARI** de Jonas Mekas, o de Joseph Morder, o de Tonino Debernardi). Hi afegiria una remarc personal: la subjectivitat de l'obra d'art —i del film experimental— el seu caràcter alhora íntim i gratuït, personal i no censurat, no és pas solament revolucionari (o, si més no, subversiu) negativament, com diu Marcuse, és a dir, en tant que fa accedir l'individu a zones d'experiència i a valors que són en contradicció amb l'experiència i els valors dominants de la societat. És també revolucionària i subversiva positivament, per la utopia, que instaura, d'una societat de lliure creació individual, on la lliure creació seria igualment oferta a tothom.

Resumint-ho: des d'un primer punt de vista estètic, el pol experimental designa l'art del cinema comprès en allò que aquest té de més artístic (és a dir, de més "formal", de més subjectiu i, de passada, de més subversiu). Des d'un segon punt de vista estètic, el pol experimental és el que acostia el film a la funció que Jakobson anomena "poètica". El cinema experimental comença amb la substitució del model novel·lesc o teatral. Per això hom pot entendre que el cinema experimental, sense ésser necessàriament no narratiu, no fa mai costat al cinema narratiu.

(Extracte d'un article de Dominique Noguez, *Revue d'esthétique*, núm. 6, 1984)

Dimarts, 6 novembre a les 22.00 h.:

La villa Santo Sospir, Cocteau, 1951
Images pour Debussy, Mitry, 1952
Etude aux Allures, Hains, 1960
Images du monde visionnaire, Michaux-Duvivier, 1964

Dimecres, 7 novembre a les 22.00 h.

Délieuse Catastrophe, Kamler, 1971
Le violet, Vilardebo, 1972
Verrière en folie, Bidault, 1972-75
Irisation, Jaulmes, 1976
Chérie, que veux-tu?, Ungles, 1978
Frauenzimmer, Bressan, 1978

Dijous, 8 novembre a les 22.00 h.:

Les sorties de Charlerine Dupas (l'été, l'automne), Morder, 1979
Myrto, Klonaris/Thomadaki, 1980
Ecrites, Amarger, 1981
Observation de l'hématozoaire de Laveran, Duty, 1981

L'arbre qui gémit, Hanoun, 1981
Terre d'ombre (Godard, Garrel, Losse, Wenders, Chahine, Diegues), Denis, 1980-82
Climax, Marti, 1984
Cinématon, Gérard Courant

Divendres, 9 novembre a les 22.00 h.:

Lied en rê mineur, Dupuis, 1980
Le Jardin des âges, Mazars, 1982

Marta Mészáros

Com un avanç del cicle "Cinema Hongarès dels anys 80", que començarà la setmana vinent, oferim la projecció de tres títols de la realitzadora Marta Mészáros. Ella va ser la primera dona que va accedir a la direcció de pel·lícules en la cinematografia hongaresa, iniciant-se en el llargmetratge el 1968 quan era la muller de Miklós Jancsó. Però a partir d'**ADOPCIÓ**, amb la qual obtingué el Gran Premi d'Or en el Festival de Berlín, el Premi de la O.C.I.C., el Premi Otto Dibelius, el Premi del C.I.D.A.L.C., i la Placa d'Or al Festival de Xicagó, les seves obres gaudiran de l'apreci generalitzat de la crítica per les seves qualitats intrínseques fins al punt que aquesta directora feminista, amb una personalitat creadora molt diferenciada de la de la resta de directors del seu país, és actualment considerada un dels majors prestigis del cine europeu del moment. El seu film **DIARI INTIM**, 1982, forma part del cicle "Cinema Hongarès dels anys 80".

ADOPCIÓ, 1975

"Estic convençuda que la maternitat és un problema fonamental per totes les dones: la maternitat és una cosa fantàstica, l'existència mateixa del món en depèn. No comprenc les dones que, creient-se emancipades, renuncien a la maternitat per ser més lliures. (...) Quan s'arriba als cinquanta sovint s'arrepenteixen de no haver volgut fills. És l'edat en que es comencen a escriure novel·les i assaigs sobre el tema, però, és tanmateix massa tard".

NOU MESOS, 1976

"Miro amb gran atenció les dones que fan la seva petita revolució dins el quadre de la família. **NOU MESOS** és una d'aquestes petites revolucions. És un film sobre dos personatges dotats de força agressivitat. La noia té un caràcter molt fort, no és en absolut una persona "simpàtica". Quant a ell, vull refusar immediatament una acusació que em fan sovint: la de complaure'm en la descripció de "tipus" masculins sistemàticament dolents, vulgars, violents. No és veritat".

COM A CASA, 1978

"A la vida real, sempre em sento captivada per les relacions filla-pare. Quan rodava **ELLES DUES**, hi havia una petita escena en que Zsuzsi, la noia de **COM A CASA**, buscava el seu pare, una escena sense diàleg en la que ella tenia un paper molt fort. Vaig tallar l'escena, però vaig comprendre que la noia podria sortir en el meu següent film".

(Fragments d'entrevista de M. Mészáros amb U. Rossi, *Écran*, núm. 79).

Cinema mediterrani

De la valenciana Mostra de Cinema Mediterrani d'enguany n'ofereim ara, després de la representació occidental de fa tres setmanes, la corresponent a la Mediterrània oriental, Grècia i Iugoslàvia concretament, amb quatre films dels quals els tres primers reberen sengles premis.

REMBETIKO

Rembetiko és un cant popular grec que es va desenvolupar als bars i cabarets on es mouen els marginats i "inadaptats" de les grans ciutats, a partir de començaments del segle. Es basa en el cant popular rural, senzill i correnedor, amb temes sovint prohibits, i executat per cantautors marginats, els "rembetis". El "rembetiko" és comparable a la música urbana "blues" americana. El film mostra la trajectòria d'una gran cantant de "rembetiko", des del seu naixement a Smirna el 1917, fins a la seva mort a Atenes, el 1955.

L'ESPIA DELS BANCANS

La policia convoca Iija perquè declari sobre un lloguer seu, que ha tornat al país després de 20 anys d'absència. Encara que Iija no sap res al respecte, sent rebrotar antigues conviccions estalinistes, i monta, per compte propi, un dispositiu d'espionatge per vigilar l'individu.

A LES URPEES DE LA VIDA

Comèdia sentimental i agre-dolça sobre Dunja, jove realitzadora que treballa a la sèrie de TV "Stefica Cvek a les urpes de la vida". De manera paral·lela es desenvolupen les històries de Dunja i de la seva protagonista Stefica, dues dones molt diferents, amb arrels socials que no ténen res en comú. No obstant, totes dues busquen l'amor...

LA FUGIDA DE L'ÀNGEL

Una parella deixa el continent i s'instal·la en una illa, allunyada de tot i de tothom amb la pretensió de recomençar des de zero. Però en l'ésser íntim de la dona sorgeixen conflictes profunds il·ligats a l'essència mateixa de la seva existència. El film revela els mecanismes que regulen el món fatal de la dona, amb especial atenció a les seves relacions amb la família i amb la institució matrimonial.

François Truffaut

La desaparició del cineasta francès s'ha produït en un moment en què la Filmoteca programava al llarg de setmanes una retrospectiva sobre la Nouvelle Vague, moviment del qual Truffaut fou un dels capdavanters. Dins d'aquesta retrospectiva s'han projectat **UNE HISTOIRE D'EAU, LES MISTONS, LES 400 COUPS, TIREZ SUR LE PIANISTE, LA PEAU DOUCE**. Més enllà d'aquell primer període, aquesta setmana recordem una altra fase del seu treball.

Jean Cocteau

El poeta-cineasta, ara recuperat públicament al seu país després d'un llarg oblit, sempre és d'actualitat. Tot i haver ja programat aquests films en diverses ocasions, tornem a presentar-los aprofitant l'avençament del trànsit de les còpies facilitades per l'Institut Francès de Barcelona al XVIII Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Sitges. Hem fet coincidir aquestes projeccions amb les dates del cinema experimental, amb una intencionalitat transparent.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 5		Jean Cocteau: Un chien andalou/Un perro andaluz (CM), Luis Buñuel, 1928. LE SANG D'UN POÈTE , Jean Cocteau, 1930. Int.: Lee Miller, Enrique Rivero, Pauline Carton. França V.O. (B/N)	Cinema Mediterrani: UJED ANDELA/LA FUGIDA DE L'ÀNGEL , Ljordan Žabranović, 1984. Int.: Katalin Ladik, Boris Kralj, Marina Nemet. Iugoslàvia, V.O.S. francès (C)	Cinema Mediterrani: BALKANSKI SPIJUN/L'ESPIA DELS BANCANS , Božider Nikolić, 1983. Int.: Bata Stojković, Mira Banjac, Bora Todorović. Iugoslàvia, V.O.S. francès (C)
Dimarts 6		Jean Cocteau: LA BELLE ET LA BÊTE/LA BELLA Y LA BESTIA , Jean Cocteau, 1945. Int.: Jean Marais, Josette Day, Mila Parély. França V.O.S.E. (B/N)	Cinema Mediterrani: U RALJAMA ZIVOTA/A LES URPEES DE LA VIDA , Rajko Grlić. Int.: Gorica Popović, Vito Mira Loncar, Bogdan Diklić. Iugoslàvia V.O.S.E. (C)	Cinema experimental francès - Una altra sensibilitat (1951-1984): Films de Cocteau, Mitry, Hains, Michaux-Duvivier. - Vegeu detall en el text - Amb la presència de Dominique Noguez
Dimecres 7		Jean Cocteau: LES ENFANTS TERRIBLES/LOS NIÑOS TERRIBLES , Jean Pierre Melville, 1949. Int.: Nicole Stéphane, Edouard Dhermitte, Jacques Bernard. França V.O.S.E. (B/N) <i>Obra original, adaptació i diàlegs de Jean Cocteau</i>	Cinema Mediterrani: REMBETIKO , Costas Ferris, 1983. Int.: Sotiria Leohardou, Nikos Kalogeropoulos. Grècia V.O.S.E. (C)	Cinema experimental francès - Una altra sensibilitat (1951-1984): Films de Kamler, Vilardebo, Bidault, Jaulmes, Ungles, Bressan. - Vegeu detall en el text -
Dijous 8		Jean Cocteau: LE TESTAMENT D'ORPHEE , Jean Cocteau, 1980. Int.: Jean Cocteau, Edouard Dermit, Henri Crémieux. França V.O.S.E. (B/N)	Record de François Truffaut: UNE BELLE FILLE COMME MOI/UNA CHICA TAN DECENTE COMO YO , François Truffaut, 1972. Int.: Bernadette Lafont, Claude Brasseur, Charles Denner. França V.E. (C)	Cinema experimental francès - Una altra sensibilitat (1951-1984): Films de Morder, Klonaris/Thomadaki, Amarger, Dury, Hanoun, Denis, Marti. - Vegeu detall en el text -
Divendres 9		Record de François Truffaut: LA NUIT AMERICAINE/LA NOCHE AMERICANA , François Truffaut, 1973. Int.: Jacqueline Bisset, Valentina Cortese, Alexandra Stewart. França V.E. (C)	Marta Mészáros: ORÖKBEFOGADÁS/ADOPTION , Marta Mészáros, 1975. Int.: Kati Bérák, László Szábo. Hongria V.O.S.E. (B/N)	Cinema experimental francès - Una altra sensibilitat (1951-1984): Films de Dupuis i Mazars. - Vegeu detall en el text -
Dissabte 10	Marta Mészáros: ORÖKBEFOGADÁS/ADOPTION , Marta Mészáros, 1975. Int.: Kati Bérák, László Szábo. Hongria V.O.S.E. (B/N)	Marta Mészáros: KILENC HONAP/NUEVE MESES , Marta Mészáros, 1976. Int.: Lili Monori, Jan Nowicki. Hongria V.O.S.E. (C)	Record de François Truffaut: LA NUIT AMERICAINE/LA NOCHE AMERICANA , François Truffaut, 1973. Int.: Jacqueline Bisset, Valentina Cortese, Alexandra Stewart. França V.E. (C)	Record de François Truffaut: LES DEUX ANGLAISES ET LE CONTINENT/LAS DOS INGLÉSAS Y EL AMOR , François Truffaut, 1971. Int.: Jean-Pierre L��aud, Kika Markham, Stacey Tendeter. França V.E. (C)
Diumenge 11	Marta Mészáros: KILENC HONAP/NUEVE MESES , Marta Mészáros, 1976. Int.: Lili Monori, Jan Nowicki. Hongria V.O.S.E. (C)	Record de François Truffaut: UNE BELLE FILLE COMME MOI/UNA CHICA TAN DECENTE COMO YO , François Truffaut, 1972. Int.: Bernadette Lafont, Claude Brasseur, Charles Denner. França V.E. (C)	Record de François Truffaut: LES DEUX ANGLAISES ET LE CONTINENT/LAS DOS INGLÉSAS Y EL AMOR , François Truffaut, 1971. Int.: Jean-Pierre L��aud, Kika Markham, Stacey Tendeter. França V.E. (C)	Marta Mészáros: OLYAN, MINT OTTHON/COMO EN CASA , Marta Mészáros, 1978. Int.: Szusza Czink��czy, Jan Nowicki, Anna Karina. Hongria V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h.: Cinema infantil:

IT'S GREAT TO BE YOUNG/ES GRANDE SER JOVEN, Cyril Frankel, 1956. Int.: John Mills, Cecil Parker. Anglaterra V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

ELS REINCIDENTS, Z. Kézdi-Kovács

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 9

12-18 Novembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial metinels, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 83, 08006 Barcelona. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 182, 08009 Barcelona. T. 215 82 36

Cinema Hongarès dels anys 80

La cinematografia hongaresa, que en els anys seixanta mostrà clarament les seves capacitats de renovació, ha mantingut una pujança notable al llarg dels anys i, en acostar-se a la dècada actual, ha sabut potenciar els fruits de l'evolució aleshores iniciada. Això s'ha traduït a nivell internacional en una molt rica collita de guardons, establint fermament la convicció de que és en l'actualitat la més viva de les cinematografies socialistes.

Com a comprovació d'aquesta vitalitat, presentem ara, en col·laboració amb Hungarofilm, una mostra de la producció dels darrers anys. Una delegació composta per Zolt Kézdi-Kovács, realitzador d'ELS REINCIDENTS, Gyula Gazdag, realitzador de LES IL·LUSIONS PERDUDES, i Janos Huszar, representant d'Hungarofilm, es desplaçarà a Barcelona per a presentar-la, i s'editarà un dossier amb una ampla documentació sobre la situació d'aquesta cinematografia i els films projectats.

DIARI ÍNTIM, M. Mészáros

CSONTVÁRY, Z. Huszár

ELS REINCIDENTS

Aquest film, que va fer impressió en la seva presentació oficial al festival de Canes, estudia un cas d'incest entre germanastres en relació amb la societat en la qual viuen. Basat en un fet real, mostra les estructures jurídiques i socials amb què s'enfronten els transgressors, que malgrat la penalització de què són objecte reincideixen en la seva actitud. El realitzador, Zolt Kézdi-Kovács, nat l'any 1938, s'inicià en el cinema com a guionista. Fou membre del prestigiós estudi Béla Balázs i durant cinc anys col·laborador de Miklós Jancsó. Debutà en la direcció l'any 1970, havent realitzat fins ara set llargmetratges, que li han merescut premis en els festivals de Locarno, Moscou, Giffoni Valle Piana, Chicago i Hyères, amb obres de tema contemporani, centrades en problemes de l'ésser social en situacions extremes.

ELS REINCIDENTS ha estat subtitolat en català especialment per al present cicle.

LES IL·LUSIONS PERDUDES

Transposició de la novel·la homònima d'Honoré de Balzac, la acció de la qual passa del París dels anys 1860 al Budapest de 1968, proposa l'itinerari d'un escriptor jove, mogut per l'ambició de fer carrera i enfrontat a les contradiccions d'un medi burocratitzat, com a mirall d'una societat en un lloc i un temps molt precisos. Nascut l'any 1947, diplomà per l'escola de cinema, Gyula Gazdag es convertí l'any 1970 en el cineasta més jove del seu país en realitzar una obra extraordinàriament polèmica. LA DECISIO, sobre el procés d'exclusió pel Partit del responsable d'una cooperativa. Aquest film, no autoritzat a Hongria fins fa poc, li guanyà, però, una gran reputació arran de la seva projecció en alguns festivals internacionals. Des d'aleshores ha realitzat cinc films més, guardonats al seu país. LES IL·LUSIONS PERDUDES fou també premiat al festival de Figueira da Foz de 1983. A partir de 1975 ha dedicat una part de la seva activitat al teatre i a la televisió.

EL TESTIMONI

Rodat amb dificultats i interrupcions entre 1968 i 1969, el film només fou projectat en privat durant els deu anys següents, fins obtenir la llum verda per a la seva exhibició pública a Hongria i dos anys més tard per a la seva presentació als estrangers. Per aquest motiu, el film, malgrat l'allunyament en la data del rodatge, troba un lloc molt pertinent en aquest cicle. De fet, és només a l'entrada d'aquesta dècada que el projecte ha esdevingut complet en la seva normalitat; un cas semblant és el del film de Merta Mészáros. L'opinió unànim és que Péter Bacsó, experimentat cineasta ben conegut entre nosaltres, ha donat en aquest retrat irònic dels anys del culte de la per-

sonalitat la seva obra més madura i acabada.

UN DIA SENSE PREU

Péter Gothár assolí amb aquest film el Lleó d'Or al festival de Venècia de 1980, la qual cosa el conver-

tí en un dels cineastes joves més apreciats, fet que confirmà dos anys després en realitzar EL TEMPS ES PARA, ja conegut a Barcelona gràcies a la Setmana Internacional de Cinema, i premiat a bastament. UN DIA SENSE PREU és alhora el retrat del desàrmament existencial de personatges marginals i la descripció de les dificultats de la relació home-dona en un context (també present en altres films) de crisi de vida.

DIARI ÍNTIM

Més directament que en els seus altres films, l'autora ens presenta un relat autobiogràfic de la seva adolescència, aconseguint un retrat de la societat estalinista acurat, que li mereix el Gran Premi del festival de Budapest i el Premi Especial del jurat al festival de Canes d'enguany. La redacció del text original data gairebé dels inicis de Merta Mészáros com a realitzadora, però el projecte no arribà a concretar-se fins molt més tard, al menys en part per manca de maduració conjuntural. Hom hi troba alguns dels temes essencials de l'autora, com la relació pare-filla, o més exactament, el buit del pare absent en la filla.

CSONTVÁRY

Ens trobem davant una de les obres més singulars i irrepetibles de la cinematografia hongaresa. Film d'artista sobre un artista, s'articula entorn de la personalitat del pintor Csontváry (1853-1919), tardanament reconegut al seu país, indagant en el laberint del geni creador. Realitzat per Zoltán Huszár, ell mateix destacat artista plàstic i cineasta ben conegut a Barcelona per haver concorregut repetides vegades a la Setmana Internacional de Cinema, és interpretat per Zoltán Latinovits, que dona entrada a una nova dimensió, la de l'actor contemporani que assumeix un personatge, quasi un mite, del passat recent. L'esperit tràgic de Csontváry es perllonga més enllà del film: poc temps després morien realitzador i actor.

Richard Burton

De Richard Burton ens resta un rostre treballat pel patetisme, el gest sobri, però suficient per a expressar qualsevol dolor, aquesta enormitat indescriptible dels grans actors que, sense deixar d'ésser mai ells mateixos i reconeixibles sota qualsevol disfressa, són capaços de convencer-nos de tot; i les veus de llurs dobladors, i les xafarderies de llur vida privada inescapable, passional i asseada, amb llur etern retorn a la mateixa dona i al mateix bar, com si fos un addicte o un marcat pel destí. És així com es fa una gran figura d'actor en el nostre temps, en part per si mateixa i en part per préstecs d'altres dobladors, il·luminadors, camarògrafs, directors, amants de vida i escena, publicistes, fotògrafs amagats en qualsevol cantonada o en qualsevol bar. Quan una personalitat sobreviu a tot això i s'hi imposa, pot assegurar que és superior. Ens acomiadem de Richard Burton sense a penes haver sentit la seva veu, que fou la veu de la tragèdia.

quotidiana al cinema, però també la veu de l'altra tragèdia, la que s'expressa en el vers ric. Era una veu pregonia, tan patètica com el gest marcat al seu rostre; alguns van dir, quan arrencà amb **HAMLET** el Old Vic (després d'haver interpretat la lírica metafísica moderna de Christopher Fry), que ja era el successor de Laurence Olivier. No pas una successió dinàstica o de jerarquia, sinó d'estil. De l'escola d'allò que se'n diu actor extravertit, que treballa de dins a fora,

tot abocant la seva emoció cap al públic, per oposició a l'actor introvertit, que conduïx el públic cap a dins de si mateix i de la pregonia del seu personatge, i fins aquesta pregonia de si mateix com a persona, que és la grandesa d'alguns actors elegits. El seu temps de teatre fou breu: un temps d'Otelo i també de Yago, de Hamlet, del Sir Toby Beich de **NO-CHE DE REYES**. Encara que més recentment tornés al teatre als Estats Units, una altra vegada amb **HAMLET** i amb algun d'aquests musicals intel·lectualitzats amb els quals hom intentà un salvament del teatre, ja era un home de cinema. Aquestes darreres incursions teatrals no van ésser excessivament ben rebudes i ja es veia més el gran monstre del geni desordenat, com ho foren els actors del passat —el seu precedent, Keen—, i el protagonista del reportatge indiscret que no el gran intèrpret. Havia arribat aquest moment en què els espectadors miren a la cara de l'actor els estralls del temps i de la passió de la renúncia a les limitacions. Era d'aquelles figures de les quals hom espera la seva primera aparició per a exclamar: "Què vell que s'ha fet!". I ho estava, de vell, per a la seva edat ben acceptable i creadora —en aquests temps de longevitat— de 59 anys. Potser, però, sense aquest desordre vital també extravertit, també projectat cap a totes les revistes del cor, allunyant-se i atansant-se a una altra patètica criatura de mirada verda i malaurada, Elizabeth Taylor, durant tota la seva vida —durant tota la nostra vida d'espectadors— no

havia assolit mai la qualitat humana de les seves interpretacions, que traspassaven totes les barreres del cinema. Ni aquesta cara treballada des de fora i des de dins de qui viu. No s'ha aconseguit mai cap altra veritable fórmula per al gran actor que la de ser pregonament humà, i totes les teories de la interpretació, des de Diderot a Strasberg, no han aconseguit cap descripció més bona, ni, per suposat, cap producte més bo. Burton pertanyia a una raça que, llentament, es va extingint.

(Eduardo Haro Tecglen, *El País*, 7 d'agost de 1984)

OSKAR WERNER

La casualitat ha fet que la mort d'Oskar Werner i la de François Truffaut (el director que el donà a conèixer realment, ja en plena veterania, a **JULES ET JIM** i **FARENHEIT 451**) coincidissin gairebé en el temps. Una altra casualitat fa que una notable interpretació de Werner aparegui a un dels films programats en record de Richard Burton, **EL ESPIA QUE SURGIO DEL FRIO**. Serveixi, doncs, també aquesta projecció, de record i homenatge a l'excel·lent actor austríac desaparegut.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

12

Record de Richard Burton:
MY COUSIN RACHEL/MI PRIMA RAQUEL, Henry Koster, 1952. Int.: Richard Burton, Olivia de Havilland, Audrey Dalton. USA V.E. (B/N)

Record de Richard Burton:
THE V.I.P.'s/HOTEL INTERNACIONAL, Anthony Asquith, 1963. Int.: Richard Burton, Elizabeth Taylor, Louis Jourdan. USA V.E. (C)

Record de Richard Burton:
LOOK BACK IN ANGER/MIRANDO HACIA ATRAS CON IRA, Tony Richardson, 1959. Int.: Richard Burton, Claire Bloom, Mary Ure. Anglaterra V.O. (B/N)

Dimarts

13

Record de Richard Burton:
ICE PALACE/IMPERIO DE TITANES, Vincent Sherman, 1960. Int.: Richard Burton, Robert Ryan, Carolyn Jones. USA V.E. (C)

Record de Richard Burton:
BREAKTHROUGH/CERCO ROTO, Andrew V. McLaglen, 1978. Int.: Richard Burton, Robert Mitchum, Rod Taylor. Anglaterra-Alemanya V.E. (C)

Cinema hongarès dels anys 80:
VISSZAESOK/ELS REINCIDENTS, Zoltán Kézdi-Kovács, 1982. Int.: Lili Monori, Miklós B. Székely, Mari Töröcsik. Hongria V.O.S. (C) Amb la presència de l'autor

Dimecres

14

Record de Richard Burton:
DOCTOR FAUSTUS/DOCTOR FAUSTO, Nevill Coghill-Richard Burton, 1967. Int.: Richard Burton, Elizabeth Taylor, Andreas Teuber. Anglaterra V.E. (C)

Cinema hongarès dels anys 80:
A TANU/EL TESTIMONI, Péter Bacsó, 1969. Int.: Ferenc Kállai, Lili Monori, Zoltán Fábri. Hongria V.O.S. francès (C)

Record de Richard Burton:
MY COUSIN RACHEL/MI PRIMA RAQUEL, Henry Koster, 1952. Int.: Richard Burton, Olivia de Havilland, Audrey Dalton. USA V.E. (B/N)

Dijous

15

Record de Richard Burton:
CLEOPATRA/CLEOPATRA, Joseph L. Mankiewicz, 1963. Int.: Richard Burton, Rex Harrison, Elizabeth Taylor. USA V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Cinema hongarès dels anys 80:
ELVESZETT ILLUZIÓK/LES ILLUSIONS PERDUES, Gyula Gazdag, 1982. Int.: Gábor Maté, Dorottya Udvardy, Robert East. Hongria V.O.S. francès (C) Amb la presència de l'autor

Divendres

16

Record de Richard Burton:
BREAKTHROUGH/CERCO ROTO, Andrew V. McLaglen, 1978. Int.: Richard Burton, Robert Mitchum, Rod Taylor. Anglaterra-Alemanya V.E. (C)

Cinema hongarès dels anys 80:
AJANDEK EZ A NAP/UN DIA SENSE PREU, Péter Gothár, 1979. Int.: Cecília Esztergályos, Rózi Hetényi, Judit Pogány. Hongria V.O.S. francès (C)

Record de Richard Burton:
ICE PALACE/IMPERIO DE TITANES, Vincent Sherman, 1960. Int.: Richard Burton, Robert Ryan, Carolyn Jones. USA V.E. (C)

Dissabte

17

Record de Richard Burton:
STAIRCASE/LA ESCALERA, Stanley Donen, 1969. Int.: Richard Burton, Rex Harrison. Anglaterra V.O.S.E. (C)

Record de Richard Burton:
THE V.I.P.'s/HOTEL INTERNACIONAL, Anthony Asquith, 1963. Int.: Richard Burton, Elizabeth Taylor, Louis Jourdan. USA V.E. (C)

Cinema hongarès dels anys 80:
NAPLO GYERMEKEIMNEK/DIARI ÍNTIM, Marta Mészáros, 1982. Int.: Zsuzsa Czinkóczi, Anna Polony, Jan Nowicki. Hongria V.O.S.E. (B/N)

Record de Richard Burton:
THE SPY WHO CAME IN FROM THE COLD/EL ESPIA QUE SURGIO DEL FRIO, Martin Ritt, 1965. Int.: Richard Burton, Claire Bloom, Oskar Werner. USA V.E. (B/N)

Diumenge

18

Cinema hongarès dels anys 80:
NAPLO GYERMEKEIMNEK/DIARI ÍNTIM, Marta Mészáros, 1982. Int.: Zsuzsa Czinkóczi, Anna Polony, Jan Nowicki. Hongria V.O.S.E. (B/N)

Record de Richard Burton:
THE SPY WHO CAME IN FROM THE COLD/EL ESPIA QUE SURGIO DEL FRIO, Martin Ritt, 1965. Int.: Richard Burton, Claire Bloom, Oskar Werner. USA V.E. (B/N)

Record de Richard Burton:
DOCTOR FAUSTUS/DOCTOR FAUSTO, Nevill Coghill-Richard Burton, 1967. Int.: Richard Burton, Elizabeth Taylor, Andreas Teuber. Anglaterra V.E. (C)

Cinema hongarès dels anys 80:
CSONTVARY, Zoltán Huszárik, 1979. Int.: Izak Fintzi. Hongria V.O.S. francès (C)

Metinal 12.00 h.: Cinema infantil:

THE LION, THE WITCH AND THE WARDROBE/EL LLEÓ, LA BRUIXA I L'ARMARI. Llargmetratge de dibuixos animats de Bill Meléndez. USA V.C. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

GRÀCIES, ANEM FENT..., László Lugossy

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 10.

19-25 Novembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81.
principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 182. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Cinema Hongarès dels anys 80

GRÀCIES, ANEM FENT

Un obrer especialitzat de la indústria de la fundició pren una noia de la fàbrica perquè s'encarregui de la seva casa en construcció a canvi de l'allotjament, primer, i després com a assalariada i ament. Partint d'aquest fet, László Lugossy fa un estudi de les relacions individuals on prenen gran importància les variants locals del mode de producció. Plantejat com un drama naturalista, el resultat el sobrepassa de lluny per la riquesa de suggeriments.

LA PRINCESA

Format en l'escola documentalista, Pál Erdős n'ha conservat les virtuts essencials de la mirada pertinent i l'observació justa en aquest primer llarg-metratge de ficció que, tanmateix, se centra en un problema real, el de les obreres joves d'una fàbrica de filatures de Budapest, i en particular de la "princesa" del títol, mare soltera als setze anys, de la qual no solament se'ns presenta el seu món laboral sinó també el seu món personal. El film fou presentat al festival de Canes de 1983, on guanyà la Cambra d'Or, i al de Locarno, on s'endugué el primer premi.

LA REVOLTA DE JOB

Film seleccionat i posteriorment nominat per a l'Oscar de Hollywood de l'any passat. L'any 1943, una parella jueva vol tenir un hereu i ha de recórrer a l'adopció d'un nen de set anys, que és cristià. Sobre d'ells plana una amenaça, l'holocauste històric. Quina sortida podia haver-hi aleshores per a un jueu hongarès, capaç de preveure el seu destí, però impotent per a salvar-se'n? Job adopta il·lícitament el nen cristià amb l'esperança de que la seva supervivència signifiqui també la permanència de la seva tradició i de la seva herència. Els realitzadors, Imre Gyöngyösi i Barna Kabay han col·laborat en cinc films des de 1977.

EN DANIEL AGAFA EL TREN

Un dels films més exportats del recent cinema hongarès, guanyador del primer premi al festival de Budapest i el de la crítica internacional al de Canes (ambdós de 1983). En una línia que ha esdevingut gairebé una moda —la revisió de la història contemporània, és a dir, de la postguerra encà—, el film de Pál Sándor se situa a la fi de 1956, any de revolució i contrarevolució, intervenció soviètica i 160.000 emigrants a l'oest. David Robinson escriu a *The Times*: "Sándor presenta brillantment la reducció fi-

LA PRINCESA, Pál Erdős

EN DANIEL AGAFA EL TREN, Pál Sándor

EL VOLTOR, Ferenc András

LA DONA ESQUIMAL TÉ FRED, János Xantus

nal del drama històric a ferides, amargors, ressentiments i venjances personals. El jove protagonista s'ho mira tot i a la fi decideix de tornar per encetar el futur, sigui aquest quin sigui".

EL VOLTOR

Plantejat i realitzat com a film de gènere, un thriller sobre un intel·lectual en etur que treballa de taxista i és robat per dues falses vídues, bastant representatives d'un cert estatus, i el seu tens itinerari per a recuperar els diners, és també un retrat indirecte d'una situació social dominada, com han dit els cineastes presents a Barcelona, per conflictes més larvats i ocults que els d'altres dècades, i per tant susceptibles d'una representació obliqua.

LA DONA ESQUIMAL TÉ FRED

János Xantus és el més jove dels realitzadors presents en aquesta mostra magiar. Els seus inicis com actor es produïren quan ell encara era estudiant de batxillerat, en interpretar un important paper en un film de Gyula Gazdag. Posteriorment s'acredità com a curt-metratgista, guanyant diversos premis en festivals, fins aquest primer llarg-metratge entorn dels amors finalment tràgics entre una dona i dos homes, un sord-mut i un músic, que va ésser presentat en guany al festival de Canes.

Recordem que per al present cicle hem publicat un ample dossier amb la documentació pertinent sobre la cinematografia hongaresa, les pel·lícules del cicle i llurs realitzadors.

Richard Burton

A Burton el perseguí una desgràcia força comuna entre la gent de Hollywood: les seves pel·lícules no havien de contradir la imatge, més o menys prefabricada que hom en tenia. Per al bonàs de Bing Crosby era una patinada fer de capellà borratxet. Burton era un shakesperià i això, al cinema, volia dir grans escenaris, verbè engravessat, castells... Però també era un amant turbulent i als seus films amb Liz Taylor havien de ressonar les mateixes tempestes que hi havia a la seva vida. Allà sí que Burton podia tranquil·lament ésser pastor i neuròtic (**CASTILLOS EN LA ARENA**). Fins i tot amb jersel li demanaven grans escenes (**¿QUIEN TEMA A VIRGINIA WOOLF?**).

És als anys setanta, i les oficines de l'estar-system amb forrellat, quan li ofereixen papers on havia d'anular totalment la seva pròpia identitat perquè hom no podia ésser alhora Burton i Tito o Trotski. Ja no havia de fer de Burton perquè aquest Burton començava a no existir. Alguns cineastes, com John Huston (**LA NOCHE DE LA IGUANA**), Tony Richardson

(MIRANDO HACIA ATRAS CON IRA), Stanley Donen (LA ESCALERA) o Martin Ritt (EL ESPIA QUE SURGIO DEL FRIO) van saber veure l'altre Burton, el gran actor que no necessita perpetus registres grandiloqüents per tal de crear un clima. Un Burton escàs entre les més de 70 pel·lícules que va fer, o més ben dit, que li van fer. En gairebé totes va complir, però empaquetat i amb denominació d'origen.

(Tomàs Delclòs, *El País*, 7 d'agost de 1984)

BECKET

El film **BECKET**, de Peter Glenville, fou objecte de reposició comercial fa un cert temps, i, sorprenentment, en còpia "plane", que no respecta el format original en Panavision. Malgrat aquest inconvenient (que ja s'havia produït anteriorment amb la reposició de **EXODO** i altres títols, i que té relació amb la manipulació de que són objecte els films "scope" cara a la TV), i davant l'impossibilitat d'obtenir una altra còpia, hem cregut convenient incloure'l a la nostra programació, per tractar-se més d'un film d'actors que de posada en escena, i degut a la importància que el treball de Burton té, dins del conjunt de la seva carrera.

Burton a la porta de la casa on va néixer, a Pontrhydyfen (País de Gal·les)

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 19		Record de Richard Burton: RAPPRESAGLIA/MUERTE EN ROMA , George Pan Cosmatos, 1972. Int.: Richard Burton, Marcello Mastroianni, Itàlia V.E. (C)	Cinema hongarès dels anys 80: KÖSZONOM, MEGVAGYUNK/GRACIES, ANEM FENT , László Lugossy, 1980. Int.: József Madarasz, Jull Nyakó. Hongria V.O.S. francès (C)	Record de Richard Burton: BLUEBEARD/BARBA AZUL , Edward Dmytryk, 1972. Int.: Richard Burton, Raquel Welch, Verna Lisi, USA V.E. (C)
Dimarts 20		Record de Richard Burton: BLUEBEARD/BARBA AZUL , Edward Dmytryk, 1972. Int.: Richard Burton, Raquel Welch, Verna Lisi, USA V.E. (C)	Cinema hongarès dels anys 80: ADJ KIRALY KATONAI/LA PRINCESA , Pál Erdős, 1982. Int.: Erika Ozsida, Andree Szendrei, Dénes Diczfázy. Hongria V.O.S. francès (B/N)	Record de Richard Burton: ANNE OF THE THOUSAND DAYS/ANA DE LOS MIL DIAS , Charles Jarrott, 1969. Int.: Richard Burton, Geneviève Bujold, USA V.E. (C)
Dimecres 21		Record de Richard Burton: TRISTAN AND ISEULT/LA LEYENDA DE TRISTAN E ISOLDA , Tom Donovan, 1979. Int.: Richard Burton, Nicholas Clay, Kate Mulgrew, Anglaterra V.E. (C)	Cinema hongarès dels anys 80: JOB LAZADASA/LA REVOLTA DE JOB , Imre Gyöngyössi i Barna Kabay, 1983. Int.: Ferenc Zenthe, Hédi Temessy, Gábor Fehér, Hongria V.O.S. francès (C)	Cinema hongarès dels anys 80: ELVESZETT ILLUZIÓK/LES IL·LUSIONS PERDUES , Gyula Gazdag, 1982. Int.: Gábor Maté, Dorottya Udvardos, Robert East, Hongria V.O.S. francès (C)
Dijous 22		Record de Richard Burton: ANNE OF THE THOUSAND DAYS/ANA DE LOS MIL DIAS , Charles Jarrott, 1969. Int.: Richard Burton, Geneviève Bujold, USA V.E. (C)	Cinema hongarès dels anys 80: SZERENCSES DANIEL/EN DANIEL AGAFA EL TREN , Pál Sándor, 1982. Int.: Péter Rudolf, Sándor Zsótér, Kati Szerb, Hongria V.O.S. francès (C) <i>Començarà a les 20'30 h.</i>	Record de Richard Burton: STAIRCASE/LA ESCALERA , Stanley Donen, 1969. Int.: Richard Burton, Rex Harrison, Anglaterra V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 22'15 h.</i>
Divendres 23		Cinema hongarès dels anys 80: SZERENCSES DANIEL/EN DANIEL AGAFA EL TREN , Pál Sándor, 1982. Int.: Péter Rudolf, Sándor Zsótér, Kati Szerb, Hongria V.O.S. francès (C)	Cinema hongarès dels anys 80: DÖGKESELYU/EL VOLTOR , Ferenc András, 1982. Int.: György Cserhalmi, Hédi Temessy, Zita Perczel, Hongria V.O.S. anglès (C)	Record de Richard Burton: TRISTAN AND ISEULT/LA LEYENDA DE TRISTAN E ISOLDA , Tom Donovan, 1979. Int.: Richard Burton, Nicholas Clay, Kate Mulgrew, Anglaterra V.E. (C)
Dissabte 24	Cinema hongarès dels anys 80: VISSZAESOK/ELS REINCIDENTS , Zsolt Kázdli-Kovács, 1982. Int.: Lili Monori, Miklós B. Székely, Mari Töröcsik, Hongria V.O.S.C. (C)	Record de Richard Burton: THE WILD GEESE/PATOS SALVAJES , Andrew V. McLaglen, 1978. Int.: Richard Burton, Roger Moore, Richard Harris, Anglaterra V.E. (C)	Cinema hongarès dels anys 80: ESZKIMO ASSZONY FAZIK/LA DONA ESQUIMAL TÈ FRED , János Xantus, 1983. Int.: Marietta Méhes, Boguslaw Linda, Andor Lukáts, Hongria V.O.S. francès (C)	Record de Richard Burton: BECKET/BECKET , Peter Glenville, 1964. Int.: Richard Burton, Peter O'Toole, John Gielgud, USA V.E. (C)
Diumenge 25	Record de Richard Burton: CLEOPATRA/CELOPATRA , Joseph L. Mankiewicz, 1961-63. Int.: Richard Burton, Elizabeth Taylor, Rex Harrison, USA V.E. (C)	Record de Richard Burton: BECKET/BECKET , Peter Glenville, 1964. Int.: Richard Burton, Peter O'Toole, John Gielgud, USA V.E. (C) <i>Començarà a les 19'30 h.</i>	Record de Richard Burton: THE WILD GEESE/PATOS SALVAJES , Andrew V. McLaglen, 1978. Int.: Richard Burton, Roger Moore, Richard Harris, Anglaterra V.E. (C)	

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

GIZMO/GIZMO! LOS MAS LOCOS INVENTOS, Howard Smith, 1976. Documental sobre els agosarats inventors que foren prou bojos com per intentar realitzar les coses més increïbles. USA V.O.S.E. (B/N)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

26 Novembre 2 Desembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Klaus Wildenhahn

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Klaus Wildenhahn

Aquest cicle ha estat possible gràcies a l'Institut Alemany de Barcelona.
Per a presentar-lo, vindrà a Barcelona el crític Egon Netenjakob.
Per a documentar-lo, el Goethe-Institut Munich ha publicat una petita monografia.

Klaus Wildenhahn va néixer el 19 de juny del 1930 a Bonn. Va créixer a Berlín. Estudià sociologia, publicística i ciències polítiques al Berlín Oest i als Estats Units. Va viure a Londres fins al 1958, tot treballant més que res com a infermer. Des del 1959, a l'emissora Nord-Deutsche Rundfunk (NDR) d'Hamburg, primer al programa de Loteria de la televisió. Del 1960 al 1964, a la redacció del departament de "temes

d'actualitat" (Panorama); a partir del 1964, enplegat fix al departament d'"Espais dramàtics" de televisió. Des del 1971 ha treballat amb Gisela Tuchtenhagen (co-autor, fotografia). Del 1968 al 1972, professor de direcció a l'Acadèmia Alemana de Cinema i Televisió de Berlín. Resideix a Hamburg i Colònia. Klaus Wildenhahn començà el seu treball documental a l'emissora NDR, al departament de "temes d'actualitat" (Panorama), on, amb operador i enginyer de so, enregistrà sobretot material d'actualitat. El seu treball en documentals llargs va començar en passar al departament d'"Espais dramàtics" de televisió. Leacock, Pennebaker —els representants de "Cinéma Verité"— els realitzadors de cinema documental anglès i Flaherty foren els seus models. Els documentals de Wildenhahn són observacions subjectives, en les quals pren obertament part pels protagonistes. Constitueixen contribucions per a la història social de la República Federal d'Alemanya. Els films de Wildenhahn desenvolupen una peculiar poesia, derivada del material mateix, la qual poesia manca als films "documentals" corrents i generalment mostrats a la televisió.

ENSAYOS EN BAYREUTH

Bayreuth: capital regional de la circumscripció administrativa de l'Alta Francònia, a Baviera. Població: 63.400 habitants. Centre de peregrinació wagneriana, tant per a alemanys com per a estrangers. Des de l'any 1876, la família de Wagner organitza els mundialment famosos Festivals de Bayreuth (primer, la muller de Richard Wagner, Cosima; a continuació la jove d'aquesta, Winifred, i a l'època moderna (des del 1965) els nets Wieland i Wolfgang Wagner). Durant quatre setmanes cada any, Bayreuth es converteix en la Meca dels devots de la música, al voltant del nom de Wagner. El film ofereix una visió dels preparatius dels Festivals de Bayreuth 1965, amb la participació de Wolfgang i Wieland Wagner, Karl Böhm, Erwin Wohlfahrt i d'altres durant els assaigs i les activitats de relacions públiques.

UN MENSAJE PARA LA POSTERIDAD

Records de la preguerra, anys de la guerra, postguerra, són aquí plàsticament evocats. Records de la infantesa amb els seus jocs infantils, de la dura feina, de tancaments de mines i de la mort per silicosis, records de la música després de la feina. Els records s'amunteguen al voltant de poemes i d'una història breu. L'escriptor és Günter Westerhoff, de 56 anys d'edat, d'ofici ajustador mecànic miner, tres ferides de guerra i cinc accidents de treball. Ell és el guia per la seva regió, la Conca del Ruhr, i la seva època, el pretèrit encara immediat i encara vivent. Una existència alemanya: Música i poesia, treball i experiències bèl·liques.

EL AMOR AL CAMPO

El granger Petersen no vol endeutar-se, però ha d'ampliar la seva explotació agrícola tota la pressió dels

costs cada cop més elevats, la qual cosa obliga a obtenir cada vegada més ingressos. Els estables per a les seves vaques i vedelles, cada dia més nombrosos, només es poden anar ampliant a poc a poc. Ell s'encarrega de fer-ho tot, per tal de no endeutar-se. La seva jornada laboral de dotze hores només li deixa un marge reduït per a realitzar les necessàries millores a l'edifici. Conseqüència: part del bestiar ha de romanere en edificis vells i bruts. No hi ha cap altre remei, o bé Petersen aixeca nous estables, per a la qual cosa ha de pràcticament empenyorar el bestiar, o bé treballa amb la seva dona, a poc a poc, i dia rera dia, fins a assolir l'equipament adequat. Si és que li és possible d'aconseguir-ho.

EMDEM SE VA A U.S.A.

Wildenhahn/Tuchtenhagen: crònica del treball d'un grup de funcionaris del Sindicat Metal·lúrgic (IG Metall) durant l'estiu i la tardor del 1975. El film mostra com la vinculació amb el camp, que per a molts probablement té un caràcter romàntic, pot significar, d'altra banda, un motiu de dependència per als treballadors. Molts d'aquests havien signat, durant la crisi de la indústria automobilística, contractes de renúncia perquè, com que tenien por de perdre el lloc de treball, hi veien un mal menor. Uns quants, però, pogueren trobar una nova feina. A les Oficines d'Ocupació del Nord, Emden, Aurich, Leer, les xifres d'aturats són especialment elevades. Durant el viatge en autobús dels treballadors cap a la feina, parlen del canvi, eventualment necessari, a la Conca del Ruhr, com si es tractés d'una emigració imminent. Qui hagi contemplat aquests films amb atenció, de segur que no oblidarà fàcilment llurs protagonistes, els conflictes en els quals s'imposen. Aquests sindicalistes exposen llurs opinions amb una seriositat i una franquesa que semblen exemplars per a qualsevol mena de polèmica democràtica. «És que no som habituats, precisament a causa dels programes polítics de televisió, al fet que les diversitats d'opinió i d'interessos siguin continuament minimitzades? ...

(Egon Netenjakob, *Medium*, desembre de 1976)

EN TIERRA EXTRAÑA

Els treballadors d'unes apartades obres de construcció a la regió d'Oldenburg són observats al llarg de dos mesos, durant la feina i el temps d'oci passat a les barraques. Gran part de la construcció es realitza segons un procediment especial, en el qual cal treballar les 24 hores seguides en dos torns. La càrrega durant aquest temps és especialment gran per als obrers i per a l'encarregat. La major part del film es dedica a aquesta fase de la construcció i, sobretot, als seus efectes en relació als treballadors. Al llarg del film perdura l'observació de la jerarquia, des de l'empresari, a través de la posició intermèdia de l'encarregat, fins als obrers.

VERANO DEL INSTITUTO

A Berlín — Wedding hi ha un cèlebre antic institut de recerca, l'Institut Robert Koch. Fou fundat el 1891

ENSAYOS EN BAYREUTH, Klaus Wildenhahn

EMDEN SE VA A U.S.A., Klaus Wildenhahn

gràcies a un acord de la Cambra de Diputats Prussiana amb Robert Koch, com a "Reial Institut Prussiana per a Malalties Infeccioses". Encara a l'actualitat continua essent la tasca fonamental d'investigació el comportament de l'organisme humà contra l'agent transmissor de les infeccions.

Des del 1952, l'Institut Robert Koch és annexionat a la Direcció Federal de Sanitat, sota la dependència del Ministeri de Joventut, Família i Salut. La major part dels seus col·laboradors científics són funcionaris públics, i això vol dir que els qui hi treballen són emplatats de l'Estat.

El film narra les dificultats quotidianes i les múltiples interdependències de la recerca científica, temes sobre els quals el gran públic a penes té idees concretes.

NOCHEBUENA EN ST. PAULI

St. Pauli, tristament cèlebre barri de diversions proper al port d'Hamburg. Aquest film fou rodat la nit del 24 al 25 de desembre del 1967 en una petita taverna de St. Pauli. Entre els clients, hi figuraven mariners, boxadors, aficionats, prostitutes, camioners, un entrenador de futbol, clients fixos i clients passavolants.

Wildenhahn: "Vull mostrar en un film allò que passa en una taverna normal del port en una nit considerada bona, santa en el món burgès".

BANDONEON, TANGOS ALEMANES

Es tracta d'un film de viatges. Sobre el bandoneon. Un instrument amb història. En primer lloc, passem per la Conca del Ruhr. La regió dels miners.

En resultat, tot comença amb Günter Westerhoff, ajustador mecànic, miner d'ofici, pensionista abans d'hora, escriptor de temes laborals. Westerhoff toca el bandoneon. Ha escrit una cançó per a bandoneon. "Abans hom aprenia a tocar el bandoneon segons un sistema de numeració". Es feia això a fi de poder vendre més de pressa instruments als treballadors, que no sabien llegir notes musicals.

Hom tocava el bandoneon en casaments i d'altres festes per l'estil.

Seguim el viatge: a 20 quilòmetres al sud de Bayreuth hi ha l'única fàbrica que encara existeix de concertines i bandoneons. És una empresa familiar. També tancarà aviat. No té successors.

Berlin - Wilmsdorf, Museu d'instruments musicals. El 1840 es va construir la primera concertina. I d'aquesta Heinrich Band va desenvolupar el bandoneon.

Karl Oriwohl, arxiver de música, fanàtic del bandoneon, es despedeix de l'equip, es dirigeix per un pont sobre el Landwehrkanal: aquí foren trobats el 1919 els cadàvers de Karl Liebknecht i Rosa Luxemburg. Són una música de Mauricio Kagel, argentí, que

viu exiliat a la República Federal Alemanya: Tango Alemany.

Continuarà el viatge.

John Huston

Entre aquesta setmana i la que ve revisarem una vintena de títols de la filmografia de John Huston, alguns d'ells relacionats amb les seves facetes d'actor i guionista. Com acostuma a passar, la realitat sempre va per sota dels desitjos: ens hauria agradat comptar amb realitzacions com **LA NOCHE DE LA IGUANA** (pendent de pròxima reposició comercial) o amb interpretacions com la de **CHINATOWN** (segregada per exclusives de zona). Però, malgrat tot, la mostra, que recupera deu títols fora de circulació comercial, resulta prou representativa per subratllar la vigència del cinema d'aquest jove de 78 anys que, en aquest moment, està sacsejant la monotonia de la cartellera barcelonina amb el seu últim i polèmic treball, **BAJO EL VOLCAN**.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 26		THE MALTESE FALCON/EL HALCON MALTES , John Huston, 1941. Int.: Humphrey Bogart, Mary Astor, Peter Lorre, Sidney Greenstreet. USA. V.O.S.E. (B/N)	KEY LARGO/CAYO LARGO , John Huston, 1948. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Edward G. Robinson. USA. V.O.S.E. (B/N)	BEAT THE DEVIL/LA BURLA DEL DIABLO , John Huston, 1953. Int.: Humphrey Bogart, Jennifer Jones, Gina Lollobrigida, Peter Lorre. Gran Bretanya-USA-Itàlia. V.O.S.E. (B/N)
Dimarts 27		KEY LARGO/CAYO LARGO , John Huston, 1948. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Edward G. Robinson. USA. V.O.S.E. (B/N)	THE MALTESE FALCON/EL HALCON MALTES , John Huston, 1941. Int.: Humphrey Bogart, Mary Astor, Peter Lorre, Sidney Greenstreet. USA. V.O.S.E. (B/N)	Klaus Wildenhahn: Bayreuther Proben/Ensayos en Bayreuth , K. Wildenhahn, 1965. R.F.A. V.O.S.E. Un mensaje para la posteridad , K. Wildenhahn, 1980. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Amb la presència d'Egon Netenjakob</i>
Dimecres 28		BEAT THE DEVIL/LA BURLA DEL DIABLO , John Huston, 1953. Int.: Humphrey Bogart, Jennifer Jones, Gina Lollobrigida, Peter Lorre. Gran Bretanya-USA-Itàlia. V.O.S.E. (B/N)	THE ASPHALT JUNGLE/LA JUNGLA DE ASFALTO , John Huston, 1950. Int.: Sterling Hayden, Sam Jaffe, Louis Calhern. USA. V.O.S.E. (B/N)	Klaus Wildenhahn: DIE LIEBE ZUM LAND/EL AMOR AL CAMPO ; 1.ª part: "Granja familiar con 64 vacas lecheras"; 2.ª part: "Tres tractoristas, un ordeñador y sus mujeres". Klaus Wildenhahn, 1974.
Dijous 29		THE AFRICAN QUEEN/LA REINA DE AFRICA , John Huston, 1952. Int.: Humphrey Bogart, Katharine Hepburn, Robert Morley. Gran Bretanya-USA. V.O.S.E. (C)	Klaus Wildenhahn: EMDEN GEHT NACH USA/EMDEN SE VA A USA ; 1.ª part: "Desmontar, desmontar"; 2.ª part: "Podemos tanto". Klaus Wildenhahn, 1976. R.F.A. V.O.S.E.	Klaus Wildenhahn: EMDEN GEHT NACH USA/EMDEN SE VA A USA ; 3.ª part: "Todo en marcha"; 4.ª part: "Y ahora te toca a ti". Klaus Wildenhahn, 1976. R.F.A. V.O.S.E.
Divendres 30		MOULIN ROUGE , John Huston, 1953. Int.: José Ferrer, Colette Marchand, Zsa Zsa Gabor. Gran Bretanya. V.E. (C)	A WALK WITH LOVE AND DEATH/PASEO POR EL AMOR Y LA MUERTE , John Huston, 1969. Int.: Angelica Huston, Assaf Dayan. USA. V.O.S.E. (C)	Klaus Wildenhahn: IN DER FREMDE/EN TIERRA EXTRAÑA , Klaus Wildenhahn, 1967. Fot.: Rudolf Kőrösi; Munt.: Karin Baumhöfner. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Dissabte 1	THE ASPHALT JUNGLE/LA JUNGLA DE ASFALTO , John Huston, 1950. Int.: Sterling Hayden, Sam Jaffe, Louis Calhern. USA. V.O.S.E. (B/N)	THE TREASURE OF SIERRA MADRE/EL TESORO DE SIERRA MADRE , John Huston, 1947. Int.: Humphrey Bogart, Walter Huston, Tim Holt. USA. V.E. (B/N)	THE AFRICAN QUEEN/LA REINA DE AFRICA , John Huston, 1952. Int.: Humphrey Bogart, Katharine Hepburn, Robert Morley. Gran Bretanya-USA. V.O.S.E. (C)	Klaus Wildenhahn: INSTITUTSSOMER/VERANO DEL INSTITUTO , Klaus Wildenhahn, 1968. Fot.: Michael Busse; Munt.: Susanne Lahaye. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Diumenge 2	MOULIN ROUGE , John Huston, 1953. Int.: José Ferrer, Colette Marchand, Zsa Zsa Gabor. Gran Bretanya. V.E. (C)	A WALK WITH LOVE AND DEATH/PASEO POR EL AMOR Y LA MUERTE , John Huston, 1969. Int.: Angelica Huston, Assaf Dayan. USA. V.O.S.E. (C)	THE TREASURE OF SIERRA MADRE/EL TESORO DE SIERRA MADRE , John Huston, 1947. Int.: Humphrey Bogart, Walter Huston, Tim Holt. USA. V.E. (B/N)	Klaus Wildenhahn: Heiligabend auf St. Pauli/Nochebuena en St. Pauli , K. Wildenhahn, 1968. R.F.A. V.O.S.E. Bandoneon, Tangos alemanes , K. Wildenhahn, 1981. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

ROBIN HOOD, Wolfgang Reitherman, 1972. Llargmetratge de dibuixos animats de Walt Disney. USA. V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Altagraf. Dep. Legal B-38546-81

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 12

3-9 Desembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81.
Principal: 08006 Barcelona, Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona, T. 215 82 35

John Huston

Entenguem-nos, Huston no reivindicaria mai l'estatut d'artista, ni tampoc d'intel·lectual, i tanmateix és un d'aquests homes de l'etern Renaixement, que perfeccionen llur vida com a siberites de si mateixos i de llur país, tot dilapidant llur immensa cultura, que diguéssim amb gests llargs de calligrafia xinesa. És la natura humana allò que li agrada d'afaiçonar, i n'ha fet la seva principal ocupació, la seva crònica. Té el rar do de cristal·litzar l'esdeveniment, de transformar un simple episodi del rodatge en un capítol fabulós, és a dir, mitològic. Bogart, el pare Huston, i el doble de B. Traven conformen la Sierra Madre; Marilyn i Gable lluren llur testament al gran desert, a Puerto Vallarta; hom podria escriure un *Picture* en cadascun dels seus films. Com en els seus herois, és l'empresa allò que el fascina, més que no el seu botí. Conec poca creadors que es capfiquin menys que ell en "fer obra", o en deixar una herència. Ho provarà tot, com sovint diu, *for the hell of it*, per fer la guita a l'infern, i amb el seu propi joc guanyar el dimoni.

John Huston, director (*REFLEJOS EN UN OJO DORADO*, 1967)

John Huston, director (*LA CARTA DEL KREMLIN*, 1969)

John Huston, guionista (*SARGENTO YORK*, de Howard Hawks)

John Huston, actor (*MYRA BRECKINRIDGE*, de Michael Sarne)

John Huston, director (*EVASION O VICTORIA*, 1980)

No perdrem tampoc el temps tot fent-ne una descripció física detallada. Huston és alt, fet de junteres pivotants, que li donen l'aire d'anar penjat o suspès pel craní, a la manera dels esquelets de la *Fiesta de los muertos* mexicana. Si bé no s'aguanta especialment dret, i que la seva esquena és una mica carregada, ho domina tot gràcies al seu magnetisme lleugerament murri, i a una certa manera que té de fer creure que es dirigeix a tu sol entre trenta persones, fins i tot si no et mira: sentiment que hom no experimenta sinó amb els qui et són còmplices des de fa molt de temps.

Aquest cos és filiforme, però flexible i amb una gràcia que recorda la poca traça. Seguin quins siguin els vestits, descuidats o cridaners, o luxosos, no fan mai l'efecte d'ésser afectats, i semblen sempre improvisats. La cara és de color torrat, i coberta d'arrugues iròniques. Les perpelles es pleguen, però sobre una mirada extremadament viva, en unes òrbites fosques damunt uns pòmuls de lapó. El nas trencat de pugilista és sensual, la boca arromangada sobre unes dents llargues i una mica separades, com de carnisser burleta. Uns blens blancs desordenats cauen sobre el front en moviment. És una cara de pirata, d'escultor, o d'individualista, com la tingueren Miquel Àngel, Gauguin, Lincoln, Humphrey Bogart. Una cara fotogràfica, feta d'esquerdes, dotada de qualitats universals i que transgredeixen l'humà: de vegades simiesc, de vegades feliç, Huston exerceix sobre els animals un encís misteriós, gairebé immediat. Als seus nombrosos oficis, hi podria afegir, si en tingués temps, el de domador.

Alguns d'aquests trets li venen del seu pare, Walter Huston, que ell adora. La seva veu, sàvia i greu, amb empena i plena de murmuris, és la dels il·luminats, profetes, patriarques o tribuns que interpretà Walter, i de què parla de manera immortal la cançó de Kurt Weill, *September Song*.

D'aquest primer contacte sorgeixen les referències essencials.

Exuberància, gust del gest i atracció del risc, admiració mimètica per un pare que l'impulsa a ésser fill del rei (en el sentit com l'entén Gobienu) en cerca de les Peliades, a la recerca d'*idees-germanes*, Cal, en aquest estadi, esmentar la feblesa del nostre home pels *bourbons* càlids del Sud, i en particular el Tennessee Sour Mash de Jack Daniels, acompanyat d'una cigarreta o d'un cigar Sherman, i hom haurà comprès com poden ésser els films de John Huston, i el que són.

(Robert Beneyoun, *John Huston*, Editions Seghers)

Quan John Huston us rep, us fa l'efecte que sou rebuts per primera vegada. Entreu en un despatx ple de gent i de fum. Els seus peus són damunt la taula, i quan us veu, s'aixeca i, tot mirant-vos, travessa l'habitació anant cap a vós. Sentiu que pel fet d'haver-lo anat a veure heu ajudat aquest home a treure's un gran pes de sobre. Sou l'únic home vivent que volia veure en aquell moment. Fa un gest, i de seguida la sala es buida.

Diu a la seva secretaria: "No em passi cap trucada. Si el Sr. Mayer em demana, digues-li que me n'he anat a Santa Anita". Torna a posar els peus damunt la taula. "Sterling, li vull dir una cosa. Us admiro des de fa molt de temps. En aquest ofici, ningú no sap què fer d'un valler com vostè. I bé, potser ho podríem canviar, això".

Rarament hom veu en un despatx una cara com la de John Huston. Ell pertany a la carretera, a la mina, o a algunes golfes de "rive gauche" de París.

"Us vull per a aquest paper, Sterling, però els productors no us volen pas. Volen un gran nom, diuen que vostè no atreu les multituds. Jo els he dit que no hi ha ni cinc noms en aquesta ciutat que garantitzin les receptes que ells tenen. Per sort, ells no són els realitzadors, i sóc jo el qui faig el film. Interpretareu el paper de Dix Handley, un solitari, un home com vos-

John Huston, director (MOBY DICK, 1956)

té i com jo, que no es conforma fàcilment. Com que no té sort, es converteix en gangster. Només hi ha una cosa: caldrà fer un assaig. Jo en tinc horror, però li donaré un petit guió. L'heu d'estudiar. No tinc res més a dir, però no tingui por". Ens vam donar la mà "Jo faré tot el que pugui".

... El plató és immens i ombrívol. Sento pronunciar el

meu nom. Retinc diverses vegades la respiració. I avanço cap a aquella terra de ningú. En Huston em surt al pas, m'agafa per les espatlles i em conduïx. La seva veu és animada, però jo penso en l'escena. Em trobo davant la cambra. Em presenten una noia pel-roja si és no és bonica: "És una actriu consumada —enuncia en Huston— es diu Jean Hagen".

"Kid —em diu ell—, interpreta com li vingui de gust. Segui, al·leluia, camini, faci tot el que vulgui. Nosaltres el seguirem pertot arreu. Prongui's el temps que calgui, i, quan estigui a punt, digui-m'ho". S'asseu en una butaca i comença a llegir un llibre. La noia fuma sèrie mirant-me. El silenci és total.

No sé pas si sé el meu text. Em desarreiglo la camisa, i em concentro. Sec al llit, i passa un minut. Els ulls d'en Huston i els meus es troben i jo li faig un gest. La paraula "Acció!" em deixa petrificat i em desperta. Un milió de dòlars no em farien engagar l'escena. "Explica'm el teu somni", em diu Jean.

Tot em ve, la granja, els dormitoris, els tuguris. Ho vull dir tot, però el dolor de la meua ferida m'interromp. Em recargolo al llit, hi ha alguna cosa que es desborda, en mi, però som en un plató i un xicotot com jo no plora pas tan aviat. Em deixo anar i les llàgrimes em cauen càlides, i, abans d'adonar-me'n, la llum ho inunda tot.

Agafa el meu abric i me'n vull anar. Hauria de donar les gràcies a tothom, però l'única cosa que vull fer és anar-me'n, sortir d'aquest condemnat plató.

En Huston ve cap a mi, i jo no goso mirar-lo a la cara. Puc entendre, però, el que em diu: "La propera vegada que algun cretí li digui que no sap interpretar, digui-li que cridi en Huston!"

(Sterling Hayden a *Wenderer*, Knopf, 1964)

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 3		THE MACKINTOSH MAN/EL HOMBRE DE MACKINTOSH , John Huston, 1973. Int.: Paul Newman, James Mason, Dominique Serida. USA V.E. (C)	HIGH SIERRA/EL ULTIMO REFUGIO , Raoul Walsh, 1941. (Co-guionista: Huston). Int.: Humphrey Bogart, Ida Lupino, Arthur Kennedy. USA V.O.S.E. (B/N)	DAS AUSSCHWEIFENDE LEBEN DES MARQUIS DE SADE/DE SADE , Cy Endfield, 1969. Int.: Keir Dullea, Senta Berger, John Huston. Alemanya V.E. (C)
Dimarts 4		DAS AUSSCHWEIFENDE LEBEN DES MARQUIS DE SADE/DE SADE , Cy Endfield, 1969. Int.: Keir Dullea, Senta Berger, John Huston. Alemanya V.E. (C)	THE VISITOR/EL VISITANTE DEL MAS ALLA , Giulio Paradisi, 1978. Int.: Glenn Ford, John Huston, Shelley Winters, Sam Peckinpah. Itàlia-USA V.E. (C)	MYRA BRECKINRIDGE/MYRA BRECKINRIDGE , Michael Sarne, 1970. Int.: Raquel Welch, Mae West, John Huston. USA V.O.S.E. (C)
Dimecres 5		REFLECTIONS IN A GOLDEN EYE/REFLEJOS EN UN OJO DORADO , John Huston, 1967. Int.: Marlon Brando, Elizabeth Taylor, Julie Harris. USA V.E. (C)	MAN IN THE WILDERNESS/EL HOMBRE DE UNA TIERRA SALVAJE , Richard C. Sarafian, 1971. Int.: Richard Harris, John Huston, Ben Carruthers. USA V.E. (C)	HIGH SIERRA/EL ULTIMO REFUGIO , Raoul Walsh, 1941. (Co-guionista: Huston). Int.: Humphrey Bogart, Ida Lupino, Arthur Kennedy. USA V.O.S.E. (B/N)
Dijous 6		MAN IN THE WILDERNESS/EL HOMBRE DE UNA TIERRA SALVAJE , Richard C. Sarafian, 1971. Int.: Richard Harris, John Huston, Ben Carruthers. USA V.E. (C)	PHOBIA/FOBIA , John Huston, 1980. Int.: Paul Michael Glaser, Susan Hogan, John Colicos. USA V.E. (C)	SERGEANT YORK/SARGENTO YORK , Howard Hawks, 1941. (Co-guionista: Huston). Int.: Gary Cooper, Joan Leslie, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)
Divendres 7		ESCAPE TO VICTORY/EVASION O VICTORIA , John Huston, 1980. Int.: Michael Caine, Max von Sydow, Sylvester Stallone. USA V.E. (C)	SERGEANT YORK/SARGENTO YORK , Howard Hawks, 1941. (Co-guionista: Huston). Int.: Gary Cooper, Joan Leslie, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)	REFLECTIONS IN A GOLDEN EYE/REFLEJOS EN UN OJO DORADO , John Huston, 1967. Int.: Marlon Brando, Elizabeth Taylor, Julie Harris. USA V.E. (C) Començarà a les 22'15 h.
Dissabte 8	ESCAPE TO VICTORY/EVASION O VICTORIA , John Huston, 1980. Int.: Michael Caine, Max von Sydow, Sylvester Stallone. USA V.E. (C)	MOBY DICK , John Huston, 1956. Int.: Gregory Peck, Richard Basehart, Leo Genn, Orson Welles. Gran Bretanya V.E. (C)	CASINO ROYALE/CASINO ROYAL , J. Huston, R. Parrish, J. McGrath, K. Hugues, V. Guest, 1967. Int.: Peter Sellers, Ursula Andress, Woody Allen. USA V.E. (C)	THE KREMLIN LETTER/LA CARTA DEL KREMLIN , John Huston, 1969. Int.: Richard Boone, Bibi Anderson, George Sanders. USA V.E. (C) Començarà a les 22'15 h.
Diumenge 9	MOBY DICK , John Huston, 1956. Int.: Gregory Peck, Richard Basehart, Leo Genn, Orson Welles. Gran Bretanya V.E. (C)	CASINO ROYALE/CASINO ROYAL , J. Huston, R. Parrish, J. McGrath, K. Hugues, V. Guest, 1967. Int.: Peter Sellers, Ursula Andress, Woody Allen. USA V.E. (C)	THE KREMLIN LETTER/LA CARTA DEL KREMLIN , John Huston, 1969. Int.: Richard Boone, Bibi Anderson, George Sanders. USA V.E. (C) Començarà a les 20'15 h.	PHOBIA/FOBIA , John Huston, 1980. Int.: Paul Michael Glaser, Susan Hogan, John Colicos. USA V.E. (C) Començarà a les 22'30 h.

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

PRINC A VECERNICE/EL PRINCEP I L'ESTRELLA, Václav Vorlíček, 1979. Int.: Jura J. Durdiak, Libuše Šafránková, Radoslav Brzobohatý. Txecoslovàquia V.C. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Yilmaz Güney

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 13

10-16 Desembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
 Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
 Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81.
 principal: 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

EL ENIGMA DE OTRO MUNDO (1951) i la nova versió de 1982, LA COSA

Making and Remaking

Presentem aquesta setmana l'inici d'un breu cicle on els films són programats per parelles: tots els originals van seguits d'un remake. No cal dir, però, que aquests "originals" ja són a vegades un remake, potser l'encès, com precisament succeeix en el primer programa del cicle, on voluntàriament hem situat el cas més atípic: simultàniament a la versió espanyola de *Bram Stoker*, l'equip de Pere Portabella en rodà un remake que posava en qüestió els marges del gènere, ho i reflexionant sobre els mecanismes de la ficció cinematogràfica i llur fascinació. Dels marges del remake en parla el text que us proposem.

Més que un gènere, el remake participa de l'essència cinematogràfica. Hom coneix, entre un miler d'exemples, el tractament de les faules d'Esop fet per La Fontaine, les variacions de Brahms sobre un tema de Haydn, la Gioconda corregida per Marcel Duchamp. Però així com les altres arts fan citacions, manllevan i fan collages, el cinema tendeix a refer. Tendència que no s'explica només pel conservadurisme dels productors, per la inèrcia dels grans estudis, o per l'imperatiu de l'*star-system*, mitologia que es tanca sempre sobre si mateixa, i que reconduïx esquemes idèntics sota idèntiques intrigues.

Més enllà d'aquestes contingències, una necessitat menys racional porta el cinema cap al seu destí iteratiu. De la mateixa manera que el gest de reproducció resumeix el mecanisme original del registre cinematogràfic, el de la repetició el completa en l'estat de la història, dels personatges o de la posada en escena pròpiament dita. De la cambrà *objectiva* de Dziga Vertov fins als moviments descomposats que agraden a Jean-Luc Godard, l'avantguarda sempre ha cercat de fer esclatar la pretesa identitat de les imatges. Aquesta recerca, però, no és pas exclusiva dels innovadors conscients: a llur manera, els remakes concebuts i realitzats al si de les estructures més acadèmiques, sobretot les de Hollywood, han explorat també un cert punt límit del cinema. Inferiors

o no a llurs models, fan llum sobre allò que restava a l'ombra, pel simple fet que deconstrueixen l'esquelet invisible de les obres precedents.

Quins criteris determinen la nacionalitat d'un film? La llengua dels intèrprets, sens dubte, i l'accent dels productors, o els llocs que un decorat reinventa. També, però, la naturalesa mateixa del relat: el film, en canviar de país, despulla les seves arrels.

Així, quan Otto Preminger escomet, vuit anys després de Clouzot, un remake de *LE CORBEAU*, malda sobretot per fer una obra fidel. I ho aconsegueix, puix que *THE THIRTEEN LETTER* segueix pas a pas la intriga de Clouzot i de Louis Chavance, tot reproduint certes situacions, inclosos els mínims jocs d'escena. A la versió de Preminger, però, Linda Darnell resta pàl·lida pel record de Ginette Leclerc; i la rigidesa de Michael Rennie, en el paper creat per Fresnay, s'acosta sovint a la comicitat. Tals defectes de caracterització, tanmateix, no són pas els més xocants. La veritable carència neix sobretot dels escrúpuls del cineasta. Perquè Preminger, que s'esforça per respectar una mica la identitat nacional del seu tema, el desnaturalitza més encara en només transportant-lo a mitges, cap a un lloc indecís (de fet, Quebec) on algunes cares conegudes (Charles Boyer, Françoise Rosay...) autèntiquen l'empelt. La negror de *LE CORBEAU*, el seu seguit de vicis, de pulsions reprimides i de verí mortal, té tot un perfum de província francesa; i situada l'obra al Canadà, no en resta sinó la trama, el mecanisme artificial. Aquest perfil d'asèpsia, Preminger el presenta i el combat: el poder religiós cristallitza les metàfores de l'Antic Continent. A cada coll de dona, hi penja un crucifix, cada sostre suggereix l'Església, i al despatx del culpable, una Verge misericordiosa és visible en un calendari. Però la referència resta isolada també del seu context. Punt important de *LE CORBEAU*, la famosa confrontació dels dos metges. (*On és l'ombra, on és la llum? On és la frontera del mal?*) esdevé un simple efecte de retòrica,

De tals barreres culturals, l'ambició ingenuament cosmopolita del cinema se'n preocupa. I el vell mite del *linguatge universal* s'ajunta sovint, en l'esperit dels productors, a d'altres no tant nobles preocupacions. Per ells, refer un film —o fer-ne una continuació— consisteix a reduir la part d'imprevist, tot especulant sobre un desig extremadament localitzat del públic. El remake anticipa aquesta publicitat des del començament. És comprensible que els films *remakables*: no siguin pas solament èxits comercials, sinó alhora èxits de crítica, obres històricament prestigioses (*L'ÀNGEL BLAU*, *LA BÈSTIA HUMANA*...). Perquè un triomf que només es valora en dòlars, encara que sigui massiu, resta precari: algú farà, en deu anys, un segon *GREASE*? A fi de perdurar contra les mitologies versàtils de l'època, el film ha de transmetre, a tort o a dret, una alta idea de si mateix. Subtil inversió de l'oferta i la demanda, el remake és una mena de plebiscit de l'obra que reemplaça, i que a vegades traïu. Fins i tot garantits per l'autoritat cultural del tema, passa que els heres cauen en sorprenents malentesos. Com el del productor de la Fox que, tot veient *L'ÀNGEL BLAU* com un pur festival de lubricitat germànica, n'oblidà el mite de l'*star* fins al punt de voler instal·lar May Britt al llegendari seient de la Dietrich.

La possibilitat virtual del remake depèn igualment de condicions que venen de les circumstàncies de la primera versió: com si la nova versió volgués acabar l'antiga, en allò que prejutja de l'inconscient col·lectiu. Alguns films han consumit de seguida aquest marge de maniobra. El remake —sempre se'l pot anomenar *remake*, però? — solament és plantejat en tant que es demarca de l'obra original i que, tot refusant el desafiament de les comparacions, mira d'aconseguir altres finalitats. Regla magistral aplicada per Buñuel, que, a *CET OSCUR OBJECT DU DESIR*, la seva variant de *LA FEMME ET LE PANTIN* de Pierre Louÿs, remet a *THE DEVIL IS A WOMAN* sense oblidar-lo mai, aquest film. I que Buñuel confesi o negui el record de Sternberg, això importa ben poc; el cinema parla per ell.

Si bé és impossible d'extreure del remake una essència genèrica, algunes constants romanen en el gest de la recreació, i en aquest instint de conservació que hi ha en els espectadors. De la còpia servil a l'obra gairebé inèdita, quasi alliberada del seu model, existeix tot un ventall d'actituds per a mesurar les "segones versions". Aquest ventall, tanmateix, és circumscrit sempre a l'espai metafòric on qualsevol film és valorat. Així, tot remake consisteix en una posada en païxança de les relacions que han dominat l'obra anterior i el seu referent mateix, el seu model. *A STAR IS BORN* de Cukor, per exemple, accentua les vibracions dramàtiques de *A STAR IS BORN* de Wellman, tot recorrent a la música i enfatitzant els personatges, de la mateixa manera que el film de Wellman assenyala, en els límits del quadre novel·lesc, una certa veritat hollywoodiana. Però els herois, els decorats,

les situacions, en comptes d'evocar immediatament un fragment de realitat més o menys distorsionada, reenvien d'antuvi a les ficcions que els han precedit. La "possessió" del relat per allò que significa canvia de sentit. Un tal fenomen no és pas comú a no importa quin procés d'adaptació (Gérard Philipe, a l'*IDIOTA*, no reinvia sinó des de molt lluny a Dostoievski, i Garbo encara menys a Dumas...); intervén, en tot cas,

tal fenomen, amb molta més acuitat en una pura confrontació d'imatges.

Però de la mateixa manera que la natura té les seves riqueses, l'obra té també fulgurants *déjà vus*. En el ben entès que no es tracta pas de recors declarats (Ingrid Bergman succeïnt-se a si mateixa als dos **INTERMEZZO**, o la melodia d'Alfred Newman pietosament reutilitzada a cada versió de **LITTLE WOMEN**). Penso també en la violència aristocràtica que reuneix les dues lectures de **JOURNAL D'UNE FEMME DE CHAMBRE** (Renoir i Buñuel), les conclusions de les quals, tanmateix, s'oposen. Penso en la identitat de ritme que dona suport, damunt escenari força diferents, el **LLADRE DE BAGDAD** de Walsh i el de Korda. O en l'escenografia estilitzada, gairebé esquemàtica, de **PIGMALION** (Anthony Asquith;

blanc i negre, moderació, economia) i **MY FAIR LADY** (George Cukor: colors, música, profusió). Què cal deduir d'aquestes reminiscències? Poques coses, sens dubte, llevat que nombrosos paràmetres d'un film no tenen mai la independència que els dona l'anàlisi: si el cinema és un art impur, la posada en escena, el tractament, la narració i les altres mil peces del puzzle participen activament d'aquesta impuresa. Passa també que un cop mestre fa taula rasa dels equívocs, **OSSESSIONE** n'és el més bon exemple: a penes incorporats, els nous elements deixen d'ésser uns afegits, i constitueixen la mesura de la resta

d'elements; concebuda com a repêl, la còpia manlleva tant i tan bé que esdevindrà, i per molt, l'original de la que l'ha precedida. El *remake* triomfa aleshores sobre el misteri ambigü de les analogies, que nodreix el cinema i l'empresa alhora.

(Philippe Carcassonne, *Cinématographe*, núm. 70, setembre de 1981)

Nicaragua

L'Institut Nicaragüense de Cine (INCINE) es va crear en 1979, any del triomf de la Revolució Popular Sandinista a Nicaragua, i com una de les prioritats del Ministeri de Cultura. Amb la seva victòria, el Frente Sandinista de Liberación Nacional inicia una política de creació i difusió d'una cultura popular i autòctona. Es crea aleshores l'Institut de Cinema, el qual es proposa la tasca de convertir el Cinema en un instrument més de canvi revolucionari. Entre d'altres activitats, INCINE produeix, realitza i distribueix llargmetratges, documentals, etc., possibilitant-ne, així mateix, l'exhibició, no solament a les zones urbanes, sino també (mitjançant l'ús d'unitats mòvils) a les zones més distants i conflictives, fins i tot a les zones

de guerra, i malgrat les agressions i atemptats de què les dites unitats mòvils han estat objecte. El pas per Barcelona d'un dels membres de l'INCINE, així com d'algunes pel·lícules de producció recent, ens permetrà entrar en contacte, al llarg de quatre sessions, amb l'activitat de l'esmentada entitat.

Drets Humans

La Declaració Universal dels Drets Humans és l'expressió més coneguda i comunament acceptada d'allò que constitueixen els Drets Humans. La Declaració Universal fou adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948. Aquesta data es commemora cada any amb la celebració arreu del món del Dia dels Drets Humans. En col·laboració amb Amnesty International, l'Institut de Drets Humans de Catalunya i la Lliga de Drets dels Pobles, hem previst la projecció dels films **EL MUR I YOL**, que a més d'il·lustrar el tema amb eficàcia, serviran d'homenatge a la figura del realitzador turc Yilmaz Güney, tradicional defensor dels Drets Humans que morí el 9 de setembre passat. La sessió del dia 10 a les 22 h, queda reservada a una taula rodona integrada per diverses personalitats, com podreu observar en la corresponent casella d'aquest mateix programa.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns
10

Drets Humans:
LE MUR/EL MURO, Yilmaz Güney, 1983. Int.: Tuncel Kurtiz, Ahmet Ziyrek, Nicolas Hossein, França V.O.S.E. (C)

Drets Humans:
YOL/EL CAMÍ, Yilmaz Güney, 1982. Int.: Tarik Akan, Serif Sezer, Halil Ergün, Turquia-Suïssa V.O.S.C. (C)

Taula rodona sobre els Drets Humans, integrada per Josep Tarradellas, Enric Poch, Coloms Calvet, Vicenç Creus i Cesàreo Rodríguez-Aguilera de Prat.

Dimarts
11

Drets Humans:
YOL/EL CAMÍ, Yilmaz Güney, 1982. Int.: Tarik Akan, Serif Sezer, Halil Ergün, Turquia-Suïssa V.O.S.C. (C)

Drets Humans:
LE MUR/EL MURO, Yilmaz Güney, 1983. Int.: Tuncel Kurtiz, Ahmet Ziyrek, Nicolas Hossein, França V.O.S.E. (C)

Instituto Nicaragüense de Cine:
Sueño de Sandino (La situació de Nicaragua des d'una òptica exterior). **Sandino hoy y siempre** (Realització "Tercer Cine", La participació dels camperols a la construcció del país).

Dimecres
12

Making and Remaking:
EL CONDE DRACULA, Jesús Franco, 1970. Int.: Christopher Lee, Herbert Lom, Klaus Kinski, Espanya-Itàlia-Alemanya, V.E. (C)

Making and Remaking:
VAMPIR-CUADECUC, Pere Portabella, 1970. Int.: Christopher Lee, Herbert Lom, Maria Rohm, Catalunya (B/N)

Instituto Nicaragüense de Cine:
RIO SAN JUAN: A ESTE LADO DE LA PUERTA, Fernando Somarriva, 1983. **TEOTECACINTE 83: EL FUEGO VIENE DEL NORTE**, Ivan Argüello, 1983. *Col·loqui amb Gilberto Molina de l'INCINE*

Dijous
13

Making and Remaking:
THE THING FROM ANOTHER WORLD/EL ENIGMA DE OTRO MUNDO, Christian Nyby, 1951. Int.: Kenneth Tobey, Margaret Sheridan, Dewey Martin, USA V.E. (B/N)

Making and Remaking:
THE THING/LA COSA, John Carpenter, 1982. Int.: Kurt Russell, Wilford Brimley, David Glenison, USA V.E. (C)

Instituto Nicaragüense de Cine:
LA INSURRECCION CULTURAL, Jorge Denti, 1980. **ALFABETIZACION**, 1980 (document sobre la "Cruzada Nacional de Alfabetización")

Divendres
14

Making and Remaking:
THE THING/LA COSA, John Carpenter, 1982. Int.: Kurt Russell, Wilford Brimley, David Glenison, USA V.E. (C)

Making and Remaking:
THE THING FROM ANOTHER WORLD/EL ENIGMA DE OTRO MUNDO, Christian Nyby, 1951. Int.: Kenneth Tobey, Margaret Sheridan, Dewey Martin, USA V.E. (B/N)

Instituto Nicaragüense de Cine:
1 NOTICARIO INCINE MUJERES EN ARMAS, Victoria Schultz, 1980.

Dissabte
15

Making and Remaking:
THE LADY VANISHES/ALARMA EN EL EXPRESO, Alfred Hitchcock, 1938. Int.: Margareth Lockwood, Michael Redgrave, Paul Lukas, Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Making and Remaking:
THE LADY VANISHES/LA DAMA DEL EXPRESO, Anthony Page, 1979. Int.: Elliot Gould, Cybill Shepherd, Angela Lansbury, Anglaterra V.E. (C)

Making and Remaking:
THE THIRTY NINE STEPS/TREINTA Y NUEVE ESCALONES, Alfred Hitchcock, 1935. Int.: Robert Donat, Madeleine Carroll, Lucie Mannheim, Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Making and Remaking:
THE THIRTY NINE STEPS/TREINTA Y NUEVE ESCALONES, Don Sharp, 1978. Int.: Robert Powell, David Warner, Eric Porter, Anglaterra V.E. (C)

Diumenge
16

Making and Remaking:
THE THIRTY NINE STEPS/TREINTA Y NUEVE ESCALONES, Alfred Hitchcock, 1935. Int.: Robert Donat, Madeleine Carroll, Lucie Mannheim, Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Making and Remaking:
THE THIRTY NINE STEPS/TREINTA Y NUEVE ESCALONES, Don Sharp, 1978. Int.: Robert Powell, David Warner, Eric Porter, Anglaterra V.E. (C)

Making and Remaking:
THE LADY VANISHES/ALARMA EN EL EXPRESO, Alfred Hitchcock, 1938. Int.: Margareth Lockwood, Michael Redgrave, Paul Lukas, Anglaterra V.O.S.E. (B/N)

Making and Remaking:
THE LADY VANISHES/LA DAMA DEL EXPRESO, Anthony Page, 1979. Int.: Elliot Gould, Cybill Shepherd, Angela Lansbury, Anglaterra V.E. (C)

Matinal 12.00 h. **Cinema infantil:**

OSCAR, KINA Y EL LASER, José María Blanco, 1977. Int.: José Manuel Alonso, Manuel Alberto, Mónica García, Catalunya V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Altagraf. Dep. Legal B-38546-81

ALEMANYA, MARE PÀLLIDA.

Helma Sanders-Brahms

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 14

17-23 Desembre 1984

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 53. 08006 Barcelona. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Anxur: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

El cinema de dones en la República Federal d'Alemanya

Amb la col·laboració de l'Institut Alemany de Barcelona

Quan fa vint anys, el 28 de febrer del 1962, vint-i-sis joves cineastes firmaren a Oberhausen un manifest per a renovar el cinema alemany, no hi havia entre ells cap dona.

Quan va aparèixer la primera publicació sobre el jove cinema alemany, 11 anys més tard, hom tampoc no donava la paraula a cap cineasta femenina. Malgrat que ja aleshores hi havia algunes directores de cinema. Pensem, per exemple, en Ulla Stöckl, en May Spils, o en Erika Runge. El problema era que no se les tenia en compte. Ulla Stöckl descriu la situació del 1968 tot dient: "Es va arribar a l'extrem que jo sentia que no existia. No només que no se'm comprenia, sinó que ni tan sols no existia". I encara l'any 1974 preguntava Helke Sander, editora de la revista feminista de cinema "Frauen und Film" (Dones i Cinema): "On són les dones en el cinema?", contestant alhora: "La dona és a l'altra banda de la cambra: contemplada, usada i dirigida per homes". Actualment això ha canviat bàsicament. Allò que fou decisiu per a aquest desenvolupament, que portà el cinema femení a tenir el seu lloc fix en l'espectre del cinema de la República Federal, foren els quatre factors següents:

- 1.- El nou moviment femení alemany, que sorgí a començament dels anys 70, i que plantejava amb tenacitat la qüestió de la identitat femenina.
 - 2.- La creació d'Escoles Superiors de Cinema, amb les quals la dona tingué per primera vegada l'oportunitat d'aprendre oficialment l'ofici de fer cinema, i ja no havia de trobar el gran "mestre", que gairebé sempre preferia els assistents de direcció masculins.
 - 3.- La nova política de foment del cinema, que oferia oportunitats als qui s'iniciaven i que fomentava temes que abans —en un ram orientat només a obtenir guanys— no haurien pas trobat distribució.
 - 4.- La nova valoració del "factor subjectiu" i amb això la tendència a no desvaloritzar la temàtica individual tot considerant-la "privada", sinó a comprendre-la en la seva significança social.
- A despit de les diferències en la temàtica, en els mitjans formals i en la perspectiva narrativa, hom pot observar quelcom en comú en el nou cinema femení alemany: l'anàlisi del paper de la dona ocupa un ampli espai. La majoria de les cineastes ja no volen prendre les imatges que els homes projecten de les dones, sense qüestionar-les, sinó que tracten de dir "jo" i de transmetre visualment les seves pròpies experiències com a dones en aquesta societat.

(Renate Möhrmann, en el catàleg del cicle)

JUTTA BRÜCKNER

Va néixer el 1941 a Düsseldorf. Actualment viu a Berlín.

El 1959, després del batxillerat, Jutta Brückner va decidir estudiar ciències polítiques, filosofia i història i de cap manera no havia pensat en la seva professió actual de cineasta.

Fins a l'edat de trenta anys, la literatura, la paraula, tenia prioritat absoluta per a ella. El seu interès pel cinema es va despertar quan tingué contacte, a Múnic, amb un cercle de cineastes com Alexander Kluge, Norbert Kückelmann, Volker Schlöndorff i Edgar Reitz i s'interessà intensament per qüestions d'estètica cinematogràfica. Des d'aleshores treballa en ambdós camps. Mentre acabava d'escriure la seva dissertació sobre "Les ciències polítiques durant els segles XVII i XVIII", escrivia també els guions per a la Bavaria i la televisió bavaresa. Des del 1974 treballa exclusivament i de manera continuada en cinema.

Filmografia:

- 1974: **Der Fangschuss/Tiro de gracia**, de Volker Schlöndorff (Coautora del guió)
- 1975: **Tu racht und scheue niemand/Fes bé i a ningú temis**
- 1977: **Ein ganz und gar verwehrlostes Mädchen/Una noia totalment desamparada**
- 1978: **Eine Frau mit Verantwortung/Una dona amb responsabilitat**, d'Ulla Stöckl (guió)
- 1980: **Hungerjahre/Anys de fam**
- 1980: **Laufen Lernen/Primers passos**
- 1982: **Luftwurzeln/Les arrels en l'aire**
- 1983: **Die Erbtöchter/Les heraves** (sketch)

FES BÉ I A NINGÚ TEMIS

Aquest film és un muntatge de fotografies, la majoria de les quals provenen d'August Sander. El treball de la realitzadora consisteix en escollir-les, organitzar-les, confirmant-ne el sentit o desviant-lo a la seva conveniència. Entremig de tot de parelles i famílies alemanyes de començament de segle, l'autora s'hi busca avantpassats, hi situa els seus propis pares, i sobretot

sa mare, qui, sobre aquest fons, ens explica la seva vida.

UNA NOIA TOTALMENT DESEMPARADA

Es tracta d'un film sobre un dia ben habitual a la vida d'una noia jove, Rita Rischak. La història és autèntica: Rita s'interpreta a si mateixa en escenes i entrevistes. Aquesta història té lloc, així mateix, en un ambient petit-burgès, i mostra les esperances referides "al passat" d'una "mecanògrafa de bona presència" que sap exactament el que no vol, però que no troba l'energia per esperar "mirant endavant". D'un cantó, Rita es revolta contra una societat buida i consumista, però de l'altre s'arrapa al somni de joventut, vell com el món, del príncip blau que la deslliura de problemes, s'inclina als seus peus, li ofereix el cor i li posa l'anell al dit.

ANYS DE FAM

La pel·lícula narra la història d'una joventut a Alemanya, d'una jove petit-burguesa durant els anys 1953-1956. És el temps de la mentalitat del miracle econòmic, de la ideologia del "com més gran millor", el temps en què tots estaven convençuts que les bosses de comprar plenes i les cuines que funcionessin bé eren la garantia més sòlida de felicitat. Al començament, Ursula és orientada i educada per l'ideal virtuós patern, però després comença a retreure's, cada vegada més, cap a la seva vida interior i a perdre contacte amb el món que l'envolta. Tanmateix, després de la seva primera experiència amorosa amb un algerí, que per a ella fou molt angustiosa i penosa, sap que ja no vol seguir vivint d'aquesta manera.

ALEMANYA, MARE PÀLLIDA

És la història d'una dona jove que es casa a l'època del nazisme, que dona a llum una filla en ple bombardeig, i que ha de passar la guerra sola amb la seva petita, mentre el seu marit és al front i aprèn a matar. Helma Sanders-Brahms conta en aquest film la història d'un amor que es trenca sota el pes d'un temps de guerra i postguerra, com ho han viscut moltes dones de la "generació de mares".

NOU VIDES DEL GAT

"Les dones no havien tingut mai les possibilitats de portar la vida que elles volen. Ara, però, hauran d'aprendre primer que elles poden voler alguna cosa". Així figurava al programa del primer llargmetratge d'Ulla Stöckl. Aquest programa és exemplificat mitjançant les històries de cinc dones i llur lluita més o menys reeixida contra diferents formes de dependència.

EL PODER DELS HOMES ÉS LA PACIÈNCIA DE LES DONES

Aquesta pel·lícula es va fer en col·laboració amb les dones de la casa de dones, i aquestes hi actuen de manera gairebé documental. Relata la història d'una firaire que durant anys rep mals tractes corporals i espirituals del seu marit. A

l'últim funda amb altres dones i llurs fills una comunitat de vivenda.

DARRER AMOR

Marie és una jove metgessa que torna de França per treballar en una clínica psiquiàtrica a la regió renana d'Alemanya, lloc d'on prové la seva família. Allà troba una dona que, en el deliri d'amor, tracta de matar-se juntament amb el seu marit, a fi de representar amb ell un quadre d'amor absolut. Marie hi reconeix símptomes d'una malaltia que sempre la fascina: la folia de parella. Mentrestant ella mateixa té una relació amorosa. Les trobades dels dos amants en petites habitacions d'hotel als afores de les ciutats i a la vora del Rin davant d'una silueta borrosa d'un reactor nuclear estructuren aquesta pel·lícula.

LA FERDINANDA, SONATA PER A UNA VILLA MEDICI

L'escenari i el punt de trobada és "La Ferdinanda", una torre Medici a la Toscana, a prop de Pisa, un lloc d'amplitud i silenci, d'esplendor passat i de successos misteriosos. Tots els habitants de la casa es dediquen a llurs ocupacions amb seriositat i amb una regularitat quasi ritual, fins que l'arribada d'un grup de convidats els treu d'aquesta calma.

SOU I AMOR

El món del treball i el món del cor són mostrats en aquesta pel·lícula mitjançant l'exemple d'un grup d'obreres de treballs en cadena de Berlín Occidental i la seva mútua compenetració.

Les dones es comencen a solidaritzar quan s'enfronten de sobte amb una reducció salarial. Roswita, de vint anys, es manté apartada del problema. A poc a poc, però, també ella comença a fer un procés d'aprenentatge i a considerar com a propis els interessos de les treballadores mal pagades.

La victòria que a l'últim assoleixen les dones és només una victòria parcial, puix que, mentre ells celebren llur triomf, la direcció de l'empresa delibera sobre noves mesures per a trencar la solidaritat entre elles.

LA PERSONALITAT REDUÏDA PER TOT ARREU

Edda és una reportera gràfica lliure de Berlín Occidental. Ha de guanyar-se la vida per a ella i per a la seva filla, i resoldre la feina diària, o sigui totes les necessitats de la seva filla i alhora la seva professió.

Treballa amb un grup de dones en el projecte de fotografiar Berlín i de vendre les seves fotos en el camp publicitari. Per a això el grup compta amb diners. El client n'espera un treball específicament femení i una representació del Berlín Occidental que promogui el turisme. Les fotografes observen la ciutat i fan fo-

tos d'allò que veuen. No mostren pas la brillantor acostumada d'una gran ciutat. Fileres de cases tristes i el mur quasi interminable apareixen amb tota la seva desesperació opressiva.

DEL DESTÍ, NI PARLAR-NE

Irene, mare de quatre fills, se separa després de vint anys de matrimoni. Actua al revés del seu marit, que s'amagava darrera els seus hobbies i prenia totes les imposicions diàries amb resignació, com a obra de la fatalitat. A la pel·lícula narra amb autocrítica i franquesa els problemes que té amb la seva família i com tracta de superar-los.

RETRAT D'UNA ALCOHOLICA

Dues alcoholiques, sense nom i totalment diferents, són el centre de la pel·lícula. En el transcurs del film ambdues es troben constantment, s'atreuen i es tornen a perdre de vista, atès que l'alcohol impedeix sempre els intents de comunicació.

Junt amb això hi ha una mena d'argument paral·lel interpretat per un trio expert. Són tres dames que es donen a conèixer com a "qüestió social", "seny" i "estadística", les quals comenten la història de les alcoholiques i alhora interpreten el paper de desesses del destí en un món administrat i tecnològic, esclau de les estadístiques.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 17		Making and Remaking: OSSESSIONE , Luchino Visconti, 1943. Int.: Clara Calamai, Massimo Girotti, Juan de Landa. Itàlia. V.O.S.E. (B/N)	El cinema de dones en la R.F.A.: DEUTSCHLAND, BLEICHE MUTTER/ALEMANYA, MARE PALLIDA , Helma Sanders-Brahms, 1980. Int.: Eva Mattes, Ernst Jacobi, Elisabeth Stepanek. R.F.A. V.O.S.E. (C)	El cinema de dones en la R.F.A.: NEUN LEBEN HAT DIE KATZE/NOU VIDES DEL GAT , Uta Stöckl, 1968. Int.: Liane Hiescher, Kristine Deloup, Alexander Kaempfe. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 22'30 h.</i>
Dimarts 18		Making and Remaking: THE POSTMAN ALWAYS RINGS TWICE/EL CARTERO SIEMPRE LLAMA DOS VECES , Bob Rafelson, 1980. Int.: Jack Nicholson, Jessica Lange, John Colicos. USA. V.E. (C)	El cinema de dones en la R.F.A.: Die Macht der Männer ist die Geduld der Frauen/El poder dels homes és la paciència de les dones , Cristina Perincioli, 1978. Int.: Elisabeth Walinski, Eberhard Feik, Dora Kürten. R.F.A. V.O.S.E. (C)	El cinema de dones en la R.F.A.: LETZTE LIEBE/DARRER AMOR , Ingemo Engström, 1979. Int.: Angela Winkler, Rüdiger Vogler, Theres Affolter. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimecres 19		Making and Remaking: MUTINY ON THE BOUNTY/LA TRAGEDIA DE LA BOUNTY , Frank Lloyd, 1935. Int.: Clark Gable, Charles Laughton, Franchot Tone. USA. V.E. (B/N)	El cinema de dones en la R.F.A.: La Ferdinanda. Sonata für eine Medici-Villa/La Ferdinanda, Sonata per a una Villa Medici , Rebecca Horn, 1981. Int.: Valentina Cortese, Javier Escríbala, David Warrilow. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 20'15 h.</i>	El cinema de dones en la R.F.A.: LOHN UND LIEBE/SOU I AMOR , Marianne Lüdcke i Ingo Kratisch, 1973. Int.: Erika Skrotzki, Evelyn Mayka, Nicolaus Brieger. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dijous 20		Making and Remaking: DONNA FLOR E SEUS DOUS MARIDOS/DOÑA FLOR Y SUS DOS MARIDOS , Bruno Barreto, 1976. Int.: Sonia Braga, José Wilker, Mauro Mendoza. Brasil. V.E. (C)	El cinema de dones en la R.F.A.: Tue recht und scheue niemand/Fés bé i a ningú temis , Jutta Brückner, 1975. Documental sobre Gerda Siepenbrink, mare de l'autora. R.F.A. Comentari en castellà (B/N) <i>Amb la presència de la realitzadora</i>	El cinema de dones en la R.F.A.: Ein ganz und gar verwahrloster Mädchen/Una noia totalment desamparada , Jutta Brückner, 1977. Int.: Rita Rischak, Erika Prah, Thomas Veszelitis. R.F.A. V.O.S.E. (B/N) (C) <i>Amb la presència de la realitzadora</i>
Divendres 21		Making and Remaking: KISS ME GOODBYE/BESAME Y ESFUMATE , Robert Mulligan, 1962. Int.: Sally Field, Jeff Bridges, James Caan. USA. V.E. (C)	El cinema de dones en la R.F.A.: Die allseitig reduzierte Persönlichkeit-Redupers/La personalitat reduïda per tot arreu , Helke Sander, 1978. Int.: Helke Sander, Joachim Baumann, Frank Burkner. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	El cinema de dones en la R.F.A.: HUNGERJAHRE/ANYS DE FAM , Jutta Brückner, 1980. Int.: Britta Pohland, Sylvia Ulrich, Claus Jurichs. R.F.A. V.O.S.E. (B/N) <i>Amb la presència de la realitzadora</i>
Dissabte 22	Making and Remaking: MUTINY ON THE BOUNTY/REBELION A BORDO , Lewis Milestone, 1962. Int.: Marlon Brando, Trevor Howard, Richard Harris. USA. V.E. (C)	Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior	El cinema de dones en la R.F.A.: VON WEGEN "SCHICKSAL"/DEL DESTÍ, NI PARLAR-NE , Helga Reidermeister, 1979. Int.: Irene Rakowitz i la seva família. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	El cinema de dones en la R.F.A.: BILDNIS EINER TRINKERIN/RETRAT D'UNA ALCOHOLICA , Ulrike Ottinger, 1979. Int.: Tabea Blumenschein, Lutze, Magdalena Montezuma. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Diumenge 23	Making and Remaking: MUTINY ON THE BOUNTY/LA TRAGEDIA DE LA BOUNTY , Frank Lloyd, 1935. Int.: Clark Gable, Charles Laughton, Franchot Tone. USA. V.E. (B/N)	Making and Remaking: OSSESSIONE , Luchino Visconti, 1943. Int.: Clara Calamai, Massimo Girotti, Juan de Landa. Itàlia. V.O.S.E. (B/N) <i>Començarà a les 18'15 h.</i>	Making and Remaking: THE POSTMAN ALWAYS RINGS TWICE/EL CARTERO SIEMPRE LLAMA DOS VECES , Bob Rafelson, 1980. Int.: Jack Nicholson, Jessica Lange, John Colicos. USA. V.E. (C)	Making and Remaking: MUTINY ON THE BOUNTY/REBELION A BORDO , Lewis Milestone, 1962. Int.: Marlon Brando, Trevor Howard, Richard Harris. USA. V.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:
THE MAN CALLED FLINTSTONE/EL SUPERAGENTE PICAPIEDRA, William Hanna i Joseph Barbera, 1966. Llargmetratge de dibuixos animats, producció Columbia. USA. V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 15.

24 Desembre 1984 6 Gener 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50

Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

New York, New York... is a wonderful town

Nova York ha estat l'espai urbà amb més tradició fílmica i justifica plenament el present cicle. Sensibles a l'atzar, l'hem titulat "ciutat meravellosa", seguint el títol d'una cançó que ara torna, però en la programació no hem oblidat que la seva funció de referent és la de lloc geomètric de tensions simètriques i passions oposades, amb veinatge del sòrdid i el sofisticat, el cursi i el sublim, l'off i l'in, el blanc i el negre, el brut i el polit, la violència i la tendresa, la comèdia i el drama. Aquesta jungla urbana no sols ha estat travessada pels nadius, sinó també per aquells cineastes estrangers que hi han anat a cercar una imatge de marca.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

24

**THE PANIC IN NEEDLE PARK/
PANICO EN NEEDLE PARK.**
Jerry Schatzberg. 1971. Int.:
Al Pacino, Kitty Winn, Richard
Bright. USA V.O.S.E. (C)

EL CRACK. José Luis Garci, 1981.
Int.: Alfredo Landa, María Casanova,
Manuel Tejada. Espanya.
V.E. (C)

No hi ha sessió.

Dimarts

25

No hi ha sessió.

KING KONG/KING KONG.
Merian C. Cooper i Ernest B.
Schoedsack, 1933. Int.: Fay
Wray, Robert Armstrong, Bruce
Cabot. USA V.E. (B/N)

THE CHOSEN/LOS ELEGIDOS.
Jeremy Paul Wagan. 1981. Int.:
Robby Benson, Barry Miller, Rod
Steiger, Maximilian Schell. USA
V.O.S.E. (C)

Dimercres

26

MEAN STREETS/MALAS CALLES.
Martin Scorsese, 1973. Int.:
Robert de Niro, Harvey Keitel,
Amy Robinson. USA
V.E. (C)

GLORIA/GLORIA. John Cassavetes,
1980. Int.: Gena Rowlands,
John Adames, Buck Henry. USA
V.E. (C)

**THE PANIC IN NEEDLE PARK/
PANICO EN NEEDLE PARK.**
Jerry Schatzberg. 1971. Int.: Al
Pacino, Kitty Winn, Richard
Bright. USA V.O.S.E. (C)

Dijous

27

**PRINCE OF THE CITY/EL
PRINCIPE DE LA CIUDAD.**
Sidney Lumet, 1981. Int.: Treat
Williams, Jerry Orbach, Don
Billet. USA V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga
duració del film anterior.

EL CRACK. José Luis Garci, 1981.
Int.: Alfredo Landa, María Casanova,
Manuel Tejada. Espanya. V.E.
(C)

16.00

18.00

20.00

22.00

Divendres

28

KING KONG/KING KONG. Merian C. Cooper, Ernest B. Schoedsack, 1933. Int.: Fay Wray, Robert Armstrong, Bruce Cabot. USA V.E. (B/N)

MEAN STREETS/MALAS CALLES. Martin Scorsese, 1973. Int.: Robert de Niro, Harvey Keitel, Amy Robinson. USA V.E. (C)

GIRLFRIENDS/LAS AMIGAS. Claudia Weill, 1978. Int.: Melania Mayron, Eli Wallach, Viveca Lindfors. USA V.E. (C)

Dissabte

29

THE CHOSEN/LOS ELEGIDOS. Jeremy Paul Kagan, 1981. Int.: Robby Benson, Barry Miller, Rod Steiger, Maximilian Schell. USA V.O.S.E. (C)

TRASH/MIERDA. Paul Morrissey, 1969. Int.: Joe d'Allesandro, Holly Woodlawn, Jane Firth. USA V.O.S.E. (C)

WILLIE AND PHIL/WILLIE AND PHIL (UNA ALMOHADA PARA TRES). Paul Mazursky, 1980. Int.: Michael Ontkean, Margot Kidder, Ray Sharkey. USA V.E. (C)

GLORIA/GLORIA. John Cassavetes, 1980. Int.: Gena Rowlands, John Adams, Buck Henry. USA V.E. (C)

Diumenge

30

GIRLFRIENDS/LAS AMIGAS. Claudia Weill, 1978. Int.: Melania Mayron, Eli Wallach, Viveca Lindfors. USA V.E. (C)

WILLIE AND PHIL/WILLIE AND PHIL (UNA ALMOHADA PARA TRES). Paul Mazursky, 1980. Int.: Michael Ontkean, Margot Kidder, Ray Sharkey. USA V.E. (C)

TRASH/MIERDA. Paul Morrissey, 1969. Int.: Joe d'Allesandro, Holly Woodlawn, Jane Firth. USA V.O.S.E. (C)

PRINCE OF THE CITY/EL PRÍNCIPE DE LA CIUDAD. Sidney Lumet, 1981. Int.: Treat Williams, Jerry Orbach, Don Bilet. USA V.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

TOM AND JERRY FESTIVAL/FESTIVAL TOM Y JERRY. William Hanna i Joseph Barbera, 1968. Selecció de dibuixos animats produïts per M.G.M. USA (C)

Dilluns

31

MOVIE, MOVIE/CINE, CINE. Stanley Donen, 1978. Int.: George C. Scott, Trish Van Devere, Art Carney, Red Buttons. USA V.O.S.E. (C)

VERTIGO EN MANHATTAN (JET LAG). Gonzalo Herralde, 1980. Int.: Jeannine Mestre, Robert Fields, Norman Briski. Catalunya-USA V.E. (C)

No hi ha sessió.

Dimarts

1

THEY ALL LAUGHED/TODOS RIERON. Peter Bogdanovich, 1981. Int.: Ben Gazzara, Audrey Hepburn, Dorothy Stratten. USA V.E. (C)

THE APARTMENT/EL APARTAMENTO. Billy Wilder, 1960. Int.: Jack Lemmon, Shirley McLaine, Fred Mc Murray. USA V.E. (B/N)

MOVIE, MOVIE/CINE, CINE. Stanley Donen, 1978. Int.: George C. Scott, Trish Van Devere, Art Carney, Red Buttons. USA V.O.S.E. (C)

Dimecres

2

THE APARTMENT/EL APARTAMENTO. Billy Wilder, 1960. Int.: Jack Lemmon, Shirley McLaine, Fred Mc Murray. USA V.E. (B/N)

THE SILENT PARTNER/TESTIGO SILENCIOSO. Daryl Duke, 1978. Int.: Elliot Gould, Christopher Plummer, Susannah York. USA V.E. (C)

VERTIGO EN MANHATTAN (JET LAG). Gonzalo Herralde, 1980. Int.: Jeannine Mestre, Robert Fields, Norman Briski. Catalunya-USA V.E. (C)

Dijous

3

HESTER STREET/HESTER STREET. Joan Micklin Silver, 1974. Int.: Steven Keats, Carol Kane, Mel Howards. USA V.O.S.E. (B/N)

THEY ALL LAUGHED/TODOS RIERON. Peter Bogdanovich, 1981. Int.: Ben Gazzara, Audrey Hepburn, Dorothy Stratten. USA V.E. (C)

THE BEST OF THE NEW YORK EROTIC FILM FESTIVAL/FESTIVAL EROTICO DE NUEVA YORK. Sketches de Milos Forman, Gore Vidal, Andy Warhol, Xaviera Hollander, Terry Southern, etc. (1973). USA (C)

Divendres

4

THE SILENT PARTNER/TESTIGO SILENCIOSO. Daryl Duke, 1978. Int.: Elliot Gould, Christopher Plummer, Susannah York. USA V.E. (C)

THE BEST OF THE NEW YORK EROTIC FILM FESTIVAL/FESTIVAL EROTICO DE NUEVA YORK. Sketches de Milos Forman, Gore Vidal, Andy Warhol, Xaviera Hollander, Terry Southern, etc. (1973). USA (C)

HESTER STREET/HESTER STREET. Joan Micklin Silver, 1974. Int.: Steven Keats, Carol Kane, Mel Howards. USA V.O.S.E. (B/N)

Dissabte

5

DRESSED TO KILL/VESTIDA PARA MATAR. Brian de Palma, 1980. Int.: Angie Dickinson, Michael Caine, Nancy Allen. USA V.E. (C)

ESCAPE FROM NEW YORK/1997, RESCATE EN NUEVA YORK. John Carpenter, 1981. Int.: Kurt Russell, Lee van Cleef, Donald Pleasence. USA V.E. (C)

THE FRENCH CONNECTION/CONTRA EL IMPERIO DE LA DROGA. William Friedkin, 1971. Int.: Gene Hackman, Roy Scheider, Fernando Rey. USA V.E. (C)

TIMES SQUARE/TIMES SQUARE. Alan Moyle, 1980. Int.: Tim Curry, Trini Alvarado, Robin Johnson. USA V.O.S.E. (C)

Diumenge

6

TIMES SQUARE/TIMES SQUARE. Alan Moyle, 1980. Int.: Tim Curry, Trini Alvarado, Robin Johnson. USA V.O.S.E. (C)

THE FRENCH CONNECTION/CONTRA EL IMPERIO DE LA DROGA. William Friedkin, 1971. Int.: Gene Hackman, Roy Scheider, Fernando Rey. USA V.E. (C)

DRESSED TO KILL/VESTIDA PARA MATAR. Brian de Palma, 1980. Int.: Angie Dickinson, Michael Caine, Nancy Allen. USA V.E. (C)

ESCAPE FROM NEW YORK/1997, RESCATE EN NUEVA YORK. John Carpenter, 1981. Int.: Kurt Russell, Lee van Cleef, Donald Pleasence. USA V.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

THOSE MAGNIFICENT MEN IN THEIR FLYING MACHINES/AQUELLOS CHALADOS EN SUS LOCOS CACHARROS. Ken Annakin, 1964. Int.: Stuart Whitman, Sarah Miles, James Fox, etc. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

LA ISLA, de Alejandro Doria

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 18

7-13 Gener 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i pares: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08008 Barcelona. Telèfon: 201 29 06.

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60.
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 35

QUEBRACHO, de Ricardo Wulfsz

GRACIAS POR EL FUEGO, de Sergio Renán

delinqüents. Amb els diners a les seves mans es pensa que solucionarà tots els seus problemes, i fins i tot mira de recuperar la seva muller. Els lladres però, que ja són sobre la pista, volen recuperar els diners i en una emboscada, maten Mario, el seu amic, Di Toro intenta la fugida, però la seva impotència li ho impedirà.

LA ISLA

Sebastian, un nàufrag introvertit, és internat en una clínica psiquiàtrica. Allà és rescatat per l'amor d'una noia incapacitada per a resistir la realitat exterior. La història d'aquesta relació, tot intentant d'ensenyar-se mútuament de tornar al món, i la història de la seva separació, quan només ell arriba a rehabilitar-se per abandonar aquesta gran illa que és la clínica, corre paral·lela a la dels altres interns i llurs visitants, homes i dones aïllats en la recerca de llur equilibri i de llur identitat. Una història, al capdavant, sobre les relacions humanes i el poder de l'amor.

LA INVITACION

Una finca aristocràtica i aïllada, al bell mig dels boscos andins. Una filla, solitària i sensible, descobreix que el misteriós convidat del seu pare és un marxant d'armes, i el seu propi pare està també complicat en el negoci. La noia se'n va al llit amb el visitant i li demana de no efectuar l'entrega. Més tard, durant la cacera de cérvols que constitueix el pretext per a la invitació, el poc fiable soci rep un tret. Tot això passa el 1973, l'any que Peron va tornar a Argentina amb el suport de joves militants d'esquerra, la majoria dels quals foren assassinats a l'aeroport per vells Peronistes radicals de dretes.

ESPERAME MUCHO

La història ens presenta la fi de la infantesa de Juanito entre els anys 1950 - 52; així com la història de la seva família, el seu barri i el país amb els seus distints enfrontaments. Al nen li fascina el món dels adults, especialment el de les dones. Nota que el seu pare és feble davant les decisions de la seva mare i aquest sentiment es contraposa amb el que sent per l'oncle Miguel, a qui admira i que és el seu model i confident. Miguel és un idealista de soca-rel i milita en el socialisme. A últims del 1950, una festa de Nadal convoca tots els personatges del barri i per un moment s'enfaden per l'enfrontament de diverses idees polítiques. Tot, però, acaba en pau.

GRACIAS POR EL FUEGO

"Gracias por el fuego" és la història de l'enfrontament de dues generacions i de dues formes de vida. El fill d'un home totpoderós va descobrint les terribles maquinacions del seu pare, director d'un important diari, i el distanciament entre tots dos és prou gran com perquè el protagonista es plantegi un acte dràstic per acabar amb tot plegat. El parricidi com a acte alliberador. El poder, però, troba sempre maneres de perpetuar-se.

Cinema Argentí

QUEBRACHO

A la primera dècada del segle, companyies angleses instal·lades al nord de la província de Santa Fe creen un veritable feu per a la tala de "Quebrachos", arbre del qual hom extreu el taní, utilitzat per el tractament de les pells. Aquest imperi comercial i espoliador que no acatava lleis socials o corrompia funcionaris, que sotmetia els seus obrers a una velada esclavitud, fou desmantellat quan va deixar d'interessar el negoci, tot abandonant pobles sencers i deixant les terres exhaurides. En tres episodis, situats en diferents èpoques, des del començament de l'explotació fins al seu abandonament, es descriuen els drames dels obrers, els intents de vaga ferotgement reprimida i el cúmul d'interessos manegats des de l'estranger.

LA PATAGONIA REBELDE

Argentina 1920. Vaga general a la Patagònia. Les tropes manades pel tinent Zabala per a reprimir la vaga es posen a favor dels treballadors en conèixer la corrupció regnant a la regió. Hom signa el primer contracte de salaris agrícoles de la història de la Patagònia. En no acceptar els patrons les condicions del contracte, els grups anarcosindicalistes tornen a la lluita. Aquest cop l'enfrontament és inevitable. Només un cap sindical se salva. Els treballadors de la Patagònia tornen a la feina en condicions més dolentes que no abans de començar la lluita.

LA PARTE DEL LEON

Di Toro, separat de la seva muller, s'apodera casualment del producte d'un robatori abandonat per dos

LA PARTE DEL LEON, d' Adolfo Aristarain

ESPERAME MUCHO, de Juan José Jusid

"HAIGUES" A BARCELONA...
I "ROAD MOVIES" A LA FILMOTECA

Una galeria d'art barcelonina ha tirat endavant, des de fa pocs dies, una atractiva i original idea: expo-

sar una col·lecció d'"haigues", és dir, d'aquells festuosos i excessius automòbils americans que tan bé il·lustren, per contrast, les infinites mancances de la nostra post-guerra.

Hem volgut aixecar acta informal de la presència d'aquestes entranyables baluernes a la nostra ciutat,

oposant al paradoxal estatisme que les té momentàniament paralitzades, la mobilitat inherent a un mini-gènere cinematogràfic, fruit dels temps moderns: les "pel·lícules de carretera".

Després de la guerra, la controvèrsia sobre el famós substantiu "haiga" va significar per a Catalunya una de les més oblidades i interessants polèmiques lingüístico-polítiques viscudes en les seves doloroses èpoques pre-democràtiques. Hi hagué repressió. Hi hagué silenci, processos a periodistes i campanya on-questrada en favor d'un "imperial idioma patrio"; i en contra del catalaníssim terme encunyat "vox populi" per assenyalar aquells monstres amb volant, màxims exponents de somnis hollywoodencs en tetracolor. Avui reviu, envoltats d'halògen i aura "made in USA", retallant línies sense perfils, al corrent de la modernitat, mentre la modernitat reivindica un nou instant en que infringir la norma, un nou espai on mostrar desig, una nova excusa on abocar l'ansia i, de passada, quatre parets per a muntar una festa. Per part meua, si hi ha lloc, reivindico l'inclusió del terme ("Haiga", deiem) al mèrit a la Gran Enciclopèdia Catalana.

Francesc Bastida, *Liberación* 25-12-84

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 7	Road movies: RADIO ON/RADIO ON , Chris Petit, 1979. David Beames, Lisa Kreuzer, Sandy Ratcliff. Anglaterra. V.O.S.E. (B/N)	Road movies: IL SORPASSO/LA ESCAPADA , Dino Risi, 1962. Vittorio Gassman, Jean Louis Trintignant, Lea Massari. Itàlia. V.E. (B/N)	Cinema Argentí: QUEBRACHO , Ricardo Wulicher, 1974. Lautaro Murúa, Walter Vidarte, Héctor Alterio. Argentina. (C)	Road movies: IL SORPASSO/LA ESCAPADA , Dino Risi, 1962. Vittorio Gassman, Jean Louis Trintignant, Lea Massari. Itàlia. V.E. (B/N)
Dimarts 8	Road movies: EL PUENTE , Juan Antonio Bardem, 1976. Alfredo Landa, Josele Román, Simón Andreu. Espanya. V.E. (C)	Road movies: LA PATAGONIA REBELDE , Héctor Olivera, 1974. Luís Brandoni, Federico Luppi, Héctor Alterio. Argentina. (C)	Road movies: EL PUENTE , Juan Antonio Bardem, 1976. Alfredo Landa, Josele Román, Simón Andreu. Espanya. V.E. (C)	
Dimecres 9	Road movies: EL PUENTE , Juan Antonio Bardem, 1976. Alfredo Landa, Josele Román, Simón Andreu. Espanya. V.E. (C)	Cinema Argentí: LA PARTE DEL LEON , Adolfo Aristarain, 1978. Luisina Brando, Julio de Gracia, Fernanda Mistral. Argentina. (C)	Road movies: RADIO ON/RADIO ON , Chris Petit, 1979. David Beames, Lisa Kreuzer, Sandy Ratcliff. Anglaterra. V.O.S.E. (B/N)	
Dijous 10	Road movies: VIAGGIO CON ANITA/UN VIAJE CON ANITA , Mario Monicelli, 1978. Giancarlo Giannini, Goldie Hawn, Claudine Auger. Itàlia-França V.E. (C)	Cinema Argentí: LA ISLA , Alejandro Doria, 1979. Selva Alemán, Hugo Aarana, Aldo Barbero. Argentina. (C)	Road movies: IM LAUF DER ZEIT/ EN EL CURSO DEL TIEMPO , Wim Wenders, 1975-76. Rüdiger Vogler, Hans Zischler, Lisa Kreuzer. RFA V.O.S.E. (B/N)	
Divendres 11	Road movies: TWO-LANE BLACKTOP/CARRETERA ASFALTADA DE DOS DIRECCIONES , Monte Hellman, 1970. James Taylor, Warren Oates, Dennis Nilson. USA. V.O.S.E. (C)	Cinema Argentí: LA INVITACION , Manuel Antín, 1982. Graciela Alfano, Rodolfo Bebán, Pepe Soriano. Argentina. (C)	Road movies: CORRIDAS DE ALEGRIA , Gonzalo García Pelayo, 1982. Miguel Ángel Iglesias, Isabel Pisano, Paula Molina. Espanya. V.E. (C)	
Dissabte 12	Road movies: IM LAUF DER ZEIT/ EN EL CURSO DEL TIEMPO , Wim Wenders, 1975-76. Rüdiger Vogler, Hans Zischler, Lisa Kreuzer. RFA. V.O.S.E. (B/N)	Se suspèn la sessió per la llarga durada del film anterior.	Cinema Argentí: ESPERAME MUCHO , Juan José Jusid, 1983. Víctor Laplace, Alicia Bruzzo, Arturo Bonín. Argentina. (C)	Road movies: MESSIDOR/MESSIDOR , Alain Tanner, 1978. Clementine Amouroux, Catherine Retore, Gerald Battiaz, Suisse-França. V.O.S.E. (C)
Diumenge 13	Road movies: VIAGGIO CON ANITA/UN VIAJE CON ANITA , Mario Monicelli, 1978. Giancarlo Giannini, Goldie Hawn, Claudine Auger. Itàlia-França. V.E. (C)	Road movies: MESSIDOR/MESSIDOR , Alain Tanner, 1978. Clementine Amouroux, Catherine Retore, Gerald Battiaz, Suisse-França. V.O.S.E. (C)	Cinema Argentí: GRACIAS POR EL FUEGO , Sergio Renán, 1983. Lautaro Murúa, Víctor Laplace, Bárbara Mujica. Argentina. (C)	Road movies: TWO-LANE BLACKTOP/CARRETERA ASFALTADA DE DOS DIRECCIONES , Monte Hellman, 1970. James Taylor, Warren Oates, Dennis Nilson. USA. V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

POPEYE AGAINST THE INDIANS/POPEYE BRAZO DE HIERRO, L. Sparver, Llargmetratge de dibuixos animats. USA. V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

José Luis Guerín, a la dreta

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 17

14-20 Gener 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60

Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

José Luis Guerín

Els mitjans informatius han aïrejat la situació dramàtica en què es troba LOS MOTIVOS DE BERTA, actualment en la impossibilitat de ser presentada en les pantalles nacionals. Defensat unànimement per la crítica més responsable, el seu film també ho ha estat per la Filmoteca, que ha maldat fins a pagar-li oferir aquesta petita plataforma, així com d'altres en alguns festivals on ha estat o serà projectat. Guerín mantindrà un debat sobre el film i la situació que l'envolta. Com a documentació, aconsellem el llibre publicat pel Col·legi d'Enginyers.

Rarament el contingut d'una obra d'art mereix el qualificatiu de "realisme màgic" com a **LOS MOTIVOS DE BERTA** de Guerín: recordem la patent desparició dels "voltants" per mostrar més bé la intensa presència dels seus protagonistes, nens, i, com un escenari ideal i ascètic, una natura vasta i despoblada se'ns ofereix com a lloc de solitud i premonició on tot és possible, fins i tot la substitució del misteri emanat per ella per un altre misteri de l'anyada llegenda, o el traumàtic trànsit de l'adolescència.

Recordem també com en aquesta activa complaença, realitat i fantasmatisme es barregen en una construcció, i com la idea del refugi, l'infantivol cau, la casa del misteri —desig—, prenen la seva deguda importància en la possessió de la realitat, essent a més a més indicadors davant l'absència i la cercada ascèsi de l'escenari.

A l'escenari mental de **LOS MOTIVOS DE BERTA**, hi succeeixen força coses subtils, tantes com miratges que curullen una aventura. El formós film de Guerín restitueix el desesperat adolescent i ens ofereix amb elegància i sensibilitat el seu intrincat laberint en un espai on les realitats contraposades i el sentir foren i se'ns mostren en llur ambigüitat fonamental a través d'una visió cristal·lina.

(Antonio Saura)

DISCRETA OSADIA

Tot i que precàriament "industrial", **LOS MOTIVOS DE BERTA** és la primera temptativa d'arribar al públic que ha arriscat José Luis Guerín. Convé, per tant, de recordar algunes òbvies veritats, tan clares i evidents com la pel·lícula mateixa, tan "sabudes" i elementals que s'obliden o no es tenen en compte. John Berger, a **MODOS DE VER**, refresca la memòria de tot aquell qui vulgui veure més bé. ¿b em limitaré a transcriure algunes de les seves observacions més pertinents?

"La visió precedeix les paraules. El nen mira i reconeix abans de poder parlar".

"Només veiem allò que mirem. Mirar és un acte electiu".

"No mirem mai una sola cosa; sempre mirem la relació entre les coses i nosaltres mateixos".

"Per bé que qualsevol imatge incorpora una manera de veure, la nostra percepció o valoració d'una imatge depèn també de la nostra manera de veure."

LOS MOTIVOS DE BERTA transmet, més que no pas un discurs, una història o una tesi, una successió empalmada de mirades.

Aquestes mirades són certament voluntàries, electives, lliures i deliberades. Triades, seleccionades, les imatges se segueixen en un ordre que no és arbitrari. La seva successió és determinada, inspirada més que no pas dictada, precisament per la relació entre el qui mira —el cineasta— i allò que mira —Berta, el paisatge, el decorat—, relació que tracta de comunicar-nos sense retòrica, sense pretendre imposar-nos-la. NO vol que vegem allò que veu tal com ell ho veu, sinó fer-nos veure que hi veu així.

Perquè la visió de Guerín no és la d'un conformista, però tampoc no és la d'un "visionari". Té la gosadia d'ésser poc pretencios, de proposar a la nostra atenció modestes imatges nues. En blanc i negre. Sota control. Assimilables per qualsevol. Que flueixen a un ritme pausat i seré, sense atropellar-se a la recerca d'efectes, sorpreses i contrastes; alerta i, però, cal tenir atenta i àgil la mirada, perquè no sobra pas temps per abastar cada pla, i si bé no hi ha una gran profusió d'objectes, allò que abasta té si no "importància" si una "funció" utilitària o narrativa, i un sentit. És allà a causa d'alguna cosa, a l'inrevés d'allò que succeeix amb la major part dels objectes de gairebé totes les pel·lícules que avui es fan, amb més mitjans, amb més temps i amb més "ofici". Precisament, potser és aquesta manca d'"ofici".

—entès en un sentit que no fa d'aquest automàticament una virtut desitjable per a un cineasta— allò que permet que Guerín sigui un d'aquests "amateurs" amb talent en els quals, amb visió aguda, ve posar la seva esperança. Jean Cocteau abans de l'arribada de la "nouvelle vague". Com Cocteau, Bresson, Tati, Dreyer o Rossellini, els "joves renovadors" —Godard, Rivette, Rohmer, i després Eustache, Pialat, Garnier o Doillon— no han estat sinó "aficionats amb talent", tant si han arribat a fer del cinema una professió i una manera de viure com si —com Jacques Rozier— han hagut després de dedicar-se a un altre ofici per tal de guanyar-se la vida, Guerín no fa pas cinema per tal d'enriquir-se, ni per ésser "director de cinema" quan sigui més gran, ni per conquerir la fama. Es limita a plasmar en pel·lícula monocròmica, perquè hi ha molt terreny per a explorar entre el blanc i el negre, el seu teixit temporal de mirades: sense per això pretendre que tingui res d'excepcional la seva manera de veure, ha volgut que fos *la seva*, no la que es porta aquesta temporada, ni la d'un gènere determinat; ni la de cap dels precursors que admira, precisament perquè sap allò que realment foren pel·lícula d'ésser ells mateixos, i que la manera d'aprendre de Bresson o Dovjenko no consisteix pas a imitar llurs enquadraments, sinó a fer —en un altre temps i un altre lloc, i essent un mateix— allò que ells feren abans que ell.

(Miguel Marias)

Arielle Dombasle

Coneguda al nostre país sobretot com a intèrpret, en particular d'alguns dels films que presentem, Arielle Dombasle passà a la realització amb un film que sorprengué i fascinà tant al seu país com en tots els festivals on fou presentat. Gràcies a la col·laboració de l'Institut Francès de Barcelona, vindrà a la nostra ciutat per a mantenir un contacte amb el nostre públic.

CHASSÉ-CROISÉ

A la pregunta d'Eric Rohmer: "Vós diríeu que **CHASSÉ-CROISÉ** és un film intel·lectual?", Arielle Dombasle, la realitzadora del film, respon: "No, això fóra una impostura". Estranya declaració que ve després d'un reconeixement de la influència d'escriptors com: Borges, Cortázar, Rulfo, Fuentes, Boy Casares o García Márquez sobre la seva cultura, i de cineastes com Tarkovski, Resnais, Welles, Buñuel, Zucca...

Vet aquí, però, que es presenta un film, el d'Arielle Dombasle, actriu que hom ha vist als films de Rohmer i en alguns altres que més val oblidar, llevat del **TESS** de Polanski: hom espera trobar-hi alguna cosa de "rohmeria" i una mica de cosa parisiense alhora. La sorpresa prové de l'extrema originalitat del propòsit: **CHASSÉ-CROISÉ** no s'assembla a cap altra cosa. De Borges, ben segur, hi és que s'hi vol trobar algunes influències declarades i, hom reconeixerà el gust del secret i d'una construcció rigorosa, i dels cineastes esmentats, l'art (almenys) d'embolicar les pistes i l'hu-

Arielle Dombasle

mor. **CHASSÉ-CROISÉ**, però, no té en cap moment l'aire d'una còpia, o d'un "a la manera de...". I Arielle Dombasle fa el seu film. Si hi ha alguna influència, és la d'Eric Rohmer, quan Rohmer va fins a la fi de les seves intencions, tot filant amb la més completa llibertat, sense deixar mai la línia que ha triat. **CHASSÉ-CROISÉ**, petit film (80 minuts, 16 mm., negre i blanc), film que no cerca mai de semblar una altra cosa del que és, que no és pas carregat de sobretintats ni d'intencions secretes, conta la fascinació que exerceix sobre un músic fracassat, "Julien, el destí".

(Pascal Gregory), l'alegre —i molt catòlica— venedora d'una llibreria religiosa del carrer "Saint Suplice", Hermine Renard (la mateixa Arielle Dombasle). Hermine serà seduída pel misteriós Doctor Moreau (Pierre Clementi), que organitza a casa seva "tableau vivants" d'inspiració mitològica. Però el personatge més important és potser un reixat de mots encructats que determina el comportament i la sort de diferents personatges: d'aquí el caràcter ineluctable del que li succeeix, el cantó a vegades irreal, al límit del fantàstic, d'un film que juga subtilment amb la noció d'atzar: "Jo crec —diu Arielle Dombasle— en aquests atraccions preestablertes. En aquests encadenaments harmònics de causes. En aquest ordre secret dins la brota de l'esdeveniment".

I el resultat és que **CHASSE-CROISÉ** ha reeixit en sorprendre'ns: hom s'enganya al joc, hi participa, s'emociona amb l'heroïna com davant un *serial* dels anys vint, tremola per ella, la plany. Com és possible de no sentir-se colpit per les seves entonacions i les seves actituds quan es torna a vestir després d'haver estat seduída per Moreau (i Pierre Clementi és formidable)? Aquests és un dels grans mèrits del film: cercar en cada personatge la seva inquietud, el seu desequilibri, les seves faltes, el punt precís en què la raó pot, tranquil·lament al començament, i després, potser amb la més extrema violència, caure. Hom pensa en el personatge tremendament ambigu interpretat per John

Carradine en el tan bell **BLUEBEARD**, d'Edgar Georges Ulmer. Hom hi pensa encara més perquè el París reconstruït a l'estudi d'Ulmer s'assembla força, poèticament, al París insòlit de Kossowski, de *Bataille...* i d'Arielle Dombasle. I en els dos films, el mateix gust del secret, el mateix encís, el sentit molt agut de tot allò que s'amaga darrera la banalitat de les aparences. Decididament, hom s'equivocaria de fer el buit al seu plaer.

Dominique Rabourdin, *Cinéma 82*, núm. 283/284

A star is born

El lector atent d'aquests fulls recordarà l'al·lusió feta en el programa número 3 del present curs, en la introducció al cicle James Mason, a la seva veu inigualable i a una de les seves més grans creacions, per a presentar la qual s'estaven fent les gestions necessàries —i tant de bo suficients, ateglem—. Així ha estat i finalment podem oferir la versió reconstruïda d'un film mutilat en el seu temps i recentment presentat amb esclat, primer en el festival de Venècia de fa dos anys i després a les cartelleres dels grans països civilitzats de l'Europa que ens esperi aviat. El nostre agraïment a la Warner-Columbia de París i a la Warner Española.

Cinema Argentí

LA REPUBLICA PERDIDA

És la història política de l'Argentina durant els darrers cinquanta anys, des del 1930, primer cop d'estat, fins al darrer, produït el 1976, tot mostrant la lluita pel poder polític entre les grans majories nacionals, partidàries de la democràcia i la justícia social, i els petits, però poderosos grups, amos d'enormes propietats agràries i lligats a interessos transnacionals que propugnen els cops d'estat.

LOS ENEMIGOS

Una dona vella que viu amb el seu fill solter de mitjana edat, que fa d'extra a les pel·lícules, veu en perill la placidesa de la seva existència, per l'arribada d'una jove parella a l'apartament de l'acera del davant.

EN RETIRADA

Transcorren els dies immediats a la campanya electoral del 1983. El país, després de diversos anys de procés militar, es llura a l'alegria de l'obertura democràtica.

L'"Oso" Andrade se sent marginat, gairebé agredit per la realitat que l'envolta: el seu ofici és assassinar, segrestar, torturar i actuar impunement.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

14

Eric Rohmer:
**LA FEMME DE L'AVIAEUR/
LA MUJER DEL AVIADOR.**
Eric Rohmer, 1981. Int.: Philippe
Marlaud, Marie Rivière, Anne
Laure Meury. França. V.O.S.E. (C)

Cinema Argentí:
LA REPUBLICA PERDIDA, Miguel Pérez, 1983. Muntatge de
noticiaris i documentals. Argentina.

Arielle Dombasle:
**LES FRUITS DE LA PASSION/
LOS FRUTOS DE LA PASION.**
Shuji Terayama, 1980. Int.: Isabelle
Hiers, Arielle Dombasle, Klaus Kinski.
França-Japó. V.E. (C)
Començarà a les 22'30 h.

Dimarts

15

Rohmer/Dombasle:
LE BEAU MARIAGE/LA BUENA BODA.
Eric Rohmer, 1981. Int.: Béatrice
Romand, Arielle Dombasle, André
Dussollier. França V.O.S.E. (C)

Cinema Argentí:
LOS ENEMIGOS, Eduardo Cal-
cagno, 1983. Int.: Ulises Dumont.
Argentina. (C)

José Luis Guerin:
LOS MOTIVOS DE BERTA.
José Luis Guerin, 1983. Int.: Silvia
Gracia, Arielle Dombasle, Itaki Aieria.
Espanya. (B/N)
*Amb la presència de J.L. Guerin i
d'Arielle Dombasle*

Dimercres

16

Rohmer/Dombasle:
PAULINE A LA PLAGE/PAULINE EN LA PLAYA.
Eric Rohmer, 1982. Int.: Amanda
Langlet, Arielle Dombasle, Pascal
Gregory. França V.O.S.E. (C)

Cinema Argentí:
EN RETIRADA, Juan Carlos
Desanzo, 1984. Int.: Rodolfo
Ranni, Julio de Grazia, Osvaldo
Terranova. Argentina. (C)

Arielle Dombasle:
CHASSE-CROISÉ, Arielle Dombasle,
1981. Int.: Pascal Gregory, Arielle
Dombasle, Pierre Clementi, Alexan-
dra Stewart. França. V.O. (B/N)
Amb la presència de la realitzadora

Dijous

17

Eric Rohmer:
**LA MARQUISE D'O/LA MAR-
QUESA DE O.** Eric Rohmer,
1976. Int.: Edith Clever, Bruno
Ganz, Peter Lühr. França-Alemanya. V.O.S.E. (C)

Eric Rohmer:
**LA FEMME DE L'AVIAEUR/
LA MUJER DEL AVIADOR.**
Eric Rohmer, 1981. Int.: Philippe
Marlaud, Marie Rivière, Anne
Laure Meury. França V.O.S.E. (C)

Eric Rohmer:
LA BOULANGERE DE MONCEAU,
Eric Rohmer, 1962. França. V.O.
(B/N). **LA CARRIERE DE SUZAN-
NE**, Eric Rohmer, 1963. Int.: Catherine
Sée, Philippe Beuzen, Christian
Charrière. França. V.O. (B/N)

Divendres

18

Rohmer/Dombasle:
LA BEAU MARIAGE/LA BUENA BODA.
Eric Rohmer, 1981. Int.: Béatrice
Romand, Arielle Dombasle, André
Dussollier. França V.O.S.E. (C)

A STAR IS BORN/HA NACIDO UNA ESTRELLA.
George Cukor, 1954. Int.: Judy
Garland, James Mason, Charles
Bickford. USA. V.O.S. francès (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior

Dissabte

19

Arielle Dombasle:
TESS/TESS, Roman Polanski,
1979. Int.: Nastassia Kinski,
Leigh Lawson, Arielle Dombasle.
França-Anglaterra. V.E. (C)

19.00 h.

A STAR IS BORN/HA NACIDO UNA ESTRELLA.
George Cukor, 1954. Int.: Judy
Garland, James Mason, Charles
Bickford. USA. V.O.S. francès (C)

Eric Rohmer:
**LA MARQUISE D'O/LA MAR-
QUESA DE O.** Eric Rohmer, 1976.
Int.: Edith Clever, Bruno Ganz,
Peter Lühr. França-Alemanya. V.O.S.E. (C)

Diumenge

20

Rohmer/Dombasle:
PAULINE A LA PLAGE/PAULINE EN LA PLAYA.
Eric Rohmer, 1982. Int.: Amanda
Langlet, Arielle Dombasle, Pascal
Gregory. França V.O.S.E. (C)

Arielle Dombasle:
TESS/TESS, Roman Polanski,
1979. Int.: Nastassia Kinski,
Leigh Lawson, Arielle Dombasle.
França-Anglaterra. V.E. (C)

Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior.

Eric Rohmer:
**LA COLLECTIONNEUSE/LA CO-
LLECCIONISTA**, Eric Rohmer, 1966.
Int.: Haydée Politoff, Patrick Bau-
chau, Daniel Pommerehne. França.
V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

ASTERIX LE GALOIS/ASTERIX EL GAL, René Goscinny i Albert Uderzo, 1967. Llengmetratge de dibuixos animats. França-Bèlgica. V.C. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Mey Spill, precursora de les realitzadores alemanyes, entre els intèrprets de *AL GRANO, CARINQ*, un dels primers grans èxits de taquilla del Nou Cinema Alemany

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 18

21 Gener 10 Febrer 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08008 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60

Arxiu: Pau Clarà 162, 08009 Barcelona. T. 215 82 95

20 anys de Nou Cinema Alemany

Quina és aquesta paradoxa que, sota les aparences d'una retrospectiva ambiciosa i gegantina, ara proposa la Filmoteca? Com és possible de postular, en temps d'irreversibles fermes i creences fugisseres, que quelcom d'humà pot ésser, durant 20 anys, nou?

Doncs sí, no es tracta només d'aprofitar un aniversari, el d'un manifest amb valor de fita històrica, sinó de contemplar l'itinerari d'una de les aventures cinematogràfiques més apassionants de la postguerra, després del neorealisme i la nouvelle vague.

Això és així degut a que la cinematografia alemanya ha sabut posar dempeus una sèrie d'instruments més o menys idonis — a la vista dels resultats hom diria més que menys idonis — per a garantir que una riquesa d'imaginació potencial es pugui convertir en una pluralitat de realitats.

Perquè d'això es tracta, d'un conjunt nombrós i diversificat d'aportacions individuals, agrupades entorn de centres de producció (Múnic i Berlín, principalment, però no exclusivament), que han sabut perdurar i renovar-se alhora, integrant l'arribada de noves generacions.

Per a revistar globalment aquest fenomen i esbrinar-ne les línies de força i les personalitats marcants així com els outsiders recalcitrants, l'any 1982 vam proposar a l'Institut Alemany de Barcelona un programa de gran amplitud, que amb les degudes adequacions a les misèries pressupostàries ha menat al cicle que ara inaugurarem. Aquest cicle, amb més d'un centenar de films, conferències, presentacions, col·loquis, debats, documentació i una exposició, ha estat planejat amb un caire extensiu, abastant del 21 de gener fins al 16 de juny, segons el calendari següent:

- 1.ª part: 21 de gener a 10 de febrer
- 2.ª part: 11 a 31 de març
- 3.ª part: 15 d'abril a 5 de maig
- 4.ª part: 3 a 16 de juny

D'aquestes quatre parts, la primera, que teniu a les mans, és de programació exclusiva, mentre que d'altres seran de programació compartida amb algun altre cicle.

Els films, de molt diversa procedència (Bonn, Múnic, Frankfurt, Berlín, Madrid, Barcelona), seran projectats en tot tipus de versions: originals amb traducció simultània, subtitulades en castellà, subtitulades en francès o anglès, doblades. Especial interès mereixen aquells títols fins ara inèdits, o vista només en ocasions llunyanes i singulars, que constitueixen moments clau d'aquest període — com els de Straub — o bé variants insòlites, com *DER GROSSE VERHAU*, mostra de l'interès de Muge per la ciència-ficció, que conreà en aquelles dates; *BRUNO DER SCHWARZE*, següent film de la personalitat de Bruno S., després "vampiritzada" per Herzog; *SPANIEN I*, perquè parla de nosaltres i, a més, ens permetrà de veure el fonament de Straub en afirmar que "Peter Nestler ha estat el cineasta més important d'Alemanya després de la guerra"; o encara la confrontació de dues concepcions tan oposades com les de *DAS BROT DER FRUHEN JAHRE*, de Herbert Vesely, o *LENZ*, de George Moorse, en un terreny molt freqüentat: la literatura.

En el capítol d'invitats, estan ja confirmades les assistències d'Ulrich Gregor, que pronunciarà la conferència inaugural, i de Vlado Kristl, que presentarà i discutirà els seus films. (També la de Rudolf Thome per a la l'obertura de la segona part l'onze de març).

La documentació preparada per al cicle consta de dues parts: contemporàniament a les projeccions es repartiran fulls informatius (lletxa, sinopsi, entrevista i crítica) de cadascun dels títols presentats; posteriorment, la recopilació d'aquests fulls constituirà un apartat de l'extens dossier, que també aplegarà les intervencions d'historiadors i cineastes produïdes al llarg del cicle, així com altres documents útils. Així mateix, cal afegir que per a l'exposició anunciada als serveis centrals del Goethe-Institut han editat un catàleg, on, a més de la ressenya dels documents visuals exposats, s'hi troba un petit diccionari de 75 realitzadors.

ESCENAS DE CAZA EN LA BAJA BAVIERA, de Peter Fleischmann

INAUGURACIÓ

Conferència a càrrec de l'historiador i escriptor cinematogràfic

Ulrich Gregor

director del Forum de Berlín

El cinema de la RFA en els anys 80: aspectes estètics i político-culturals

Lloc: Institut Alemany

Dia: 21 de gener

Hora: 19'30

Adreça: Gran Via, 591 - 3.ª (entre Balmes i Rambla de Catalunya)

Al final de la conferència, Ulrich Gregor mantindrà un col·loqui amb els assistents.

1.ª part: Intuïció d'un malestar i voluntat de ruptura

L'any 1962 marcà un punt d'inflexió en la cinematografia alemanya. D'aquell punt n'arrencà allò que ara volem revisar, és a dir, dues dècades de la que actualment és la més variada i rica, almenys artísticament, de les cinematografies europees.

Què passà en aquella data? Poques coses però decisives. A les primeries de 1962 va fer fallida la UFA. La gran companyia de producció, fundada en 1917, havia vertebrat les millors èpoques del cinema alemany; amb la fi de la Segona Guerra Mundial i l'anorreniment del país, deixà d'existir, i les seves instal·lacions, els estudis de Neubabelsberg, que després de la divisió de la nació alemanya corresponderen a la zona oriental, es convertiren més tard en la DEFA, el centre de producció estatal de la R.D.A. Passats els anys d'ocupació territorial i promulgada la constitució del nou estat de la República Federal d'Alemanya (setembre de 1949, amb caràcter provisional en espera de la reunificació nacional), s'endegà la recuperació econòmica, ja iniciada l'any precedent amb la reforma monetària i l'aprovació del pla Marshall, que una política d'economia social de mercat impulsà fins l'anomenat "miracle alemany". En aquesta recuperació industrial, el cinema no fou oblidat, i en 1954 hom resuscità la UFA, que no respongué a les expectatives industrials ni al valor de símbol.

Així, un mes després d'aquella fallida, un grup de cineastes reunits a la ciutat d'Oberhausen amb motiu del festival de curts-metratges que allí se celebra, la prengueren com a paradigma del fracàs artístic i comercial d'un període cinematogràficament banal i mal orientat, per a atacar-ne els plantejaments i brindar la voluntat d'una alternativa. Encara que pocs mesos després apareixien films d'alguns dels signataris del Manifest, com *EL PA DELS ANYS JOVES*, de Herbert Vesely, adaptació de la novel·la homònima del més endavant nobelitzat Heinrich Böll, no fou fins passats uns anys que les seves propostes pogueren ésser instrumentalitzades.

Efectivament, les propostes del Manifest, que com podeu comprovar en el quadre adjunt eren d'ordre social, econòmic i formal, no podien artelar sense un canvi de la política cinematogràfica, canvi que fou possible gràcies a l'estat d'opinió creat i a la pressió dels cineastes, l'adali dels quals va ser Alexandre Kuge, advocat, escriptor, realitzador i professor de l'Institut für Filmgestaltung, escola de cinema que fundà (1962) i dirigí junt amb un altre signant del Manifest, Ditten Schleiermacher. D'aquestes accions en nasqué, el desembre de 1964, el Kuratorium Junger Deutscher Film (Patronat del jove cinema alemany) l'orga-

nisme que ajudà la financiació dels films de realitzadors debutants. A partir de 1968, el Kuratorium fou exclusivament finançat pels Länder. Successivament s'establiren altres sistemes d'ajut econòmic, com el de Filmförderungsanstalt (Institut de promoció del cinema creat a la fi de 1967), derivat de les taxes sobre les entrades i amb un valor global que en 1982 fou d'uns 30 milions de marcs, i el del Ministeri Federal

de l'interior. Complint el panorama del suport institucional, cal esmentar el treball de conservació i difusió de les cinemateques, la creació en 1966 de dues escoles de cinema i TV (Munic: Hochschule für Film und Fernsehen; Berlín: Deutsche Film und Fernseh-Akademie), el sorgiment dels Kommunes (no cinemes municipals) i la política oberta d'alguns canals de televisió. Finalment hauríem d'afegir-hi casos especials, com el de la ciutat de Berlín, amb avantatges que han afavorit la concentració de cineastes i la creació per Ulrich Gregor, l'any 1971, de l'Internationales Forum des jungen Films, secció del Festival que es convertí en plataforma idònia de les noves generacions.

Tot això, essent molt, hagués estat insuficient sense la disposició, clarament manifestada pels cineastes, de compartir el risc econòmic. Així, una bona part creà la seva pròpia productora i d'altres s'uniren en societats cooperatives, com Filmverlag der Autoren amb seu a Munic o Basis-Film a Berlín, que desenvoluparen paral·lelament activitats de producció i distribució, o la Filmcoop d'Hamburg, que de 1967 a 1974 aglutinà als experimentalistes i llançà l'underground alemany. El Nou Cinema Alemany es definí d'entrada com un cinema d'autor, on el control del propi treball era essencial en moments en què el sistema encara es resistia a llur penetració. També es definí, encara que més tímidament, en el terreny social. Així, en una època de benestar, capta els símptomes que un decenni més tard esclatarien davant tothom. La seva intuïció sorprenia els contemporanis: repassant avui les cròniques d'aquelles hores, hi ha una constatació que mai fallarà: de sobte el cinema alemany parla d'Alemanya. No d'una Alemanya llunyana i mítica, entranyable i rural, vaporosa i festiva, ans al contrari: és precisament contra els estereotips del melodrama històric, de l'Heimatfilm, de l'opereta, que els es drogaren. Tot i recórrer sovint a les adaptacions literàries, hom presentà bàsicament les arrels de la societat urbana i les contradiccions del present, encara que a vegades emprant la distanciació del passat, i quan hom reprengué l'Heimatfilm fou des de posicions crítiques. No cal dir, però, que el gruix d'aquestes posicions va ser molt divers, i en la revisió actual no serà difícil destriar el best de la palla.

La diversitat encara fou més gran en el terreny formal. Indubtablement, la influència de la *nouvelle vague* s'havia de fer sentir, uns cops més superficialment i d'altres en profunditat. A vegades, les atribucions poder ésser dubtoses, com en el cas de Kluge, l'estil del qual fou acusat de subsidiari de Godard, quan ell mateix ja havia conreat noves tècniques narratives en els seus llibres, anys abans que en els seus films. Però repassant a vol d'ocell la nostra programació es veu de seguida la distància que separa aquells que, com els Schamoni, no trigarien a augmentar les files del cinema convencional, d'aquells que ja d'entrada marcarien posicions extremes. En aquest sentit, és interessant observar que en un primer moment, al marge de Kluge i abans de Syberberg, els més radicals foren els estrangers: el francès J.-M. Straub, el iugoslau Vlado Kristić i el nord-americà George Moorsel.

A nivell internacional, l'any 1966 fou de gran importància. Ja l'any anterior la presentació de **NICHT VERSHONT**, de Straub, al festival de Berlín cridà l'atenció i aixecà la polèmica, abans de ser guardonat en altres festivals, seriosos però menors. Ara bé, en 1966 als tres grans festivals obtingueren premis films alemanys: **EL JOVEN TORLESS**, de Schlöndorff, a Canes; **LA VEDA DEL ZORRO**, de Peter Schamoni, a Berlín; **UNA MUCHACHA SIN HISTORIA**, de Kluge, a Venècia. Això facilità la sortida a l'exterior. Berlín premià l'any següent **LO MEJOR DE LA VIDA**, d'Ulrich Schamoni, i més tard Peter Zadek (1969) i Ottokar Runza (1974), per a concedir finalment el primer premi a Peter Lilienthal (1979), Werner Schroeter (1980) i Fassbinder (1982). Venècia coronà Kluge el 1968 amb el Lleó d'Or pels **ARTISTAS BAJO LA LONA DEL CIRCO**; **PERPLEJOS**, premi que després dels anys d'interrupció aconseguiren Margarethe von Trotta (1981) i Wim Wenders (1982). Canes atorgà un premi especial l'any 1975 a Herzog i la Palma d'Or als anys 1979 (Schlöndorff) i 1983 (Wenders). Si a aquests guardons hi afegim els premis menors en festivals majors i els premis majors en festivals menors, obtindrem un palmarès germànic impressionant, sense comparació en les cinematografies europees avançades. La conseqüència ha estat que els autors premiats han arribat amb certa regularitat a les pantalles forà-

nies, encara que fos per la via de l'art i assaig, mentre nombrosos cineastes estimables romanien en la foscor. I en pal·liatiu a aquestes mancances ha estat el servei de difusió dels Instituts Alemanys de Cultura, manejant un catàleg preparat amb bona vista cara a l'actualitat per llur central muniquesa. De fet, de l'interior estant, hom arribava a tenir la sensació contrària, és a dir, que el cinema alemany era més conegut a l'estranger. I cal no oblidar que, des d'un punt de vista comercial, les xifres recaptades per la producció germànica en el mercat interior mai han estat brillants: en els millors anys (els primers setenta) el percentatge dels ingressos de taquilla per films alemanys en relació amb els ingressos globals amb prou feines superà el 25 per cent, tendint a baixar amb el decenni fins un 10 per cent escàs. Com a terme de comparació, el cinema espanyol evolucionà en les mateixes dates d'un 40 per cent a un 25 per cent.

En la selecció del nostre programa, i amb la voluntat de perfilar un panorama que fos alhora proporcionat i atractiu, hem tingut presents aquestes i moltes altres consideracions. Hem tractat de fixar uns punts de referència i compensar les antinòmies central/marginal, conegut/ignorant, autoral/temàtic, corrent/excepcional. Dels grans autors coneguts i d'aquells que, tot i ser-ho menys, han estat presentats anteriorment amb certa amplitud per la Filmoteca, n'hem fet una tria filmogràfica. Malgrat l'extensió, no tot pot tenir-hi cabuda; és més, seria contraproduent. Hem estructurat blocs segons la cronologia, que hem respectat només fins a cert punt, violentant a vegades voluntàriament, per a obtenir amb la dilatació temporal d'alguns minicicles un dibuix més intens de certes propostes, i d'altres per raons de necessitat, com en el cas dels films de Syberberg, que s'endinsen en una altra etapa, inclosos en aquesta obligats per les dates de devolució de les còpies. També conseqüentment amb això que hem dit i amb la mateixa posició del Manifest, no hem volgut insistir en el cinema experimental ni en el documental, als quals han estat dedicats cicles recents, però sí que hem marcat clarament els vectors de la ruptura dins el llargmetratge de ficció i l'apropiació per aquest de part del camp dels altres. D'altra banda, les excepcions són tan evidents com llur justificació.

EL MANIFEST

El fracàs del cinema convencional alemany ha deixat finalment desprovista de base econòmica una actitud intel·lectual que refuseu. Amb això, el nou cinema té la possibilitat d'arribar a vitalitzar-se.

Curt-metratges alemanys de joves autors, directors i productors han rebut els darrers anys un gran nombre de premis en els festivals internacionals i han estat reconeguts per la crítica internacional. Aquestes obres i llurs conseqüències demostren que el futur del cinema alemany és en els qui han demostrat parlar un nou llenguatge cinematogràfic.

Com en altres països, també a Alemanya el curt-metratge s'ha convertit en escola i camp d'experimentació per al llarg-metratge.

Manifestem la nostra decisió de crear un nou cinema alemany.

Aquest nou cinema necessita noves llibertats. Llibertat enfront dels convencionalismes usals de la professió. Llibertat enfront de les influències comercials. Llibertat enfront de la tutela dels grups de pressió.

Tenim idees concretes sobre la producció del nou cinema alemany, a nivell intel·lectual, formal i econòmic. Estem disposats a compartir els riscos econòmics.

El vell cinema ha mort. Creiem en el nou.

Oberhausen, 28 de febrer de 1962

Bodo Büchner, Boris V. Borresholm, Christian Doerner, Bernhard Dorries, Heinz Furchner, Rob Houwer, Ferdinand Kitti, Alexander Kluge, Pitt Koch, Walter Kuttner, Dieter Lemmel, Hans Loeper, Ronald Martini, Hans Jürgen Poland, Raimond Ruehl, Edgar Reitz, Peter Schamoni, Dittin Schleiermacher, Fritz Schwennicke, Hans Senft, Franz-Josef Spieker, Hans Rolf Strobel, Heinz Tichavsky, Wolfgang Urchs, Herbert Vesely, Wolf Wirth.

Oberhausen, febrer de 1962: signants del Manifest

EXPOSICIÓ

• Jove Cinema Alemany, Nou Cinema Alemany

del 23 de gener al 23 de febrer

horari: de 10 a 14 i de 17 a 20 h. (diumenge i dilluns matí tancat)

lloc: Palau Marc

adreça: Rambla de Santa Mònica 8

catàleg gratuït

institut alemany
barcelona

Per a la difusió de la llengua i la cultura alemanya a l'estranger, la República Federal d'Alemanya compta amb una associació d'utilitat pública, el Goethe-Institut, les funcions del qual són contemplades en un conveni establert amb el Ministeri Federal de Relacions Exteriors.

El Goethe-Institut té la seva central a Munic i delegacions a nombrosos països. Barcelona ha estat afavorida en comptar amb un Institut Alemany, que ha menat un important treball cultural, en tots els fronts i obert a la cultura autòctona. El cinema ha estat considerat sempre com una de les arts i la seva difusió afavorida. Aquesta tasca l'ha dut a terme directament i mitjançant la col·laboració amb la Filmoteca i altres institucions. Així han nascut un gran nombre de projectes que al llarg dels anys ens han permès d'aprofundir el coneixement dels clàssics i entrar en contacte amb les noves tendències. Per a aquestes activitats, l'Institut Alemany ha facilitat còpies i publicacions, ha invitat cineastes i conferenciant, ha garantit la infraestructura i l'eficàcia professional de les traduccions.

Fins aquí el reconeixement institucional. Ara, si us plau, un mot per a les persones. No compta només l'acompliment d'unes funcions sinó també la manera de fer-ho. El seu estil ha estat la recerca d'un equilibri entre interiorització i exteriorització, la reflexió i l'acció, la dolç pregona i l'esclat aparent, en definitiva entre el tarannà septentrional i el meridional. Una convicció en el treball del temps, en la sedimentació de la cultura, en les perspectives de futur. Un esport potser proper a un sonet a Orfeu.

A tots ells, gràcies.

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

21

DER JUNGE TÖRLESS/EL JOVEN TORLESS, Volker Schlöndorff, 1965/66. Int.: Matthieu Carrière, Barbara Steele, Bernd Tischer, Marian Seidowsky. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

ABSCHIED VON GESTERN/UNA MUCHACHA SIN HISTORIA, Alexander Kluge, 1965/66. Int.: Alexandra Kluge, Hans Korte, Alfred Edel. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

DER PLÖTZLICHE REICHTUM DER ARMEN LEUTE VON KOMBACH/LA REPENTINA RIQUEZA DE LOS POBRES DE KOMBACH, Volker Schlöndorff, 1970. Int.: Reinhard Hauff, Margarethe von Trotta. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

Dimarts

22

WILDER REITER GMBH/EL JINETE SALVAJE, Franz-Josef Spieker, 1967. Int.: Herbert Fux, Bernd Herzprung, Chantal Cachin. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

BÜBCHEN/CHIOUILLLO, Roland Klick, 1968. Int.: Sascha Uychis, Renate Roland, Sieghardt Rupp. R.F.A. V.O.T.S. (C)

DIE ARTISTEN IN DER ZIRKUS-KUPPEL: RATLOS/ARTISTAS BAJO LA LONA DEL CIRCO: PERPLEJOS, Alexander Kluge, 1967. Int.: Hannelore Hoger, Siegfried Graue, Alfred Edel. R.F.A. V.O.S.E. (B/N) (C)

Dimecres

23

SCHONZEIT FÜR FUCHSE/LA VEDA DEL ZORRO, Peter Schamoni, 1966. Int.: Helmut Fombacher, Christian Doerner, Andrea Jonasson. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

DER GROSSE VERHAU/EL GRAN DESGAVELL, Alexander Kluge, 1969/70. Int.: Vinzenz i Maria Stern, Siegfried Graue. R.F.A. V.O. (B/N) (C). TS

WILDER REITER GMBH/EL JINETE SALVAJE, Franz-Josef Spieker, 1967. Int.: Herbert Fux, Bernd Herzprung, Chantal Cachin. R.F.A. V.O.S.E.

Dijous

24

ABSCHIED VON GESTERN/UNA MUCHACHA SIN HISTORIA, Alexander Kluge, 1965/66. Int.: Alexandra Kluge, Hans Korte, Alfred Edel. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

DAS BROT DER FRÜHEN JAHRE/EL PA DELS ANYS JOVES, Herbert Vesely, 1962. Int.: Christian Doerner, Karen Blanguernon, Vera Tschichowa. R.F.A. V.O.T.S.

SCHONZEIT FÜR FUCHSE/LA VEDA DEL ZORRO, Peter Schamoni, 1966. Int.: Helmut Fombacher, Christian Doerner, Andrea Jonasson. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

Divendres

25

ALLE JAHRE WIEDER/LO MEJOR DE LA VIDA, Ulrich Schamoni, 1967. Int.: Hans-Dieter Schwarze, Ulla Jacobsson, Sabine Sinjen. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

CRONIK DER ANNA MAGDALENA BACH/CRONICA DE ANNA MAGDALENA BACH, Jean-Marie Straub, 1972. Int.: Gottfried Bold, Johann Unterpertinger, Henri Ludwig. R.F.A. V.O.T.S. (C)

GESCHICHTSUNTERRICHT/CLASSE D'HISTORIA, Jean-Marie Straub, 1972. Int.: Gottfried Bold, Johann Unterpertinger, Henri Ludwig. R.F.A. V.O.T.S. (C)

Dissabte

26

KUCKUC KSJAHRE/LOS AÑOS DEL CUCO, George Moore, 1967. Int.: Franziska Ohme, Rolf Zacher, Andy Strüwer. R.F.A. V.O.S.E.

DIE ARTISTEN IN DER ZIRKUSKUPPEL: RATLOS/ARTISTAS BAJO LA LONA DEL CIRCO: PERPLEJOS, Alexander Kluge, 1967. Int.: Hannelore Hoger, Siegfried Graue, Alfred Edel. R.F.A. V.O.S.E. (B/N) (C)

DIE MORAL DER RUTH HALBFASS/LA MORAL DE RUTH HALBFASS, Volker Schlöndorff, 1971. Int.: Santa Berger, Helmut Griem, Peter Ehrlich. R.F.A. V.O.S.E. (C)

DER JUNGE TÖRLESS/EL JOVEN TORLESS, Volker Schlöndorff, 1965/66. Int.: Matthieu Carrière, Barbara Steele, Bernd Tischer, Marian Seidowsky. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

Diumenge

27

ZUR SACHE, SCHÄTZCHEN/AL GRANO, CARÍÑO, May Spiels, 1967. Int.: Werner Enke, Uschi Glas, Henry van Lyck. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

Der plötzliche Reichtum der armen Leute von Kombach/La repentina riqueza de los pobres de Kombach, Volker Schlöndorff, 1970. Int.: Reinhard Hauff, Margarethe von Trotta. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

ALLE JAHRE WIEDER/LO MEJOR DE LA VIDA, Ulrich Schamoni, 1967. Int.: Hans-Dieter Schwarze, Ulla Jacobsson, Sabine Sinjen. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

DIE MORAL DER RUTH HALBFASS/LA MORAL DE RUTH HALBFASS, Volker Schlöndorff, 1971. Int.: Santa Berger, Helmut Griem, Peter Ehrlich. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00. Cinema infantil:

KENIOK GORBUNO K/EL CABALLITO VOLADOR, Ivan Ivanov-Vano, 1975. Llengües: català de dibuixos animats. V.E. (C)

Dilluns

28

TÄTOWIERUNG/TATUAJE, Johannes Schaaf, 1967. Int.: Helga Anders, Christof Wackernagel, Rosemarie Fendel. R.F.A. V.O.S.E. (C)

LENZ/LENZ, George Moore, 1970. Int.: Michael König, Louis Veldon, Sigurd Bischof. R.F.A. V.O.T.S. (C)

KUCKUC KSJAHRE/LOS AÑOS DEL CUCO, George Moore, 1967. Int.: Franziska Ohme, Rolf Zacher, Andy Strüwer. R.F.A. V.O.S.E.

Començarà a les 22'15 h.

Dimarts

29

ZUR SACHE, SCHÄTZCHEN/AL GRANO, CARÍÑO, May Spiels, 1967. Int.: Werner Enke, Uschi Glas, Henry van Lyck. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)

BRUNO, DER SCHWARZE/BRUNO EL NEGRE, Lutz Eisholz, 1972. Int.: Bruno S., Roland Neumann, Lotte Pause. R.F.A. V.O.T.S. (B/N)

CARDILLAC/CARDILLAC, Edgar Reitz, 1968/69. Int.: Hans Christian Blech, Catana Cayetano, Rolf Becker. R.F.A. V.O.S. anglès. (C) (B/N)

Dimecres

30

ICH LIEBE DICH, ICH TÖTE DICH/TE QUIERO, TE MATO, Uwe Brandner, 1970/71. Int.: Rolf Becker, Hannes Fuchs, Nikolaus Dutsch. R.F.A. V.O.S.E.

SPANIEN! /ESPANYA!, Peter Nestler, 1972/73. Mimetatge documental produït per Sveriges Radio. R.F.A. V.O.T.S.

TÄTOWIERUNG/TATUAJE, Johannes Schaaf, 1967. Int.: Helga Anders, Christof Wackernagel, Rosemarie Fendel. R.F.A. V.O.S.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània. B/N Blanc i negre — C Color

Aitgraf. Dep. Legal B-38546-81

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dijous 31	No hi ha sessions			
Divendres 1		WARUM LÄUFT HERR R. AMOK/POR QUÉ LE DA EL ATAQUE DE LOCURA AL SR. R? , Rainer Werner Fassbinder, 1969/70. Int.: Kurt Raab, Lilith Ungerer, Franz Maron. R.F.A. V.O.S.E. (C)	NICHT VERSÖHNT/NO RECONCILIADOS , Jean-Marie Straub, 1964/65. Int.: Henning Harmsen, Karlheinz Hargesheimer. R.F.A. V.O.T.S.	GÖTTER DER PEST/LOS DIOSES DE LA PESTE , Rainer Werner Fassbinder, 1969. Int.: Harry Baer, Hanna Schygulla, Margarethe von Trotta. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Dissabte 2	ICH LIEBE DICH, ICH TÖTE DICH/TE QUIERO, TE MATO , Uwe Brandner, 1970/71. Int.: Rolf Becker, 1970/71. Nikolaus Duboché. R.F.A. V.O.S.E.	TRAUMSTADT/LA CIUDAD DE LA LIBERTAD , Johannes Schaaf, 1973. Int.: Per Oscarsson, Rosemarie Fendel, Eva-Maria Meineke. R.F.A. V.E. (C)	GÖTTER DER PEST/LOS DIOSES DE LA PESTE , Rainer Werner Fassbinder, 1969. Int.: Harry Baer, Hanna Schygulla, Margarethe von Trotta. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	JAGDSZENEN AUS NIEDERBAYERN/ESCENAS DE CAZA EN LA BAJA BAVIERA , Peter Fleischmann, 1968. Int.: Martin Sperr, Angela Winkler, Else Quecke. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Diumenge 3	WARUM LÄUFT HERR R. AMOK/POR QUÉ LE DA EL ATAQUE DE LOCURA AL SR. R? , Rainer Werner Fassbinder, 1969/70. Int.: Kurt Raab, Lilith Ungerer, Franz Maron. R.F.A. V.O.S.E. (C)	JAGDSZENEN AUS NIEDERBAYERN/ESCENAS DE CAZA EN LA BAJA BAVIERA , Peter Fleischmann, 1968. Int.: Martin Sperr, Angela Winkler, Else Quecke. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	TRAUMSTADT/LA CIUDAD DE LA LIBERTAD , Johannes Schaaf, 1973. Int.: Per Oscarsson, Rosemarie Fendel, Eva-Maria Meineke. R.F.A. V.E. (C)	EIKA KATAPPA/EIKA KATAPPA , Werner Schroeter, 1969. Int.: Gisela Trowe, Carla Aulaulu, Magdalena Montezuma. R.F.A. V.O. (B/N) (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: THE FOUR FEATHERS/LAS CUATRO PLUMAS , Zoltan Korda, 1939. Int.: John Clements, June Duprez, Ralph Richardson. Anglaterra V.E. (C)				
Dilluns 4		KARL MAY/KARL MAY , Hans Jürgen Syberberg, 1974. Int.: Helmut Käutner, Kristina Söderbaum, Kitha Gold. R.F.A. V.O.S. anglès (C) <i>Començarà a les 18'45 h.</i>	Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior	HERZ AUS GLAS/CORAZON DE CRISTAL , Werner Herzog, 1976. Int.: Josef Berbigler, Clemens Scheitz, Stefan Güttler. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimarts 5		HERZ AUS GLAS/CORAZON DE CRISTAL , Werner Herzog, 1976. Int.: Josef Berbigler, Clemens Scheitz, Stefan Güttler. R.F.A. V.O.S.E. (C)	LEBENSZEICHEN/SIGNOS DE VIDA , Werner Herzog, 1967. Int.: Peter Brogle, Wolfgang Reichmann. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	TOD DEM ZUSCHAUER/MORT A L'ESPECTADOR , Vlado Kristl, 1983. Int.: Hans-Jürgen Masch, Milan Horáček, Silke Pause. R.F.A. V.O.T.S. (C) <i>Amb la presència del realitzador</i>
Dimecres 6		HITLER, EIN FILM AUS DEUTSCHLAND/HITLER, UN FILM D'ALEMANYA , Hans Jürgen Syberberg, 1977. 1.ª part. Int.: Heinz Schubert, Peter Kern, Helmut Lange. R.F.A. V.O.S. francès (C)	HITLER, EIN FILM AUS DEUTSCHLAND/HITLER, UN FILM D'ALEMANYA , H.J. Syberberg, 1977. 2.ª part: <i>Ein Deutscher Traum/Un somni alemany</i> . R.F.A. V.O.S. francès (C)	DER BRIEF/LA CARTA , Vlado Kristl, 1966. Int.: Vlado Kristl, Mechthild Engel, Eva Hofmeister. R.F.A. V.O.T.S. (C) <i>Amb la presència del realitzador</i>
Dijous 7		HITLER, EIN FILM AUS DEUTSCHLAND/HITLER, UN FILM D'ALEMANYA , H.J. Syberberg, 1977. 3.ª part: <i>Das Ende eines Wintermärchens/Fi d'un conte d'hivern</i> . R.F.A. V.O.S. francès (C)	HITLER, EIN FILM AUS DEUTSCHLAND/HITLER, UN FILM D'ALEMANYA , H.J. Syberberg, 1977. 4.ª part: <i>Wir Kinder der Hölle/Els fills de l'infern</i> . R.F.A. V.O.S. francès (C)	BEHINDERTE ZUKUNFT/FUTURO IMPEDIDO , Werner Herzog, 1970. LAND DES SCHWEIGENS UND DER DUNKELHEIT/EL PAIS DEL SILENCIO Y DE LA OSCURIDAD , Werner Herzog, 1970/71. Documentals. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Divendres 8		LEBENSZEICHEN/SIGNOS DE VIDA , Werner Herzog, 1967. Int.: Peter Brogle, Wolfgang Reichmann. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	BEHINDERTE ZUKUNFT/FUTURO IMPEDIDO , Werner Herzog, 1970. LAND DES SCHWEIGENS UND DER DUNKELHEIT/EL PAIS DEL SILENCIO Y DE LA OSCURIDAD , W. Herzog, 1970/71. Documentals. R.F.A. V.O.S.E. (C)	HITLER, EINE KARRIERE/HITLER, UNA CARRERA , Joachim Fest i Christian Herrendörfer, 1977. Montatge: Fritz Schwaiger, Elizabeth Imholte, Karin Haben. R.F.A. V.O.T.S. <i>Començarà a les 22'30 h.</i>
Dissabte 9	La souffriere/La azufrera , Werner Herzog, 1977. R.F.A. V.E. (C). Die grosse extase des bildschnitzers steiner/El gran éxtasis del escultor de madera Steiner , Werner Herzog, 1973/74. R.F.A. V.O.S.E. (C)	AUCH ZWERGE HABEN KLEIN ANGEFANGEN/TAMBIEN LOS ENANOS EMPEZARON PEQUEÑOS , Werner Herzog, 1969/70. Int.: Helmut Döring, Paul Glauer, Gisela Hertwig. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	AGUIRRE, DER ZORN GOTTES/AGUIRRE LA COLEIRA DE DIOS , Werner Herzog, 1972. Int.: Klaus Kinski, Helena Rojo. R.F.A. V.O.S.E. (C)	FATA MORGANA/ESPEJISMOS , Werner Herzog, 1968/70. Int.: Wolfgang von Ungern-Sternberg, James William Gledhill. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Diumenge 10	FATA MORGANA/ESPEJISMOS , Werner Herzog, 1968/70. Int.: Wolfgang von Ungern-Sternberg, James William Gledhill. R.F.A. V.O.S.E. (C)	AGUIRRE, DER ZORN GOTTES/AGUIRRE LA COLEIRA DE DIOS , Werner Herzog, 1972. Int.: Klaus Kinski, Helena Rojo. R.F.A. V.O.S.E. (C)	AUCH ZWERGE HABEN KLEIN ANGEFANGEN/TAMBIEN LOS ENANOS EMPEZARON PEQUEÑOS , Werner Herzog, 1969/70. Int.: Helmut Döring, Paul Glauer, Gisela Hertwig. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	La souffriere/La azufrera , Werner Herzog, 1977. R.F.A. V.E. (C). Die grosse extase des bildschnitzers steiner/El gran éxtasis del escultor de madera Steiner , Werner Herzog, 1973/74. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

TIN TIN ET LE TEMPLE DU SOLEIL/TIN TIN EN EL TEMPLO DEL SOL, Leblanc/Hergé, 1969. Llargmetratge de dibuixos animats. França V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània. C Color — B/N Blanc i negre

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 19

11-24 Febrer 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Prous: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81.

principal: 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50

Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Carles Balagué

DENVER se centra en la història, entre poètica i fantàstica, d'un estudiant de dret que en un temps i en un lloc indeterminats, es troba a un estrany personatge que a poc a poc va usurpant el seu lloc... Per què vas triar aquest tema?

— En un començament, de totes les opcions ateses **DENVER** era la més forassenyada. Tot i que jo volia fugir de qualsevol indici autobiogràfic que sempre presideix tota primera pel·lícula, la idea de **DENVER** m'atonia enormement, per bé que potser una mica inconscientment no vaig detectar les dificultats que comportava un cinema eminentment literari, amb l'únic suport de l'"off", que necessita un ofici difícil de trobar a la primera pel·lícula. El problema de **DENVER** fou essencialment d'estil, de trobar el punt just i de mantenir-lo durant tot el film. Potser alguns es pensen que es tracta d'una "boutade", fins i tot d'una mera pedanteria, però particularment penso que cal arriscar-se, que cal intentar coses diferents, jugar en terrenys adversos: sempre m'han agradat les anomenades "equivocacions" cinematogràfiques.

— *Un dels motius del relat és el tema del "doble", que des de Poe fins avui ha conegut múltiples versions.*

— Però per al protagonista tot això no deixa d'ésser un joc amb unes regles ben precises. Totes les relacions tenen llur suport en uns supòsits lògics que després es tornaran contra el protagonista. Precisament la necessitat de preservar la subjectivitat del relat ens va portar a estructurar-lo al voltant d'un diari, que marca el trànsit d'una minuciosa objectivitat a aquest delirant viatge que per als tres personatges significa **DENVER**.

— *Tot aquest pragmatisme ve indicat en el comportament del protagonista, de la mateixa manera que hi ha una predisposició a presentar els servidors de l'ordre com un "clan" tancat.*

— Això que apunta existeix de manera expressa en tot el film, potser en part a causa de la meua formació jurídica. Tots els servidors del dret tendeixen a una forçada introspecció, un estat de mantenir-se allunyats de la realitat exterior que els porta només a relacionar-se amb la gent de la seva professió. Per mi, però, són simples peons que serveixen a la mecànica del film, tant el jutge Castro com el jove jutge que amaga el diari a la darrera seqüència són reflexos d'una mateixa imatge.

— *Caracteritza el relat un cert aire entre distànciat i estètic. Això és premeditat o bé motivat pel caire de la producció?*

— Resulta difícil de parlar de distànciament quan aquest serveix tant per defensar un western de Hellman com un film de Schoeter. La necessitat d'aquest aire estètic ve motivada en gran part per la producció: no tinguérem mai un travelling ni una grua. Fins i tot al començament vam tenir un ambientador amb nosaltres, que hauria aconseguit que **DENVER** fos ben semblant a una sarsuela televisiva. Per això vaig decidir d'agafar el camí del mig i només moure la càmbra quan fos absolutament necessari, tot potenciant al màxim l'"off" i racorrint al pla seqüència sempre que fos possible.

(Rafael Miret i Brba. *Órbita par*, núm. 75, setembre de 1980)

1977. LECCION ACELERADA DE CINE

1978. LA TRAGEDIA COTIDIANA DE UN ACO-MODADOR DE CINE QUE UN DIA DESCUBRIO LA CINEFILIA

1980. RECUERDO DE JEAN SEBERG

Joventut

L'any 1985 fou proclamat Any Internacional de la Joventut, per una resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides. Arreu del món, països, institucions i governs han assumit com a pròpia la consigna d'obrir un procés protagonitzat pels joves, que serveixi de referència per desenvolupar una política d'atenció a la joventut. A la Filmoteca tindrà lloc, al llarg de dues setmanes, una programació de títols molt diferents, amb la joventut com temàtica comú. Som conscients d'una contradicció: el cinema, en raó de condicionaments de tota mena, és molt rarament assequible als joves com a instrument d'expressió. En el nostre país no són, doncs, malauradament, els propis joves qui prenen la paraula sobre ells mateixos. Però, buscant en la diversitat de punts de vista una certa compensació a aquest problema, ens estimem més considerar aquestes sessions com una petita base de reflexió al debat obert pels organismes internacionals. Mentrestant, que la joventut assoleixi els seus propis mitjans d'expressió segueix essent un desafiament pendent, i no pas petit.

Jean Cocteau

El Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya ha posat en escena aquests dies **L'AGUILA DE DOS CAPS**, de Jean Cocteau. Coincidint amb aquestes representacions, hem cregut interessant oferir dues ver-

sions cinematogràfiques d'aquesta obra: la que el propi Cocteau realitzà el 1947, i la que amb el títol **IL MISTERO DI OBERWALD** realitzà Michelangelo Antonioni sobre suport vídeo l'any 1980.

Així mateix, ens és possible d'oferir la presentació del film d'Edgardo Cozarinsky **AUTOPOURTRAIT D'UN INCONNU**, que, al voltant de la figura de Cocteau, fou produït l'any 1983 per diverses institucions franceses.

Per un film sobre Jean Cocteau vint anys després de la seva mort, significa redescobrir el poeta i subratllar l'eterna actualitat de la seva obra. Significa, també, llençar un esguard més objectiu i tendre sobre l'home i el somniador que, malgrat el temps, roman entre nosaltres, parlant-nos de la seva família, de la seva infantesa, dels encontres i els llocs que han marcat la seva vida i que es barregen en els seus films. El realitzador, utilitzant materials d'arxiu de l'I.N.A., entrevistes a Jean Cocteau i documents inèdits provinents de col·leccions privades, ha volgut reconstruir un passat encara actual. Un passat que, evocat per la pròpia veu de Cocteau, és il·lustrat amb els dissenys del poeta, en els que s'han assentat les diferents fases de la seva vida i el seu temps.

Agraïm la contribució de l'Institut Francès de Barcelona en la preparació d'aquestes sessions.

Sam Peckinpah

La mort de Sam Peckinpah ens permet de (i) ens oblige alhora a) fer un balanç. Poques figures del cinema han estat objecte de tanta atenció (una atenció plena de polèmica, val a dir-ho) per part de públic i crítica, i a l'ensenyament han estat tan maltractats per la indústria. El seu recent traspass distància i relativitza totes les postures, i ens deixa l'obra d'un poeta. Com passa sovint, hem de lamentar les absències, molt especialment la de **DUELO EN LA ALTA SIERRA** (exclusiva de distribució manen) però també podem congratular-nos de la disponibilitat de títols importants ja retirats d'exploatació comercial, com **LA BALADA DE CABLE HOGUE** o **PAT GARRET Y BILLY THE KID**.

Eric Rohmer

Seguint la programació dels "Six contes morals" iniciada unes setmanes enrera, la completem ara amb més títols, gràcies a la col·laboració de l'Institut Francès de Barcelona.

16.00

18.00

20.00

22.00

Difusos

11

Jean Cocteau:

IL MISTERO DI OBERWALD/ EL MISTERO DE OBERWALD. Michelangelo Antonioni, 1980. Int.: Franco Branciaroli, Monica Vitti, Paolo Bonacelli. Itàlia V.O.S.E. (C)

Record de Sam Peckinpah: **THE WILD BUNCH/GRUPO SALVAJE.** Sam Peckinpah, 1969. Int.: William Holden, Ernest Borgnine, Robert Ryan. USA V.E. (C)

Jean Cocteau:

L'AIGLE A DEUX TÊTES. Jean Cocteau, 1947. Int.: Edwige Fenech, Jean Marais, Sylvia Montfort. França V.O. (B/N)
Començarà a les 22'30 h.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dimarts 12		Eric Rohmer: MA NUIT CHEZ MAUD/MI NO-CHE CON MAUD , Eric Rohmer, 1969. Int.: Jean-Louis Trintignant, Françoise Fabian, MarieChristine Barrault. França V.O.S.E. (B/N)	IL MISTERO DI OBERWALD/EL MISTERIO DE OBERWALD , Michelangelo Antonioni, 1980. Int.: Franco Branciaroli, Monica Vitti, Paolo Bonacelli. Itàlia V.O.S.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: THE WILD BUNCH/GRUPO SALVAJE , Sam Peckinpah, 1969. Int.: William Holden, Ernest Borgnine, Robert Ryan. USA V.E. (C)
Dimecres 13		Eric Rohmer: LE GENOU DE CLAIRE/LA RODILLA DE CLARA , Eric Rohmer, 1970. Int.: Jean-Claude Brialy, Aurora Cornu, Béatrice Romand. França V.O. (C)	Eric Rohmer: MA NUIT CHEZ MAUD/MI NO-CHE CON MAUD , Eric Rohmer, 1969. Int.: Jean-Louis Trintignant, Françoise Fabian, MarieChristine Barrault. França V.O.S.E. (B/N)	AUTOPOTRAIT D'UN INCONNU , Edgardo Cazarinsky, 1983. Prod. I.N.A./Antenne 2/Ministère de la Culture/ANEGOR/J.C. França V.O. (C)
Dijous 14		Eric Rohmer: L'AMOUR L'APRES-MIDI/EL AMOR DESPUES DEL MEDIO-DIA , Eric Rohmer, 1972. Int.: Bernard Verlay, Zouzou. Française Verlay. França V.O.S.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: THE BALLAD OF CABLE HOGUE/LA BALADA DE CABLE HOGUE , Sam Peckinpah, 1970. Int.: Jason Robards, Stella Stevens, David Warner. USA V.E. (C)	Eric Rohmer: LE GENOU DE CLAIRE/LA RODILLA DE CLARA , Eric Rohmer, 1970. Int.: Jean-Claude Brialy, Aurora Cornu, Béatrice Romand. França V.O. (C)
Divendres 15		Record de Sam Peckinpah: JUNIOR BONNER/JUNIOR BONNER, REY DEL RODEO , Sam Peckinpah, 1972. Int.: Steve McQueen, Robert Preston, Ida Lupino. USA V.E. (C)	Eric Rohmer: L'AMOUR L'APRES-MIDI/EL AMOR DESPUES DEL MEDIO-DIA , Eric Rohmer, 1972. Int.: Bernard Verlay, Zouzou. Française Verlay. França V.O.S.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: THE BALLAD OF CABLE HOGUE/LA BALADA DE CABLE HOGUE , Sam Peckinpah, 1970. Int.: Jason Robards, Stella Stevens, David Warner. USA V.E. (C)
Dissabte 16	Record de Sam Peckinpah: BRING ME THE HEAD OF ALFREDO GARCIA/QUIERO LA CABEZA DE ALFREDO GARCIA , Sam Peckinpah, 1974. Int.: Warren Oates, Isela Vega, Gig Young. USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: THE GETAWAY/LA HUIDA , Sam Peckinpah, 1972. Int.: Steve McQueen, Ali McGraw, Ben Johnson. USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: PAT GARRET AND BILLY THE KID/PAT GARRET Y BILLY THE KID , Sam Peckinpah, 1973. Int.: James Coburn, Kris Kristoferson, Bob Dylan. USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: STRAW DOGS/PERROS DE PAJA , Sam Peckinpah, 1971. Int.: Dustin Hoffman, Susan George, David Warner. Anglaterra-USA V.E. (C)
Diumenge 17	Record de Sam Peckinpah: PAT GARRET AND BILLY THE KID/PAT GARRET Y BILLY THE KID , Sam Peckinpah, 1973. Int.: James Coburn, Kris Kristoferson, Bob Dylan. USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: STRAW DOGS/PERROS DE PAJA , Sam Peckinpah, 1971. Int.: Dustin Hoffman, Susan George, David Warner. Anglaterra-USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: THE GETAWAY/LA HUIDA , Sam Peckinpah, 1972. Int.: Steve McQueen, Ali McGraw, Ben Johnson. USA V.E. (C)	Record de Sam Peckinpah: JUNIOR BONNER/JUNIOR BONNER, REY DEL RODEO , Sam Peckinpah, 1972. Int.: Steve McQueen, Robert Preston, Ida Lupino. USA V.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: THE JUNGLE BOOK/EL LIBRO DE LA SELVA , Zoltan Korda, 1942. Int.: Sabú, Rosemary De Camp. USA V.E. (C)				
Dilluns 18		ANGELA'S LOVE COMES QUIETLY/ANGELA , Nicolai Van Der Heyde, 1973. Int.: Sandy van der Linden, Barbara Seagull, Ralph Meeker. Holanda-Bèlgica V.O.S.E. (C)	OSTRE SLEDOVANE VLAKY/TRENES RIGUROSAMENTE CONTROLADOS , Jiri Menzel, 1966. Int.: Václav Neckar, Libuše Havelková, Jiri Menzel. Txecoslovàquia V.O.S.E. (B/N)	THE OUTSIDERS/REBELDES , Francis Ford Coppola, 1983. Int.: C. Thomas Howell, Matt Dillon, Diane Lane. USA V.E. (C)
Dimarts 19		THE OUTSIDERS/REBELDES , Francis Ford Coppola, 1983. Int.: C. Thomas Howell, Matt Dillon, Diane Lane. USA V.E. (C)	ALICE'S RESTAURANT/EL RESTAURANTE DE ALICIA , Arthur Penn, 1969. Int.: Arlo Guthrie, Pat Quinn, James Broderick. USA V.O.S.E. (C)	3 curts de Carles Balagué. Negen detall en el text: DENVER , Carles Balagué, 1980. Int.: Carlos Benpar, Sonia Santfies, Toni Espejo. Catalunya V.E. (C)
Dimecres 20		OSTRE SLEDOVANE VLAKY/TRENES RIGUROSAMENTE CONTROLADOS , Jiri Menzel, 1966. Int.: Václav Neckar, Libuše Havelková, Jiri Menzel. Txecoslovàquia V.O.S.E. (B/N)	ANGELA'S LOVE COMES QUIETLY/ANGELA , Nicolai Van Der Heyde, 1973. Int.: Sandy van der Linden, Barbara Seagull, Ralph Meeker. Holanda-Bèlgica V.O.S.E. (C)	SOMMAREN MED MONIKA/UN VERANO CON MONICA , Ingmar Bergman, 1952. Int.: Harriet Andersson, Lars Ekborg, John Harryson. Suècia V.E. (B/N)
Dijous 21		ALICE'S RESTAURANT/EL RESTAURANTE DE ALICIA , Arthur Penn, 1969. Int.: Arlo Guthrie, Pat Quinn, James Broderick. USA V.O.S.E. (C)	QUADROPHENIA/QUADROPHENIA , Frank Roddam, 1978. Int.: Phil Daniels, Leslie Ash, Philip Davis. Anglaterra V.O.S.E. (C)	JAG AR NYFIKEN, GUL/YO SOY CURIOSA , Vilgot Sjöman, 1967. Int.: Lena Nyman, Peter Lindgren, Birje Ahlstedt. Suècia V.O.S.E. (B/N)
Divendres 22		LES ZOZOS/LOS ZOZOS , Pascal Thomas, 1973. Int.: Frédéric Dury, Edmond Rillaud, Jean-Marc Cholet. França V.O.S.E. (C)	DEPRISA, DEPRISA , Carlos Saura, 1980. Int.: José Antonio Valdelomar, Berta Socuillamos, José María Hervás. Espanya-França V.E. (C)	QUADROPHENIA/QUADROPHENIA , Frank Roddam, 1978. Int.: Phil Daniels, Leslie Ash, Philip Davis. Anglaterra V.O.S.E. (C)
Dissabte 23	SOMMAREN MED MONIKA/UN VERANO CON MONICA , Ingmar Bergman, 1952. Int.: Harriet Andersson, Lars Ekborg, John Harryson. Suècia V.E. (B/N)	TA KING OFF/JUVENTUD SIN ESPERANZA , Milos Forman, 1970. Int.: Lynn Carlin, Buck Henry, Linnea Hascok. USA V.O.S.E. (C)	PADRE PADRONE/PADRE PATRON , Paolo i Vittorio Taviani, 1977. Int.: Omero Antonutti, Saverio Marconi, Marcelia Michelangeli. Itàlia V.E. (C)	LES ZOZOS/LOS ZOZOS , Pascal Thomas, 1973. Int.: Frédéric Dury, Edmond Rillaud, Jean-Marc Cholet. França V.O.S.E. (C)
Diumenge 24	JAG AR NYFIKEN, GUL/YO SOY CURIOSA , Vilgot Sjöman, 1967. Int.: Lena Nyman, Peter Lindgren, Birje Ahlstedt. Suècia V.O.S.E. (B/N)	PADRE PADRONE/PADRE PATRON , Paolo i Vittorio Taviani, 1977. Int.: Omero Antonutti, Saverio Marconi, Marcelia Michelangeli. Itàlia V.E. (C)	TA KING OFF/JUVENTUD SIN ESPERANZA , Milos Forman, 1970. Int.: Lynn Carlin, Buck Henry, Linnea Hascok. USA V.O.S.E.	DEPRISA, DEPRISA , Carlos Saura, 1980. Int.: José Antonio Valdelomar, Berta Socuillamos, José María Hervás. Espanya-França V.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: AVENTURES DE ZIPI I ZAPE , Enrique Guevara, 1982. Int.: Zipi i Zape, Mary Santpere, Alfred Luchetti. Catalunya V.C. (C)				

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Jean-François Dion dirigeix Michel Bouquet al plató de *THOMAS*.

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 20

25 Febrer 3 Març 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i pares: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 83. 08006 Barcelona
Telèfon: 201.29.06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal. 08006 Barcelona. Tel.: 215.54.50

Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T.: 215.82.35

Joventut

Continuem la tanda de projeccions iniciada la setmana passada, en relació amb el jovent, i amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut. D'entre els títols escollits, volem subratllar-ne tres: El mític **REBEL·DE SIN CAUSA** de Nicholas Ray, ja fora de circulació comercial, que constitueix un referent inqüestionable; **THOMAS**, de Jean-François Dion, que pot considerar-se pràcticament una estrena, ja que la seva carrera comercial als nostres cinemes es va reduir a tres dies; i, per últim, **VACACIONES PERMANENTES**, de Jim Jarmusch, de qui la recent iafortunada presència a la cartellera barcelonina, amb **EXTRAÑOS EN EL PARAISO**, fa doblement interessant la recuperació de la seva pel·lícula precedent.

THOMAS

Thomas no es res més que un nom, una promesa a confirmar, un futur. Als 20 anys, els drets només són obligacions: Obeir, callar, aprendre, oblidar. Sobre tot, no vaure el fracàs d'una família, no adonar-se en cap cas de l'infortuni d'un pare adormit en la monotonia dels dies. Ell, el pare, somia en recomençar la seva vida a través del seu fill, de triomfar per delegació on ell mateix havia fracassat abans. Segons ell, Thomas no és res més que un nom en vies de convertir-se en quelcom. I d'aquesta buidor desesperant, Thomas ha de fugir-ne costi el que costi. Amb l'energia de l'exasperació, amb el neguit del condemnat, el noi s'agita, es revolta, i, en la seva angúnia cega, fereix fins i tot als qui l'han estimat. Nascut d'un Edip mal cicatritzat, el seu disgust per l'autoritat, per els costums burgesos i provincians, es converteix en rebel·lió. Thomas se'n va: i després, cridat novament per un suïcidi que ell mateix va provocar al marxar, torna a visitar el seu pare. En els gestos sorbis del noi, entenem que alguna cosa ha canviat. Thomas, independent, relaxat, posseeix ja un nom i una voluntat.

Jean-François Dion, va néixer a Troyes, lloc de l'acció del film. L'atmosfera, transmesa fidelment, ha sortit en bona part, indubtablement, de la seva memòria. La seva visió d'aquest petit món està plena de rancúnia i de tendresa al mateix temps: record nostàlgic de la seva adolescència i examen imparcial d'una educació de classe. Aquí resideix la principal virtut del film, ja que totes dues coses s'entrellacen amb encert. Al vigor de l'estudi crític, les reminiscències personals hi aporten frescor i una tènue estètica particular.

El més sorprenent és la mestria professional de que fa prova el jove realitzador. Basant-se en un guió extremadament sòlid, fa jugar hàbilment les ambigüitats d'un somriure, d'un bes, dels colors d'un estany al caure la tarda, de les corbes femenines banyades en una llum pastel, i la desimboitura confiada dels seus comedians. Dion capta la sensació per càlcul. I si bé cal lamentar que a vegades l'estil postergui la intenció, i que el tema sigui sacrificat per l'expressió, cal elogiar (en una paradoxa només aparent) el correcte acabat d'aquest esbós.

(S.L.K., *Positif*, núm. 169, maig de 1975)

PERMANENT VACATION

Amb un llarg historial de festivals al darrera (Mannheim, Rotterdam, Forum de Berlín, Benalmàdena, Digne, Edimburg, Montreal...) **PERMANENT VACATION** és molt probablement la millor de les pel·lícules aparegudes fins ara de l'última vanguardia del Lower Manhattan, i una de les més clares revelacions d'un cineasta important que han tingut lloc en els darrers anys.

En contra de la majoria de les produccions d'aquesta nova tendència neoyorkina —en la que el retorn al cinema narratiu va acompanyat de constants referències al cine de gènere, especialment la sèrie negra i el melodrama, però vistos a través d'una exacerbació irònica que conserva punts en comú amb cert cinema independent dels anys 60: Andy Warhol, Paul Morrissey i John Waters, sobretot— **PERMANENT VACATION** opta per una posició realista.

Es el relat de dos dies i mig a la vida d'Aloysius Parker, un jove marginat de setze anys, sense casa, ni educació ni feina. Aloysius manté una relació impossible amb una noia amb qui tota comunicació és inexistente. La deixa per anar a visitar a la seva mare, internada en un manicomi, però abans visita la part de la ciutat on va néixer, en un intent frustrat

de retrobar les seves arrels. Durant el recorregut, Allie té una sèrie d'encontres amb persones amb qui li és impossible comunicar-se: un veterà del Vietnam, la taquillera d'un cinema que projecta **LOS DIENTES DEL DIABLO** de Nicholas Ray, un "junkie" negre... L'únic moment de comunicació, de relació humana al llarg de tot el recorregut li proporciona un saxofonista de carrer, que executa una improvisació per a ell.

L'única solució possible per a Allie es mantenen continuament en moviment. Per això, roba un cotxe, i amb el producte de la venda compra un bitllet per agafar el vaixell cap a Europa. Un cop al moll troba a un jove francès que ha fet exactament el recorregut al revés. Mentre el seu vaixell s'allunya del port, Allie diu: "Crec que només sóc un turista a tot arreu, un turista en vacances permanents". Basada parcialment en fets reals, extrets de la pròpia vida del protagonista, Chris Parker, i realitzada amb un pressupost inferior a 12.000 dòlars, inclòs el cost de dues còpies, **PERMANENT VACATION** és el primer film de llarg-metratge de Jim Jarmusch, qui anteriorment havia realitzat diversos curts en 16 mm., que mai no han estat exhibits.

(J.I. Fernández Burgón, *Casablanca*, núm. 12, desembre de 1981)

REBEL·DE SIN CAUSA, Nicholas Ray

Any europeu de la Música

Dintre dels actes commemoratius de l'Any Europeu de la Música, i coincidint amb l'exposició titulada "HAENDEL 1685-1985" que es presenta al Palau Moja de Barcelona a partir del dia 19 de febrer, la Filmoteca ofereix un petit Cicle dedicat al món de la música clàssica, en projeccions que tindran lloc cada dia, a la franja horària de les 20.00 hores. Fugint del que acostuma a ser habitual en aquesta mena de Cicles, ens hem estimat més oferir títols que contemplassin amb preferència els músics i el seu ambient, més que no pas la música mateixa. Hem escollit, doncs, les filmacions de concerts o ballets, i les adaptacions o versions d'òperes, amb una única excepció: **LA FLAUTA MÀGICA**, d'Ingmar Bergman, que sumant-se a les exitoses representacions del Teatre Lliure permetrà als afeccionats de repassar la deliciosa versió del nostre suoc.

EL DIRECTOR DE ORQUESTA, Andrzej Wajda

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 25		NEL NOME DEL PADRE/EN EL NOMBRE DEL PADRE , Marco Bellocchio, 1971. Int.: Yves Beneyton, Renato Scarpa, Laura Betti. Itàlia V.O.S.E. (C)	Any Europeu de la Música: THE COMPETITION/EL CONCURSO , Joel Olinsky, 1980. Int.: Richard Dreyfus, Amy Irving, Lee Remick. USA V.E. (C)	INSIDE DAISY CLOVER/LA REBELDE , Robert Mulligan, 1965. Int.: Natalie Wood, Robert Redford. USA V.E. (C)
Dimarts 26		INSIDE DAISY CLOVER/LA REBELDE , Robert Mulligan, 1965. Int.: Natalie Wood, Robert Redford. USA V.E. (C)	Any Europeu de la Música: DYRYGENT/EL DIRECTOR DE ORQUESTA , Andrzej Wajda, 1979. Int.: John Gielgud, Krystina Janda, Andrzej Seweryn. Polònia V.O.S.E. (C)	THOMAS/THOMAS , Jean-François Dion, 1974. Int.: Nicole Courcel, Michel Bouquet, Patrick Lemauff. França V.O.S.E. (C)
Dimecres 27		THOMAS/THOMAS , Jean-François Dion, 1974. Int.: Nicole Courcel, Michel Bouquet, Patrick Lemauff. França V.O.S.E. (C)	Any Europeu de la Música: EL MON DE PAU CASALS , Joan Baptista Bellocchio, 1974. Catalunya. V.C. (B/N)	NEL NOME DEL PADRE/EN EL NOMBRE DEL PADRE , Marco Bellocchio, 1971. Int.: Yves Beneyton, Renato Scarpa, Laura Betti. Itàlia V.O.S.E. (C)
Dijous 28	No hi ha sessions.			
Divendres 1		LA COUPE A DIX FRANCS/EL CORTE DE PELO A DIEZ FRANCOS , Philippe Condroyer, 1974. Int.: Didier Dauterive, Roseline Villain. França V.O.S.E. (C)	Any Europeu de la Música: THE GREAT CARUSO/EL GRAN CARUSO , Richard Thorpe, 1951. Int.: Mario Lanza, Ann Blyth, Jarmila Novotna. USA V.E. (C)	REBEL WITHOUT A CAUSE/REBELDE SIN CAUSA , Nicholas Ray, 1955. Int.: James Dean, Natalie Wood, Sal Mineo. USA V.E. (C)
Dissabte 2	LA COUPE A DIX FRANCS/EL CORTE DE PELO A DIEZ FRANCOS , Philippe Condroyer, 1974. Int.: Didier Dauterive, Roseline Villain. França V.O.S.E. (C)	PERMANENT VACATION/VACACIONES PERMANENTES , Jim Jarmusch, 1980. Int.: Chris Parker, Leila Gastil, Sara Driver. USA V.O.S.E. (C)	Any Europeu de la Música: TROLLFLOJTEN/LA FLAUTA MÀGICA , Ingmar Bergman, 1975. Int.: Irma Urrila, Josef Köstlinger, Hakan Hagegard. Suècia V.O.S.E. (C)	EL PICO , Eloy de la Iglesia, 1983. Int.: José Manuel Cervino, José Luis Manzano, Quique San Francisco. Espanya V.E. (C)
Diumenge 3	EL PICO , Eloy de la Iglesia, 1983. Int.: José M. Cervino, José Luis Manzano, Quique San Francisco. Espanya V.E. (C)	REBEL WITHOUT CAUSE/REBELDE SIN CAUSA , Nicholas Ray, 1955. Int.: James Dean, Natalie Wood, Sal Mineo. USA V.E. (C)	Any Europeu de la Música: PROVA D'ORQUESTRA/ENSAYO DE ORQUESTA , Federico Fallini, 1978. Int.: Balduino Bass, Clara Colosimo, Elisabeth Labi. Itàlia V.E. (C)	PERMANENT VACATION/VACACIONES PERMANENTES , Jim Jarmusch, 1980. Int.: Chris Parker, Leila Gastil, Sara Driver. USA V.O.S.E. (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:
AVENTURAS DE PININ Y SUS AMIGOS, Juan Antonio Arévalo, 1979. Int.: Adrián Mieres, María Galán, Rafael Arcos. Espanya V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

La trilogia de Bill Douglas

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 21

4-10 Març 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 83, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 80
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona, T. 215 82 35

Produccions del British Film Institute

El mundialment prestigiós British Film Institute ha dut a terme, durant més de mig segle, un important treball de conservació, documentació i difusió cinematogràfica. En recents dècades ha desenvolupat també un interessant programa de producció, que ha marcat el panorama del cinema independent britànic, i en anys recents ha entrat en una fase més ambiciosa i potser majoritària. En ocasió d'aquest Cicle, organitzat gràcies a la col·laboració del British Council a Barcelona, i, és clar, del British Film Institute, la Filmoteca publica un dossier, i la realitzadora Laura Mulvey i la productora Jill Pack venen a la nostra ciutat per a mantenir diversos contactes, participant el dimarts 5, a les 19 hores, en una taula rodona sobre "La participació de l'Estat en la producció cinematogràfica", que sota la presidència de Jordi Mestres, Director General de Música, Teatre i Cinematografia, tindrà lloc a l'Institut Britànic, carrer Amigó 83.

LA TRILOGIA DE BILL DOUGLAS

- 1) La meua infància
- 2) La meua pròpia gent
- 3) Camí de casa

Aquests tres títols, per bé que cadascun d'ells existeix independentment, constitueixen una trilogia autobiogràfica que mostra la infantesa i l'adolescència de Jamie a Newcraighill, un poble minaire del sud d'Edimburg. El primer film, **MY CHILDHOOD** senta la infantesa misèrrima de Jamie i el seu germà Tommy, que viuen sols amb la seva àvia en una cabana desabrigada.

A **MY AIN FOLK**, després de la mort de l'àvia, Jamie fuig dels homes de la seguretat social que volen fer-se'n càrrec; i arriba a la petita cabana del seu pare, on és acollit per la seva àvia paterna i un altre home, potser un oncle.

A la tercera part, **MY WAY HOME**, Jamie és enviat a treballar a la mina, però seguint un impuls de la dona del seu pare, torna a casa. Passa per diverses vicissituds, i ingressa a la R.A.F. Ens el trobem a Egipte, on fa amistat amb Robert, auto-suficient i voltat de llibres. A través d'aquesta relació, Jamie comença a descobrir-se a ell mateix, i comença a explorar les seves ambicions artístiques.

HISTÒRIA DE LA VIDA DE BAAL

En el pròleg de la versió més curta de **BAAL**, Bertolt Brecht va escriure: "Aquesta dramàtica biografia mostra la història de la vida de l'home Baal tal i com va tenir lloc en la primera part d'aquests segles. Baal, l'home relatiu, Baal el geni passiu, el fenomen sencer de Baal a partir de la seva primera aparició en la civi-

lització fins al seu honorífic final, amb el seu mai vist desgast de senyores de l'alta societat, en els seus tracs amb els seus companys humans...". Aquestes paraules encara poden servir com a descripció del que passa en el film.

ASCENDÈNCIA

Irlanda, any 1920. Al sud i a l'oest del país, la rebel·lió contra la dominació britànica està esdevenint cada cop més forta. Connie, paralítica d'un braç degut a una malaltia històrica produïda per la mort del seu germà a la Primera Guerra Mundial, viu aliena als aconteixements. El seu pare, propietari d'unes drassanes s'enfronta amb els problemes del moment. Entre els treballadors també existeix la tradicional divisió entre catòlics i protestants. Les tropes angleses es presenten, aparentment per restaurar l'ordre, però en realitat per obrir camí cap a la creació d'un nou estat, Irlanda del Nord.

UNA MIRADA AL FUTUR

Neil Holt, il·lustrador de ciència-ficció, inicia una relació amb Kim, saxofonista i lletrista de cançons. Mentre la carrera de la noia puja, la de Neil va de baix. Neil perd la feina i la parella es separa. Un amic, Julian, veu refusada la seva tesi doctoral sobre *El gat amb botes* i es suïcida gravant la seva mort en vídeo. El marit de Vermilion (una antiga coneixença) proposa a Neil una feina que requereix que es traslladi a Mèxic. Neil accepta, però queda bloquejat pel col·lapse de la companyia Laker. Tornant a Londres es tope amb els vaguistes de la fàbrica Aurora. Neil mor en els incidents.

GUALS A L'AIGUA

En un context de lluites socials en oposició a una "Llei de Protecció del Treball", Eddie (abandonat per la seva amiga) i Winston (jove negre acomiadat de la feina) emprenen viatge cap al Nord, en cotxe. Troben el país dominat per la policia i els combols militars. Entre altres aconteixements, coneixen Beryl i Jim, activistes polítics clandestins. Tornen a Londres. Eddie s'adona d'una malaltia obsessiva de Winston per el suïcidi. En un moment donat, sona un tret que fa tèmer el pitjor. Però ha estat només un truc per despistar la policia.

CRIANÇA I NAIXENÇA

El report de converses mantingudes per dos grups diferents de dones: una família de 4 generacions que pertany a la classe obrera de l'est de Londres, que encara viu en el mateix lloc i manté lligams estrets entre ells; i un grup fortuït que examina el seu paper com a mares i filles.

VOL A BERLIN

Susannah, fugint de la mort d'una dona a Londres, arriba a Berlín i telefona a la seva germana Julie,

que hi viu amb el seu amant, Jack. Susannah acompanya Julie a diversos llocs, però està molt interessada en mantenir l'incògnit. Jack i Susannah, pel seu compte es citen i acaben fent l'amor. Nicholas, marit de Susannah, telefona des de Londres: avisant que la policia britànica vol interrogar la seva dona. Jack interroga Susannah sobre Julie, mentre Eddie Constantine ofereix els seus consells sobre com manejar tots aquests problemes...

ULL DE NINA

Esbossant en la ficció els contorns de la Gran Bretanya de Margaret Thatcher, **ULL DE NINA** combina material documental —veus d'homes discutint sobre la prostitució, per exemple— amb un conjunt d'histories sobre les vides de tres dones: Jane, una investigadora de classe mitja; Maggie, una prostituta; i Jackie, una jove de classe treballadora, operadora en una centraleta.

Cinema mexicà

En estreta col·laboració amb el Consulat General de Mèxic a la nostra ciutat, ens és possible presentar una mostra representativa de l'actual producció del cinema mexicà. Es tracta de set títols de llarg-metratge, de producció recent, alguns d'ells d'autors de renomada (com Claudio Isaac, o Felipe Cazals), més cinc curts-metratges. La majoria dels llargs han estat copiosament nominats i premiats en diferents certàmens, mexicans o estrangers, tal com trobareu a la breu ressenya que, títol per títol, trobareu a continuació:

MOTEL

Una parella, fugint del món i de la rutina en què ha caigut la seva relació, compra un motel. Una vídua carregada de diners s'hi hostatja, i ells la maten per solucionar els seus problemes econòmics. Consegueixen enganyar la policia, però un detectiu que intueix el drama els aterra fins la destrucció interior, enfrontant-los amb ells mateixos. (Premi "Ariel" d'interpretació per a Carmen González, i dos "Diosa de Plata" d'interpretació per a la mateixa i per a Blanca Guerra).

NOCAUT

Un jove aspirant a boxejador descobreix que el propietari d'un cabaret és el responsable de la mort del seu manager, en venjança per no haver volgut "arreglar" un combat. Arribant al fons de l'assumpte, Rodrigo s'adona de que l'home en qüestió només és una anella a la cadena de corrupció. (5 premis "Diosa de Plata" al Peclime, i premi "Ariel" d'interpretació per a Alejandro Parodi).

MOTEL, Luis Mandoki

VIDAS ERRANTES

Don Francisco, projeccionista de cine ambulant per

tota la serra de Durango, aspira des de fa molts anys a construir un cine estable en el seu poble natal. En el viatge constant de cada dia coneix Guillermo, un jove que inicia la seva vida sentimental i sexual en companyia de Berta. (Premi FIPRESCI A Nous Realitzadors, Premi TVE millor Opera Prima, Premi especial del Jurat a la 1.ª Bial de Cine "Ciudad de Bogotá" i premi al millor actor José Carlos Ruiz, al mateix certamen).

BAJO LA METRALLA

Un comando terrorista fracassa quan intenta segrestar un alt funcionari del govern. Un del terroristes queda a terra malferit, i la seva pròpia companya s'encarrega de rematar-lo. Un ciutadà innocent es agafat com hostatge. Un cop a refugi, els terroristes es curen de les ferides físiques i morals que els ha deixat l'incident. L'hostatge, un socialista, es pregunta sobre la seva presència allà. (Nou premis "Diosa de Plata" al Pecine; "Ariel de Plata" a la millor direcció (Felipe Cazals) i interpretació (Humberto Zurita); "Ariel de Oro" a la millor pel·lícula).

EL DIA QUE MURIO PEDRO INFANTE

El film comença amb una sèrie de seqüències que ens mostren l'ensorrament de la relació entre Pablo i Lau-

ra, una jove parella que acaba separant-se, dins d'un ambient de violència. A partir d'aquest punt veiem els esforços de Pablo per publicar la seva segona novel·la, i, paral·lelament, els seus intents, compulsius i generalment desafortunats, per establir una altra relació amorosa.

MARIA DE MI CORAZON

Un jove que viu del robatori, retroba una antiga relació sentimental. La noia, que es dedica a la prestidigitació convenç al noi que abandoni la inseguretat de l'atzarós ofici que practica, i formi societat artística amb ella. Consolidada la parella, artísticament i sentimental, la vida comença a presentar-se més optimista. Un dia, però, la noia ha d'emprendre viatge per carretera tota sola...

EL CORAZON DE LA NOCHE

Un jove, instructor d'auto-escola, s'enamora a primer cop d'ull d'una noia sord-muda, que acompanya habitualment a un home cec. Espiant la noia, el jove descobreix el que sembla ser una organització secreta integrada exclusivament per disminuïts físics. Descoberta pel cec la relació entre els dos joves, es produeix una baralla, durant la qual l'home mor al caure per una finestra...

16.00

18.00

20.00

22.00

Dilluns

4

Cinema mexicà:
MOTEL, Luis Mandoki.
Int.: José Alonso, Blanca Guerra,
Salvador Sánchez. Mèxic (C)

Produccions del BFI:
Trilogia de Bill Douglas: (1) **My childhood/La meua infància**, (1972). (2) **My ain folk/La meua pròpia gent**, (1973). Bill Douglas.
Int.: Stephen Archibald, Hughie Restorick. G.Bretanya V.O.T.S.

Produccions del BFI:
Trilogia de Bill Douglas: (3) **My way home/Cami de casa**, Bill Douglas, 1977. Int.: Stephen Archibald, Paul Kermack. Gran Bretanya V.O.T.S. (B/N)

Dimarts

5

Cinema mexicà:
NOCAUT, José Luis García Agraz, 1983. Int.: Gonzalo Vega, Blanca Guerra, Wolf Ruvinskis. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
VIDAS ERRANTES, Juan Antonio de la Riva.
Int.: José Carlos Ruiz, Ignacio Guadalupe, Josefina González. Mèxic (C)

Produccions del BFI:
CRYSTAL GAZING/UNA MIRADA AL FUTUR, Laura Mulvey i Peter Wollen, 1982. Int.: Gavin Richards, Lora Logic. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)
Amb la presència de L. Mulvey i J. Pack

Dimecres

6

Cinema mexicà:
FLOR Y CANTO, N. Echeverría, 1978. (C). **500 AÑOS DE GASTRONOMIA MEXICANA**, E. Escalona, 1979. (C). **DR. ATL**, J. Kuri Aiza, 1981. (C). **TLACOTALPAN**, J. Kuri Aiza, 1982. (C)

Produccions del BFI:
ASCENDANCY/ASCENDÈNCIA, Edward Bennett, 1982. Int.: Julie Covington, Ian Charleson, John Philips. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)

Produccions del BFI:
THE LIFE STORY OF BAAL/HISTORIA DE LA VIDA DE BAAL, Edward Bennett, 1978. Int.: Neil Johnston, Roger Booth, Paul McDowell. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)

Dijous

7

Cinema mexicà:
BAJO LA METRALLA, Felipe Cazals, 1982. Int.: Humberto Zurita, María Rojo, José Carlos Ruiz. Mèxic (C)

Produccions del BFI:
FORDS ON WATER/GUALS A L'AIGUA, Barry Bliss, 1983. Int.: Elvis Payne, Mark Wingett, Kathryn Apangowicz. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)

Produccions del BFI:
BRED AND BORN/CRIANÇA I NAIXENÇA, Joanna Davis i Mary Pat Leese, 1983. Int.: Marty Cruickshank, Amelia Jeyes, Joyce Wilkins. Gran Bretanya V.O.T.S.

Divendres

8

Cinema mexicà:
Octavio Paz, el lenguaje de los árboles (CM), C. Isaac, 1983. **EL DIA QUE MURIO PEDRO INFANTE**, Claudio Isaac, 1981. Int.: Alfonso Arau, Pedro Armendáriz, Delia Casanova. Mèxic (C)

Produccions del BFI:
FLIGHT TO BERLIN/VOL A BERLIN, Christopher Petit, 1983. Int.: Tusse Silberg, Paul Freeman, Lisa Kreuzer. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)

Produccions del BFI:
DOLL'S EYE/ULL DE NINA, Jan Worth. Int.: Sandy Ratcliffe, Bernice Stegers, Lynne Worth. Gran Bretanya V.O.T.S. (C)

Dissabte

9

Cinema mexicà:
MARIA DE MI CORAZON, Jaime Humberto Hermosillo, 1979. Int.: Héctor Bonilla, María Rojo, Armando Martín. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
EL CORAZON DE LA NOCHE, Jaime Humberto Hermosillo, 1983. Int.: Pedro Armendáriz, Jorge Balzarotti, Marcela Camacho. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
BAJO LA METRALLA, Felipe Cazals, 1982. Int.: Humberto Zurita, María Rojo, José Carlos Ruiz. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
Octavio Paz, el lenguaje de los árboles (CM), C. Isaac, 1983. **EL DIA QUE MURIO PEDRO INFANTE**, Claudio Isaac, 1981. Int.: Alfonso Arau, Pedro Armendáriz, Delia Casanova. Mèxic (C)

Diumenge

10

Cinema mexicà:
NOCAUT, José Luis García Agraz, 1983. Int.: Gonzalo Vega, Blanca Guerra, Wolf Ruvinskis. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
VIDAS ERRANTES, Juan Antonio de la Riva.
Int.: José Carlos Ruiz, Ignacio Guadalupe, Josefina González. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
EL CORAZON DE LA NOCHE, Jaime Humberto Hermosillo, 1983. Int.: Pedro Armendáriz, Jorge Balzarotti, Marcela Camacho. Mèxic (C)

Cinema mexicà:
MARIA DE MI CORAZON, Jaime Humberto Hermosillo, 1979. Int.: Héctor Bonilla, María Rojo, Armando Martín. Mèxic (C)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

EL PEQUEÑO CONVICTO, Paul McAdam, 1982. Llargmetratge que combina dibuixos animats i imatges reals. Austràlia V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània. B/N Blanc i negre — C Color

LOS EXPERTOS, de Norbert Kuckelmann

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 22

11-31 Març 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63, 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60

Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T.: 215 82 35

20 anys de Nou Cinema Alemany

Rodatge de LA EXPULSION DEL PARAISO, de Nikolaus Schilling

2.ª part: El relleu generacional

Reprenem, sempre en col·laboració amb l'Institut Alemany de Barcelona, el cicle iniciat el mes de gener i que, tal com s'anuncià, prosseguirà intermitentment fins mitjan juny. Si la primera entrega correspongué bàsicament a l'etapa fundacional, a una necessitat de posar-se en marxa i trobar el mateix temps les eines precises, afinant-les tot fent camí, ara agrupem a una sèrie de realitzadors que, en línies generals, podem dir que corresponen a una segona fornada: encara que les diferències d'edat no siguin grans, es tracta en conjunt de gent nascuda a finals dels anys 30 o a primera meitat dels 40, i que no arriben al cinema amb les mans buides sinó amb un bagatge gens menyspreable. Així, és freqüent trobar entre ells crítics, tècnics (operadors i ajudants de direcció, sobretot), estudiants (graduats o no) de les escoles de cinema. Les seves propostes filmiques, essents disperses, es produeixen sobre un terreny adquirit: la consciència del llenguatge cinematogràfic tant en relació amb allò que el Nou Cinema Alemany ja havia començat a dir com en connexió amb les codificacions anteriors. De les aportacions que presentem, destaquem la de Rudolf Thome, que vindrà a presentar una obra rigorosament inèdita entre nosaltres.

Rudolf Thome

Nat el 1939 a Wallau (Lahn). Estudià escolars en un internat de Wilhelmshof, Batxillerat. 1960-66, estudis de germanística i història. 1962-68, crític cinematogràfic al diari "Süddeutsche Zeitung" i (1963-64) a la revista "Film". 1962 i 1973, col·laborador de "Filmkritik". 1966-67, treballa al departament de crèdits d'una caixa d'estalvis. 1973, es trasllada a Berlín occidental. Col·laborador del cinema "Arsenal" i del "Forum internacional del jove cinema" a partir del 1974. Crític cinematogràfic del diari "Tagesspiegel" (des del 1973) i de la revista de la "city" "Hobo" (1974-76). 1970-75, casat amb la directora de cinema Karin Thome. Des del 1967 posseeix la seva pròpia empresa de producció cinematogràfica: Rudolf Thome Filmproduktion (abans Thomefilm). Des del 1977 és gerent de la Moana Film GmbH. Viu a Berlín occidental.

- 1964/65 **Die Versöhnung/La reconciliació** (curt-metratge)
- 1966 **Stella** (curt-metratge)
- 1967 **Galaxis** (Curs-metratge)
- 1967/68 **Jane erschiesst John, weil er sie mit Ann betrügt/Jane mata John perquè l'enganya amb Ann** (curt-metratge)
- 1968 **Detective/Detectius** (llarg-metratge)
- 1969 **Rote Sonne/Sol roig** (llarg-metratge)
- 1970 **Supergirl** (llarg-metratge)
- 1972 **Fremde Stadt/Ciutat estranya** (llarg-metratge)
- 1974 **Made in Germany and USA** (llarg-metratge)

Rudolf Thome

- 1975 **Tagebuch/Diari** (llarg-metratge)
- 1977/79 **Beschreibung einer Insel/Descripció d'una illa** (llarg-metratge)
- 1980 **Hast du Lust, mit mir einen Kaffee zu trinken? /Tens ganes de prendre un cafè amb mi?** (curt-metratge)
- 1980 **Berlin Chamissoplatz** (llarg-metratge)
- 1982/83 **System ohne Schatten/Sistema sense ombra** (llarg-metratge)

Marcel Hanoun

Marcel Hanoun visità Barcelona l'any 1977 per a presentar la retrospectiva que la Filmoteca oferí de la seva obra. Des d'aleshores, Hanoun ha realitzat altres films i aprofundit la seva poètica. Ara tornarà per a reprendre el diàleg antany encetat. El cicle és organitzat amb la col·laboració de l'Institut Francès de Barcelona.

Marcel Hanoun

És impossible no plantejar-se una simple qüestió pel que fa als films de Marcel Hanoun. Per què el públic —qualsevol que sigui— no té accés a aquests films? Hanoun no és pas ignorat completament ni per la crítica, ni per la professió, no se l'ha oblidat. Dit d'una altra manera, aquests films —dèiem per un moment no pel només el seu interès, sinó també la seva importància— no sobrepassen mai un ens d'estimació més intel·lectual que no sentimental, que les deixa en una posició marginal i excepcional, que ja cap forma de cinema no ocupa en els nostres dies.

Això és estrany, sembla absurd, si no és que hom cregui en els films i els cineastes mateixos (però, qui podria fer-nos creure en aquesta fàbula?). En una època en la qual, precisament, el film d'autor és cercat, és a dir cultivat, en la qual el cinema com a "art" és l'objecte d'una comercialització fructuosa, la resposta a aquesta qüestió no cal, evidentment, cercar-la en un altre lloc diferent de la manera com funciona el cinema, i en tot el que pertoca a aquest cinema en concret, dir el cinema d'Hanoun. Des que fa uns anys, Hanoun ha començat, pertinacment, una acció que podria passar com a allò més inusual. El tracta d'un treball metòdic i rigorós i que afecta al material cinematogràfic mateix. Ens trobem donant un treball de reflexió sobre el cinema que actua — en cas de necessitat malgrat aquest mateix — en contra del cinema "ordinari" i en contra del pes de tota la seva infraestructura. Tot el cinema d'Hanoun aporta una il·lustració exemplar d'allò que Brecht anomenava una "experiència sociològica" i tal com ell mateix la practicava. Una experiència sociològica, és a dir una experiència susceptible de presentar perceptibles "les contradiccions immanents a la societat..." que permeti de comprendre el funcionament de la cultura i dins el qual "aquell que la contempla viu ell mateix igualment, no pas des de l'exterior, sinó des de l'interior dels fenòmens..."

(Jean-Paul Cassagnac, *Mise au Point*, Núm. 1)

El moviment cinematogràfic té més a veure amb el moviment interior del film, amb el moviment d'intercanvi entre l'espectador i el film, que no pas amb tot el moviment que és representat a l'interior (vull dir a la superfície) de les imatges del film. Un zoom, un travelling, una panoràmica sovint no és sinó aparent, és l'obstacle entre el voler dir i allò que és mostrat. Entrar en la imatge i no veure la imatge, vet aquí allò que és cinematogràfic; aquest serà el comportament de l'espectador, demà. Avui, el buit cinematogràfic vol prendre el lloc del pensament de l'espectador, acte polític de negació de l'individu (o de la individualitat). La profunditat d'un pla no serà més la distància recorreguda per un travelling, sinó la recorreguda de l'interior, entre el començament i la fi d'un pla, entre un pla i un altre, entre una seqüència i una altra, entre un FILM i un ALTRE. No hi ha més repetició del film, sinó producció de film, producció d'un sentit cinematogràfic. No hi haurà més consum, sinó elaboració del film per i per a l'espectador. Hi haurà articulació entre l'espectador i l'home espectador, retrobament.

De la mateixa manera, l'articulació no serà feta pel trucatge, per l'artifici, "efecte especial", sinó directament a la presa de vista i al muntatge (en la relació directa que s'establirà entre tots dos, en l'evacuació d'allò que espera la presa de vista del muntatge).

(Marcel Hanoun, *Are Voltaic*, Núm. 9)

Marguerite Duras

El cicle seguirà després de Pasqua

La revisió de la filmografia de Marguerite Duras ja era una proposta de treball ben abans que el sorprenent èxit de la seva darrera novel·la la retornés — i amb quin esclat — al primer pla de l'actualitat. Delphine Seyrig, que fou col·laboradora d'ella en diversos films, en farà una introducció. El cicle és organitzat en col·laboració amb l'Institut Francès de Barcelona.

Marguerite Duras, que ha llegit molt, avui llegeix ben poc. El seu horitzó no és pas la nostra biblioteca, sinó aquell raig que ella hi ha afegit i que mira ara de fer focuajar, de llibre en film, a mesura que es constitueix. Ella disposa, des de *Le ravissement de Lol V. Stein*, d'un joc limitat de marques, d'una "bateria significat" mínima, de la qual ella prova o arrisca les diferents combinacions possibles. Al seu article "Un nen és pegat" Freud descriu la fantasia com una frase simple (subjecte, verb, complement) en què totes les combinacions es poden efectuar a l'entorn d'un invariable irreductible (el verb). Els llibres, els films de Marguerite Duras funcionen més o menys sobre aquest model: circulació de noms martellejats, repetits, un xoc musicalitzat des d'un defora extremament orientat a l'occident més interior i més amagat: "judaic". Hi resta l'invariable, que per a Duras és un blanc, un no dit: "...mot-absència, mot-forat, envolta el seu

centre per un forat, per aquest forat on tots els altres mots haurien d'ésser enterrats..." No és sinó a partir d'això, em penso, que és possible de pensar i de parlar realment d'allò que ella fa. Car és una mica com el tocador de Sade: els noms, que reenvien als llocs, als cossos d'homens o de dones (algunes vegades un mateix nom reenvia a un home i a una dona: Stein), afaçonnen una figura precisa, anomenada llibre, guió: la postura s'arranja, hom roda, hom escriu; l'actitud es trenca, el llibre, el film és acabat. L'habitud a les produccions corrents és la de preparar el film durant dos o tres mesos, de rodar-la i després muntar-la; tot plegat, gairebé un any. Primer hiatus, i la resta se'n deriva: la fabricació d'un film de Marguerite Duras no excedeix pas dos mesos. Un matí, ella em va telefonar perquè l'ajudés a fer **NATHALIE GRANGER**; quinze dies després, el rodatge començava, i al cap de quinze dies més, ja s'havia acabat. Imposar-se tan poc de temps suposa una restricció de les eleccions. Hom fa això perquè no pot fer una altra cosa, que tanmateix la farà una altra vegada, en una altra postura. Aquesta condensació intensa d'una durada quasi institucional és per a Marguerite Duras una necessitat preliminar. Li cal, ja regulada la "gran forma", aquesta precipitació de tots — tècnics, actors, ella mateixa —, que, forçosament, acaba per perturbar la divisió del treball, molt accentuada en un equip de cinema. Essent la darrera a lliurar-se a una pretesa indiferència del tipus de fabricació d'un film fins a la seva realitat de producte acabat, allò que practica Marguerite Duras és tant la posada en crisi com la posada en escena, d'ella mateixa, dels actors, dels tècnics, del sistema.

(Benoît Jacquot, *Marguerite Duras*, Ed. Albatros, 1975)

Jeanne Moreau, Lucie Bosé i Marguerite Duras en el rodatge de *NATHALIE GRANGER*

Delphine Seyrig

Delphine Seyrig

Actriu francesa de teatre, televisió i cinema, nada a Beirut (Liban) el 1932. Son pare era director de l'Institut Arqueològic Libanès. És germana del compositor Francis Seyrig. Va fer cursos d'art dramàtic amb Pierre Bertin, Roger Blin i Tania Balachova. Debuta al teatre el 1952, amb companyies de província (Saint-Etienne, Comédie de l'Est). Del 1955 al 1960, a Nova York, segueix els cursos d'Actor's Studio. Fou descoberta a Nova York per Alain Renais, que la va fer tornar a França. La seva suggerent personalitat i la qualitat dels films que ha interpretat l'han convertida en una de les figures més interessants del cinema actual. A més de treballar amb Renais (*L'ANNÉE DERNIÈRE A MARIENBAD* i *MURIEL OU LE TEMPS D'UN RETOUR*), ho ha fet amb Losey (*ACCIDENT*), Buñuel (*LA VIA LACTEA*), Chantal Akerman, Truffaut, Marguerite Duras entre d'altres.

Stephen Dwoskin

També Dwoskin és un vell conegut nostre gràcies a la retrospectiva que la Filmoteca li consagra. No hem volgut deixar passar l'oportunitat de donar a conèixer ara els films posteriors d'aquest realitzador que aleshores despertà tant d'interès.

OUTSIDE IN, de Stephen Dwoskin

OUTSIDE IN és un enclàrrac de la televisió alemanya dins l'any dels disminuïts físics. Dwoskin filma el seu entorn quotidià i proposa un diari filmat, una crònica que sempre tindria a l'abast de la mà. Si a vegades duu la càmera per a retindre l'atenció d'un cos de dona, captar la seva mirada, i fer caure les màscares, la major part del temps passa davant la càmera (ni i, fent-se filmar per un tercer (outside), dirigeix l'escena. Aquest pas, molt arriscat, Dwoskin el reix perfectament. Cap complaença morbosa, cap exhibicionisme desmesurat en la seva temptativa. Dwoskin no mostra el seu cos disminuït: el film no reproduïx aquest gest obsc, pornogràfic perquè permanentment actua amb ell. Allò que veiem en pantalla és un cos d'actor, alhora tràgic (ens commou) i còmic (ens fa riure, amb ell, mai a costa seva). Un cos sovint mut que, per la seva inèrcia, lentitud i dificultat de desplaçament en el pla, la seva inestabilitat i malaptesa, és de fet un veritable *cos burlesc*. Si el cos vertical és el centre de la representació clàssica, l'escala de mesura, *OUTSIDE IN*, a partir d'una successió de saltets molt curts, és la ficció d'un cos en desequilibri que amenaça o desfà alegrement l'equilibri d'una escena.

(Charles Tesson, *Cahiers du Cinéma*, núm. 333, març de 1982)

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns				
11		Nou Cinema Alemany: SUMMER IN THE CITY-DEDICATED TO "THE KINKS"/ESTIU A LA CIUTAT-DEDICADA A "THE KINKS" , Wim Wenders, 1969-70. Int.: Hanns Zischler, Edda Köchl. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Marcel Hanoun: La muerte del toro (CM), 1961. Le Christ dans la cité (CM), 1961. UNE SIMPLE HISTOIRE , Marcel Hanoun, 1957-58. Int.: Micheline Berancon, Elizabeth Huart, Raymond Jourdan. França V.O. (B/N)	Nou Cinema Alemany: SYSTEM OHNE SCHATTEN/SISTEMA SIN SOMBRA , Rudolf Thome, 1983. Int.: Bruno Ganz, Dominique Laffin, Hanns Zischler. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimarts				
12		Nou Cinema Alemany: ALICE IN DEN STADTEN/ALICIA EN LAS CIUDADES , Wim Wenders, 1973. Int.: Rüdiger Vogler, Yella Rottländer, Lisa Kreuzer. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: FREMDE STADT/CIUTAT ESTRANYA , Rudolf Thome, 1972. Int.: Roger Fritz, Karin Thome, Peter Moland. R.F.A. V.O.T.S. (B/N)	Nou Cinema Alemany: BERLIN CHAMISSOPLATZ , Rudolf Thome, 1980. Int.: Hanns Zischler, Sabine Bach, Wolfgang Kinder. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Amb la presència del realitzador</i>
Dimecres				
13		Nou Cinema Alemany: NEUN LEBEN HAT DIE KATZE/NOU VIDES DEL GAT , Ula Stöckl, 1968. Int.: Heidi Stroh, L. Liane Hielscher, Kristine de Loup. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: MADE IN GERMANY AND USA , Rudolf Thome, 1974. Int.: Karin Thome, Eberhard Kasse, Alf Bold. R.F.A. V.O.T.S. (B/N)	Marcel Hanoun: Feria (CM), 1962. LE HUITIEME JOUR , Marcel Hanoun, 1959. Int.: Emmanuelle Riva, Felix Martin, José Varela. França V.O. (B/N i C) <i>Començarà a les 22'30 h.</i>
Dijous				
14		Nou Cinema Alemany: ERIKAS LEIDENSCHAFTEN/LAS PASIONES DE ERIKA , Ula Stöckl. Int.: Karin Baal, Vera Tschichow. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: TAGEBUCH/DIARI , Rudolf Thome, 1975. Int.: Angelika Kettelhack, Cynthia Beatt, Rudolf Thome. R.F.A. V.O. anglesa, amb subtítols en alemany i amb trad. simultània (B/N)	Marcel Hanoun: La rose et le barrage (CM), 1962. Ego sum (CM), 1962. OCTOBRE A MADRID , Marcel Hanoun, 1964. Int.: Chonette Lauret, Agustin Reyes, Luis Berlianga. França V.O. (B/N). <i>Començarà a les 22'30 h.</i>
Divendres				
15		Nou Cinema Alemany: BESCHREIBUNG EINER INSEL/DESCRIPCIÓN D'UNA ILLA , Rudolf Thome, 1977-78. Int.: Gabrielle Baur, Brian Beatt, Cynthia Beatt. R.F.A. V.O.S. francès (C)	Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior	Marcel Hanoun: UN FILM (AUTO-POURTRAIT) , Marcel Hanoun, 1983. Int.: Raymond Jourdan, Alain Robbe-Grillet, Diana Falh. França V.O. (B/N i C) <i>Amb la presència del realitzador</i>
Dissabte				
16	Nou Cinema Alemany: ALICE IN DEN STADTEN/ALICIA EN LAS CIUDADES , Wim Wenders, 1973. Int.: Rüdiger Vogler, Yella Rottländer, Lisa Kreuzer. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: BERLIN CHAMISSOPLATZ , Rudolf Thome, 1980. Int.: Hanns Zischler, Sabine Bach, Wolfgang Kinder. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: SYSTEM OHNE SCHATTEN/SISTEMA SIN SOMBRA , Rudolf Thome, 1983. Int.: Bruno Ganz, Dominique Laffin, Hanns Zischler. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Marcel Hanoun: Le mystère d'Elche (CM), 1963. L'AUTENTIQUE PROCES DE CARL EMMANUEL JUNG , Marcel Hanoun, 1966. Int.: Maurice Poulleno, Jacques Le Gall, Elisabeth Braconnier. França V.O. (B/N)
Diumenge				
17	Nou Cinema Alemany: DER HANDLER DER VIER JAHRESZEITEN/EL MERCADER DE LAS CUATRO ESTACIONES , Rainer W. Fassbinder, 1971. Int.: Hans Hirschmüller, Hanna Schygulla. R.F.A. V.O.S.E.	Nou Cinema Alemany: ANGST ESSEN SEELE AUF/TODOS NOS LLAMAMOS ALI , Rainer W. Fassbinder, 1973. Int.: Brigitte Mira, El Hadi Ben Salem, Barbara Valentin. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: SUMMER IN THE CITY-DEDICATED TO "THE KINKS"/ESTIU A LA CIUTAT-DEDICADA A "THE KINKS" , Wim Wenders, 1969-70. Int.: Hanns Zischler, Edda Köchl. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Marcel Hanoun: L'ETE , Marcel Hanoun, 1968. Int.: Grazzielle Bussi, Marianne, Pierre-Henri Deleau. França V.O. (B/N)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: BELLEZA NEGRA , James Hill, 1970. Int.: Mark Lester, Walter Slezak. Anglaterra V.E. (C)				
Dilluns				
18		Nou Cinema Alemany: DIE ZARTLICHKEIT DER WOLFE/LA TERNURA DE LOS LOBOS , Ulli Lommel, 1972-73. Int.: Kurt Raab, Jeff Roden, Margit Carstensen. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Stephen Dwoskin: Jesus blood (CM), 1972 (C) SHADOWS FROM LIGHT , Stephen Dwoskin, 1983. Documental sobre el fotògraf Bill Brandt. Gran Bretanya V.O. (B/N)	Stephen Dwoskin: OUTSIDE IN , Stephen Dwoskin, 1981. Int.: Olimpia Carlisi, Stephen Dwoskin. V.O. (C)
Dimarts				
19		Nou Cinema Alemany: JOHN GLUCKSTADT/JOHN GLUCKSTADT , Ulf Mieke, 1974. Int.: Dieter Laser, Marie-Christine Barrault, Johannes Schaaf. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: ANGST ESSEN SEELE AUF/TODOS NOS LLAMAMOS ALI , Rainer W. Fassbinder, 1973. Int.: Brigitte Mira, El Hadi Ben Salem, Barbara Valentin. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Marcel Hanoun: L'HIVER , Marcel Hanoun, 1969. Int.: Tiziana, Michel Lonsdale, Christian Barbier. França V.O. (B/N i C)
Dimecres				
20		Nou Cinema Alemany: MATHIAS KNEISSL/MATHIAS KNEISSL , Reinhard Hauff, 1970-71. Int.: Hans Brenner, Ruth Drexl, Eva Mattes, Rainer W. Fassbinder. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DAS LETZTE LOCH/EL DARRER FORAT , Herbert Achternbusch, 1981. Int.: H. Achternbusch, Annamiri Bierbichler, Gabi Geist. R.F.A. V.O.S. francès (B/N)	Marcel Hanoun: Bruges (CM), 1969. Le vent souffle ou il veut (CM), 1976. LA VERITE SUR L'IMAGINAIRE PASSION D'UN INCONNU , Marcel Hanoun, 1972. Int.: Michel Morat, Anne Wlazewski. França V.O. (B/N i C)
Dijous				
21		Nou Cinema Alemany: PAULE PAULANDER/PAULE PAULANDER , Reinhard Hauff, 1975. Int.: Manfred Reiss, Manfred Gnöth, Katharina Tüsch. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: Nicht der homosexuelle ist pervers, sondern die situation, in der er lebt/No els homosexuals son perversos, sino la situació en la que viuen , Rosa von Praunheim, 1970. Int.: Bernd Feuerhelm. R.F.A. V.O.T.S. (C)	Marcel Hanoun: Le temps met fin aux hautes pyramides (CM), 1979. Futur antérieur (CM), 1979. LA NUIT CLAIRE , Marcel Hanoun, 1978. Int.: Lorraine Bonnemaison, Gérard Rouzier, Florence Rousseau. França V.O. (B/N i C)

16.00

18.00

20.00

22.00

Divendres

22

Nou Cinema Alemany:
**DIE REINHEIT DES HERZEN/
LA PUREZA DEL CORAZON.**
Robert van Ackeren, 1979-80.
Int.: Elisabeth Trissenaar, Mat-
thias Habich, Heinrich Gskes.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DEUTSCHLAND PRIVAT/ALE-
MANIA EN PRIVAT.** Robert
van Ackeren, 1980. Antologia de
films Super 8 realitzats per parti-
culars (vacances, família, porno-
grafia...). R.F.A. V.O.T.S. (C)

Marcel Hanoun:
**L'arbre qui gemit (CM), 1981. PEU
D'HOMMES, QUELQUES FEMMES.**
Marcel Hanoun, 1983. Film en Su-
per-8, amb fotografia, muntatge i so
de M. Hanoun. França V.O. (B/N) (C)

Dissabte

23

Nou Cinema Alemany:
**LINA BRAAKE/LINA BRAA-
KE.** Bernhard Sinkel, 1974-75.
Int.: Lina Carstens, Fritz Rasp.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DIE SACHVERSTANDIGEN/
LOS EXPERTOS.** Norbert Kö-
ckelmann, 1972. Int.: Matthias
Eysen, R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**NACHTSCHATTEN/SOMBRAS
NOCTURNAS.** Niklaus Schilling,
1971. Int.: Elke Hart, John van
Drielen. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DIE VERTREIBUNG AUS DEM
PARADIES/LA EXPULSION DEL
PARAISO.** Niklaus Schilling, 1978.
Int.: Herb Andress, Elke Haltauf-
derheide, Ksenija Protic. R.F.A.
V.O.S.E. (C)

Diumenge

24

Nou Cinema Alemany:
**PAULE PAULANDER/PAULE
PAULANDER.** Reinhard Hauff,
1975. Int.: Manfred Reiss, Man-
fred Gnath, Katharina Tüscher.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**NACHTSCHATTEN/SOMBRAS
NOCTURNAS.** Niklaus Schilling,
1971. Int.: Elke Hart, John van
Drielen. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DIE VERTREIBUNG AUS DEM
PARADIES/LA EXPULSION
DEL PARAISO.** Niklaus Schil-
ling, 1975. Int.: Herb Andress,
Elke Haltaufderheide, Ksenija
Protic. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DER WILLI-BUSCH-REPORT/EL
REPORTAJE DE WILLI BUSCH.**
Niklaus Schilling, 1979. Int.: Tilo
Prückner, Dorothea Moritz, Kor-
nelia Boje. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Començarà a les 22'15 h.

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

WICKIE GEWINT EINEN FREUND/WICKIE EL VIKINGO, Rieggis Eur, Llargetratge de dibuixos animats, Alemanya-Japó. V.E. (C)

Dilluns

25

Nou Cinema Alemany:
**DER WILLI-BUSCH-REPORT/
EL REPORTAJE DE WILLI
BUSCH.** Niklaus Schilling, 1979.
Int.: Tilo Prückner, Dorothea
Moritz, Kornelia Boje. R.F.A.
V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**DIE SACHVERSTANDIGEN/
LOS EXPERTOS.** Norbert Kö-
ckelmann, 1972. Int.: Matthias
Eysen, R.F.A. V.O.S.E. (C)

Marguerite Duras:
NATHALIE GRANGER. Marguerite
Duras, 1972. Int.: Lucia Bosé, Jean-
ne Moreau, Gérard Depardieu. França
V.O.S. anglès (C)

Dimarts

26

Delphine Seyrig:
**L'ANNEE DERNIERE A MA-
RIENBAD/EL AÑO PASADO
EN MARIENBAD.** Alain Resnais,
1961. Int.: Delphine Seyrig,
Giorgio Albertazzi, Sacha Pitoeff.
França V.E. (B/N)

Marguerite Duras/Delphine Seyrig:
INDIA SONG/INDIA SONG.
Marguerite Duras, 1975. Int.:
Delphine Seyrig, Michel Lonsdale,
Matthieu Carrière, Franca
V.O.S. anglès (C)

Marguerite Duras/Delphine Seyrig:
**SON NOM DE VENISE DANS
CALCUTTA DESERT.** Marguerite
Duras, 1975. Int.: Delphine Seyrig,
Nicole Hays, Marie-Pierre Thiébaud.
França V.O. (C)

Amb la presència de Delphine Seyrig

Dimecres

27

Nou Cinema Alemany:
**LINA BRAAKE/LINA BRAA-
KE.** Bernhard Sinkel, 1974-75.
Int.: Lina Carstens, Fritz Rasp.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**IM NAMEN DES VOLKES/EN
NOMBRE DEL PUEBLO.** Otto-
kar Runza, 1974. Fot.: Michael
Epp, Paul Ellmerer. R.F.A. V.E.
(C)

Marguerite Duras/Delphine Seyrig:
BAXTER, VERA BAXTER. Margue-
rite Duras, 1977. Int.: Delphine Sey-
rig, Gérard Depardieu. França V.O.
(C)

Començarà a les 22'15 h.

Dijous

28

Nou Cinema Alemany:
BERLINGER. Alf Brustellin i
Bernhard Sinkel, 1975. Int.:
Martin Benrath, Hannelore Elsner.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
KALGESTELLT/MARGINADO.
Bernhard Sinkel, 1980. Int.: Hel-
mut Griem, Angela Molina, Mar-
tin Benrath. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Marguerite Duras:
LE NAVIRE NIGHT. Marguerite
Duras, 1979. Int.: Bulle Ogier, Do-
minique Sanda, Mathieu Carrière.
França V.O. (C)

Divendres

29

Nou Cinema Alemany:
**LUDWIG, REQUIEM FÜR EI-
NE JUNGFRÄULICHEN KO-
NIG/LUDWIG, REQUIEM FOR
UN REY VIRGEN.** Hans Jürgen
Syberberg, 1972. Int.: Harry Baer,
Peter Kern, Ingrid Caven. R.F.A.
V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**Winifred Wagner und die
geschichte des hauses Wahnfried
von 1914-1975.** Hans Jürgen Sy-
berberg, 1975. Film documental
amb fotografia de D. Lohmann.
R.F.A. V.O.S.E. Com. a les 20'15 h.

Marguerite Duras:
HIROSHIMA MON AMOUR. Alain
Resnais, 1959. Int.: Emmanuelle
Riva, Eiji Okada. França V.O. (B/N)
Començarà a les 22'30 h.

Dissabte

30

Nou Cinema Alemany:
**DIE GLASERNE ZELLE/LA
CELDA DE CRISTAL.** Hans W.
Geissendörfer, 1977. Int.: Hel-
mut Griem, Brigitte Fossey, Die-
ter Laser. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**STERNSTEINHOF/LA GRAN-
JA DE STERNSTEIN.** Hans W.
Geissendörfer, 1976. Int.: Katja
Rupé, Tilo Prückner, Peter Kern.
R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
**Ludwig, Requiem für eine jung-
fraulichen Königin/Ludwig, re-
quiem por un rey virgen.** Hans
Jürgen Syberberg, 1972. Int.: Har-
ry Baer, P. Kern, I. Caven. R.F.A.
V.O.S.E. (C) Començarà a les 20'15

Marguerite Duras:
MODERATO CANTABILE. Peter
Brook, 1960. Int.: Jeanne Moreau,
Jean Paul Belmondo. França V.O.
(B/N)
Començarà a les 22'30 h.

Diumenge

31

Nou Cinema Alemany:
BERLINGER. Alf Brustellin i
Bernhard Sinkel, 1975. Int.:
Martin Benrath, Hannelore
Elsner. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Nou Cinema Alemany:
KALGESTELLT/MARGINADO.
Bernhard Sinkel, 1980. Int.: Hel-
mut Griem, Angela Molina,
Martin Benrath. R.F.A. V.O.S.E.
(C)

Nou Cinema Alemany:
**DIE GLASERNE ZELLE/LA
CELDA DE CRISTAL.** Hans W.
Geissendörfer, 1977. Int.: Hel-
mut Griem, Brigitte Fossey, Die-
ter Laser. R.F.A. V.O.S.E. (C)

Marguerite Duras:
**UNE AUSSI LONGUE ABSENCE/
UNA LARGA AUSENCIA.** Henri
Colpi, 1961. Int.: Aida Valli,
Georges Wilson, Jacques Marden.
França V.O. (B/N)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

DIE BLUTINGEN GEIER VON ALASKA/LOS BLANCOS COLMILLOS DE ALASKA, Harald Reinl, 1973. Int.: Doug Mc Clure, Harald Leipnitz, Angelica Ott. Alemanya V.E. (C)

V.O. Versió original - V.C. Versió catalana - V.E. Versió castellana - V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català - V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma - V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània. B/N Blanc i negre - C Color

Rodatge de NATHALIE GRANGER

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 23

1-14 Abril 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Marguerite Duras

LE CAMION, de Marguerite Duras

CESARÉE, de Marguerite Duras

Proseguim en aquest programa el cicle consagrat a la novel·lista i cineasta francesa. Per raons de força major —més concretament, degut a les exigències internacionals del moviment de còpies— s'han produït alguns canvis en l'ordre de projecció dels films — inicialment previstos en successió cronològica—, però no en la composició del cicle. Aquests canvis del programa anterior —l'anticipació de **AGATHA ET LES LECTURES ILLIMITÉES** i de **L'HOMME ATLANTIQUE**—, que ja van ésser puntualment anunciats a la premsa i reflexats en el tiratge d'un programa addicional, afecten aquí a la data de presentació de **LES ENFANTS**, el film revelació que reconcilià durassians i anti-durassians en un retorn de l'autora a la narració, a la fabulació argumental, a una interpretació basada en el treball de composició, i la descoberta com a gran autora còmica. El film parteix, a l'igual que el curt-metratge **EN RACHACHANT**, d'un molt breu relat de la pròpia Duras, que en desenvolupa la virulència crítica —el nen que no vol anar a l'escola i posa en qüestió la institució, reivindicant l'escola de la vida— seguint les seves pautes estilístiques. Un acontèixement, sens dubte. Apuntem-ho a la vostra agenda per als dies 19 i 21 d'abril. El cicle Duras es complementa amb els següents vídeos, que podran visionar-se a l'Institut Francès de Barcelona, del 15 al 19 d'abril, prèvia sol·licitud a Madame Colin, tel. 209 59 11.

Vídeos
 al film:

NATHALIE GRANGER, INDIA SONG, SON NOM DE VENISE DANS CALCUTTA DESERT, LE CAMION, CESARÉE, LES MAINS NEGATIVES, AURELIA-STEINER (MELBOURNE&VANCOUVER)

b) postfacs:

LA CLASSE DE LA VIOLENCE, LA COULEUR DES MOTS, LE CIMETIERE ANGLAIS, LA DAME DES YVELINES, LA CAVERNE NOIRE - WORKS AND WORDS (es tracta de les entrevistes realitzades per Dominique Noguez en 1984, on Marguerite Duras s'explica sobre les obres anteriors al llarg d'una hora aproximada en cada cas)

c) emissions:

LES LIEUX DE MARGUERITE DURAS (dues emissions), **SAVANNAH BAY, C'EST TOI** (dues emissions), **DURAS FILME, APOSTROPHES** (28/09/84)

Republic Pictures

De tothom són conegudes les grans productores americanes que, fundades en els anys 10 i 20, i transformades posteriorment mitjançant fusions i conglomerats empresarials, han dominat el mercat internacional durant dècades. Però al seu costat, o més aviat en un racó, al carrer Gower, conegut com a Poverty Row (que els traductors nostrats traduïren per Can Misèries), hi havia els petits estudis, és a dir, els especialitzats en films d'elaboració ràpida, destinats al mercat nacional i als memorables programes dobles dels cinemes de barri, sobretot a partir de 1935, data en que aquesta pràctica començava arrelar i s'exercir una duradora influència en el públic. D'aquests estudis, el més important i ambiciós fou la Republic Pictures, que pel volum i qualitat de la seva producció es convertí en reina de la sèrie B. Fundada en 1935 i dirigida fins la seva desaparició en 1959 per

Republic Pictures: Herbert J. Yates, John Wayne, Vera Ralston i Mike Mazurki en el set de DAKOTA

Herbert J. Yates, president dels laboratoris Consolidated Film Industries, oferí un excel·lent nivell tècnic, que no s'atura davant les innovacions (el cèlebre Tru-color de **JOHNNY GUITAR**, la pantalla gran Natural-ma)

A les característiques dels altres estudis —la producció en cadena, el màxim aprofitament dels medis—, els petits hi havien d'afegir l'adaptació dels continguts narratius als medis de producció, i així la dissimulació dels defectes es convertí en estilisme: és típic de la Republic l'acció i moviment sense treva que es podrien resumir en el lema "més trets que diàlegs". I al mateix temps, com més de pressa es passava davant els decorats, millor, així no "cantaven" gaire!!). Durant tota la seva existència, la Republic es centrà en els gèneres populars, creant comèdies i melodrames, serials d'acció i aventures i, sobretot, els petits westerns, per als que tingué estrelles exclusives d'anomenada com Roy Rogers, Gene Autry o John Wayne, el qual protagonitzà 25 films i un serial de la casa. En el seu millor moment, comptà amb estrelles com Joan Crawford, Robert Mitchum, Yvonne de Carlo o Linda Darnell, i en llança d'altres, com Sterling Hayden i Vera Ralston. Grans directors hi treballaren: John Ford, Nicholas Ray, Orson Welles, Frank Borzage, Fritz Lang i, sobretot, Allan Dwan.

Allan Dwan

Aquest pioner, nat a Toronto en 1885 i traspassat en 1961, va realitzar per a la Republic 14 pel·lícules, quantitat insignificant si la comparem als 800 títols que li atribueixen història i llegenda. D'ell, Peter Bogdanovich en va escriure: "Mai tornarà a haver-hi una carrera cinematogràfica com la d'Allan Dwan. En uns 50 anys dirigí almenys 400 pel·lícules i en produí, escriví o supervisà altres tantes. Seguir la carrera de Dwan és observar l'evolució d'un art. Arribà al cinema en 1909, menys d'un any després que Griffith fes el seu primer film. Setze mesos després ja dirigia. Pertanyé a aquella afortunada generació que trobà una ocupació per a la qual no hi havia preparació ni desig, simplement perquè no existia: un terreny inexplorat, sense lleis, límits ni pautes. Aquella ocupació es convertí en un art, i en el seu exercici Dwan ha oblidat més coses que totes les que qualsevol de nosaltres és capaç d'aprendre en tota una vida".

En aquest programa lliurem la primera entrega d'aquest cicle.

ESPECIAL INFANTIL

Com podeu veure, les sessions de tarda de la Setmana Santa han estat pensades per a la població infantil que no surti de vacances.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 1		SNOOPY, COME HOME/SNOOPY, VUELVE A CASA , Bill Meléndez, 1972. Llarg-metratge de dibuixos animats. USA V.E. (C)	AVENTURAS DE WILBUR Y CARLOTA , Charles A. Nichols i Iwao Takamoto, 1973. Llarg de dibuixos. Hanna-Barbera. Anglaterra V.E. (C)	Marguerite Duras BAXTER, VERA BAXTER , M. Duras, 1977. Int.: Delphine Seyrig, Gerard Depardieu. França V.O. (C)
Dimarts 2		AVENTURAS DE WILBUR Y CARLOTA , Charles A. Nichols i Iwao Takamoto, 1973. Llarg de dibuixos. Hanna-Barbera. Anglaterra V.E. (C)	SNOOPY, COME HOME/SNOOPY, VUELVE A CASA , Bill Meléndez, 1972. Llarg-metratge de dibuixos animats. USA V.E. (C)	Allan Dwan: I DREAM OF JEANIE/MI ADORADA JEANIE , Allan Dwan, 1952. Int.: Ray Middleton, Bill Shirley, Eileen Christy. USA V.O. (C)
Dimecres 3		ANTEOJITO Y ANTIFAZ , García Ferré, 1972. Llarg de dibuixos. Premi Festival Cine Infantil de Gijón. Argentina V.E. (C)	TOM THUMB/EL PEQUEÑO GIGANTE , George Pal, 1958. Int.: Russ Tamblyn, Terry Thomas, Peter Sellers. USA V.E. (C)	Allan Dwan: TRAIL OF THE VIGILANTES/LA SENDA DE LOS HEROES , Allan Dwan, 1940. Int.: Franchot Tone, Broderick Crawford. USA V.E. (B/N)
Dijous 4		TOM THUMB/EL PEQUEÑO GIGANTE , George Pal, 1958. Int.: Russ Tamblyn, Terry Thomas, Peter Sellers. USA V.E. (C)	Allan Dwan: THE WOMAN THEY ALMOST LYNCHED/LA MUJER A LA QUE CASI LINCHARON , A. Dwan, 1953. Int.: John Lund, Brian Donlevy, Audrey Totter. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: DRIFTWOOD/A LA DERIVA , Allan Dwan, 1947. Int.: Ruth Warrick, Walter Brennan, Natalie Wood. USA V.E. (B/N)
Divendres 5		TRENZAS DORADAS , Werner Jacobs, 1965. Int.: Eva Maria Singhammer, Gertrud Mittermayr. Austria V.E. (C)	Allan Dwan: SANDS OF IWO JIMA/ARENAS SANGRIENTAS , Allan Dwan, 1949. Int.: John Wayne, John Agar, Adele Mara. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: ANGEL IN EXILE/UN ANGEL EN EL EXILIO , Allan Dwan, 1948. Int.: John Carroll, Adele Mara. USA V.E. (B/N)
Dissabte 6	THE INCREDIBLE MR. LIMPET/ UN PEZ CON GAFAS , Arthur Lubin, 1963. Int.: Don Knotts, Carol Cook, Jack Weston. USA V.E. (C)	EL GATO CON BOTAS , Kimio Yabuki, 1969. Llarg-metratge de dibuixos animats. Japó V.E. (C)	Allan Dwan: SURRENDER/SEDUCCION , Allan Dwan, 1950. Int.: Vera Ralston, John Carroll, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: BELLE LE GRAND , Allan Dwan, 1951. Int.: John Carroll, Vera Ralston. USA V.E. (B/N)
Diumenge 7	EL GATO CON BOTAS , Kimio Yabuki, 1969. Llarg-metratge de dibuixos animats. Japó V.E. (C)	THE INCREDIBLE MR. LIMPET/ UN PEZ CON GAFAS , Arthur Lubin, 1963. Int.: Don Knotts, Carol Cook, Jack Weston. USA V.E. (C)	Allan Dwan: THE WILD BLUE YONDER/TORRENTA EN EL PACIFICO , Allan Dwan, 1951. Int.: Wendell Corey, Vera Ralston. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: FLIGHT NURSE/NOVIA DE VUELO , Allan Dwan, 1954. Int.: Joan Leslie, Forrest Tucker, Ben Cooper. USA V.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: ANTEOJITO Y ANTIFAZ , García Ferré, 1972. Llarg-metratge de dibuixos. Premi Festival Cine Infantil de Gijón. Argentina V.E. (C)				
Dilluns 8		Allan Dwan: I DREAM OF JEANIE/MI ADORADA JEANIE , Allan Dwan, 1952. Int.: Ray Middleton, Bill Shirley, Eileen Christy. USA V.E. (C)	Allan Dwan: SANDS OF IWO JIMA/ARENAS SANGRIENTAS , Allan Dwan, 1949. Int.: John Wayne, John Agar, Adele Mara. USA V.E. (B/N)	Marguerite Duras: DETRUIRE, DIT-ELLE , Marguerite Duras, 1969. Int.: Catherine Sellers, Michael Lonsdale, Henry Garcin. França V.O. (B/N)
Dimarts 9		Allan Dwan: THE WOMAN THEY ALMOST LYNCHED/LA MUJER A LA QUE CASI LINCHARON , A. Dwan, 1953. Int.: John Lund, Brian Donlevy, Audrey Totter. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: A MAN ALONE/UN HOMBRE SOLO , Ray Milland, 1955. Int.: Ray Milland, Ward Bond, Lee van Cleef. USA V.O. (C)	Marguerite Duras: NATHALIE GRANGER , Marguerite Duras, 1972. Int.: Lucie Bosé, Jeanne Moreau, Gerard Depardieu. França V.O.S. anglès (B/N)
Dimecres 10		Allan Dwan: DRIFTWOOD/A LA DERIVA , Allan Dwan, 1947. Int.: Ruth Warrick, Walter Brennan, Natalie Wood. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: LISBON/LISBOA , Ray Milland, 1956. Int.: Ray Milland, Maureen O'Hara, Claude Rains. USA V.O. (C)	Marguerite Duras: LE CAMION , Marguerite Duras, 1977. Int.: Marguerite Duras, Gerard Depardieu. França V.O. (C)
Dijous 11		Allan Dwan: ANGEL IN EXILE/UN ANGEL EN EL EXILIO , Allan Dwan, 1948. Int.: John Carroll, Adele Mara. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: THE RIVER'S EDGE/AL BORDE DEL RIO , Allan Dwan, 1957. Int.: Ray Milland, Anthony Quinn, Debra Paget. USA V.E. (C)	Marguerite Duras: Césaire (CM) , 1979. Les Mains négatives (CM) , 1979. AURELIA STEINER (Melbourne), 1979. A. STEINER (Vancouver), 1979. França V.O.
Divendres 12		Allan Dwan: SURRENDER/SEDUCCION , Allan Dwan, 1950. Int.: Vera Ralston, John Carroll, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)	Allan Dwan: BELLE LE GRAND , Allan Dwan, 1951. Int.: John Carroll, Vera Ralston. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: DARK COMMAND/MANDO SINIESTRO , Raoul Walsh, 1940. Int.: John Wayne, Walter Pidgeon, Claire Trevor. USA V.E. (B/N)
Dissabte 13	Allan Dwan: FLIGHT NURSE/NOVIA DE VUELO , Allan Dwan, 1954. Int.: Joan Leslie, Forrest Tucker, Ben Cooper. USA V.E. (C)	Republic Pictures: THE QUIET MAN/EL HOMBRE TRANQUILO , John Ford, 1952. Int.: John Wayne, Maureen O'Hara, Victor McLaglen. USA V.O.S.E.	Republic Pictures: JOHNNY GUITAR/JOHNNY GUITAR , Nicholas Ray, 1953. Int.: Sterling Hayden, Joan Crawford, Mercedes McCambridge. USA V.O.S.E. V.E. (C)	Allan Dwan: THE RIVER'S EDGE/AL BORDE DEL RIO , Allan Dwan, 1957. Int.: Ray Milland, Anthony Quinn. USA V.E. (C)
Diumenge 14	Allan Dwan: THE WILD BLUE YONDER/TORRENTA EN EL PACIFICO , Allan Dwan, 1951. Int.: Wendell Corey, Vera Ralston. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: JOHNNY GUITAR/JOHNNY GUITAR , Nicholas Ray, 1953. Int.: Sterling Hayden, Joan Crawford. USA V.O.S.E. (C)	Republic Pictures: THE QUIET MAN/EL HOMBRE TRANQUILO , John Ford, 1952. Int.: John Wayne, Maureen O'Hara. USA V.O.S.E. (C)	Republic Pictures: DAKOTA/DAKOTA , Joseph Kane, 1945. Int.: John Wayne, Vera Ralston, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:
FROM THE EARTH TO THE MOON/DE LA TIERRA A LA LUNA, Byron Haskin, Int.: Joseph Cotten, George Sanders, Debra Paget. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Marguerite Duras

LES ENFANTS

Els cròniques reflexen la desaparició d'un dels títols de crèdit. Atenció doncs a la còpia (sapigau que és la mateixa i la rebem del mateix senyor). Ara, dit això, permeteu una afirmació: el film és duríssim de dalt a baix, col·laboradors a part.

Berlín. Encara no son les 9 del matí. Amb un vent glaçat colpejant sense misericòrdia les cares dels viants, és la millor hora per veure un film de Marguerite Duras. El seu cinema no té res a veure amb els productes ortodoxos elaborats per a un consum fàcil. L'autora de **INDIA SONG** intenta penetrar fins al més profund en la metàfora de "l'escola de la vida". Ernesto Itasca important, la d'Axel Bougousslavski no vol anar a escola. Ni els seus pares, atents i comprensius, ni el director del col·legi, entenen les raons, que es reduïxen a no voler anar a classe, perquè allà hi ensenyen allò que un no sap. Un periodista intenta descobrir els motius ocults, perquè la ferma actitud d'Ernesto s'està convertint en una nova raó filosòfica.

¿Es tracta d'una protesta contra la societat? ¿Una manipulació del nihilisme? Però, el positivisme no és entès de la mateixa manera per la societat que per Ernesto. "La intel·ligència —diu Marguerite Duras— no juga cap paper, la filosofia no li proporciona cap orientació".

Aquest nen-adult i Ernesto té set anys, però es interpreta per un adult i no fa més que assumir la màxima socràtica del "només sé que no sé res", aprofitant la incomprensió del seu entorn, que revaloritza la seva, diguem-ne, superioritat. A més de la Duras, el film està signat per Jean-Marc Turine, Jean Mascio i Yanni Andreas. El fet curiós és que el productor de **LES ENFANTS**, homs abans de la projecció vingué a Berlín amb unes tisores i tallà part dels títols de crèdit per a que només hi aparegués el nom de la Duras. La direcció del festival, sense dubtar-ho un moment, es posà en contacte amb Marguerite. El resultat d'aquesta operació "d'autor" fou que, abans de la projecció del film, es passessin, a manera de testimoni, breus segons dels fotogrames tallats.

(Antoni Kirchner, *El Noticiero Universal*, 21 de febrer de 1985)

Portada del press-book de **LES ENFANTS**, "un film escrit et réalisé par Marguerite Duras". Es tracta d'una coproducció entre Les Productions Berthomont i Le Ministère de la Culture.

Marguerite Duras, guanyadora del darrer premi Goncourt amb la novel·la *L'Amant*, és notícia a la Berlínale. S'ha projectat la seva pel·lícula **LES ENFANTS**, la història d'un nen que no vol anar a escola. Escriptora de professió, Duras ha participat en pel·lícules tan importants com **HIROSHIMA, MON AMOUR** o **INDIA SONG** (dirigida directament per ella).

Ernest (Axel Bougousslavski) no vol anar a escola. Ni els seus pares, malgrat la seva paciència i comprensió, ni els mestres entenen les raons que esgrimeix el nen per tal de no anar a classe. Un periodista intenta descobrir motius ocults, perquè la fermesa d'Ernest s'està convertint en una nova raó filosòfica.

LES ENFANTS va ser dirigida per Duras conjuntament amb Marc Turine i Jean Mascio. Per cert que la direcció devia sofrir alguns problemes: Abans de la projecció per a la premsa de **LES ENFANTS** es va anunciar per megafonia que contra la voluntat de Marguerite Duras, el productor havia fet treure un plalet dels títols de crèdit. El pla en concret mostrava exclusivament el nom dels tres coproductors. De moment, però, no ha estat possible aclarir aquest fet.

El film de Duras és excel·lentment interpretat per actors de pes com Daniel Gelin, André Dussolier o Pierre Arditi i el debutant Axel Bougousslavski en el paper de nen. Com que es tracta d'una pel·lícula de Marguerite Duras ja s'entén que el text literari s'imposa i té preferència davant la imatge cinematogràfica. De tota manera, gràcies al sentit de l'humor, aquesta "comèdia filosòfica" no ofega l'espectador.

(Enric Ripoll-Freixas, *Avui*, 22 de febrer de 1985)

Desè aniversari de la Republic Pictures: abans i després d'**EL TERREMOTO DE SAN FRANCISCO**

Republic Pictures

La nota següent complementa la ja apareguda en el programa anterior. Com podeu observar, aquesta entrega se centra en un actor i un director claus d'aquest Estudi: John Wayne i Joseph Kane, respectivament, dels quals hem fet una tria que, fugint de la monografia western, abastés un ample repertori de gèneres.

Companyia de producció cinematogràfica nord-americana, amb el distintiu d'una àguila sobre el cim d'una muntanya, creada en 1935 per Herbert J. Yates (qui havia fundat els Republic Laboratories en 1918). La companyia s'especialitzà en una vasta producció de

sèries B, especialment westerns, fins als primers anys 50. L'arrencada tingué lloc amb dos actors principals John Wayne i Gene Autry. **THE THREE MESQUITEERS** (1936) fou el primer d'una popular sèrie de Westerns. Conegudes bandes de música, com la de Cab Calloway o la de Ted Lewis, apareixen, a vegades, en musicals de la Republic, i tant l'orquestra de Duke Ellington com la de Eddie Duchin sortien a **THE HIT PARADE** (1937). Pel cantó de la comèdia, hi havia Allison Skipworth i Polly Moran.

Cap als anys quaranta, John Wayne havia progressat envers produccions més importants, com **EL TERREMOTO DE SAN FRANCISCO** (1945), i mentre Gene Autry era a la guerra, Roy Rogers va mantenir viu el western, amb William (Wild Bill) Elliot i Rex Allen com noves estrelles cowboy de Republic. La dona de Herbert J. Yates, Vera (Hruba) Ralston, es convertí en l'actriu més omnipresent de la Companyia, actuant sovint al costat de John Wayne, en **EL LUCHADOR DE KENTUCKY** (1949), s'els reuní el gros Oliver Hardy. En els anys 50 hi hagué una davallada en la quantitat de produccions, però s'incrementà el nombre de produccions de qualitat, inclosos **JOHNNY GUITAR** (Nicholas Ray, 1954), i dues dirigides per John Ford i protagonitzades per John Wayne: **RIO GRANDE** (1950) i **UN HOMBRE TRANQUILLO** (1952), probablement les millors produccions de la Republic.

La producció de films fou abandonada després de 1958, encara que la companyia seguí existint i dedicant-se a altres activitats. Va canviar el seu nom pel de Republic Corporation l'any 1960.

(The Oxford Companion to Film)

El moviment obrer

LA VERDAD SOBRE EL CASO SAVOLTA, d'Antonio Drove

La tradició vol que entorn l'1 de maig apleguem títols significatius de temàtica proletària. Aquest any, en escaure's aquesta data dins el bloc alemany, hem aprofitat l'existència dels *Arbeiterfilme* produïts per Basia-Film (del qual varem publicar un dossier, encara a la venda en el nostre servei de llibreria) per a incloure'ls en un programa en què cal destacar la possibilitat de presentar, per primera vegada després d'anys d'intents restats però infructuosos, títols tan preuats com el **SAVOLTA** barceloní i l'americà **HARLAN COUNTRY USA**.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 15		Republic Pictures: THREE FACES WEST/CAMINO DEL OESTE , Bernard Vorhaus, 1940. Int.: John Wayne, Charles Coburn. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: LADY FROM LOUISIANA/LA DAMA DE LOUISIANA , Bernard Vorhaus, 1941. Int.: John Wayne, Ona Munson, Dorothy Dandridge. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE VERLORENE EHRE DER KATHARINA BLUM/EL HONOR PERDIDO DE KATHARINA BLUM , Volker Schlöndorff, 1975. Int.: Angela Winkler, Mario Adorf, Hannelore Hoyer. R.F.A. V.E. (C)
Dimarts 16		Republic Pictures: WHEEL OF FORTUNE/UN HOMBRE TRAICIONADO , John H. Auer, 1941. Int.: John Wayne, Frances Dee, Ward Bond. USA V.E. (B/N)	Republic Pictures: IN OLD CALIFORNIA/EN LA VIEJA CALIFORNIA , William McGann, 1942. Int.: John Wayne, Binnie Barnes, Albert Dekker. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: SCHWESTERN ODER DIE BALANCE DES GLUCKS/HERMANAS O EL BALANCE DE LA FELICIDAD , Margarethe von Trotta, 1979. Int.: Jutta Lampe, Gudrun Gabriel, Jessica Früh. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimecres 17		Republic Pictures: FLYING TIGERS/TIGRES DEL AIRE , David Miller, 1942. Int.: John Wayne, John Carroll, Anna Lee. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DEUTSCHLAND IM HERBST/ALEMANIA EN OTOÑO , Kluge, Fassbinder, Schlöndorff, Reitz, Brustellin, Sinkel, Mainka, Rupé, Cloos, 1978. R.F.A. V.O.S.E. (C) (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE BLEITERNE ZEIT/LAS HERMANAS ALEMANAS , Margarethe von Trotta, 1981. Int.: Jutta Lampe, Barbara Sukowa, Rüdiger Vogler. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dijous 18		Republic Pictures: WAR OF THE WILDCATS/LA GUERRA DEL PETROLEO , Albert S. Rogell, 1943. Int.: John Wayne, Martha Scott. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DER KANDIDAT/EL CANDIDAT , V. Schlöndorff, Stefan Aust, A. Kluge i Alexander von Eschwege, 1980. R.F.A. V.O.S. francès (C) (B/N)	Nou Cinema Alemany: IM NAMEN DES VOLKES/EN NOMBRE DEL PUEBLO , Ottokar Runze, 1974. Int.: Michael Epp, Paul Ellmerer. R.F.A. V.E. (C)
Divendres 19		Republic Pictures: THE FIGHTING SEABEES/MARINOS INTREPIDOS , Edward Ludwig, 1944. Int.: John Wayne, Susan Hayward, Dennis O'Keefe. USA V.E. (B/N)	Marguerite Duras: En rachâchant (CMI), Jean-Marie Straub i Danièle Huillet, 1982. LES ENFANTS , Marguerite Duras, 1984. Int.: Axel Bougousslavski, Daniel Geffin, Tatiana Moukhine, Franca V.O.S. alemany (C)	Nou Cinema Alemany: DER MAEDCHENKRIEG/LA GUERRA DE LAS MUCHACHAS , Alf Brustellin i Bernhard Sinkel, 1978. Int.: Adelheid Arndt, Katharin Hunter, Antonio Reinighaus. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dissabte 20	Republic Pictures: FLAME OF BARBARY COAST/EL TERREMOTO DE SAN FRANCISCO , Joseph Kane, 1945. Int.: John Wayne, Ann Dvorak, Virginia Grey. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: IM NAMEN DES VOLKES/EN NOMBRE DEL PUEBLO , Ottokar Runze, 1974. Int.: Michael Epp, Paul Ellmerer. R.F.A. V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE VERLORENE EHRE DER KATHARINA BLUM/EL HONOR PERDIDO DE KATHARINA BLUM , Volker Schlöndorff, 1975. Int.: Angela Winkler, Mario Adorf, Hannelore Hoyer. R.F.A. V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DEUTSCHLAND IM HERBST/ALEMANIA EN OTOÑO , Kluge Fassbinder, Schlöndorff, Reitz, Brustellin, Sinkel, Mainka, Rupé, Cloos, 1978. R.F.A. V.O.S.E. (C) (B/N)
Diumenge 21	Republic Pictures: THE FIGHTING KENTUCKIAN/EL LUCHADOR DE KENTUCKY , George Waggner, 1949. Int.: John Wayne, Vera Ralston, Oliver Hardy. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: SCHWESTERN ODER DIE BALANCE DES GLUCKS/HERMANAS O EL BALANCE DE LA FELICIDAD , Margarethe von Trotta, 1979. Int.: Jutta Lampe, Gudrun Gabriel, Jessica Früh. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE BLEITERNE ZEIT/LAS HERMANAS ALEMANAS , Margarethe von Trotta, 1981. Int.: Jutta Lampe, Barbara Sukowa, Rüdiger Vogler. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Marguerite Duras: En rachâchant (CMI), Jean-Marie Straub i Danièle Huillet, 1982. LES ENFANTS , Marguerite Duras, 1984. Int.: Axel Bougousslavski, Daniel Geffin, Tatiana Moukhine. Franca V.O.S. alemany (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: CAPTAIN SINBAD/LAS AVENTURAS DE SINBAD , Byron Haskin, 1963. Int.: Guy Williams, Heidi Brühl. USA V.E. (C)				
Dilluns 22		Republic Pictures: LADY FOR A NIGHT/DAMA POR UNA NOCHE , Leigh Jason, 1941. Int.: Jean Blondell, John Wayne, Ray Middleton. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE DRITTE GENERATION/LA TERCERA GENERACIÓN , R.W. Fassbinder, 1978. Int.: Volker Spengler, Bulle Ogier, Hanna Schygulla. R.F.A. V.O.T.S. (C)	Nou Cinema Alemany: ENGEL AUS EISEN/ANGELES DE HIERRO , Thomas Brasch, 1981. Int.: Hilmar Thata, Katharina Thalbach, Ulrich Wesselmann. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Dimarts 23		Republic Pictures: FIGHTING COAST GUARD/GUARDACOSTAS EN ACCION , Joseph Kane, 1951. Int.: Brian Donlevy, Ella Raines, Forrest Tucker. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: ZWISCHEN ZWEI KRIEGEN/ENTRE DUES GUERRAS , Harun Farocki, 1971-77. Int.: Jürgen Ebert, Michael Klier, Ingemo Engström. R.F.A. V.O.T.S.	Nou Cinema Alemany: HEINRICH, DIE GESCHICHTE MEINER SEELE/HEINRICH, LA HISTORIA DE MI ALMA , Helma Sanders, 1977. Int.: Heinrich Giskes, Grotche Huber, Lina Carstens. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimecres 24		Republic Pictures: THE SEA HORNET/TRAMPA SUBMARINA , Joseph Kane, 1951. Int.: Rod Cameron, Adela Mara, Chill Wills. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE KINDER AUS N°67/EL NENS DEL N°67 , Ueli Barthelme-Weller i Werner Meyer, 1979. Int.: Elfriede Irrall, Tilo Prückner, Martina Krauel. R.F.A. V.O.T.S. (C)	Nou Cinema Alemany: DER FANGSCHUSS/TIRO DE GRACIA , Volker Schlöndorff, 1978. Int.: Matthias Habich, Margarethe von Trotta, Mattieu Carrière. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Dijous 25	No hi ha sessions			

	16.00	18.00	20.00	22.00
Divendres 26		Nou Cinema Alemany: ENGEL AUS EISEN/ANGELES DE HIERRO , Thomas Brasch, 1981. Int.: Hilmar Thate, Katharina Thalbach, Ulrich Wesselmann. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: UNVERSOHNICHE ERINNERUNGEN , Klaus Volkenborn, Johann Feindt i Karl Siebig, 1979 (Confrontació de testimonis alemanys sobre la guerra d'Espanya)	Republic Pictures: JUBILEE TRAIL/EXTRAÑA AVENTURA , Joseph Kane, 1954. Int.: Vera Ralston, Joan Leslie, Forrest Tucker. USA V.O. (C)
Dissabte 27	Republic Pictures: HELL'S OUTPOST/LA ANTESA LA DEL INFIERNO , Joseph Kane, 1954. Int.: Rod Cameron, Joan Leslie, Chill Wills. USA V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: HEINRICH, DIE GESCHICHTE MEINER SEELE/HEINRICH, LA HISTORIA DE MI ALMA , Helma Sanders, 1977. Int.: Heinrich Giese, Grische Huber, Lina Carstens. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE FÄLSCHUNG/CIRCULO DE ENGAÑOS , Volker Schlöndorff, 1980/81. Int.: Bruno Ganz, Hanna Schygulla, Jerzy Skolimowski. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 20.15 h.</i>	Nou Cinema Alemany: DIE BLECHTROMMEL/EL TAMBOR DE HOJALATA , Volker Schlöndorff, 1978/79. Int.: David Bennent, Angela Winkler, Daniel Olbrychski. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 22.15 h.</i>
Diumenge 28	Nou Cinema Alemany: DER FANGSCHUSS/TIRO DE GRACIA , Volker Schlöndorff, 1978. Int.: Matthias Habich, Margarethe von Trotta, Mathieu Carrière. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE FÄLSCHUNG/CIRCULO DE ENGAÑOS , Volker Schlöndorff, 1980/81. Int.: Bruno Ganz, Hanna Schygulla, Jerzy Skolimowski. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE BLECHTROMMEL/EL TAMBOR DE HOJALATA , Volker Schlöndorff, 1978/79. Int.: David Bennent, Angela Winkler, Daniel Olbrychski. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DER MAEDCHENKRIEG/LA GUERRA DE LAS MUCHACHAS , Alf Brustellin i Bernhard Sinkel, 1978. Int.: Adelheid Arndt, Katharin Hunter, Antonio Reinighaus. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 22.30 h.</i>
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: THE ADVENTURES OF TOM SAWYER/LAS AVENTURAS DE TOM SAWYER , Norman Taurog, 1938. Int.: Tommy Kelly, May Robson, Walter Brennan. USA V.E. (C)				
Dilluns 29		Moviment Obrer: MALATESTA , Peter Lilienthal, 1970. Int.: Eddie Constantine, Christine Noonan, Vladimir Pucholdt. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE EHE DER MARIA BRAUN/EL MATRIMONIO DE MARIA BRAUN , R.W. Fassbinder, 1978. Int.: Hanna Schygulla, Klaus Löwitsch, Ivan Desny. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: LOLA/LOLA , R.W. Fassbinder, 1981. Int.: Barbara Sukowa, Mario Adorf, Armin Müller-Stahl. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dimarts 30		Moviment Obrer: HARLAN COUNTY USA/HARLAN COUNTY USA , Barbara Kopple, 1976. Muntatge: Nancy Backer. Fot.: Hart Perry, Kevin Keating, etc. USA V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: LILI MARLEEN/UNA CANCION LILI MARLEEN , R.W. Fassbinder, 1980. Int.: Hanna Schygulla, Giancarlo Giannini, Mel Ferrer. R.F.A. V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE SEHNSUCHT DER VERONIKA VOSS/LA ANSIEDAD DE VERONIKA VOSS , R.W. Fassbinder, 1982. Int.: Rosel Zech, Hilmar Thate, Cornelia Froboess. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)
Dimecres 1 Maig		Moviment Obrer: DER LANGE JAMMER/LA LARGA CALAMIDAD , Max Willutzki, 1973. Int.: Peter Schlesinger, Walter Clasen, Achim Barlin. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Moviment Obrer: LA VERDAD SOBRE EL CASO SAVOLTA , Antonio Drove, 1979. Int.: José L. López Vázquez, Charles Denner, Ovidi Montllor, Stefania Sandrelli, Omero Antonutti. Espanya-França-Itàlia. V.E. (C)	Moviment Obrer: HARLAN COUNTY USA/HARLAN COUNTY USA , Barbara Kopple, 1976. Muntatge: Nancy Backer. Fot.: Hart Perry, Kevin Keating, etc. USA V.O.S.E. (C)
Dijous 2		Moviment Obrer: LA VERDAD SOBRE EL CASO SAVOLTA , Antonio Drove, 1979. Int.: José L. López Vázquez, Charles Denner, Ovidi Montllor, Stefania Sandrelli, Omero Antonutti. Espanya-França-Itàlia. V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE SCHAUKELEL GRONXADOR , Percy Adlon, 1984. Int.: Anja Jaenicke, Lena Stolze, Joachim Bernhard. R.F.A. V.D.T.S. (C)	Nou Cinema Alemany: CELESTE/CELESTE , Percy Adlon, 1981. Int.: Eva Mattes, Jürgen Arndt, Norbert Wartha. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 22.15 h.</i>
Divendres 3		Nou Cinema Alemany: SCHNEEGLOCKCHEN BLUEHEN IM SEPTEMBER/LAS CAMPANILLAS FLORECEN EN SEPTIEMBRE , Christian Ziewer, 1974. Int.: Claus Eberth, Wolfgang Lier. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE HAMBURGER KRANKHEIT/EL VIRUS DE HAMBURGO , Peter Fleischmann, 1979. Int.: Carline Seiser, Helmut Griem, Ulrich Wildgruber, Fernando Arrabal. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: FUNF LETZTE TAGE/ELS CINC DARRERS DIES , Percy Adlon, 1982. Int.: Lena Stolze, Irm Hermann, Will Spindler. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Presència de Percy i Eleanore Adlon</i>
Dissabte 4	Nou Cinema Alemany: CELESTE/CELESTE , Percy Adlon, 1981. Int.: Eva Mattes, Jürgen Arndt, Norbert Wartha. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: LOLA/LOLA , R.W. Fassbinder, 1981. Int.: Barbara Sukowa, Mario Adorf, Armin Müller-Stahl. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: FUNF LETZTE TAGE/ELS CINC DARRERS DIES , Percy Adlon, 1982. Int.: Lena Stolze, Irm Hermann, Will Spindler. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE EHE DER MARIA BRAUN/EL MATRIMONIO DE MARIA BRAUN , R.W. Fassbinder, 1978. Int.: Hanna Schygulla, Klaus Löwitsch, Ivan Desny. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Diumenge 5	Moviment Obrer: DER AUFRECHTE GANG/EL RECTO ANDAR , Christian Ziewer, 1976. Int.: Claus Eberth, Antje Hagen, Wolfgang Lier. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: LILI MARLEEN/UNA CANCION LILI MARLEEN , R.W. Fassbinder, 1980. Int.: Hanna Schygulla, Giancarlo Giannini, Mel Ferrer. R.F.A. V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE SEHNSUCHT DER VERONIKA VOSS/LA ANSIEDAD DE VERONIKA VOSS , R.W. Fassbinder, 1982. Int.: Rosel Zech, Hilmar Thate, Cornelia Froboess. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE HAMBURGER KRANKHEIT/EL VIRUS DE HAMBURGO , Peter Fleischmann, 1979. Int.: Carline Seiser, Helmut Griem, Ulrich Wildgruber, Fernando Arrabal. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: DER WOLF UND DIE SIEBEN GEISSLEIN/EL LOBO Y LOS SIETE CABRITILLOS , Peter Podholl, 1957. Int.: Helmo Kindern, Harriet Langenhod. R.F.A. V.E. (C)				

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtitols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtitols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtitols en un altre idioma — V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània. B/N Banc i negre — C Color

MORE, de Barbet Schroeder

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85, Programa número 25

6-19 Maig 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.

Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08009 Barcelona. Tel.: 215 54 50

Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

Cinema i drogues

En col·laboració amb DRAC MÀGIC i GRUP IGIA
(Grup per l'abordatge de les drogodependències)

Qualsevol debat sociològic sobre el fenomen cinematogràfic ha descrit tradicionalment en una confrontació entre la idea del cinema com a reflex o com a instrument. Reflex o constatació d'una realitat social circumdant, instrument d'intervenció i configuració d'aquesta pròpia realitat: aquestes han estat les dues constants a l'entorn de temes com el sexe o la violència. En aquesta línia, en plantejar-se una altra realitat social amb notables dosis d'espectacularitat i fins i tot sensacionalisme com és la droga, no ha d'estranyar pas que es mantingui un tal esquema: té el cinema un efecte preventiu, dissuasor o incitador al consum? ; fins a on influeix en la promoció de la droga i les seves conseqüències? ; és realment el cinema un model de conducta? En definitiva aquestes són qüestions indefugibles en afrontar la relació cinema-droga, per bé que no són pas les úniques pertinents.

Un altre camp d'anàlisi hauria d'ésser l'evolució històrica de la drogadicció tant a la pantalla com en el context circumdant, en el petit món del cinema que —prou bé ho sabem per fenòmens com el de l'estrellat— tanta importància té com a complement dels propis missatges presents als films. Això, des de la incipient presència de la droga en el cinema americà dels "felicitats vint" —i en els escàndols de la babilònica Hollywood de l'època— fins a la seva rutinària aparició en tants films dels cinquanta, l'eclòsia apologètica dels seixanta o la visió desencantada dels setanta, tot això són fites que en veritat ens informen sobre els successius límits de la indústria en la seva relació amb la vida social. Tampoc no ha de descartar-se un altre prisma interessant com és la revisió dels diversos tractaments que reben cinematogràficament les múltiples substàncies que avui dia s'engloben sota el concepte droga. És evident que l'alcohol té una història pròpia —i ben àmplia— que s'escampa per gairebé tots els gèneres, mentre que la marihuana és vinculada preferentment a situacions humorístiques, o l'heroïna té el seu lloc privilegiat a l'àmbit del melodrama. Per suposat que darrere cada tractament o adscripció genèrica existeix una voluntat de moralisme o de sensacionalisme, sempre en funció de l'impacte del tema a la societat del moment. De tota manera, aquests aspectes sempre remetent a l'àmbit extracinematogràfic i ben poc aprofitats si no tinguéssim en compte allò que han estat i són els mecanismes de representació de la drogadicció. Del tràfic a la sobredosi, és possible de desglossar tot l'itinerari del drogadicta a través d'unes determinades formes de representació que amb el temps han arribat a crear certes constants. Analitzar la planificació del moment àlgid de la ingestió de l'heroïna (la mítica punxada que tantes vegades legitima el realisme del film sobre les drogues), comparar les diverses síndromes d'abstinència que la pantalla ens ha ofert, verificar els mètodes de desintoxicació que plantegen moltes pel·lícules com a clímax dramàtic,

EL HOMBRE DEL BRAZO DE ORO, d'Otto Preminger

etc..., és una operació important pel simple motiu que això ens permet tant de revisar la capacitat del mitjà cinematogràfic com a lloc de reificació d'una suposada realitat, com pel fet que no hem d'oblidar mai que per a la major part de la població, aquella que opina i vota, el cinema és —juntament amb la TV— la més gran via d'informació (o de desinformació) sobre el tema de la drogadicció. Per a molts que no ho han viscut directament, la fumada d'un "porro" o l'"snifada" pertanyen al mític món d'allò que és cinematogràfic alhora que es veuen revalidats pel seu caràcter de "problema" social. Aquesta mena d'anàlisi no hauria de descuidar tampoc, doncs, fins en quin punt la presentació d'un dels grans temes del nostre temps al públic majoritari és viciat per la tradició cinematogràfica mateixa: el paper del "happy end", la desintoxicació per l'amor, la importància del protagonista, els límits censors per a una real aproximació a la veritat dels problemes, la temptació fàcil del tremendisme, la subjecció a les regles d'un gènere, etc., tot això són elements que l'especialista en el tema de les drogues no ha de deixar de banda quan es dedica a la tasca de prevenció o informació, atès que són plenament inserides en el que és imaginari col·lectiu. Per tot això —i encara en d'altres aspectes com la possible capacitat terapèutica del cinema o la vinculació entre la dependència i la realització cinematogràfica— és per què és proposat aquest cicle que si més no reuneix una àmplia i vària gamma d'aproximacions a la interpretació cinematogràfica d'una indubtable realitat social.

(Drac Màgic / Grup Igia)

Arquitectures de pel·lícula

En col·laboració amb la Universitat Politècnica de Barcelona i l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura

L'home és una criatura extranyament agitada. Aquest individu camina, per exemple, pels carrers de Nova York, aixeca el cap i mira els gratacels. Aparentment, tot normal. Doncs no.

L'esperit rebel d'aquesta mena de criatura li inspira, indefectiblement, el desig de veure aquests gegants de pedra, no pas des de baix, sinó... des de dalt. Galantment, la tècnica no té res més bo a fer que anar per davant dels capricis de l'home que l'ha engendrat. Li disposa, doncs, amablement, un avió, i l'home pot mirar "des de dalt" allò que normalment no ha de mirar-se sinó de baix a dalt. Que extraordinari que és que a un el "gratin" els gratacels!

Quan vam ésser als carrers de Nova York, ens vingué aquest mateix desig de fer una mirada des del punt de vista inhabitual sobre els blocs de pedra. Dos dies més tard, durant les hores que precedeixen al crepuscle, volàvem pels cels d'Amèrica des d'on, allà dalt, en un viratge, l'estàtua de la Llibertat, que s'aixeca a l'entrada de Nova York, ens semblava que curiosament perdís l'equilibri.

Tot pujant l'escala de còrreg a l'interior d'aquest sac de plom — és el que és, vista des de dins— hom comença a perdre-li el respecte que es té per ella. El símbol grandiosista resta oblidat i un home es diverteix pujant per la columna vertebral que és la seva escala, i mira d'endevinar detalls exteriors de l'estàtua, en passar de l'esglai cent al cent u o del descens al descens u.

Som als genolls, a la cintura, al bust?

Aquesta ocupació fútil fa de sapo al respecte que al símbol és degut. La seva vida interior fa dubtar, així, del seu significat pregon.

És només des de dalt, però, des del cel, des de les aies d'aquest avió llure com l'aire, quan es domina la immensitat de l'entorn de Nova York, quan es veu de manera evident la petitesse i insignificància, aquesta estàtua-joguina, veïna de l'"illa de les llàgrimes", que és l'estàtua americana de la Llibertat.

Ha aconseguit títidament un petit indret en un racó d'aquest camp immens on creixen espessos, no pas el blat ni el panís, sinó blocs i blocs de cases que intenten de superar-se els uns als altres, a cops de centenars de pisos; no pas el trèvol i el còpi, sinó acres i acres d'edificis i de xemeneies de fàbriques que malden per dominar-se les unes a les altres per les columnes del seu negre fum.

Si l'estàtua és un símbol, la seva insignificància a l'escala de la realitat circumdant és un símbol encara més evident.

(S.M. Eisenstein, *Ens treballam*, 1941)

NOCHES BLANCAS, de Luchino Visconti

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 6		Cinema i drogues: Christiane F.-Wir Kinder vom Bahnhof Zoo/Yo, Cristina F., Ulrich Edel, 1981. Int.: Natja Brunckhorst, Jens Kuphal. R.F.A. V.E.(C)	Cinema i drogues: NEIGE/NIEVE, Juliet Berto i Jean-Henri Roger, 1981. Int.: Juliet Berto, Jean-François Stevenin, Robert Liensoi. França V.O.S.E.(C)	Cinema i drogues: REGGAE SUNSPASH, Stefan Paul, 1979. Int.: Bob Marley, The Wailers, Peter Tosh. R.F.A. V.O.S.E.(C)
Dimarts 7		Cinema i drogues: REGGAE SUNSPASH, Stefan Paul, 1979. Int.: Bob Marley, The Wailers, Peter Tosh. R.F.A. V.O.S.E.(C)	Cinema i drogues: LIQUID SKY/CIELO LIQUIDO, Slava Tsukermann, 1982. Int.: Anne Carlisle, Paula E. Sheppard, Susan Doukas. USA V.O.S.E.(C)	Cinema i drogues: NEIGE/NIEVE, Juliet Berto i Jean-Henri Roger, 1981. Int.: Juliet Berto, Jean-François Stevenin, Robert Liensoi. França V.O.S.E.(C)
Dimecres 8		Cinema i drogues: LIQUID SKY/CIELO LIQUIDO, Slava Tsukermann, 1982. Int.: Anne Carlisle, Paula E. Sheppard, Susan Doukas. USA V.O.S.E.(C)	Cinema i drogues: Christiane F.-Wir Kinder vom Bahnhof Zoo/Yo, Cristina F., Ulrich Edel, 1981. Int.: Natja Brunckhorst, J. Kuphal. R.F.A. V.E.(C)	Cinema i drogues: The man with the golden arm/El hombre del brazo de oro, Otto Preminger, 1956. Int.: Frank Sinatra, E. Parker, Kim Novak. USA V.E.(B/N)
Dijous 9		Cinema i drogues: COLEGAS, Eloy de la Iglesia, 1982. Int.: Antonio González, Rosario González Flores, José L. Manzano, Catalunya V.E.(C)	Cinema i drogues: ATLANTIC CITY U.S.A./ATLANTIC CITY U.S.A., Louis Malle, 1981. Int.: Burt Lancaster, Susan Sarandon. França-Canadà V.E.	Cinema i drogues: MC CABE AND MRS. MILLER/LOS VIVIDORES, Robert Altman, 1971. Int.: Warren Beatty, Julie Christie, Shelley Duvall. USA V.E.(C)
Divendres 10		Cinema i drogues: The man with the golden arm/El hombre del brazo de oro, Otto Preminger, 1956. Int.: F. Sinatra, E. Parker, K. Novak. USA V.E.	Cinema i drogues: FRANCES/FRANCES, Graeme Clifford, 1982. Int.: Jessica Lange, Kim Stanley, Sam Shepard. USA V.E.(C)	Cinema i drogues: THE ROSE/LA ROSA, Mark Rydell, 1979. Int.: Bette Midler, Alan Bates, Frederic Forrest. USA V.E.(C) <i>Començarà a les 22'15 h.</i>
Dissabte 11	Cinema i drogues: COLEGAS, Eloy de la Iglesia, 1982. Int.: Antonio González, Rosario González Flores, José L. Manzano, Catalunya V.E.(C)	Cinema i drogues: THE ROSE/LA ROSA, Mark Rydell, 1979. Int.: Bette Midler, Alan Bates, Frederic Forrest. USA V.E.(C)	Cinema i drogues: LA LUNA/LA LUNA, Bernardo Bertolucci, 1979. Int.: Jill Clayburgh, Matthew Barry, Thomas Millian. Itàlia V.E.(C)	Cinema i drogues: MORE/MORE, Barbet Schroeder, 1969. Int.: Mimsy Farmer, Klaus Grunberg, Heininz Engelman. Luxemburg V.O.S.E.(C) <i>Com. a les 22'20 h.</i>
Diumenge 12	Cinema i drogues: ATLANTIC CITY U.S.A./ATLANTIC CITY U.S.A., Louis Malle, 1981. Int.: Burt Lancaster, S. Sarandon. França-Canadà V.E.	Cinema i drogues: LA LUNA/LA LUNA, Bernardo Bertolucci, 1979. Int.: Jill Clayburgh, Matthew Barry, Thomas Millian. Itàlia V.E.(C)	Cinema i drogues: MORE/MORE, Barbet Schroeder, 1969. Int.: Mimsy Farmer, Klaus Grunberg, Heininz Engelman. Luxemburg V.O.S.E.(C) <i>Com. a les 20'20</i>	Cinema i drogues: FRANCES/FRANCES, Graeme Clifford, 1982. Int.: Jessica Lange, Kim Stanley, Sam Shepard. USA V.E.(C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: LA FLAUTE A SIX SCHTROUMPES/LA FLAUTA DELS SIS BARRUFETS, Pierre Culliford, (Peyo), 1977. Dibuixos animats. França-Bèlgica V.C.(C)				
Dilluns 13		Cinema i drogues: TRES POR CUATRO, Manuel Iborra, 1981. Int.: Carles Velat, Santi Arisa, Vicki Peña. Catalunya V.E.(C)	Cinema i drogues: STORIE DI ORDINARIA FOLLIA/ORDINARIA LOCURA, Marco Ferreri, 1983. Int.: B. Gazzara, O. Mutt. Itàlia-França V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: L'ingorgo/El gran atasco, L. Comencini, 1978. Int.: A. Sordi, A. Girardot, F. Rey. Fr.-Itàl.-Esp.-Ale. V.E.(C) <i>Presentat per A. Gorina i P. López</i>
Dimarts 14		Cinema i drogues: STORIE DI ORDINARIA FOLLIA/ORDINARIA LOCURA, Marco Ferreri, 1983. Int.: B. Gazzara, O. Mutt. Itàlia-França V.E.(C)	Cinema i drogues: TRES POR CUATRO, Manuel Iborra, 1981. Int.: Carles Velat, Santi Arisa, Vicki Peña. Catalunya V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: Czlowek Z Marmuru/El hombre de mármol, Andrzej Wajda, 1976. Int.: Krystyna Janda, Jerzy Radziwiłowicz. Polònia V.O.S.E.(C)
Dimecres 15		Cinema i drogues: ARREBATO, Iván Zulueta, 1979. Int.: Eusebio Poncela, Cecilia Roth, Will More. Espanya V.E.(C)	Cinema i drogues: FADE TO BLACK/FUNDIDO EN NEGRO, V. Zimmerman, 1980. Int.: Dennis Christopher, Eve Drem, Tim Thomson. USA V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: GUYS AND DOLLS/ELLOS Y ELLAS, Joseph L. Mankiewicz, 1955. Int.: Marlon Brando, Frank Sinatra, Jean Simmons. USA V.O.(C)
Dijous 16		Arquitectures de pel·lícula: L'ingorgo/El gran atasco, L. Comencini, 1978. Int.: A. Sordi, A. Girardot, F. Rey. Fr.-Itàl.-Esp.-Ale. V.E.(C)	Cinema i drogues: ARREBATO, Iván Zulueta, 1979. Int.: Eusebio Poncela, Cecilia Roth, Will More. Espanya V.E.(C)	Taula Rodona sobre el tema Cinema i Drogues, amb la participació d'especialistes en ambdues matèries que seran oportunament anunciats
Divendres 17		Cinema i drogues: FADE TO BLACK/FUNDIDO EN NEGRO, V. Zimmerman, 1980. Int.: Dennis Christopher, Eve Drem. USA V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: HI, MOM! /HOLA, MAMA! , Brian De Palma, 1969. Int.: Robert de Niro, Jennifer Salt, Gerrit Graham. USA V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: LE NOTTI BIANCHE/NOCHES BLANCAS, Luchino Visconti, 1957. Int.: Marcello Mastroianni, Maria Schell. Itàlia-França V.E.(B/N)
Dissabte 18	Arquitectures de pel·lícula: GUYS AND DOLLS/ELLOS Y ELLAS, Joseph L. Mankiewicz, 1955. Int.: Marlon Brando, Frank Sinatra, J. Simmons. USA V.E.(C)	Cinema i drogues: Pepi, Luci, Bom y otras chicas del montón, Pedro Almodóvar, 1980. Int.: C. Maura, F. Rotaeta. Espanya V.E.(C) <i>Com. a les 18'45 h.</i>	Arquitectures de pel·lícula: LE NOTTI BIANCHE/NOCHES BLANCAS, L. Visconti, 1957. Int.: Marcello Mastroianni, Maria Schell. Itàlia-França V.E.(B/N)	Arquitectures de pel·lícula: RAGTIME/RAGTIME, Milos Forman, 1981. Int.: James Cagney, Brad Dourif, Moses Gunn. USA V.E.(C)
Diumenge 19	Arquitectures de pel·lícula: HI, MOM! /HOLA, MAMA! , Brian De Palma, 1969. Int.: Robert de Niro, Jennifer Salt, Gerrit Graham. USA V.E.(C)	Arquitectures de pel·lícula: RAGTIME/RAGTIME, Milos Forman, 1981. Int.: James Cagney, Brad Dourif, Moses Gunn. USA V.E.(C)	Cinema i drogues: Pepi, Luci, Bom y otras chicas del montón, P. Almodóvar, 1980. Int.: C. Maura, F. Rotaeta. Espanya V.E.(C) <i>Com. a les 20'40 h.</i>	Arquitectures de pel·lícula: EL PISITO, Marco Ferreri i Isidoro M. Ferry, 1958. Int.: José L. López Vázquez, Mary Carrillo, Concha López Silva. Espanya V.E.(B/N)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: LA BRUJA TRAVIESA, Václav Vorlíček, 1971. Int.: Petra Cernocká, Jan Hrušínský, Vladimír Měsíček. Txecoslovàquia V.E.(C)				

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

BÉRÉNICE, de Raúl Ruiz

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 26

20 Maig 2 Juny 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial metinels, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 50
Arxiu: Pau Claris 162, 08009 Barcelona. T.: 215 82 35

Teatre i Cinema

En les dues setmanes abastades per aquest full i en la següent, el teatre envahirà la nostra pantalla, i això per dos motius i sota quatre formes. Motius en són la celebració a la ciutat de Barcelona del Congrés Internacional de Teatre a Catalunya, primer, i després la 9ª Fira del Llibre. Formes, els camins seguits pel teatre per arribar al cel·luloide: l'adaptació d'obres teatrals amb criteris que van des de la poca filmada a la recreació en profunditat, la visió del món del teatre que ha estat tema central d'alguns films, la incursió en l'experiència fílmica de gent de teatre —escriptors com Joan Brossa, directors com Peter Stein i Jacques Nichet—, documentals del més variat metratge i manera d'enfocar el tema i on la palma de l'originalitat (vertiginosa) se l'endua la genialitat de Raúl Ruiz.

Armand Gatti

Els films d'Armand Gatti s'inscriuen en un cicle organitzat en col·laboració amb l'Institut Francès, que del 15 al 29 de maig disposarà d'un cert nombre d'obres seves en vídeo (**L'ENCLOS**; **EL OTRO CRISTOBAL**; **UBERGANG UBER DEN EBBO**; **LE LION SA CAGE ET SES AILES**; **LA PREMIERE LETTRE**), així com enregistraments de les seves peces radiofòniques (**LE CAMP DE TATENBERG**; **ROSA COLLECTIVE**; **LE CHEVAL QUI SE SUICIDE**; **LA TRIBU DES CARCANAS**), amb projeccions i audicions "à la carte" (adreçar-se a Mme. Colin, tel. 209 59 11).

Gatti, Dante, Sauvour, nascut el 26 de gener del 1924 a la maternitat de l'hospital de Mònaco, fill d'Auguste Rainier, escombriaire i de Laetitia Luzana, dona de fer feines. Bon alumne (indisciplinat) en els estudis; resistent i condemnat a mort (perdonat gràcies a la seva edat); deportat (evadit); paracaigudista (condemnat); periodista (premiat amb el premi Albert Londres) en el *Parisien Libéré* i després a *Paris-Match*, *France-Observateur*, *L'Express* (de l'antiga fórmula) i *Liberation* (l'altre, el de la Resistència); cineasta (famos a partir del seu primer film, **L'ENCLOS**, ignorat des del segon —**EL OTRO CRISTOBAL**—, exiliat a causa del tercer —**EL PAS DE L'EBRE**—, prohibits tots els altres, uns deu); escriptor i dramaturg, director d'escena (celebre i celebrat: *La vida imaginària de l'escombriaire Auguste G.*, *Cant públic per a dues cadenes elèctriques*, *V com Vietnam*, *Els tretze sols del carrer Saint-Blaise*, *El cavall que es suïcida creuant-se*, més un nombre considerable de peces, representades totes una mica per tot el món, excepte a França, des de fa molt temps); viatger (Sibèria, Xina, Corea, Guatemala, Nicaragua, Costa Rica, Alemanya, Irlanda, fent només referència als desplaçaments que han donat lloc després a reportatges, llibres, peces de teatre o films); escriptor-públic itinerant i vi-

deògraf (en companyia de la Tribu, des de Brabant Wallon a Montbéliard, de Ris-Orangis a L'Isle d'Abeau, fent una volta per Saint-Nazaire, prolongada per una baixada a Avinyó).
Signe particular: projectes per a nou vides, les del gat del conte. Continua explorant les possibilitats de la primera.
Un altre signe particular: refusa tancar-se en una fitxa policíaca. És més difícil d'explicar qui és Gatti que pintar l'ocell de Prévert.

(Marc Kravetz)

L'ENCLOS

El film d'Armand Gatti és una obra remarcable; tant per les seves qualitats humanes com plàstiques, la seva temptativa és un cop de mestre. És un dels més bels films i més profunds que s'han fet mai sobre el tema de la deportació.

NOUS ETIONS TOUS DES NOMS D'ARBRES

L'obra es presenta com un conjunt heterogeni que barreja la ficció i el documental. El lloc on es desenvolupa l'acció és el "Workshop" (taller) de Londonderry, abans Derry ("boac de petites aldrines" en gaèlic). El "Workshop" ha estat construït per un obrer paleta catòlic i pare de catorze fills. És un lloc on els joves, sense distinció de classe ni d'origen, es preparen per a la vida activa: la majoria, d'altra banda, ja estan condemnats a l'atur. Armand Gatti ha elaborat la seva ficció en aquest terreny. Una víctima del terrorisme motiva una investigació.
Hom s'adona llavors que tot el barri està sota la vigilància de monitors de vídeo.
L'animador del "Workshop" organitza un psicodrama a l'entorn d'aquest fet que permet a tots exposar la situació global en què es troben.

Raúl Ruiz

En la darrera retrospectiva de Ruiz hi mancaven títols —fet sempre inevitable donat el seu ritme de producció—, dos dels quals recuperem ara. Recordatori: a la llibreria hi trobareu un recull monogràfic entorn de la seva obra.

El juliol del 83, mentre al Festival d'Avinyó presentava com a pre-estrena la seva **BÉRÉNICE** acabada de fer, Raúl Ruiz rodava un film sobre el Festival. El model amagat —i no pas gaire— n'era *El gran teatre del món* de Calderón. Entre dos plans Ruiz ens va dir un dia, amb el somriure als llavis, que havia descobert un vell tractat de cinema que feia esment de la gran diferència entre el cinema i el teatre: en el cinema els actors no hi són en carn i ossos. Per més banal que sigui, no per això aquesta reflexió és menys pertinent... La tornem a trobar en el títol que Raúl Ruiz ha donat al seu film: **LA PRÉSENCE RÉELLE** és un documental sobre el festival d'Avinyó? No, coneixem l'avertió de Ruiz per al documental, que considera mancat d'estètica i que sistemàticament s'esforça en subvertir quan accepta fer-ne un per encàrrec (recordem el seu film sobre les eleccions en el districte 11^è de París, o sobre el

castell de Chambord). Aquesta aversió és veu aquí clarament designada pel recurs als trucatges i als travellings sobre rails, que són a priori ben contraris a l'esperit del documental sota la seva forma més freqüent: el reportatge. (Ruiz, en això, s'assembla al Renais dels curts-metratges d'encàrrec). **LA PRÉSENCE RÉELLE** integra fragments d'espectacles filmats a Avinyó amb escenes interpretades per Franck Oger en el paper d'un actor en atur que busca finançament per a una posa en escena de Calderón. L'actor passa una bona part del film imaginant dispositius escènics tan improbables com curiosos (a la manera de: "I si provéssim de...") que proposa a Jean-Loup Rivière —d'altra banda cosautor del film—. **LA PRÉSENCE RÉELLE** va més lluny que **BÉRÉNICE**, de què va a ser com la prolongació: després d'haver filmat ombres d'actors de cinema, Ruiz converteix la presència real dels actors de teatre en una presència virtualment inscrita en un programa que posa en dubte fins i tot la realitat de l'espectador, ell mateix amenaçat de virtualitat. "Puc fer aparèixer qualsevol cosa a la pantalla?" pregunta Franck Oger a la noia que s'ocupa del vídeo-disc fet en equip en què ell també ha d'intervenir. "No", respon-ella. "Puc fer aparèixer a la pantalla allò que trobi de més bonic?" —"Sí". Entre el "Tot és possible a la pantalla" cap on tendeix d'una manera asimptòtica el cinema de Ruiz i un gust per la bellesa que no deixa d'afirmar-se. **LA PRÉSENCE RÉELLE** pot aparèixer com un comentari del cinema de Ruiz sobre ell mateix. Una darrera precisió —però segurament innecessària—: els efectes especials són extraordinaris.

(Alain Philippon, *Cahiers du Cinéma*, núm. 360-361, 1984)

LA GUERRE DES DEMOISELLES

En el seu viatge pels Alps francesos, l'any 1846, Adolphe Blanqui va trobar "gent més allunyada de la influència francesa que la de les illes Marqueses". Què hagués escrit, quinze anys abans, si hagués travessat l'Aniège? La França profunda, la dels pobles replegats sobre ells mateixos, es mostrava als ulls dels administradors, dels funcionaris o dels viatgers com un "país de salvatges", que defugia les regles normalment acceptades de la vida "civilitzada". L'autoritat de l'Estat, la del jutge, del policia o el recaptador sempre hi és dubtosa i contestada. I a més cal afegir-hi que la majoria de la gent no parla francès. Aquests pretesos salvatges no accepten que ningú viagi a "civilitzar-los", a dictar-los una nova llei, a robar-los els seus boscos. Revoltant-se, defensen el seu país, la seva identitat, a part dels seus mitjans de vida. Jo he fet un somni a partir d'una crònica. Espero conduir els espectadors cap a aquest somni, cap a una època llunyana, en unes muntanyes apartades. L'imaginari està unit a l'exactitud. El meu Aniège no serà mai fantàstic, sinó sempre fantàstic. Tot té lloc en el cor del bosc, en el terreny misteriós dels contes.

(Jacques Nichet)

L'activitat de J. Nichet s'ha desenvolupat principalment, com a dramaturg i com a director, en el Théâtre de l'Aquarium de la Cartoucherie de Vincennes.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 20		Joan Brossa: No compteu amb els dits (CMI), P. Portabella, 1987. NOCTURN 29 , P. Portabella, 1988. Int.: Lucía Bosé, Mario Cabré. Catalunya V.E. (B/N) (C)	Màxim Gorki: SOMMERGÄSTE/LOS VERANEANTES , Peter Stein, 1975. Companyia del Theater von Halleischen Ufer. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Companyia Théâtre du Soleil: 1789 , Ariane Mnouchkine, 1973. Text i Muntatge: Comp. del Théâtre du Soleil. França V.O.S.E. (C)
Dimarts 21		Joan Brossa: VAMPIR-CUADECUC , P. Portabella, 1970. Int.: Christopher Lee, Herbert Lom, Jack Taylor. Catalunya (B/N)	Ensayo con J.L. Barrault (CMI), R. Hessens, Les fausses confidences , (P. de Marivaux), J.G. Cornu, 1957. Com. Renaud-Barrault, França V.O.	Jean Racine: BERENICE , Raül Ruiz, 1983. Int.: Anne Alvaro, Jean Badin, Jean-Bernard Guillard. França V.O. (B/N)
Dimecres 22		Joan Brossa: UMBRACLE , Pere Portabella, 1971. Int.: Christopher Lee, Jeanine Mestre. Catalunya (B/N)	Molière: La comedia popular antes de Molière (CMI), J. Tedesco, 1946 V.O. DON JUAN , M. Blüwal, Int.: Michel Piccoli, Claude Brasseur. França V.O. (B/N)	LA PRESENCE REELLE , Raül Ruiz, 1983. Int.: participants del Festival de Teatre d'Avinyó. França V.O. (C)
Dijous 23		Antonin Artaud (CMI), P. Veneut (C) V.O. UBU ROI , (Alfred Jarry), J. Christophe Averty, 1965. Int.: Jean Bouise, Rose Barts. França V.O. (B/N)	LA GUERRE DES DEMOISELLES , Jacques Nichet, Int.: J.P. Roussillon, R. Souza, J. Quentin Chantelain. França V.O.S.E. (C)	Armand Gatti: L'ENCLOS , Armand Gatti, 1960. Int.: Hans-Christian Blech, Jean Negroni, Herbert Wochinz, Tarnaza Miletic. França-Iugoslàvia. V.O. francesa (B/N)
Divendres 24		William Shakespeare: VIOLA UND SEBASTIAN/VIOLA Y SEBASTIAN , Ottokar Runze, 1973. Int.: Karin Hübner, Frank Glaubrecht, Inken Sommer. R.F.A. V.O.S.E. (C)	DIE GENERAL PROBE/EL ENSAYO GENERAL , Werner Schroeter, 1990. Int.: Participants al Festival de Teatre de Nancy, 1990. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Armand Gatti: NOUS ETIONS TOUS DES NOMS D'ARBRES , A. Gatti, 1981. Int.: John Deehan, Benden Jeeny, Paddy Doherty, Nigel Hassan. França-Bèlgica V.O. irlandesa S. francès
Dissabte 25	Gotthold Ephraim Lessing: EMILIA GALOTTI , Ludwig Cremer, 1968. Int.: Sabine Sinjen, Hans Conradsberg, Edda Seippel. R.F.A. V.O.S.E. (C)	William Shakespeare: CHIMES AT MIDNIGHT/CAMPANADAS A MEDIANOCHE , Orson Welles, 1966. Int.: O. Welles, K. Baxter, J. Gielgud, J. Morreau. Espanya V.E. (B/N)	William Shakespeare: HENRY V/ENRIQUE V , Laurence Olivier, 1945. Int.: Laurence Olivier, Leslie Banks, Robert Newton. Gran Bretanya V.O.S.E. (C)	William Shakespeare: KOROL' LIR/EL REY LEAR , Grigori Kozintsev, 1970. Int.: Jurij Jarvet, Elza Radzin. URSS V.O.S.E. (B/N) <i>Començarà a les 22.15 hores</i>
Diumenge 26	Henrik Johan Ibsen: NORA , R. W. Fassbinder, 1975. Int.: Margit Carstensen, Joachim Hansen, Barbara Valentin. R.F.A. V.O.S.E. (C)	LA GUERRE DES DEMOISELLES , Jacques Nichet, Int.: Jean-Paul Roussillon, Roger Souza, Jean-Quentin Chantelain. França V.O.S.E. (C)	William Shakespeare: CHIMES AT MIDNIGHT/CAMPANADAS A MEDIANOCHE , Orson Welles, 1966. Int.: Orson Welles, K. Baxter, J. Gielgud, J. Morreau. Espanya V.E. (B/N)	William Shakespeare: RICHARD III/ RICARDO III , L. Olivier, 1956. Int.: Laurence Olivier, Ralph Richardson, Claire Bloom. Gran Bretanya V.O.S.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: EL PRINCIPE IMPOSTOR , Vaclav Krška, Int.: Eduard Cúpák, Karol Fieda, Jana Rybárová. Txecoslovàquia V.E. (C)				
Dilluns 27		MOLIERE, 1ª part , Ariane Mnouchkine, 1978. Int.: Philippe Caubère i la companyia del "Théâtre du Soleil". França V.O.S.E. (C)	MOLIERE, 2ª part , Ariane Mnouchkine, 1978. Int.: Philippe Caubère i la companyia del "Théâtre du Soleil". França V.O.S.E. (C)	Casa de Molière (CMI), Y. Gerber, 1958. V.O. (C) PORTRAIT DE MOLIERE , J.L. Barrault i G. Pensu, Companyia Madeleine Renaud-J.L. Barrault, França V.O. (C)
Dimarts 28		William Shakespeare: LA FIERECILLA DOMADA , Antonio Román, 1955. Int.: Carmen Sevilla, Alberto Closas. Espanya V.E. (C)	Sacha Guitry: LES PERLES DE LA COURONNE , Sacha Guitry i Christian Jaques, 1937. Int.: Sacha Guitry, Jacqueline Delubac, Raimu. França V.O.S.E. (B/N)	SHAKESPEARE AND HIS THEATRE , Parts 1 i 2 (1977). Série de televisió produïda per Thames Television. Gran Bretanya V.O. (C)
Dimecres 29		William Shakespeare: HENRY V/ENRIQUE V , Laurence Olivier, 1945. Int.: Laurence Olivier, Leslie Banks, Robert Newton. Gran Bretanya V.O.S.E. (C)	Ben Jonson: VOLPONE , Maurice Tourneur, 1939. Int.: Fernand Ledoux, Marion Dorian, Alexandra Tignault. França V.O.S.E. (B/N). <i>Començarà a les 20.15</i>	ON NE SAURAIT PENSER A TOUT , (Alfred Musset), Stelio Lorenzi. LA CANTATRICE CHAUVE , (Eugène Ionesco), J. Ravel, 1968. França V.O. (B/N)
Dijous 30		No hi ha sessió	22.30 h.: Entrada lliure	Presentació de Vídeos: BATLANTIC , Julián Álvarez, 1985. ESPECIAL 84 , Manuel Muntaner, 1985. <i>Amb la presència dels autors</i>
Divendres 31		MISTERI DE DOLOR , (A. Gual), A. Gual, 1914. Catalunya, Mude (B/N). LA HIJA DEL MAR , (A. Guimerà), A. Momplet, 1952. Int.: V. Teixeira, I. de Castro, M. Luña. Espanya V.E. (B/N)	LOS OJOS VENDADOS , Carlos Saura, 1978. Int.: José Luis Gómez, Geraldine Chaplin, Xabier Elorriaga. Espanya V.E. (C)	Màxim Gorki: SOMMERGÄSTE/LOS VERANEANTES , Peter Stein, 1975. Companyia del Theater von Halleischen Ufer. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dissabte 1 Juny	LOS OJOS VENDADOS , Carlos Saura, 1978. Int.: José Luis Gómez, Geraldine Chaplin, Xabier Elorriaga. Espanya V.E. (C)	Tennessee Williams: CAT ON A HOT TIN ROOF/LA GATA SOBRE EL TEJADO DE ZINC , R. Brooks, 1958. Int.: P. Newman, E. Taylor, B. Ives. USA V.E. (C)	Tennessee Williams: BABY DOLL , Elian Kazan, 1956. Int.: Carroll Baker, Eli Wallach, Karl Malden. USA V.O.S.E. (B/N)	LIMELIGHT/CANDILEJAS , Charles Chaplin, 1952. Int.: Charles Chaplin, Claire Bloom, Sidney Chaplin, Buster Keaton. USA V.E. (B/N)
Diumenge 2	STAGE DOOR/DAMAS DEL TEATRO , Gregory La Cava, 1937. Int.: Katharine Hepburn, Ginger Rogers, Lucille Ball. USA V.E. (B/N)	LIMELIGHT/CANDILEJAS , Charles Chaplin, 1952. Int.: Charles Chaplin, Claire Bloom, Sidney Chaplin, Buster Keaton. USA V.E. (B/N)	Tennessee Williams: CAT ON A HOT TIN ROOF/LA GATA SOBRE EL TEJADO DE ZINC , R. Brooks, 1958. Int.: P. Newman, E. Taylor, B. Ives. USA V.E. (C) <i>Començarà 20'20 h.</i>	Heinrich von Kleist: PRINZ VON HOMBURG/EL PRINCIPE DE HOMBURG , P. Stein, 1973. Int.: P. Lühr, K. Tüschen, J. Lampe. R.F.A. (C) <i>Rètols en castellà abans de cada escena</i>
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: EL MORO BLANCO , Ion Popesco Gogo, Int.: Florin Piersic, Lica Gheorghiu, Irina Petresco. Romania V.E. (C)				

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Hanna Schygulla en *EFFIE BRIEST*

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 27

3-16 Juny 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i pèrets: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 53. 08006 Barcelona.
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal. 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Anxur: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 82 35

20 anys de Nou Cinema Alemany

QUERELLE, Rainer W. Fassbinder

4.ª part: Mirant endavant

En la cloenda del cicle hem volgut recordar allò de què els extrems es toquen i convocar el més visible i el més amagat. D'un costat, la feina brillant i exposada de l'interpret cinematogràfic, subjecte de fenomen de projecció i identificació de l'espectador i, en conseqüència, objecte d'un culte molt especial; de l'altra, la feina pacient i metòdica del conservador que sap que només la memòria del país és garantia de futur, una convicció que sovint ha de fer valer enfront de la indiferència. Ambdós figures són representatives de la gran dinamització que a tots nivells es produeix quan una cinematografia nacional vol rutllar.

Els films agnats en aquesta part són dels darrers anys 70 i primers 80, anys en què les condicions de producció es modificaren a conseqüència de la limitada distribució del cinema nacional al llarg de la dècada i del canvi polític en el govern, que es traduí en una voluntat de reorientar la política cinematogràfica cap una vessant més estrictament industrial. Malgrat tot, el cinema d'autor encara disposà del marge suficient per a proposar obres eminentment personals, bo i explorant camins relativament nous o afirmant-ne de més antics: el discurs feminista (films de Jutta Brückner, Claudia von Alemann, Heidi Genée —que assaja una encertada variant de comèdia, fet insòlit dins del feminisme filmic, guanyant el premi Lubitsch—, Christa Maar), el món homosexual (*LA CONSEQUENCIA*, de W. Petersen, el rock (*COMEBACK*, de Christel Buschmann), la marginació psiquiàtrica (*ALBERT, PERQUÉ?*, de Josef Rödl), l'aventura de la carretera (*LA PARTIDA*, d'Adolf Winkelmann), el gust pel treball ben fet (*EL PAN DEL PANADERO*, d'Erwin Kusch). D'entre els films signats Petersen abans de convertir-se en l'home de les superproduccions fins 60 milions de marcs, hem triat *EL JUGADOR DE AJEDREZ*, exemple de gran art (la interpretació de Bruno Ganz), i petit comerç (és un d'aquests films que les distribuïdores no lloguen sense una estrena prèvia que mai arriba i la caducitat legal deixa inèdits). Un títol secundari però curiós és *KAMIKAZE 1989*, la darrera interpretació de Fassbinder, del qual recordem també l'últim film, altres reestrenes són les de films recents de Wenders, Herzog, Schroeter i Kluge, en aquest cas un títol fonamental només conegut abans en una projecció de la Setmana Internacional de Cinema de Barcelona: *LA FUERZA DE LOS SENTIMIENTOS*. En tornar de vacances us trobareu amb el dossier, o millor dit el llibre, *20 ANYS DE NOU CINEMA ALEMANY*, una coproducció de la Filmoteca i l'Institut Alemany de Barcelona.

Homenatge a Hanna Schygulla

Actualment desfilen a diari per una sala comercial de la ciutat nombrosos espectadors que en surten obnubilats per la presència intensa, enlluernadora de Hanna Schygulla. Per al gran públic, els darrers anys de la seva carrera han estat un gran descobriment. A nivell més selectiu, podem dir que és una vella amistat, perquè precisament al des dels inicis del Nou Cinema Alemany hi hagué una actriu que en fos senyera, sent dubte aquesta és ella. Nascuda a Katowice, a l'Alta Silèsia, cursà a Munic simultàniament estudis universitaris i dramàtics, entrant a formar part de la companyia Action-Theater i, després, fundant junt amb Fassbinder i altres l'Anti-Theater, amb el qual intervingué per primer cop en el cinema (l'any 1968, en un curt-metratge de Straub). Des d'aleshores i dins aquest mateix cicle, l'hem vist en nombroses ocasions: *ESCENAS DE CAZA EN LA BAJA BAVIERA*, *MATTHIAS KNEISSEL*, *EL MERCADER DE LAS CUATRO ESTACIONES*, *EFFIE BRIEST*, *EL MATRIMONIO DE MARIA BRAUN*, *LA TERCERA GENERACION*, *LILI MARLEEN*, *CIRCULO DE ENGAÑOS*, *LOCURA DE MUJER*. No cal dir

que la seva col·laboració amb Fassbinder ha estat d'una importància cabdal: al llarg de divuit films per al cinema i la televisió qualifia la imatge pròpia d'un temps i un país. La seva projecció internacional en la present dècada ha enriquit les conccomitacions de la seva personalitat interpretativa, en particular en el cas de Ferrer, al qual ella situa al mateix nivell que Fassbinder tant pel magnetisme com per la transgressió (estètica i moral). Per tot això i coincidint amb la concessió del Premi Sant Jordi a la millor actriu estrangera, hem volgut aplegar en aquest homenatge algunes de les seves més il·lustres interpretacions.

Walter Schobert

L'adali del Kommunes Kino de Frankfurt, primer, i ara del Museu del Cinema, presentarà una sessió sorpresiva que podria sentir precedent —en realitat, fou una pràctica habitual en la nostra ciutat fa una quinzena d'anys. Tres són les pistes per a fer boca: es tracta d'una producció alemanya recent (fou presentada al Festival de Berlín de 1984), és rigorosament inèdita i ho romandrà, és eminentment visual. El Museu del Cinema de Frankfurt té per seu un hotel edificat als voltants de 1900 i totalment reformat per a la seva nova funció. Darrera la intacta façana històrica, s'han dissenyat uns 4.000 metres quadrats per a exposicions, repartits en set plantes. S'hi ha traslladat l'Institut Alemany de Filmologia, abans a Wiesbaden. L'exposició permanent del Museu presenta els orígens de la imatge en moviment, els aparells pre-cinematogràfics, els peoners de la tècnica d'enregistrament i projecció, la reconstrucció del primer estudi cinematogràfic, així com diverses col·leccions (disseny de decorats, guions, etc.). La biblioteca compta inicialment amb 40.000 volums i la fototeca amb un milió d'unitats. Amb motiu de l'inauguració, el Museu presentarà en 1984 una exposició dels dibuixos de Fellini —que aviat podrem veure a Barcelona, en el marc de la Setmana Internacional de Cinema— i una altra que, sota el títol de *Licht-Blicke* (mirades lluminoses), introdueix el tema de l'holografia. L'edifici seu del Museu acull també una sala de característiques semblants, pel que fa a la programació, a la de la Filmoteca. L'organisme disposa també d'un arxiu de pel·lícules.

	16.00	18.00	20.00	22.00
Dilluns 3		Teatre i cinema: BABY DOLL , Elia Kazan, 1956. Int.: Carol Baker, Eli Wallach, Karl Malden. USA V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE REISE NACH LYON/EL VIATGE A LIO , Claudia von Alemann, 1981. Int.: Rebecca Pauly, Jean Badin. R.F.A. V.O.T.S. (C)	Nou Cinema Alemany: LAUFEN LERNEN/ELS PRIMERS PASSOS , Jutta Brückner, 1980. Int.: Sylvia Ulrich, Reni Wirth, Eberhard Feik. R.F.A. V.O.S. francès (C)
Dimarts 4		Teatre i cinema: Fausto sin palabras (CM), 1975. Die Spur von meinen erden tagen/La huella de mis días terrenales , H. S. Lampe, 1981. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: NEBELLAND/TERRA DE BOIRA , Claudia von Alemann, 1982. Int.: Brigitte Röttgers, Grant Johnson. R.F.A. V.O.T.S. (C)	FILM-SORPRESA presentat per Walter Schobert
Dimecres 5		Teatre i cinema: CLAVIGO/CLAVIJO , Marcel Ophüls, 1970. Int.: Thomas Holtzmann, Rolf Boysen, Krista Keller. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: EINS UND EINS GLEICH DREI/1+1=3 , H. Gené, 1979. Int.: Adelheid Arndt, Dominik Graf. Ch. Quest. R.F.A. V.O.S.E. (C) <i>Començarà a les 20.20 h.</i>	Nou Cinema Alemany: GRETE MINDE , Heidi Gené, 1976. Int.: Katerina Jakob, Siemen Rühaak, Hannelore Elsner. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dijous 6		Teatre i cinema: El Teatro Nacional Popular (CM), 1963. Navidad en el Festival de Nancy (CM), 1980. Jacques Copeau, Roger Leenhardt, 1963. V.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DIE KONSEQUENZ/LA CONSEQUENCIA , Wolfgang Petersen, 1977. Int.: Jürgen Prochnow, E. Hannawald. R.F.A. V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: DAS BROT DES BAECKERS/EL PAN DEL PANADERO , E. Keusch, 1976. Int.: Gerhard Lamprecht, Werner Wild, Maria Lucca. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Divendres 7		Teatre i cinema: FLICKORNA/LAS CHICAS , Mai Zetterling, 1968. Int.: Bibi Andersson, Harriet Andersson, Gunnel Lindblom. Suècia V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: ALBERT WARUM? /ALBERT, PERQUÉ? , J. Rödl, 1979. Int.: F. Binner, M. Eichenseer, E. Bleissteiner. R.F.A. V.O.S. francès (B/N)	Nou Cinema Alemany: NEAPOLITANISCHE GESCHWISTER/EL REINO DE NAPOLES , W. Schroeter, 1978. Int.: L. Trouche, M. A. Riegel, A. Orlando. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dissabte 8	Teatre i cinema: FLICKORNA/LAS CHICAS , Mai Zetterling, 1968. Int.: Bibi Andersson, Harriet Andersson, Gunnel Lindblom. Suècia V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: LIGHTNING OVER WATER/RE-LAMPAGO SOBRE AGUA , W. Wenders, 1979. Int.: N. Ray, Wim Wenders, S. Ray. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Teatre i cinema: LE DERNIER METRO/EL ULTIMO METRO , F. Truffaut, 1980. Int.: Catherine Deneuve, Gerard Depardieu, Andrea Ferreol. França V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: PALERMO ODER WOLFSBURG/PALERMO O WOLFSBURG , Werner Schroeter, 1980. Int.: Nicola Zarbo, Brigitte Tilg, Ida di Benedetto. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Diumenge 9	Teatre i cinema: CYRANO ET D'ARTAGNAN/CYRANO Y D'ARTAGNAN , Abel Gance, 1963. Int.: José Ferrer, Jean Pierre Cassel, Sylvia Koscina. França V.E. (C)	Teatre i cinema: LE DERNIER METRO/EL ULTIMO METRO , François Truffaut, 1980. Int.: Catherine Deneuve, Gerard Depardieu, Andrea Ferreol. França V.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DER STAND DER DINGE/EL ESTADO DE LAS COSAS , Wim Wenders, 1982. Int.: Patrick Bauchau, P. Getty III, I. Weingarten. R.F.A.-Portugal V.O.S.E. (B/N)	Nou Cinema Alemany: LIGHTNING OVER WATER/RE-LAMPAGO SOBRE AGUA , Wim Wenders, 1979. Int.: Nicholas Ray, Wim Wenders, Susan Ray. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: EL MECHERO MARAVILLOSO , Sigfried Hartmann. Int.: Rolf Ludwig, Bella Waldritter, Anna-Maria Besendahl. R.F.A. V.E. (C)				
Dilluns 10		Nou Cinema Alemany: DAS ENDE EINER KARRIERE/EL FINAL DE UNA CARRERA , Ch. Maar, 1978. Int.: E. Trissenar, N. Dutsch. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE LINKSHANDIGE FRAU/LA MUJER ZURDA , Peter Handke, 1978. Int.: E. Clever, M. Mühler, B. Ganz. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DER STAND DER DINGE/EL ESTADO DE LAS COSAS , Wim Wenders, 1982. Int.: P. Bauchau, P. Getty III, I. Weingarten. R.F.A.-Portugal V.O.S.E.
Dimarts 11		Nou Cinema Alemany: DIE ABFAHRER/LA PARTIDA , Adolf Winkelmann, 1979. Int.: Detlev Quandt, Ludger Scheider, Avgeris. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: COMEBACK/EL RETORNO , Christel Buschmann, 1982. Int.: E. Burdon, J. Carmen, M. Cavanaugh. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Hanna Schygulla: LA NUIT DE VARENNES/LA NOCHE DE VARENNES , Ettore Scola, 1981. Int.: J. L. Barrault, H. Schygulla, M. Mastroianni. França-Itàlia V.O.S.E. (C)
Dimecres 12		Hanna Schygulla: PASSION/PASION , Jean-Luc Godard, 1982. Int.: Hanna Schygulla, Isabelle Hupert, Michel Piccoli. França-Suïssa V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE MACHT DER GEFÜHLE/EL PODER DELS SENTIMENTS , Alexander Kluge, 1983. Int.: H. Hoger, A. Kluge. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: SCHWARZ UND WEISS WIE TAGE UND NACHT/EL JUGADOR DE AJEDREZ , W. Petersen, 1978. Int.: B. Ganz. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Dijous 13		Hanna Schygulla: LA NUIT DE VARENNES/LA NOCHE DE VARENNES , Ettore Scola, 1981. Int.: J. L. Barrault, H. Schygulla, M. Mastroianni. França-Itàlia V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: SCHWARZ UND WEISS WIE TAGE UND NACHT/EL JUGADOR DE AJEDREZ , W. Petersen, 1978. Int.: B. Ganz, G. von Weiterhausen, R. Deitgen. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Hanna Schygulla-N.C. Alemany: Heller Wahn/Locura de mujer , M. von Trotta, 1982. Int.: Hanna Schygulla. V.O.S.E. (C) <i>Amb la presència de l'actriu</i>
Divendres 14		Hanna Schygulla-N.C. Alemany: Heller Wahn/Locura de mujer , Margarethe von Trotta, 1982. Int.: Hanna Schygulla, A. Winkler, P. Striöbeck. Alemanya-França V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: KAMIKAZE 1989/KAMIKAZE 1989 , Wolf Gremm, 1982. Int.: Rainer W. Fassbinder, G. Taufmann, F. Nero. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Hanna Schygulla-N.C. Alemany: EFFI BRIEST , R.W. Fassbinder, 1974. Int.: Hanna Schygulla, W. Schenk, U. Lommel. R.F.A. V.O.S.E.
Dissabte 15	Nou Cinema Alemany: JANE BLEIBT JANE/JANE SE RA SIEMPRE JANE , W. Bockmeyer i R. Böhm, 1977. Int.: J. König. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Hanna Schygulla: STORIA DI PIERA/HISTORIA DE PIERA , Marco Ferreri, 1983. Int.: H. Schygulla, I. Hupert, M. Mastroianni. Itàlia V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: QUERELLE/QUERELLE , Rainer W. Fassbinder, 1982. Int.: Brad Davis, Jeanne Moreau, Franco Nero. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: FITZCARRALDO/FITZCARRALDO , Werner Herzog, 1980-82. Int.: Klaus Kinski, Claudia Cardinale, Paul Hittacher. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Diumenge 16	Hanna Schygulla: PASSION/PASION , Jean-Luc Godard, 1982. Int.: Hanna Schygulla, Isabelle Hupert, Michel Piccoli. França-Suïssa V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: QUERELLE/QUERELLE , Rainer W. Fassbinder, 1982. Int.: Brad Davis, Jeanne Moreau, Franco Nero. R.F.A. V.O.S.E. (C)	Hanna Schygulla: STORIA DI PIERA/HISTORIA DE PIERA , M. Ferreri, 1983. Int.: H. Schygulla, I. Hupert, M. Mastroianni. Itàlia V.O.S.E. (C)	Nou Cinema Alemany: DIE MACHT DER GEFÜHLE/EL PODER DELS SENTIMENTS , Alexander Kluge, 1983. Int.: H. Hoger, A. Kluge. R.F.A. V.O.S.E. (C)
Matinal 12.00 h. Cinema infantil: VYNALEZ KZAZU/UN INVENT DIABOLIC , Karel Zeman, 1958. Int.: Arnost Navrátil, Ludomir Tokos. Txecoslovàquia V.C. (B/N)				

V.O. Versió original V.C. Versió catalana V.E. Versió castellana V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà
V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània B/N Blanc i negre C Color

SERIE NOIRE, Alain Corneau

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 28

17 Juny 2 Juliol 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.
Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes.
Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.
Projeccions: Travessera de Gràcia 63. 08006 Barcelona
Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81,
principal, 08008 Barcelona. Tel.: 215 54 60
Arxiu: Pau Claris 162. 08009 Barcelona. T. 215 62 35

Federico Fellini

També amb motiu de l'homenatge de la Setmana Internacional de Cinema, presentem una retrospectiva gairebé completa, en la qual les absències són degudes a causes insuperables en aquest moment, com per exemple prepotències exclusives de distribució-exhibició. Per això mateix és encomiable la bona disposició de la casa Mediterráneo, que ens ha permès la pre-estrena de **TOBY DAMMIT**, d'imminent reposició en una sala d'art i assaig.

Una col·laboració d'un nou tipus s'ha establert amb la distribuïdora Visión, que no ha pogut llogar-nos **Y LA NAVE VA** pel compromís contemporani de restreure al Savoy, local en el qual, però, els abonats a la Filmoteca podran disfrutar d'una reducció del 50 per cent en el preu de l'entrada per a les sessions d'un dilluns.

Agraïm també la col·laboració de l'Institut Italià de Barcelona en la confecció dels films en V.O. no subtitulada.

Francesc Rovira Beleta

La Setmana Internacional de Cinema de Barcelona homenatja enguany aquest realitzador barceloní, del qual hem preparat conjuntament una retrospectiva el més completa possible, recuperant alguns títols invisibles desde fa molts anys. La Filmoteca Española ha aportat algunes còpies d'indubtable valor, malgrat el seu estat precari, per tractar-se de les úniques que es conserven.

Nat a Barcelona el 1912.

Estudià Arquitectura, Filosofia i Lletres i Dret.

Viatja per Itàlia i França. Escriu poesia, dibuixa i fa periodisme. Després de dirigir alguns curts (**El faquir González, buscador de oro** i **El faquir González en el circo**) passa a CIFESA com a guionista, i després com a ajudant de direcció, sota contracte, en nou pel·lícules a les ordres, entre altres, de Lucia i Ordúña. El 1948 dirigeix el seu primer llargmetratge. Posteriorment ha realitzat una sèrie de documentals esportius sota el títol genèric d' "Esports i figures", va dirigir el curt **El lago de los cisnes** (1953) en un sistema de tres dimensions (cinema en relleu) de patent espanyola, "Cinefotocolor". Supervisa la realització de **LA HONRADEZ DE LA CERRADURA**, de Luis Escobar. Ha col·laborat també com a guionista (**NOVENTA MINUTOS, LA VIDA PRIVADA DE FULANO DE TAL**). Ha estat un dels primers que temptaren la política de coproduccions, incloent als repartiments de pel·lícules seves actors estrangers. Va ser productor de tres pel·lícules seves (**LOS TARANTOS, LA DAMA DEL ALBA** i **EL AMOR BRUJO**). Tant aquesta darrera com la primera estigueren nominades per a l'Oscar.

Rovira Beleta va seguir la via neorealista: policíaca a **HAY UN CAMINO A LA DERECHA** (força elogiada pels crítics de l'època), **EXPRESO DE ANDALUCIA** (sobre el famós fet criminal perpetrat durant la dictadura de Primo de Rivera) i **LOS ATRACADORES** (sobre la delinqüència barcelonina, i que incloïa una seqüència realment inèdita sobre l'aplicació del "garrote vil" a un dels delinqüents). En aquesta línia, Rovira Beleta aconseguí un cinema directe, no pas exempt d'ingenuïtat, però de bona factura i amb pretensions moralitzadores, molt al gust d'aleshores. Connecta en això amb els policíacs fets a Barcelona durant la dècada dels cinquanta. Unes altres dues pel·lícules seves tenen alguna relació amb aquest gènere, per bé que podríem parlar d'obres menors: **DOCE HORAS DE VIDA** (on un legionari condemnat a mort al Marroc tracta de salvar la seva vida tot trobant la dona que el va enganyar) i **ALTAS VARIEDADES** (una història d'amor i gelosia en el món del circo).

El prestigi industrial de Rovira es basa fonamentalment en les obres nominades per a l'Oscar. Com a antecedent llunyà en la seva filmografia cal esmentar **LUNA DE SANGRE**, adaptació de *La familia Alvareda*, de Fernán Caballero i que fou interpretada per Paquita Rico i Paco Rabal. Segons confessió pròpia, Rovira pretén de fer "un cinema típic que no sigui tòpic". A **LOS TARANTOS** s'ambienta el conflicte de Rómulo i Julieta entre famílies gitanes del barri barceloní de Somorrostro. El film, barroc i una mi-

ca retòric, és basat en una obra d'Alfredo Mañas (*La historia de los tarantos*), molt lliurement adaptada, però. Cal destacar l'actuació de Carmen Amaya, la darrera que va realitzar davant les càmbres, i alguns moments aconseguits en què el ball no és pas una mera interrupció de l'acció, sinó un element més de progressió dramàtica. La mateixa fórmula l'emprà Rovira Beleta a **EL AMOR BRUJO**, tot seguint l'obra de Manuel de Falla, però amb menys èxit popular, i per bé que el film fou nominat per a l'Oscar, acusava amb més evidència els defectes esteticistes de l'anterior.

A la filmografia de Rovira Beleta hi ha també una pel·lícula sobre futbolistes de moda (**ONCE PARES DE BOTAS**), una altra sobre la Fira de Mostres de Barcelona (**HISTORIAS DE LA FERIA**), una sobre els nens que en temps de guerra foren traslladats a països neutrals (**FAMILIA PROVISIONAL**, amb guió de Berlanga i Colina) i un film amb cantant (**LA LARGA AGONIA DE LOS PECES FUERA DEL AGUA**) amb Joan Manuel Serrat. Adaptà *La dama del alba*, de Casón, i una pel·lícula sobre els Reis Catòlics (**LA ESPADA NEGRA**). En una obra tan variada és difícil de destacar-ne trets comuns, però potser el tema de la mort, vist dramàticament, és l'únic que unifica la seva filmografia. La seva presència amb trets de tragèdia, gravita sobre les obres més interessants de Rovira Beleta. En aquest sentit, l'elecció de **LA DAMA DEL ALBA**, que el ludeix precisament a la mort, resulta simptomàtica. D'altra banda, i des del punt de vista estrictament cinematogràfic, les seves pel·lícules destaquen en uns anys en què qualsevol preocupació per fer alguna cosa diferent i més seriosa culturalment cridava l'atenció.

(Angel A. Pérez Gómez, José L. Martínez Montalbán, *Cine español, 1951-78*, Ed. Mensajero, Bilbao 1978)

Polar

Aquest mot, l'origen del qual sembla remuntar-se fins 1950, quan sorgí per condensació de "policier", designa un dels gèneres més concrets per la cinematografia francesa al llarg de decenni, generalment adaptant novel·les de la *Série Noire* o excepcionalment posant en imatges guions originals. N'ofereim aquí una primera tria, com a programa monogràfic en la setmana del 17 al 23 de juny.

Dilluns

17

FLIC STORY/FLIC STORY, Jacques Deray, 1975. Int.: Alain Delon, Jean Louis Trintignant, Claudine Auger. França V.E. (C)

LA BALANCE/EL MEMBRILLO, Bob Swaim, 1983. Int.: Nathalie Baye, Philippe Léotard, Richard Berry. França V.E. (C)

POLICE PYTHON 357/POLICIA PYTHON 357, Alain Corneau, 1976. Int.: Yves Montand, Simone Signoret, François Perier. França V.O.S.E. (C)

Dimarts

18

LA BALANCE/EL MEMBRILLO, Bob Swaim, 1983. Int.: Nathalie Baye, Philippe Léotard, Richard Berry. França V.E. (C)

L'ASSASSIN HABITE AU 21/ EL ASESINO HABITA EN EL 21, Henri G. Clouzot, 1942. Int.: Pierre Fresnay, Suzy Delair, Noël Roquevert. França V.D.S.E. (B/N)

LA SCOMOUNNE/EL CLAN DE LOS MARSELLERES, José Giovanni, 1972. Int.: Jean Paul Belmondo, Claudia Cardinale, Michel Constantin. França V.O. (C)

16.00

18.00

20.00

22.00

Dimecres

19

DERNIER DOMICILE CONNU/ULTIMO DOMICILIO CONOCIDO, José Giovanni, 1969. Int.: Lino Ventura, Marlène Jobert. França V.O.S.E. (C)

POLICE PYTHON 357/POLICIA PYTHON 357, Alain Corneau, 1976. Int.: Yves Montand, Simone Signoret, François Perier. França V.O.S.E. (C)

BLOOD RELATIVES/LABERINTO MORTAL, Claude Chabrol, 1977. Int.: Donald Sutherland, Stéphane Audran. França-Canadà V.O. (C) *Començarà a les 22.10 h.*

Dijous

20

LE SAMOURAI/EL SILENCIO DE UN HOMBRE, Jean Pierre Melville, 1967. Int.: Alain Delon, François Perier, Nathalie Delon. França V.O.S.E. (C)

RIFI A TOKYO/RIFI EN TOKIO, Jacques Deray, 1962. Int.: Karl Boehm, Michel Vitold, Charles Vanel. França V.O.S.E. (B/N)

FLIC STORY/FLIC STORY, Jacques Deray, 1975. Int.: Alain Delon, Jean Louis Trintignant, Claudine Auger. França V.E. (C)

Divendres

21

LA SCOUOUNNE/EL CLAN DE LOS MARSELLERES, José Giovanni, 1972. Int.: Jean Paul Belmondo, Claudia Cardinale, Michel Constantin. França V.E. (C)

SERIE NOIRE, Alain Corneau, 1979. Int.: Patrick Dewaere, Myriam Boyer, Marie Trintignant. França V.O.S.E. (C)

LA FEMME INFIDELE/LA MUJER INFIEL, Claude Chabrol, 1968. Int.: Stéphane Audran, Maurice Ronet, Michel Bouquet. França V.O.S.E. (C)

Dissabte

22

UN HOMME À ABATTRE/EL ACECHO, Philippe Condroyer, 1967. Int.: Jean-Louis Trintignant, Valerie Lagrange, Luis Prendes. França-Espanya V.E. (B/N)

L'ASSASSIN HABITE AU 21/EL ASESINO HABITA EN EL 21, Henri G. Clouzot, 1942. Int.: Pierre Frasnay, Suzy Delair, Noël Roquevert. França V.O.S.E. (B/N)

LA FEMME INFIDELE/LA MUJER INFIEL, Claude Chabrol, 1968. Int.: Stéphane Audran, Maurice Ronet, Michel Bouquet. França V.O.S.E. (C)

DERNIER DOMICILE CONNU/ULTIMO DOMICILIO CONOCIDO, José Giovanni, 1969. Int.: Lino Ventura, Marlène Jobert. França V.O.S.E. (C)

Diumenge

23

RIFI A TOKYO/RIFI EN TOKIO, Jacques Deray, 1962. Int.: Karl Boehm, Michel Vitold, Charles Vanel. França V.O.S.E. (B/N)

SERIE NOIRE, Alain Corneau, 1979. Int.: Patrick Dewaere, Myriam Boyer, Marie Trintignant. França V.O.S.E. (C)

LE SAMOURAI/EL SILENCIO DE UN HOMBRE, Jean Pierre Melville, 1967. Int.: Alain Delon, François Perier, Nathalie Delon. França V.O.S.E. (C)

No hi ha sessió

Matinal 12.00 h. Cinema infantil:

VILDMARKS SOMMAR/VERANO SALVAJE, Lasse Werner i Bertil Haglund, 1970. Int.: Ulf Stromberg, Nils Jacobi Stensland, Brigitta Nilson. Suècia V.E. (C)

Dilluns

24

Francesc Rovira Beleta: **LUNA DE SANGRE**, F. Rovira, 1950. Int.: Paquita Rico, Francisco Rabal, Juan Manuel Soriano, Isabel de Pomés. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **LA STRADA/LA STRADA**, F. Fellini, 1954. Int.: Giulietta Masina, Anthony Quinn, Richard Basehart, Aldo Silvani. Itàlia, V.O.S.E. (B/N)

Federico Fellini: **LUCIDEL VARIETÀ**, A. Lattuada, F. Fellini, 1950. Int.: Peppino de Filippo, Carladei Poggio, Giulietta Masina. Itàlia, V.O. (B/N)

Dimarts

25

Francesc Rovira Beleta: **ONCE PARES DE BOTAS**, F. Rovira, 1954. Int.: José Suárez, Antoni Ramallets, F.J. Marcet, Elisa Montes, Pepe Isbert. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **IL BIDONE/ALMASSIN CONCINCE**, F. Fellini, 1955. Int.: B. Crawford, G. Masina, R. Basehart, F. Fabrizi. Itàlia, V.O.S.E. (B/N)

Federico Fellini: **LO SCEICCO BIANCO/EL JEQUE BLANCO**, F. Fellini, 1952. Int.: Alberto Sordi, Giulietta Masina, Bruniella Bovo. Itàlia, V.O. (B/N)

Dimecres

26

Francesc Rovira Beleta: **EXPRESO DE ANDALUCIA**, F. Rovira, 1956. Int.: Jorge Mistral, Vicente Parra, Marisa de Leza, Carlos Casaravilla. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **LE NOTTE DI CABIRIA/LAS NOCHES DE CABIRIA**, F. Fellini, 1956. Int.: G. Masina, A. Nazzari, F. Pèrier. Itàlia, V.E. (B/N)

Federico Fellini: **I VITELLONI/LOS INÚTILES**, F. Fellini, 1953. Int.: Franco Interlenghi, Alberto Sordi, Franco Fabrizi. Itàlia, V.O. (B/N)

Dijous

27

Francesc Rovira Beleta: **HISTORIAS DE LA FERIA**, F. Rovira, 1957. Int.: María Rosa Salgado, Antonio Vilar, Abbe Lane, Gila. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **OTTO E MEZZO/FELLINI 8 1/2**, 1963. Int.: Marcello Mastroianni, Claudia Cardinale, Anouk Aimée, Sandro Milo. Itàlia, V.O. (B/N)

Federico Fellini: **LA DOLCE VITA/LA DOLCE VITA**, F. Fellini, 1959. Int.: Marcello Mastroianni, Anita Ekberg, Anouk Aimée, Magali Noël. Itàlia, V.O.S.E. (B/N)

Divendres

28

Francesc Rovira Beleta: **ALTAS VARIETADES**, F. Rovira, 1960. Int.: Angel Aranda, Marisa de Leza, Vicky Lagos, Christian Marquand. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **Le tentazioni del Dr. Antonio (Boccaccio '70)**, 1962. Int.: P. de Filippo, A. Ekberg. V.E. **Toby Dammit (Histoires Extraordinaires)**, 1968. Int.: Stamp. V.O.S.E.

Federico Fellini: **FELLINI-SATYRICON/SATYRICON**, F. Fellini, 1969. Int.: Martin Potter, Hiram Keller, Capucine, Alain Cuny. Itàlia, V.O.S.E. (C)

Dissabte

29

Francesc Rovira Beleta: **LOS ATRACADORES**, F. Rovira, 1961. Int.: Julián Mateos, Pierre Brice, Agnès Speak, Manuel Gil. Espanya (B/N)

Federico Fellini: **GIULIETTA DEGLI SPIRITI/GIULIETTA DE LOS ESPÍRITUS**, F. Fellini, 1965. Int.: Giulietta Masina, S. Milo, S. Koscina. Itàlia, V.E. (C)

Federico Fellini: **ROMA/ROMA-FELLINI**, 1972. Int.: Peter Gonzalez, Fiona Florence, Marne Maitland. Itàlia, V.O.S.E. (C)

Federico Fellini: **IL CASANOVA DI FEDERICO FELLINI/CASANOVA**, 1976. Int.: D. Sutherland, T. Aumont, C. Browne, A.A. Lojodice. Itàlia, V.O.S.E. (C)

Diumenge

30

Francesc Rovira Beleta: **LOS TARANTOS**, F. Rovira, 1963. Int.: Carmen Amaya, Sara Lazana, Daniel Martín, Antonio Gades. Espanya (C)

Federico Fellini: **PROVA D'ORCHESTRA/ENSAYO DE ORQUESTA**, F. Fellini, 1978. Int.: B. Bass, C. Colosimo, E. Labi. Itàlia, V.E. (C)

Federico Fellini: **LA CITTÀ DELLE DONNE/LA CIUDAD DE LAS MUJERES**, F. Fellini, 1979. Int.: M. Mastroianni. Itàlia, V.E. (C) *Començarà a les 19.30 h.*

Francesc Rovira Beleta: **LA DAMA DEL ALBA**, F. Rovira, 1965. Int.: Juliette Villard, Daniel Martín, Yelena Samarina, Dolores del Río. Espanya (B/N)

Dilluns

1

Francesc Rovira Beleta: **EL AMOR BRUJO**, F. Rovira, 1967. Int.: Nuria Torray, Antonio Gades, La Polaca, Rafael de Córdova. Espanya (C)

Francesc Rovira Beleta: **LA LARGA AGONIA DE LOS PECES**, F. Rovira, 1969. Int.: Joan Manuel Serrat, Emma Cohen, Linda Cole. Espanya (C)

Francesc Rovira Beleta: **NO ENCONTRARE ROSAS PARA MI MADRE**, F. Rovira, 1972. Int.: Gina Lollobrigida, Danielle Darrieux, Conchita Velasco, Susan Hampshire. Espanya (C)

Dimarts

2

Francesc Rovira Beleta: **LA ESPADA NEGRA**, F. Rovira, 1976. Int.: Maribel Martín, José María Rodero, Juan Ribó, Carlos Ballesteros. Espanya (C)

Francesc Rovira Beleta: **HAY UN CAMINO A LA DERECHA**, F. Rovira, 1953. Int.: Francisco Rabal, Julia Martínez, Isabel Castro. Espanya (B/N)

Francesc Rovira Beleta: **EXPRESO DE ANDALUCIA**, F. Rovira, 1956. Int.: Jorge Mistral, Vicente Parra, Marisa de Leza, Carlos Casaravilla. Espanya (B/N)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català — V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Curs 1984-85. Programa número 29

3 Juliol 29 Setembre 1985

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major.

Preus: Abonament per a deu sessions: 1.000 ptes. Entrada per a una sola sessió: 130 ptes. Entrada especial matinals, jubilats i parats: 100 ptes.

Projeccions: Travessera de Gràcia 63, Barcelona 6. Telèfon: 201 29 06

Oficines i Biblioteca: Rambla de Catalunya 81, principal, Barcelona 8. Telèfon: 215 54 50

Arxiu: Pau Claris 162, Barcelona 8. Telèfon: 215 82 35

Cinema d'aventures

L'aventura (de la programació) i el descobriment (de còpies): la de **EL TIGRE DE ESNA-PUR**, de Fritz Lang, inclou una escena antany suprimida per la censura.

EL EMPERADOR DEL NORTE, de Robert Aldrich

VIENTO EN LAS VELAS, d'Alexander Mackendrick

IVANHOE, de Richard Thorpe

L'espectador blasé que necessiti una justificació del gènere que ocuparà la nostra pantalla en la programació monogràfica estiuenca d'enguany, pot trobar-la en el full número 20 de la col·lecció de programes 1981-82 de la Filmoteca (adreçant-se a la llibreria de la sala), en un volum de l'enciclopèdia Salvat o en el llibre de Ian Cameron (adreçant-se a la nostra biblioteca). Sortosament, a la majoria d'espectadors no els caldrà justificació alguna per a un gènere que ha nodrit moltes de les nostres infanteses i mai ha perdut el favor públic generalitzat. A més, les arrels d'aquesta èpica del segle XX han estat reivindicades i han guanyat favor en els medis més intel·lectuals des que Fernando Savater en féu l'apologia a *La infància recuperada* i algunes editorials decidiren jugar la carta de la novel·la d'aventures.

Ja ho sabem, doncs. Aquest estiu toca: al sol de la platja, de Stevenson i Salgari fins Tournier; en la fol·lor de les nostres projeccions, de Hawks i Huston fins els bandolers nostrats.

Federico Fellini

Hom deia en el full 28 que el film **Y LA NAVE VA** no s'havia pogut incloure en el programa per l'imminent reestrena en una sala de la ciutat. A última hora, aquest compromís de contractació no es materialitzà i finalment ens ha estat possible d'afegir el darrer títol estrenat del realitzador homenatjat en la seva retrospectiva.

18.00

20.00

22.00

Dimecres 3	LA GUERRE DU FEU/EN BUSCA DEL FUEGO , Jean Jacques Annaud, 1981. Int.: Everet McGill, Rai Dawn Chong, Ron Perlman. França-Canadà (C)	Federico Fellini: E LA NAVE VA/Y LA NAVE VA , Federico Fellini, 1983. Int.: Freddie Jones, Barbara Jefford, Norma West, Peter Cellier. Itàlia-França, V.E. (C i B/N)	EL CID/EL CID , Anthony Mann, 1961. Int.: Charlton Heston, Sophia Loren, Raf Vallone. USA V.E. (C)
Dijous 4	ONE MILLION YEARS B.C./HACE UN MILLON DE AÑOS , Don Chaffey, 1965. Int.: Raquel Welch, John Richardson. Anglaterra (C)		THE FALL OF THE ROMAN EMPIRE/LA CAIDA DEL IMPERIO ROMANO , Anthony Mann, 1963. Int.: Stephen Boyd, Sophia Loren, Alec Guinness. USA V.E. (C)
Divendres 5	THE ADVENTURES OF ROBIN HOOD/ROBIN DE LOS BOSQUES , Michael Curtiz, William Keighley, 1938. Int.: Errol Flynn, Olivia de Havilland. USA V.E. (C)	L'ARMATA BRANCALEONE/LA ARMA-DA BRANCALEONE , Mario Monicelli, 1965. Int.: Vittorio Gassman, Gian M. ^a Volonté. Itàlia-França-Espanya V.O.S.E. (C)	THE SWORD AND THE SORCERER/CRONWELL, REY DE LOS BARBAROS , Albert Pyun, 1982. Int.: Leslie Horsley, Kathleen Beller. USA V.E. (C)
Dissabte 6	19.00 h.: EL CID/EL CID , Anthony Mann, 1961. Int.: Charlton Heston, Sophia Loren, Raf Vallone. USA V.E. (C)		L'ARMATA BRANCALEONE/LA ARMA-DA BRANCALEONE , Mario Monicelli, 1965. Int.: Vittorio Gassman, Gian M. ^a Volonté. Itàlia-França-Espanya V.O.S.E. (C)
Diumenge 7	19.00 h.: THE FALL OF THE ROMAN EMPIRE/LA CAIDA DEL IMPERIO ROMANO , Anthony Mann, 1963. Int.: Stephen Boyd, Sophia Loren, Alec Guinness. USA V.E. (C)		ONE MILLION YEARS B.C./HACE UN MILLON DE AÑOS , Don Chaffey, 1965. Int.: Raquel Welch, John Richardson. Anglaterra (C)
Dilluns 8	ATILA, FLAGELLO DI DIO/ATILA, HOMBRE O DEMONIO , Piero Francischi, 1953. Int.: Anthony Quinn, Sophia Loren. Itàlia-França V.E. (C)	EXCALIBUR/EXCALIBUR , John Boorman, 1981. Int.: Nigel Terry, Helen Mirren, Nicol Williamson. Anglaterra V.C. (C)	PARSIFAL , Daniel Mangrané, 1951. Int.: Ludmila Txerina, Gustavo Rojo. Catalunya V.E. (B/N) <i>Començarà a les 22.15 h.</i>
Dimarts 9	THE SWORD AND THE SORCERER/CRONWELL, REY DE LOS BARBAROS , Albert Pyun, 1982. Int.: Leslie Horsley, Kathleen Beller. USA V.E. (C)	LA GUERRE DU FEU/EN BUSCA DEL FUEGO , Jean Jacques Annaud, 1981. Int.: Everet McGill, Rai Dawn Chong, Ron Perlman. França-Canadà (C)	TIME AFTER TIME/LOS PASAJEROS DEL TIEMPO , Nicholas Meyer, 1979. Int.: Malcolm McDowell, David Warner. V.E. (C)
Dimecres 10	EXCALIBUR/EXCALIBUR , John Boorman, 1981. Int.: Nigel Terry, Helen Mirren, Nicol Williamson. Anglaterra V.C. (C)	Las extraordinarias aventuras de Mr. West en el país de los bolcheviques , L. Kulechov, 1924. Int.: B. Barnett, A. Hklova. URSS V.O.S.E. (B/N) <i>Començarà a les 20.15 h.</i>	LES ANNEES LUMIERE/A AÑOS LUZ , Alain Tanner, 1981. Int.: Trevor Howard, Mick Ford. Suïssa. V.O.S.E. (C)
Dijous 11	TIME AFTER TIME/LOS PASAJEROS DEL TIEMPO , Nicholas Meyer, 1979. Int.: Malcolm McDowell, David Warner. V.E. (C)	LA CECILIA/LA CECILIA , Jean-Louis Comolli, 1975. Int.: Massimo Foschi, Maria Carta. França-Itàlia V.O.S.E. (C)	CASABLANCA/CASABLANCA , Michael Curtiz, 1942. Int.: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.O.S.E. (B/N)
Divendres 12	LA CECILIA/LA CECILIA , Jean-Louis Comolli, 1975. Int.: Massimo Foschi, Maria Carta. França-Itàlia V.O.S.E. (C)	LES ANNEES LUMIERE/A AÑOS LUZ , Alain Tanner, 1981. Int.: Trevor Howard, Mick Ford. Suïssa V.O.S.E. (C)	LA FUGA DE SEGOVIA , Imanol Uribe, 1981. Int.: Juan Pardo, Xabier Elorriaga. Espanya (C)
Dissabte 13	CASABLANCA/CASABLANCA , Michael Curtiz, 1942. Int.: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.O.S.E. (B/N)	LA NOTTE DI SAN LORENZO/LA NOCHE DE SAN LORENZO , Paolo i Vittorio Taviani, 1982. Int.: Omero Antonutti, Margarita Lozano. Itàlia V.E. (C)	TO HAVE AND HAVE NOT/TENER Y NO TENER , Howard Hawks, 1945. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Walter Brennan. USA V.O.S.E. (B/N)
Diumenge 14	TO HAVE AND HAVE NOT/TENER Y NO TENER , Howard Hawks, 1945. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Walter Brennan. USA V.O.S.E. (B/N)	LA FUGA DE SEGOVIA , Imanol Uribe, 1981. Int.: Juan Pardo, Xabier Elorriaga. Espanya (C)	LA NOTTE DI SAN LORENZO/LA NOCHE DE SAN LORENZO , Paolo i Vittorio Taviani, 1982. Int.: Omero Antonutti, Margarita Lozano. Itàlia V.E. (C)
Dilluns 15	AMAZING CAPTAIN NEMO/EL VIAJE A LA ATLANTIDA DEL CAPITAN NEMO , Alex March, 1978. Int.: José Ferrer, Burgess Meredith. USA V.E. (C)	MICKEY ONE/ACOSADO , Arthur Penn, 1965. Int.: Warren Beatty, Hurd Hatfield. USA V.E. (B/N)	NEMO , Jesús Garay, 1977. Int.: Enrique Ibañez, Santiago Trancón, Pepón Mestre. Espanya (B/N)
Dimarts 16	JASON AND THE ARGONAUTS/JASON Y LOS ARGONAUTAS , Don Chaffey, 1963. Int.: Tod Armstrong, Nancy Kowacks. USA V.E. (C)	AMAZING CAPTAIN NEMO/EL VIAJE A LA ATLANTIDA DEL CAPITAN NEMO , Alex March, 1978. Int.: José Ferrer, Burgess Meredith. USA V.E. (C)	MICKEY ONE/ACOSADO , Arthur Penn, 1965. Int.: Warren Beatty, Hurd Hatfield. USA V.E. (B/N)
Dimecres 17	OMBRE BIANCHI/LOS DIENTES DEL DIABLO , Nicholas Ray, 1959. Int.: Anthony Quinn, Yoko Tani, Peter O'Toole. Itàlia-França V.O.S.E. (C)	DER TIGER VON ESCHNAPUR/EL TIGRE DE ESNAPUR , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	DAS INDISCHE GRABMAL/LA TUMBA INDIA , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)
Dijous 18	DER TIGER VON ESCHNAPUR/EL TIGRE DE ESNAPUR , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	DAS INDISCHE GRABMAL/LA TUMBA INDIA , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	JASON AND THE ARGONAUTS/JASON Y LOS ARGONAUTAS , Don Chaffey, 1963. Int.: Tod Armstrong, Nancy Kowacks. USA V.E. (C)
Divendres 19	GIZMO! /GIZMO, LOS MAS LOCOS INVENTOS , Howard Smith, 1976. USA V.O.S.E. (B/N)	NEMO , Jesús Garay, 1977. Int.: Enrique Ibañez, Santiago Trancón, Pepón Mestre. Espanya (B/N) <i>Començarà a les 19.45 h.</i>	VIVA MARIA! /VIVA MARIA! , Louis Malle, 1965. Int.: Jeanne Moreau, Brigitte Bardot. França V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català
 V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

18.00

20.00

22.00

Dissabte 20	VIVA MARIA! / I VIVA MARIA! , Louis Malle, 1965. Int.: Jeanne Moreau, Brigitte Bardot. França V.E. (C)	OMBRE BIANCHI/LOS DIENTES DEL DIABLO , Nicholas Ray, 1959. Int.: Anthony Quinn, Yoko Tani, Peter O'Toole. Itàlia-França V.O.S.E. (C)	DERSU UZALA/DERSU UZALA, EL CAZADOR , Akira Kurosawa, 1975. Int.: Yuri Salomin, Maksim Mursuk. URSS-Japó. V.O.S.E. (C)
Diumenge 21	19.00 h.: DERSU UZALA/DERSU UZALA, EL CAZADOR , Akira Kurosawa, 1975. Int.: Yuri Salomin, Maksim Mursuk. URSS-Japó. V.O.S.E. (C)		GIZMO! /GIZMO, LOS MAS LOCOS INVENTOS , Howard Smith, 1976. USA. V.O.S.E. (B/N)
Dilluns 22	THE SCARLET PIMPERNEL/LA PIMPELA ESCARLATA , Harold Young, 1934. Int.: Leslie Howard, Marie Oberon. Anglaterra, V.E. (B/N)	LADY OSCAR/LADY OSCAR , Jacques Demy, 1979. Int.: Catriona MacColl, Barry Stokes. França-Japó. V.E. (C)	THE THREE MUSKETEERS/LOS TRES MOSQUETEROS , George Sidney, 1948. Int.: Gene Kelly, Lana Turner, Van Heflin. USA V.E. (C)
Dimarts 23	THE THREE MUSKETEERS/LOS TRES MOSQUETEROS , George Sidney, 1948. Int.: Gene Kelly, Lana Turner, Van Heflin. USA V.E. (C)	EL CORREO DEL REY , Ricard Gascón, 1950. Int.: Cesare Danova, Isabel de Pomés. Catalunya V.E. (B/N)	LES 3 MOUSQUETAIRES/VUELVEN LOS MOSQUETEROS , André Hunebelle, 1953. Int.: G. Marchal, Y. Sanson, Gino Cervi, Bourvil. França V.O.S.E. (B/N)
Dimecres 24	HOW THE WEST WAS WON/LA CONQUISTA DEL OESTE , Henry Hathaway, John Ford i George Marshall, 1962. Int.: J. Stewart, C. Baker, D. Reynolds. USA V.E. (C)	Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior	LADY OSCAR/LADY OSCAR , Jacques Demy, 1979. Int.: Catriona MacColl, Barry Stokes. França-Japó V.E. (C)
Dijous 25	THE GENERAL/EL MAQUINISTA DE LA GENERAL , Buster Keaton, 1926. Int.: Buster Keaton, Marion Mack. USA V.O.S.E. (B/N)	THE BIG SKY/RIO DE SANGRE , Howard Hawks, 1952. Int.: Kirk Douglas, Dewey Martin, Elizabeth Threalt. USA V.E. (B/N)	HOW THE WEST WAS WON/LA CONQUISTA DEL OESTE , Henry Hathaway, John Ford i George Marshall, 1962. Int.: J. Stewart, C. Baker, D. Reynolds. USA V.E. (C)
Divendres 26	THE GOLD RUSH/LA QUIMERA DEL ORO , Charles Chaplin, 1925. Int.: Charles Chaplin, Georgia Hale. USA (B/N)	THE GENERAL/EL MAQUINISTA DE LA GENERAL , Buster Keaton, 1926. Int.: Buster Keaton, Marion Mack. USA V.O.S.E. (B/N)	THE THIEF OF BAGDAD/EL LADRON DE BAGDAD , Michael Powell, 1940. Int.: Sabu, Conrad Veidt, June Duprez. Anglaterra V.E. (C)
Dissabte 27	ALI BABA AND THE FORTY THIEVES/ALI BABA Y LOS 40 LADRONES , Arthur Lubin, 1944. Int.: Maria Montez, John Hall. USA V.E. (C)	THE GOLD RUSH/LA QUIMERA DEL ORO , Charles Chaplin, 1925. Int.: Charles Chaplin, Georgia Hale. USA (B/N)	ARABIAN ADVENTURES/ALFOMBRAS MAGICAS , Kevin Connor, 1978. Int.: Christopher Lee, Mickey Rooney. Anglaterra V.E. (C)
Diumenge 28	ARABIAN NIGHTS/LAS MIL Y UNA NOCHES , John Rawlins, 1942. Int.: Maria Montez, John Hall, Sabu. USA V.E. (C)	THE THIEF OF BAGDAD/EL LADRON DE BAGDAD , Michael Powell, 1940. Int.: Sabu, Conrad Veidt, June Duprez. Anglaterra V.E. (C)	NORTHWEST FRONTIER/LA INDIA EN LLAMAS , J. Lee-Thompson, 1959. Int.: Kenneth More, Lauren Bacall, Herbert Lom. Anglaterra. V.E. (C)
Dilluns 29	ARABIAN ADVENTURES/ALFOMBRAS MAGICAS , Kevin Connor, 1978. Int.: Christopher Lee, Mickey Rooney. Anglaterra V.E. (C)	MICHEL STROGOFF/MIGUEL STROGOFF , Carmine Gallone, 1956. Int.: Curt Jürgens, Geneviève Page. França-Itàlia-Iugoslàvia V.E. (C)	ELEPHANT WALK/LA SENDA DE LOS ELEFANTES , William Dieterle, 1953. Int.: Peter Finch, Elizabeth Taylor, Dana Andrews. USA V.E. (C)
Dimarts 30	ELEPHANT WALK/LA SENDA DE LOS ELEFANTES , William Dieterle, 1953. Int.: Peter Finch, Elizabeth Taylor, Dana Andrews. USA V.E. (C)	THE LUCKY LADY/LOS AVENTUREROS DEL LUCKY LADY , Stanley Donen, 1975. Int.: Liza Minnelli, Burt Reynolds. USA V.E. (C)	A MAN CALLED HORSE/UN HOMBRE LLAMADO CABALLO , Elliot Silverstein, 1970. Int.: Richard Harris, Judith Anderson. USA V.E. (C)
Dimecres 31	PRIME CUT/CARNE VIVA , Michael Ritchie, 1972. Int.: Gene Hackman, Lee Marvin. USA V.E. (C)	I AIM AT THE STARS/DESTINO... LAS ESTRELLAS , Jack Lee Thompson, 1960. Int.: Curt Jürgens, Gia Scala, Victoria Shaw. Anglaterra V.E. (C)	MAN ON A TIGHTROPE/FUGITIVOS DEL TERROR ROJO , Elia Kazan, 1952. Int.: Fredric March, Terry Moore, Gloria Grahame. USA V.E. (B/N)
Dijous 1 Agost	THE LUCKY LADY/LOS AVENTUREROS DEL LUCKY LADY , Stanley Donen, 1975. Int.: Liza Minnelli, Burt Reynolds. USA V.E. (C)	LA TRAVERSÉE DE PARIS/LA TRAVE-SIA DE PARIS , Claude Autant-Lara, 1956. Int.: Jean Gabin, Bourvil, Louis de Funès. França V.O.S.E. (B/N)	THE KREMLIN LETTER/LA CARTA DEL KREMLIN , John Huston, 1969. Int.: Bibi Anderson, George Sanders, Richard Boone. USA V.E. (C)
Divendres 2	DEGLI APPENNINI ALLE ANDE/DE LOS APENINOS A LOS ANDES , Folco Quilici, 1959. Int.: Eleonora Rossi-Drago, Marco Paoletti. Itàlia-Argentina V.E. (C)	THE HEROES OF TELEMAR/LOS HER-OES DE TELEMAR , Anthony Mann, 1965. Int.: Kirk Douglas, Richard Harris. Anglaterra V.E. (C) <i>Començarà a les 19.45 h.</i>	THE GUNS OF NAVARONE/LOS CAÑO-NES DE NAVARONE , J.L. Thompson, 1961. Int.: Gregory Peck, David Niven, Anthony Quinn. USA V.E. (C)
Dissabte 3	I WAS MONTY'S DOUBLE/YO FUI EL DOBLE DE MONTGOMERY , John Guiller-min, 1958. Int.: M.E. Clifton-James, John Mills. Anglaterra V.E. (B/N)	MAN ON A TIGHTROPE/FUGITIVOS DEL TERROR ROJO , Elia Kazan, 1952. Int.: Fredric March, Terry Moore, Gloria Grahame. USA V.E. (B/N)	EXODUS/EXODO , Otto Preminger, 1960. Int.: Paul Newman, Eva Marie Saint, Ralph Richardson. USA V.E. (C)
Diumenge 4	EXODUS/EXODO , Otto Preminger, 1960. Int.: Paul Newman, Eva Marie Saint, Ralph Richardson. USA V.E. (C)	Se suspèn la sessió per la llarga duració del film anterior	I AIM AT THE STARS/DESTINO... LAS ESTRELLAS , Jack Lee Thompson, 1960. Int.: Curt Jürgens, Gia Scala, Victoria Shaw. Anglaterra V.E. (B/N)
Dilluns 5	I WAS MONTY'S DOUBLE/YO FUI EL DOBLE DE MONTGOMERY , John Guiller-min, 1958. Int.: M.E. Clifton-James, John Mills. Anglaterra V.E. (B/N)	THE GUNS OF NAVARONE/LOS CAÑO-NES DE NAVARONE , J.L. Thompson, 1961. Int.: Gregory Peck, David Niven, Anthony Quinn. USA V.E. (C)	THE HEROES OF TELEMAR/LOS HER-OES DE TELEMAR , Anthony Mann, 1965. Int.: Kirk Douglas, Richard Harris. Anglaterra V.E. (C)
Dimarts 6	THE KREMLIN LETTER/LA CARTA DEL KREMLIN , John Huston, 1969. Int.: Bibi Anderson, George Sanders, Richard Boone. USA V.E. (C)	THE REAL GLORY/LA JUNGLA EN ARMAS , Henry Hathaway, 1939. Int.: Gary Cooper, Andrea Leeds. USA V.E. (B/N)	BUTCH CASSIDY AND THE SUNDANCE KID/DOS HOMBRES Y UN DESTINO , G. Roy Hill, 1969. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Katharine Ross. USA V.E. (C)

18.00

20.00

22.00

Dimecres 7	NORTHWEST FRONTIER/LA INDIA EN LLAMAS , J. Lee Thompson, 1959. Int.: Kenneth More, Lauren Bacall, Herbert Lom. Anglaterra V.E. (C)	THE LIVES OF A BENGAL LANCER/ TRES LANCEROS BENGALIES , Henry Hathaway, 1935. Int.: Gary Cooper, Franchot Tone. USA V.E. (B/N)	THE STING/EL GOLPE , George Roy Hill, 1973. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Robert Shaw. USA V.E. (C)
Dijous 8	HEART BEAT/GENERACION PERDIDA , John Byrum, 1979. Int.: Nick Nolte, Sissy Spacek. USA V.E. (C)	BUTCH CASSIDY AND THE SUNDANCE KID/DOS HOMBRES Y UN DESTINO , G. Roy Hill, 1969. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Katherine Ross. USA V.E. (C)	THERE WAS A CROOKED MAN/EL DIA DE LOS TRAMPOSOS , Joseph L. Mankiewicz, 1970. Int.: Kirk Douglas, Henry Fonda, Warren Oates. USA V.E. (C)
Divendres 9	THE LIVES OF A BENGAL LANCER/ TRES LANCEROS BENGALIES , Henry Hathaway, 1935. Int.: Gary Cooper, Franchot Tone. USA V.E. (B/N)	THE STING/EL GOLPE , George Roy Hill, 1973. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Robert Shaw. USA V.E. (C)	HELL'S ANGELS/LOS ANGELES DEL INFIERNO , Roger Corman, 1966. Int.: Peter Fonda, Nancy Sinatra. USA V.E. (C)
Dissabte 10	MAD MAX 2/EL GUERRERO DE LA CARRETERA , George Miller, 1981. Int.: Mel Gibson, Bruce Spence, Vernon. Austràlia V.E. (C)	HEART BEAT/GENERACION PERDIDA , John Byrum, 1979. Int.: Nick Nolte, Sissy Spacek. USA V.E. (C)	SUGARLAND EXPRESS/LOCA EVA-SION , Steven Spielberg, 1974. Int.: Goldie Hawn, William Atherton, Ben Johnson. USA V.E. (C)
Diumenge 11	SUGARLAND EXPRESS/LOCA EVA-SION , Steven Spielberg, 1974. Int.: Goldie Hawn, William Atherton, Ben Johnson. USA V.E. (C)	HELL'S ANGELS/LOS ANGELES DEL INFIERNO , Roger Corman, 1966. Int.: Peter Fonda, Nancy Sinatra. USA V.E. (C)	MAD MAX 2/EL GUERRERO DE LA CARRETERA , George Miller, 1981. Int.: Mel Gibson, Bruce Spence, Vernon. Austràlia V.E. (C)
Dilluns 12	19.00 h.: FITZCARRALDO/FITZCARRALDO , Werner Herzog, 1982. Int.: Klaus Kinski, Claudia Cardinale. Alemanya V.O.S.E. (C)		DEGLI APPENNINI ALLE ANDE/DE LOS APENINOS A LOS ANDES , Folco Quilici, 1959. Int.: Eleonora Rossi-Drago, M. Paolitti, G. Bataglia. Italia-Argent. V.E. (C)
Dimarts 13	THERE WAS A CROOKED MAN/EL DIA DE LOS TRAMPOSOS , Joseph L. Mankiewicz, 1970. Int.: Kirk Douglas, Henry Fonda, Warren Oates. USA V.E. (C)	THE AFRICAN QUEEN/LA REINA DE AFRICA , John Huston, 1952. Int.: Humphrey Bogart, Katharine Hepburn, Robert Morley. Anglaterra-USA V.O.S.E. (C)	BEAT THE DEVIL/LA BURLA DEL DIA-BLO , John Huston, 1953. Int.: Humphrey Bogart, Jennifer Jones, Gina Lollobrigida. Anglet.-USA-Itàlia. V.O.S.E. (B/N)
Dimecres 14	THE AFRICAN QUEEN/LA REINA DE AFRICA , John Huston, 1952. Int.: Humphrey Bogart, Katharine Hepburn, Robert Morley. Anglaterra-USA V.O.S.E. (C)	FRAU IM MOND/LA MUJER EN LA LUNA , Fritz Lang, 1929. Int.: Gerda Maurus, Willy Fritsch. Alemanya. Rètols en castellà (B/N)	FITZCARRALDO/FITZCARRALDO , Werner Herzog, 1982. Int.: Klaus Kinski, Claudia Cardinale. Alemanya V.O.S.E. (C)
Dijous 15	FRAU IM MOND/LA MUJER EN LA LUNA , Fritz Lang, 1929. Int.: Gerda Maurus, Willy Fritsch. Alemanya. Rètols en castellà (B/N)	BEAT THE DEVIL/LA BURLA DEL DIA-BLO , John Huston, 1953. Int.: Humphrey Bogart, Jennifer Jones, Gina Lollobrigida. Anglaterra-USA-Itàlia V.O.S.E. (B/N)	THE THIRTY NINE STEPS/LOS TREINTA Y NUEVE ESCALONES , Alfred Hitchcock, 1935. Int.: Robert Donat, Madeleine Carroll. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)
Divendres 16	THE THIRTY NINE STEPS/LOS TREINTA Y NUEVE ESCALONES , Alfred Hitchcock, 1935. Int.: Robert Donat, Madeleine Carroll. Anglaterra V.O.S.E. (B/N)	BADLANDS/MALAS TIERRAS , Terence Malick, 1974. Int.: Martin Sheen, Sissy Spacek, Warren Oates. USA V.E. (C)	SERGEANT YORK/EL SARGENTO YORK , Howard Hawks, 1941. Int.: Gary Cooper, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)
Dissabte 17	LA COURSE DU LIÈVRE À TRAVERS LES CHAMPS/COMO LIEBRE ACOSADA , René Clément, 1972. Int.: Jean Louis Trintignant, L. Massari, R. Ryan. França V.E. (C)	SERGEANT YORK/EL SARGENTO YORK , Howard Hawks, 1941. Int.: Gary Cooper, Walter Brennan. USA V.E. (B/N)	THE EMPEROR OF THE NORTH POLE/EL EMPERADOR DEL NORTE , Robert Aldrich, 1973. Int.: Lee Marvin, Ernest Borgnine. USA V.E. (C)
Diumenge 18	BADLANDS/MALAS TIERRAS , Terence Malick, 1974. Int.: Martin Sheen, Sissy Spacek, Warren Oates. USA V.E. (C)	THE EMPEROR OF THE NORTH POLE/EL EMPERADOR DEL NORTE , Robert Aldrich, 1973. Int.: Lee Marvin, Ernest Borgnine. USA V.E. (C)	LA COURSE DU LIÈVRE À TRAVERS LES CHAMPS/COMO LIEBRE ACOSADA , René Clément, 1972. Int.: Jean Louis Trintignant, L. Massari, R. Ryan. França V.E. (C)
Dilluns 19	DRAGONSLAYER/EL DRAGON DEL LAGO DE FUEGO , Mathew Robbins, 1981. Int.: Peter Mc Nicol, Cathlyn Clarke, Ralph Richardson. Anglaterra V.E. (C)	SPIDERMAN THE DRAGON CHALLENGES/ SPIDERMAN, EL DESAFIO DEL DRAGON , Don McDougall, 1980. Int.: Nicholas Hammond, Robert Simon. USA V.E. (C)	KING KONG/KING KONG , M.C. Cooper i E. B. Schoedsack, 1933. Int.: Fay Wray, Bruce Cabot. USA V.E. (B/N)
Dimarts 20	SPIDERMAN THE DRAGON CHALLENGES/ SPIDERMAN, EL DESAFIO DEL DRAGON , Don McDougall, 1980. Int.: Nicholas Hammond, Robert Simon. USA V.E. (C)	MISTERIO EN LA ISLA DE LOS MONSTRUOS , Juan Piquer, 1981. Int.: Terence Stamp, Peter Cushing, Ian Serra. Espanya-Itàlia-USA V.E. (C)	THE LAND THAT TIME FORGOT/LA TIERRA OLVIDADA DEL TIEMPO , Kevin Connor, 1974. Int.: Doug McClure, John McEnery. Anglaterra V.E. (C)
Dimecres 21	KING KONG/KING KONG , M.C. Cooper i E. B. Schoedsack, 1933. Int.: Fay Wray, Bruce Cabot. USA V.E. (B/N)	DRAGONSLAYER/EL DRAGON DEL LAGO DE FUEGO , Mathew Robbins, 1981. Int.: Peter Mc Nicol, Cathlyn Clarke, Ralph Richardson. Anglaterra V.E. (C)	VIAJE AL CENTRO DE LA TIERRA , Juan Piquer, 1977. Int.: Kenneth Moore, Ivonne Sant'Is, Jack Taylor. Espanya (C)
Dijous 22	THE LAND THAT TIME FORGOT/LA TIERRA OLVIDADA DEL TIEMPO , Kevin Connor, 1974. Int.: Doug McClure, John McEnery. Anglaterra V.E. (C)	ATLANTIS, THE LOST CONTINENT/EL CONTINENTE PERDIDO , George Pal, 1961. Int.: Anthony Hall, Joyce Taylor, Bill Smith. USA V.E. (C)	MISTERIO EN LA ISLA DE LOS MONSTRUOS , Juan Piquer, 1981. Int.: Terence Stamp, Peter Cushing, Ian Serra. Espanya-Itàlia-USA V.E. (C)
Divendres 23	ATLANTIS, THE LOST CONTINENT/EL CONTINENTE PERDIDO , George Pal, 1961. Int.: Anthony Hall, Joyce Taylor, Bill Smith. USA V.E. (C)	A HIGH WIND IN JAMAICA/VIENTO EN LAS VELAS , Alexander Mackendrick, 1965. Int.: Anthony Quinn, James Coburn. USA V.E. (C)	FIRE AND ICE/TYGRA, HIELO Y FUEGO , Ralph Bakshi, 1982. Llarg de dibuixos animats a partir d'imatges reals. USA V.E. (C)
Dissabte 24	VIAJE AL CENTRO DE LA TIERRA , Juan Piquer, 1977. Int.: Kenneth Moore, Ivonne Sant'Is, Jack Taylor. Espanya (C)	LA LUZ DEL FIN DEL MUNDO , Kewin Billington, 1971. Int.: Kirk Douglas, Yul Brynner, Samantha Eggar. Espanya-Itàlia V.E. (C)	A HIGH WIND IN JAMAICA/VIENTO EN LAS VELAS , Alexander Mackendrick, 1965. Int.: Anthony Quinn, James Coburn. USA V.E. (C)

18.00

20.00

22.00

Diumenge 25	FIRE AND ICE/TYGRA, HIELO Y FUEGO , Ralph Bakshi, 1982. Llarg de dibuixos animats a partir d'imatges reals. USA V.E. (C)	THE MASTER OF THE WORLD/EL AMO DEL MUNDO , William Witney, 1961. Int.: Charles Bronson, Vincent Price, Henry Hull. USA V.E. (C)	MOBY DICK/MOBY DICK , John Huston, 1956. Int.: Gregory Peck, Richard Basehart, Orson Welles. Anglaterra V.E. (C)
Dilluns 26	THE MASTER OF THE WORLD/EL AMO DEL MUNDO , William Witney, 1961. Int.: Charles Bronson, Vincent Price, Henry Hull. USA V.E. (C)	MOBY DICK/MOBY DICK , John Huston, 1956. Int.: Gregory Peck, Richard Basehart, Orson Welles. Anglaterra V.E. (C)	MOTHER LODE/DUELO EN LAS PROFUNDIDADES , Charlton Heston, 1982. Int.: Charlton Heston, Nick Manuso, John Marley. USA V.E. (C)
Dimarts 27	LA LUZ DEL FIN DEL MUNDO , Kewin Billington, 1971. Int.: Kirk Douglas, Yul Brynner, Samantha Eggar. Espanya-Itàlia V.E. (C)	THIS WOMAN IS MINE/EL REY DE LOS MARES , Frank Lloyd, 1941. Int.: Franchot Tone, John Carroll. USA V.E. (B/N)	CAPTAIN BLOOD/EL CAPITAN BLOOD , Michael Curtiz, 1935. Int.: Errol Flynn, Olivia de Havilland. USA V.E. (B/N)
Dimecres 28	LA ISLA DEL TESORO , Andrew White, 1973. Int.: Orson Welles, Walter Slezacek. Espanya-França-Alemanya V.E. (C)	MOTHER LODE/DUELO EN LAS PROFUNDIDADES , Charlton Heston, 1982. Int.: Charlton Heston, Nick Manuso, John Marley. USA V.E. (C)	ALL THE BROTHERS WERE VALIANT/TODOS LOS HERMANOS ERAN VALIENTES , Richard Thorpe, 1954. Int.: Robert Taylor, S. Granger, A. Blyth. USA V.E. (C)
Dijous 29	CAPTAIN BLOOD/EL CAPITAN BLOOD , Michael Curtiz, 1935. Int.: Errol Flynn, Olivia de Havilland. USA V.E. (B/N)	ALL THE BROTHERS WERE VALIANT/TODOS LOS HERMANOS ERAN VALIENTES , Richard Thorpe, 1954. Int.: Robert Taylor, S. Granger, A. Blyth. USA V.E. (C)	IVANHOE/IVANHOE , Richard Thorpe, 1952. Int.: Robert Taylor, Elizabeth Taylor, Joan Fontaine. USA V.E. (C)
Divendres 30	THE FLAME AND THE ARROW/EL HALCON Y LA FLECHA , Jacques Tourneur, Int.: Burt Lancaster, Virginia Mayo. USA V.E. (C)	THE ADVENTURES OF QUENTIN DURWARD/LAS AVENTURAS DE QUINTIN DURWARD , Richard Thorpe, 1957. Int.: R. Taylor, K. Kendall, R. Morley. USA V.E. (C)	THE AMOROUS ADVENTURES OF MOLL FLANDERS/MOLL FLANDERS , T. Young, 1965. Int.: Kim Novak, Richard Johnson, Lilli Palmer. USA V.E. (C)
Dissabte 31	THE ADVENTURES OF QUENTIN DURWARD/LAS AVENTURAS DE QUINTIN DURWARD , Richard Thorpe, 1957. Int.: R. Taylor, K. Kendall, R. Morley. USA V.E. (C)	THE AMOROUS ADVENTURES OF MOLL FLANDERS/MOLL FLANDERS , T. Young, 1965. Int.: Kim Novak, Richard Johnson, Lilli Palmer. USA V.E. (C)	TOM JONES/TOM JONES , Tony Richardson, 1963. Int.: Albert Finney, Susanna York, Hugh Griffith. Anglaterra V.E. (C)
Diumenge 1 Setembre	THE THREE MUSKETEERS/LOS TRES MOSQUETEROS , Richard Lester, 1973. Int.: Oliver Reed, Raquel Welch. USA V.E. (C)	THE FOUR MUSKETEERS/LOS CUATRO MOSQUETEROS , Richard Lester, 1973. Int.: Oliver Reed, Raquel Welch. USA V.E. (C)	THE FLAME AND THE ARROW/EL HALCON Y LA FLECHA , Jacques Tourneur, 1950. Int.: Burt Lancaster, Virginia Mayo. USA V.E. (C)
Dilluns 2	THIS WOMAN IS MINE/EL REY DE LOS MARES , Frank Lloyd, 1941. Int.: Franchot Tone, John Carroll. USA V.E. (B/N)	HATARI! /IHATARI! , Howard Hawks, 1962. Int.: John Wayne, Elsa Martinelli, Red Buttons. USA V.E. (C)	MOGAMBO/MOGAMBO , John Ford, 1953. Int.: Clark Gable, Ava Gardner, Grace Kelly. USA V.E. (C) <i>Començarà a les 22.30 h.</i>
Dimarts 3	MICHEL STROGOFF/MIGUEL STROGOFF , Carmine Gallone, 1956. Curd Jürgens, Genevieve Page. França-Itàlia-Iugoslàvia V.E. (C)	KING SOLOMON'S MINES/LAS MINAS DEL REY SALOMON , Andrew Marton, 1950. Int.: Stewart Granger, Deborah Kerr. USA V.E. (C)	THE NAKED JUNGLE/CUANDO RUGE LA MARABUNTA , Byron Haskin, 1954. Int.: Charlton Heston, Eleanor Parker, William Conrad. USA V.E. (C)
Dimecres 4	CHINA SEAS/MARES DE CHINA , Tay Garnett, 1935. Int.: Clark Gable, Jean Harlow. USA V.E. (B/N)	WATUSI/REGRESO A LAS MINAS DEL REY SALOMON , Kurt Newmann, 1958. Int.: George G. Montgomery, Taina Elg. USA V.E. (C)	THE HORSEMEN/ORGULLO DE ESTIRPE , John Frankenheimer, 1970. Int.: Omar Sharif, Jack Palance. USA V.E. (C)
Dijous 5	TARZAN FINDS A SON/TARZAN Y SU SU HIJO , Richard Thorpe, 1939. Int.: Johnny Weissmuller, Maureen O'Sullivan. USA V.E. (B/N)	MOGAMBO/MOGAMBO , John Ford, 1953. Int.: Clark Gable, Ava Gardner, Grace Kelly. USA V.E. (C)	BEAR ISLAND/OPERACION ISLA DEL OSO , Don Scharp, 1979. Int.: Donald Sutherland, Vanessa Redgrave. Anglaterra-Canadà V.E. (C)
Divendres 6	HATARI! /IHATARI! , Howard Hawks, 1962. Int.: John Wayne, Elsa Martinelli, Red Buttons. USA V.E. (C) <i>Començarà a les 17.30 h.</i>	ZULU/ZULU , Cy Endfield, 1963. Int.: Stanley Baker, Michael Caine, Ulla Jacobsson. Anglaterra V.E. (C)	CHINA SEAS/MARES DE CHINA , Tay Garnett, 1935. Int.: Clark Gable, Jean Harlow. USA V.E. (B/N)
Dissabte 7	KING SOLOMON'S MINES/LAS MINAS DEL REY SALOMON , Andrew Marton, 1950. Int.: Stewart Granger, Deborah Kerr. USA V.E. (C)	THE NAKED JUNGLE/CUANDO RUGE LA MARABUNTA , Byron Haskin, 1954. Int.: Charlton Heston, Eleanor Parker, William Conrad. USA V.E. (C)	ZULU/ZULU , Cy Endfield, 1963. Int.: Stanley Baker, Michael Caine, Ulla Jacobsson. Anglaterra V.E. (C)
Diumenge 8	WATUSI/REGRESO A LAS MINAS DEL REY SALOMON , Kurt Newmann, 1958. Int.: George G. Montgomery, Taina Elg. USA V.E. (C)	BEAR ISLAND/OPERACION ISLA DEL OSO , Don Scharp, 1979. Int.: Donald Sutherland, Vanessa Redgrave. Anglaterra-Canadà V.E. (C)	THE NAKED PREY/LA PRESA DESNUDA , Cornel Wilde, 1966. Int.: Cornel Wilde, Kam Gampu. USA V.E. (C)
Dilluns 9	MISTERIOUS ISLAND/LA ISLA MISTERIOSA , Cy Endfield, 1961. Int.: Michael Craig, Joan Greenwood. Anglaterra V.E. (C)	LA ISLA MISTERIOSA , Juan Antonio Bardem, 1970-1971. Int.: Omar Sharif, Philippe Nicaud. Espanya-França V.E. (C)	RAISE THE TITANIC/RESCATEN AL TITANIC , Jeremy Jameson, 1980. Int.: Jason Robards, Richard Jordan, Alec Guinness. USA V.E. (C)
Dimarts 10	SAHARA/AVENTURAS EN EL SAHARA , Andrew McLaglen, 1983. Int.: Brooke Shields, Lambert Wilson. USA V.E. (C)	TRINADTSAT/LOS TRECE , Mijail Romm, 1936. Int.: I. Novosiltsev, E. Kuzmina, A. Chistiakov. URSS V.O.S.E. (B/N)	THE BLUE LAGOON/EL LAGO AZUL , Randall Kleiser, 1980. Int.: Brooke Shields, Christopher Atkins. USA V.E. (C)
Dimecres 11	THE NAKED PREY/LA PRESA DESNUDA , Cornel Wilde, 1966. Int.: Cornel Wilde, Kam Gampu. USA V.E. (C)	SAHARA/AVENTURAS EN EL SAHARA , Andrew McLaglen, 1983. Int.: Brooke Shields, Lambert Wilson. USA V.E. (C)	THE CALL OF THE WILD/LA SELVA BLANCA , Ken Annakin, 1973. Int.: Charlton Heston, Michele Mercier. Anglaterra-Alemanya-Espanya V.E. (C)

	18.00	20.00	22.00
Dijous 12	THE BLACK STALLION/EL CORCEL NEGRO , Carroll Ballard, 1978. Int.: Mickey Rooney, Kelly Reno, Terry Gavi. USA V.E. (C)	MISTEROUS ISLAND/LA ISLA MISTERIOSA , Cy Endfield, 1961. Int.: Michael Craig, Joan Greenwood. Anglaterra V.E. (C)	ZANNA BIANCA/COLMILLO BLANCO , Lucio Fulci, 1973. Int.: Vanna Lisi, Franco Nero. Itàlia-Espanya-França V.E. (C)
Divendres 13	THE BLUE LAGOON/EL LAGO AZUL , Randall Kleiser, 1980. Int.: Brooke Shields, Christopher Atkins. USA V.E. (C)	STORM OVER TIBET/TORMENTA SOBRE EL TIBET , Andrew Marton, 1952. Int.: Rex Reason, Diana Douglas. USA V.E. (C)	IM DSCHUNGEL IST DER TEUFEL LOS/LA MAS LOCA AVENTURA DE LA JUNGLA , H. Reinl, 1982. Int.: Jim Mithum, R. Strickler. Alemanya V.E. (C)
Dissabte 14	DIE BEUTIGEN GEIER VON ALASKA/LOS BLANCOS COLMILLOS DE ALASKA , Harald Reinl, 1973. Int.: Doug McClure, H. Lehnitz. R.F.A. V.E. (C)	THE BLACK STALLION/EL CORCEL NEGRO , Carroll Ballard, 1978. Int.: Mickey Rooney, Kelly Reno, Terry Gavi. USA V.E. (C)	RAM PAGE/SAFARI EN MALASIA , Phil Karlson, 1963. Int.: Robert Mitchum, Elsa Martinelli. USA V.E. (C)
Diumenge 15	ZANNA BIANCA/COLMILLO BLANCO , Lucio Fulci, 1973. Int.: Vanna Lisi, Franco Nero. Itàlia-Espanya-França V.E. (C)	THE CALL OF THE WILD/LA SELVA BLANCA , Ken Annakin, 1973. Int.: Charlton Heston, Michele Mercier. Anglaterra-Alemanya-Espanya V.E. (C)	STORM OVER TIBET/TORMENTA SOBRE EL TIBET , Andrew Marton, 1952. Int.: Rex Reason, Diana Douglas. USA V.E. (C)
Dilluns 16	SANDOKAN/EL TIGRE DE MALASIA , Sergio Sollima, 1973. Int.: Kébir Bedi, Philippe Leroy. Itàlia-Alemanya V.E. (C)	RAM PAGE/SAFARI EN MALASIA , Phil Karlson, 1963. Int.: Robert Mitchum, Elsa Martinelli. USA V.E. (C)	THE GREAT RACE/LA CARRERA DEL SIGLO , Blake Edwards, 1965. Int.: Tony Curtis, Jack Lemmon, Natalie Wood. USA V.E. (C)
Dimarts 17	LA 317ème SECTION/SANGRE EN INDOCHINA , Pierre Schoendörffer, 1964. Int.: Jacques Perrin, Bruno Cremer, Pierre Fabre. França V.O.S.E. (B/N)	FLASH GORDON/FLASH GORDON , Mike Hodges, 1980. Int.: Max von Sydow, Ornella Muti, Sam Jones. USA V.E. (C)	ZEPPELIN/ZEPPELIN , Etienne Perier, 1971. Int.: Michael York, Elke Sommer, Anton Diffring. Gran Bretanya V.E. (C)
Dimecres 18	LE CRABE TAMBOR/EL CRANC TAMBOR , Pierre Schoendörffer, 1977. Int.: Jean Rochefort, Jacques Perrin, Claude Rich. França V.O.S.E. (C)	THE GREAT RACE/LA CARRERA DEL SIGLO , Blake Edwards, 1965. Int.: Tony Curtis, Jack Lemmon, Natalie Wood. USA V.E. (C)	FLASH GORDON/FLASH GORDON , Mike Hodges, 1980. Int.: Max von Sydow, Ornella Muti, Sam Jones. USA V.E. (C) <i>Començarà a les 22.30 h.</i>
Dijous 19	L'AS DES AS/AS DE ASEs , Gerard Oury, 1982. Int.: Jean Paul Belmondo, Marie-France Pisier. França-Alemanya V.E. (C)	THE FINAL COUNTDOWN/EL FINAL DE LA CUENTA ATRAS , Don Taylor, 1980. Int.: Kirk Douglas, Martin Sheen, Katharine Ross. USA V.E. (C)	1941/1941 , Steven Spielberg, 1979. Int.: Dan Aykroyd, Ned Beatty, John Belushi. USA V.E. (C)
Divendres 20	VOYAGE EN BALLON/VIAJE EN GLOBO , Al - t Lamorisse, 1960. Int.: Maurice Bouquet, André Gille. França V.O.S.E. (C)	ZEPPELIN/ZEPPELIN , Etienne Perier, 1971. Int.: Michael York, Elke Sommer, Anton Diffring. Gran Bretanya V.E. (C)	THE FINAL COUNTDOWN/EL FINAL DE LA CUENTA ATRAS , Don Taylor, 1980. Int.: Kirk Douglas, Martin Sheen, Katharine Ross. USA V.E. (C)
Dissabte 21	LE GRAND BLUFF/UN TIPO LLAMADO MORGAN , Patrice Gally, 1957. Int.: Eddie Constantine, Dominique Wilms. França V.E. (C)	1941/1941 , Steven Spielberg, 1979. Int.: Dan Aykroyd, Ned Beatty, John Belushi. USA V.E. (C)	LA FOLIE DES GRANDEURS/DELI-RIOS DE GRANDEZA , Gérard Oury, 1971. Int.: Yves Montand, Louis de Funès. França V.E. (C)
Diumenge 22	THE ADVENTURES OF TOM SAWYER/LAS AVENTURAS DE TOM SAWYER , N. Taurog, 1938. Int.: Tommy Kelly, Jackie Moran, Walter Brennan. USA V.E. (C)	L'AS DES AS/AS DE ASEs , Gerard Oury, 1982. Int.: Jean Paul Belmondo, Marie-France Pisier. França-Alemanya V.E. (C)	LA PLANÈTE SAUVAGE/EL PLANETA SALVAJE , René Laloux, 1973. Dibuixos animats. França-Txecoslovàquia V.O.S.E. (C)
Dilluns 23	DON JUAN DE SERRALLONGA , Ricard Gascón, 1948. Int.: Amadeo Nazzari, Marija Asquerino. Catalunya V.E. (B/N)	DON QUIJOTE DE LA MANCHA , Rafael Gil, 1947. Int.: Rafael Rivelles, Juan Calvo, Sara Montiel. Espanya (B/N)	THE ADVENTURES OF TOM SAWYER/LAS AVENTURAS DE TOM SAWYER , N. Taurog, 1938. Int.: Tommy Kelly, Jackie Moran, Walter Brennan. USA V.E. (C)
Dimarts 24	DIEGO CORRIENTES , Antonio Isasi, 1959. Int.: José Suárez, Marisa de Leza. Catalunya V.E. (C)	DON QUIJOTE CABALGA DE NUEVO , Roberto Gavaldón, 1972. Int.: Fernando Fernán Gómez, Cantinflas. Espanya-Mèxic (C)	BACK FROM ETERNITY/REGRESO DE LA ETERNIDAD , John Farrow, 1956. Int.: Robert Ryan, Anita Ekberg, Rod Steiger. USA V.E. (C) <i>Començarà a les 22.15 h.</i>
Dimecres 25	LA DUQUESA DE BENAMEJI , Luis Lucia, 1949. Int.: Amparo Rivelles, Jorge Mistral. Espanya (B/N)	LA PLANÈTE SAUVAGE/EL PLANETA SALVAJE , René Laloux, 1973. Dibuixos animats. França-Txecoslovàquia V.O.S.E. (C)	RACE TO THE YANKEES ZEPHYR/EN BUSCA DEL AVION PERDIDO , David Hemmings, 1981. Int.: Ken Wahl, Leslie A. Warren. Aust.-N.Zeland. V.E. (C)
Dijous 26	JOSE MARIA EL TREMPANILLO , Josep M.ª Forn, 1963. Int.: Raf Badassera, Fernando Sancho. Catalunya V.E. (B/N)	THE DAY OF THE DOLPHIN/EL DIA DEL DELFIN , Mike Nichols, 1973. Int.: Trish Van Devere, George C. Scott. USA V.E. (C)	EL SILENCIO DEL DR. IVENS , Budimir Metalnikov, - Int.: Serguei Bondarchuk, J. Bolotova. URSS V.O.S.E. (C)
Divendres 27	EL TAMBOR DEL BRUCH , Ignasi F. I-quino, 1948. Int.: Ana Mariscal, Juan de Landa. Catalunya V.E. (B/N)	LA LEYENDA DEL TAMBOR/EL TAMBOR DEL BRUCH , Jordi Grau, 1981. Int.: Andrés García, Mercedes Sampietro. Catalunya-Mèxic V.C. (C)	DON JUAN , J.L. Sañz de Heredia, 1950. Int.: Antonio Vilar, Annabella. Espanya (B/N)
Dissabte 28	EL LAZARILLO DE TORMES , César F. Ardavin, 1959. Int.: Marco Paoletti, Juanjo Menéndez, Carlos Casaravilla. Espanya (B/N)	EL SILENCIO DEL DR. IVENS , Budimir Metalnikov, - Int.: Serguei Bondarchuk, J. Bolotova. URSS V.O.S.E. (C)	DON QUIJOTE CABALGA DE NUEVO , Roberto Gavaldón, 1972. Int.: Fernando Fernán Gómez, Cantinflas. Espanya-Mèxic (C)
Diumenge 29	BACK FROM ETERNITY/REGRESO DE LA ETERNIDAD , John Farrow, 1956. Int.: Robert Ryan, Anita Ekberg, Rod Steiger. USA V.E. (C)	RACE TO THE YANKEES ZEPHYR/EN BUSCA DEL AVION PERDIDO , David Hemmings, 1981. Int.: Ken Wahl, Leslie A. Warren. Aust.-N.Zeland. V.E. (C)	THE DAY OF THE DOLPHIN/EL DIA DEL DELFIN , Mike Nichols, 1973. Int.: Trish Van Devere, George C. Scott. USA V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català

V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

18.00

20.00

22.00

Dimecres 3	LA GUERRE DU FEU/EN BUSCA DEL FUEGO , Jean Jacques Annaud, 1981. Int.: Everet McGill, Ral Dawn Chong, Ron Perlman. França-Canadà (C)	Federico Fellini: E LA NAVE VA/Y LA NAVE VA , Federico Fellini, 1983. Int.: Fred-die Jones, Barbara Jefford, Norma West, Peter Cellier. Itàlia-França, V.E. (C i B/N)	EL CID/EL CID , Anthony Mann, 1961. Int.: Charlton Heston, Sophia Loren, Raf Vallone. USA V.E. (C)
Dijous 4	ONE MILLION YEARS B.C./HACE UN MILLON DE AÑOS , Don Chaffey, 1965. Int.: Raquel Welch, John Richardson. Anglaterra (C)		THE FALL OF THE ROMAN EMPIRE/LA CAIDA DEL IMPERIO ROMANO , Anthony Mann, 1963. Int.: Stephen Boyd, Sophia Loren, Alec Guinness. USA V.E. (C)
Divendres 5	THE ADVENTURES OF ROBIN HOOD/ROBIN DE LOS BOSQUES , Michael Curtiz, William Keighley, 1938. Int.: Errol Flynn, Olivia de Havilland. USA V.E. (C)	L'ARMATA BRANCALEONE/LA ARMA-DA BRANCALEONE , Mario Monicelli, 1965. Int.: Vittorio Gassmann, Gian M. Volonté. Itàlia-França-Espanya. V.O.S.E. (C)	THE SWORD AND THE SORCERER/CRONWELL. REY DE LOS BARBAROS , Albert Pyun, 1982. Int.: Leslie Horsley, Kathleen Beller. USA V.E. (C)
Dissabte 6	19.00 h.: EL CID/EL CID , Anthony Mann, 1961. Int.: Charlton Heston, Sophia Loren, Raf Vallone. USA V.E. (C)		L'ARMATA BRANCALEONE/LA ARMA-DA BRANCALEONE , Mario Monicelli, 1965. Int.: Vittorio Gassmann, Gian M. Volonté. Itàlia-França-Espanya V.O.S.E. (C)
Diumenge 7	19.00 h.: THE FALL OF THE ROMAN EMPIRE/LA CAIDA DEL IMPERIO ROMANO , Anthony Mann, 1963. Int.: Stephen Boyd, Sophia Loren, Alec Guinness. USA V.E. (C)		ONE MILLION YEARS B.C./HACE UN MILLON DE AÑOS , Don Chaffey, 1965. Int.: Raquel Welch, John Richardson, Anglaterra (C)
Dilluns 8	ATILA, FLAGELLO DI DIO/ATILA, HOMBRE O DEMONIO , Piero Francisci, 1953. Int.: Anthony Quinn, Sophia Loren. Itàlia-França V.E. (C)	EXCALIBUR/EXCALIBUR , John Boor-man, 1981. Int.: Nigel Terry, Helen Mirren, Nicol Williamson. Anglaterra V.C. (C)	PARSIFAL , Daniel Mangraná, 1951. Int.: Ludmila Txerina, Gustavo Rojo. Catalunya V.E. (B/N) Començarà a les 22.15 h.
Dimarts 9	THE SWORD AND THE SORCERER/CRONWELL. REY DE LOS BARBAROS , Albert Pyun, 1982. Int.: Leslie Horsley, Kathleen Beller. USA V.E. (C)	LA GUERRE DU FEU/EN BUSCA DEL FUEGO , Jean Jacques Annaud, 1981. Int.: Everet McGill, Ral Dawn Chong, Ron Perlman. França-Canadà (C)	TIME AFTER TIME/LOS PASAJEROS DEL TIEMPO , Nicholas Meyer, 1979. Int.: Malcolm McDowell, David Warner. V.E. (C)
Dimecres 10	EXCALIBUR/EXCALIBUR , John Boor-man, 1981. Int.: Nigel Terry, Helen Mirren, Nicol Williamson. Anglaterra V.C. (C)	Las extraordinarias aventuras de Mr. West en el país de los bolcheviques , L. Kulechov, 1924. Int.: B. Barnett, A. Hklova. URSS V.O.S.E. (B/N) Començarà a les 20.15 h.	LES ANNEES LUMIERE/A AÑOS LUZ , Alain Tanner, 1981. Int.: Trevor Howard, Mick Ford. Suïssa. V.O.S.E. (C)
Dijous 11	TIME AFTER TIME/LOS PASAJEROS DEL TIEMPO , Nicholas Meyer, 1979. Int.: Malcolm McDowell, David Warner. V.E. (C)	LA CECILIA/LA CECILIA , Jean-Louis Co-molli, 1975. Int.: Massimo Foschi, Maria Carta. França-Itàlia V.O.S.E. (C)	CASABLANCA/CASABLANCA , Michael Curtiz, 1942. Int.: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.O.S.E. (B/N)
Divendres 12	LA CECILIA/LA CECILIA , Jean-Louis Co-molli, 1975. Int.: Massimo Foschi, Maria Carta. França-Itàlia V.O.S.E. (C)	LES ANNEES LUMIERE/A AÑOS LUZ , Alain Tanner, 1981. Int.: Trevor Howard, Mick Ford. Suïssa V.O.S.E. (C)	LA FUGA DE SEGOVIA , Imanol Uribe, 1981. Int.: Juan Pardo, Xabier Elorriaga. Espanya (C)
Dissabte 13	CASABLANCA/CASABLANCA , Michael Curtiz, 1942. Int.: Humphrey Bogart, Ingrid Bergman, Claude Rains. USA V.O.S.E. (B/N)	LA NOTTE DI SAN LORENZO/LA NO-CHE DE SAN LORENZO , Paolo i Vittorio Taviani, 1982. Int.: Omero Antonutti, Margarita Lozano. Itàlia V.E. (C)	TO HAVE AND HAVE NOT/TENER Y NO TENER , Howard Hawks, 1945. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Walter Brennan. USA V.O.S.E. (B/N)
Diumenge 14	TO HAVE AND HAVE NOT/TENER Y NO TENER , Howard Hawks, 1945. Int.: Humphrey Bogart, Lauren Bacall, Walter Brennan. USA V.O.S.E. (B/N)	LA FUGA DE SEGOVIA , Imanol Uribe, 1981. Int.: Juan Pardo, Xabier Elorriaga. Espanya (C)	LA NOTTE DI SAN LORENZO/LA NO-CHE DE SAN LORENZO , Paolo i Vittorio Taviani, 1982. Int.: Omero Antonutti, Margarita Lozano. Itàlia V.E. (C)
Dilluns 15	AMAZING CAPTAIN NEMO/EL VIAJE A LA ATLANTIDA DEL CAPITAN NEMO , Alex March, 1978. Int.: José Ferrer, Burgess Meredith. USA V.E. (C)	MICKEY ONE/ACOSADO , Arthur Penn, 1965. Int.: Warren Beatty, Hurd Hatfield. USA V.E. (B/N)	NEMO , Jesús Garay, 1977. Int.: Enrique Ibañez, Santiago Trancón, Pepón Mestre. Espanya (B/N)
Dimarts 16	JASON AND THE ARGONAUTS/JASON Y LOS ARGONAUTAS , Don Chaffey, 1963. Int.: Tod Armstrong, Nancy Kowacks. USA V.E. (C)	AMAZING CAPTAIN NEMO/EL VIAJE A LA ATLANTIDA DEL CAPITAN NEMO , Alex March, 1978. Int.: José Ferrer, Burgess Meredith. USA V.E. (C)	MICKEY ONE/ACOSADO , Arthur Penn, 1965. Int.: Warren Beatty, Hurd Hatfield. USA V.E. (B/N)
Dimecres 17	OMBRE BIANCHI/LOS DIENTES DEL DIABLO , Nicholas Ray, 1959. Int.: Anthony Quinn, Yoko Tani, Peter O'Toole. Itàlia-França V.O.S.E. (C)	DER TIGER VON ESCHNAPUR/EL TI-GRE DE ESNAPUR , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	DAS INDISCHE GRABMAL/LA TUMBA INDIA , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)
Dijous 18	DER TIGER VON ESCHNAPUR/EL TI-GRE DE ESNAPUR , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	DAS INDISCHE GRABMAL/LA TUMBA INDIA , Fritz Lang, 1959. Int.: Debra Paget, Paul Hubschmid. Alemanya V.E. (C)	JASON AND THE ARGONAUTS/JASON Y LOS ARGONAUTAS , Don Chaffey, 1963. Int.: Tod Armstrong, Nancy Kowacks. USA V.E. (C)
Divendres 19	GIZMO! /GIZMO, LOS MAS LOCOS IN-VENTOS , Howard Smith, 1976. USA V.O.S.E. (B/N)	NEMO , Jesús Garay, 1977. Int.: Enrique Ibañez, Santiago Trancón, Pepón Mestre. Espanya (B/N) Començarà a les 19.45 h.	VIVA MARIA! /VIVA MARIA! , Louis Malle, 1965. Int.: Jeanne Moreau, Brigitte Bardot. França V.E. (C)

V.O. Versió original — V.C. Versió catalana — V.E. Versió castellana — V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català
 V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà — V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma — B/N Blanc i negre — C Color

Index

Resum del curs 1984-1985

- 17 - 24 Setembre 1984
Primers passos d'un curs / Joseph Losey / Carl Foreman
- 25 - 30 Setembre 1984
Alfred Hitchcock / L'adaptació cinematogràfica dins l'àmbit català
- 1 - 7 Octubre 1984
Retrospectiva Nouvelle Vague / James Mason
- 8 - 14 Octubre 1984
Retrospectiva Nouvelle Vague / James Mason
- 15 - 21 Octubre 1984
Sabato 24 marzo / L'addio a Berlinguer / Alexandrie, pourquoi? / Quartet / Retrospectiva Nouvelle Vague
- 22 - 28 Octubre 1984
10 Anys de Cinema Portuguès

- 29 Octubre - 4 Novembre 1984
10 Anys de Cinema Portuguès / Cinema Suec / Retrospectiva Nouvelle Vague
- 5 - 11 Novembre 1984
Una nova sensibilitat / Marta Mészáros / Cinema mediterrani / François Truffaut / Jean Cocteau
- 12 - 18 Novembre 1984
Cinema Hongarès dels anys 80 / Richard Burton
- 19 - 25 Novembre 1984
Cinema Hongarès dels anys 80 / Richard Burton
- 26 Novembre - 2 Desembre 1984
Klaus Wildenhahn / John Huston
- 3 - 9 Desembre 1984
John Huston
- 10 - 16 Desembre 1984
Making and Remaking / Nicaragua / Drets Humans
- 17 - 23 Desembre 1984
El cinema de dones en la República Federal d'Alemanya
- 24 Desembre 1984 - 6 Gener 1985
New York, New York... is a wonderful town
- 7 - 13 Gener 1985
Cinema Argentí / Road Movies
- 14 - 20 Gener 1985
José Luis Guerín / Arielle Dombasle / A star is born / Cinema Argentí
- 21 Gener - 10 Febrer 1985
20 anys de Nou Cinema Alemany
- 11 - 24 Febrer 1985
Carles Balagué / Joventut / Jean Cocteau / Sam Peckinpah / Eric Rohmer
- 25 Febrer - 3 Març 1985
Joventut / Any europeu de la Música
- 4 - 10 Març 1985
Produccions del British Film Institute / Cinema mexicà
- 11 - 31 Març 1985
20 anys de Nou Cinema Alemany / Rudolf Thome / Marcel Hanoun / Marguerite Duras / Delphine Seyrig / Stephen Dwoskin
- 1 - 14 Abril 1985
Marguerite Duras / Republic Pictures / Allan Dwan
- 15 Abril - 5 Maig 1985
20 anys de Nou Cinema Alemany / Percy Adlon / Marguerite Duras / Republic Pictures / El moviment obrer
- 6 - 19 Maig 1985
Cinema i drogues / Arquitectures de pel·lícula
- 20 Maig - 2 Juny 1985
Teatre i Cinema / Armand Gatti / Raúl Ruiz
- 3 - 16 Juny 1985
20 anys de Nou Cinema Alemany / Homenatge a Hanna Schygulla / Walter Schobert
- 17 Juny - 2 Juliol 1985
Federico Fellini / Francesc Rovira Beleta / Polar
- 3 Juliol - 29 Setembre 1985
Cinema d'aventures / Federico Fellini

